

70.

No. 167

37A

101

la Cruz
2

101

~~265~~

~~374~~

~~101~~

218

182

~~314~~
~~202~~

~~101~~

~~218~~

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA. BHSC

Tractatus de
Auxilijs Divinis

Graviss.

per

Re. P. M. e. Antonium

Beneditum de Quira Societatis

Acad.

Universitatis S. Hieronymi

in

Castellum

1617

UVA.BHSC

R. 147

Tractatus de
Auxilijs Diuinæ
Gratiæ

per

R. P. M. Antonium
Bernaldum de Quiros Societatis
Iesu

Primaria cathedra Theologia Pro-
fessorem in collegio S. Am-
brosij Vallisoletano

Anno Domini 1654.

UVA.BHSC

Tractatus de
Auxilio Divino

Gravissimus

per

R. P. Antonium

Bartholomaeum de Quirio Societatis

Ordinis

Primaevae cathedrae Theologiae pro-

-fessorum in collegio S. An-

tonii Vindobonensi

Anno Domini 1654

s.
Tractatus
De Auxilio diuinae gratiae:

L

109. f. 10

seu de concordia gratiae efficaci cum libertate
voluntatis humanae.

Inter defensionem libere arbitrij et predicatores gratiae Dei, ait
S. Bonu. ad prius apponitur. Lib. 4. De uisione gentium, Cap. 4.
magna et difficillia dudum uexit. quibus existimantes, alij, qd gra-
diaone gratiae Dei liberum reget. arbitrium: alij obijcientes qd
gratiam reget, & eam humana uoluntati si dicem uolunt ee. si co-
uenientem. Si. n. tollit. uoluntas libera, ubi ee ipsa uerarum origo uirtu-
tum; si tollit. graa (intrauice) efficax, ubi ipsae bonorum cae uen-
tionum. Huiusmodi Ambros. quasi iam olim iudens celeberrimam
in tempore uincensiam de concordia gratiae Dei & nra libertate
ab hoc igitur ubi uantus gati, et scilicet doctus diato societatis
seu collegio Callu: oletano, inter DD. Dominicanos et rudi pti-
tutiam, ut uere sine ortu fuit anno 1598, deinceps uorum su-
dy, et aliorum DD. Comitatuum globum terrarum orbem
celebratissima =

De hac igitur ueniantia opinionum sit iterum lo-
quar Ambrosij pte ubi supra) qua meruiss et temperantia
uentendum. si quantum dominu adiuuauit, annitur iniquitates
exercent atq; diuicere modulum facultati meae. in sui gra-
cordi meo robore, quantum arbitror inderent: ut si in eas
regulas penerit stylus que nihil offensionu nihil habeant
grauitatu et solum nobis, sed et alijs utile. i. ad aliquem nos
limitem uenisse quem si dedeamus excedere. Hoc Ambro-
gatus Croder et Magister qd Silij, et diuigulo addidit uerba
glusit et fluxit =

Disputatio 1^a

Statu controversiæ et utriusque partis rationi.

Sectio 1^a

Quædam cetera suggeruntur.

1 Suggono 1° Deum adiuuare uoluntatem creatam ad oes eius operatio-
nes et effectus tum quatenus immo. præcipuum scilicet nobiscum
ut dicitur. Quia. Exaliter ostendunt Philosophi et Theologi. par-
tes immo. scilicet Deum ad oes effectus causarum secundarum
tum etiam quatenus nobis offert omnia nexa ex parte gratiæ ad
agendum, quælibet creatam uoluntatem, oibus requiritur, reddere
nos gratiæ potentes et agedicos, ita ut oibus gratiæ actibus
operemur =

2 Suggono 2° Requiritur hoc, seu supplementum dup-
lex scilicet primum quod dicitur secundum se inspecta debet esse
sub uerbis gratiæ dicitur, si debetur calor ignis ad ca-
lcfaciendum uoluntati ad uoluntatem creatam obiecti gratiæ
quod dicitur. Verum dispositione et occurrat. Secundum
supplementum omnino in debet esse et supra omnia gratiæ uirtutem
et caritatem per omne placito, et uoluntate Dei dirigens,
quod quod dicitur gratiæ dicitur, uocaturque auxilium gratiæ
Dei collatum nobis sine nobis per gratiam, et hoc auxilium
omnino Requiritur ad oes et singulos actus uideri salutares
seu inducentes in uitam æternam ut latius dicitur dicitur. The-
ologi dicitur. et semper dicitur in dicitur. de dicitur.

3 Cæquo
suggono 3° hoc auxilium gratiæ ad præteritum duplex etiam esse
primum uoluntatem, quod stat sine uoluntate operacione, ad
quam uiuandam dicitur, ita ut hoc duo dicitur.

datur in nobis auxilium gratia Dei et nos adhuc in ope-
ramur: imo si loquamur de auxilio sufficienti, ut p[ro]p[ri]e
tali, repugnat s[ed] duo s[ed] verificari: datur in nobis auxili-
um quod sufficienti et adhuc operamur. Secundum auxilium
est efficax, quod tamen nunquam vincit voluntatem
nostram in operari, sed repugnat s[ed] verificari s[ed] duo: datur
in nobis auxilium efficax, et nos adhuc in operamur. Hoc
Cyprianus quodlibetum gratia denuo ostendit etiam in hac.
de Gratia & Libere, H[er]eticos in temporibus, stat[us] q[ui]a Bulla
novissima Sancti P[ap]ae Innocentii decimi damnant re-
cundam opinionem Conch[ar]i[um] sanctorum dicentis, interdu[m] gra-
tie in natura lapsa nunquam deservit =

Suppono q[uod] a Sult. &

et Libere. si obstante hoc auxilio etiam efficaci voluntate
nostram libere omnino operari et moveri in volun[te] libertate
a coactione, sed etiam a necessitate agendi. Ita dicitur
ubi supra definitur P[ap]ae Innoc. damnans san[ct]am opinionem: ad
invenendum et invenendum in hac causa lapsa in sequitur
in homine libertas a necessitate, sed sufficit libertas a coactio-
ne. Si voluntati n[ost]re n[on] vult ueritatis si peccat ueritatis. et
Libere, si bene operatur, sed dicitur ut volu[n]t[ati] n[ost]ra in ueritatis ope-
ranti, sed ueritatis, et auxilio gratia =

Suppono sicut dogma fidei est

si obstante hac libertate n[ost]ra voluntati Deum ratione
auxilii efficaci, sicut n[ost]ra n[ost]ra n[ost]ra potestate, n[ost]ra
cuius uult n[ost]ra, et quomodo uult obstat: cor Regi in
manu Dei est et quocumque uoluerit ueritatis. Et dicitur
in quo potest cogere, quem ille derexit. S. Aug. in l[ib]ro
97. uult, aut, qui tan impie deripit, ut dicit Deum ma-
las hominum uoluntates, quae uoluerit q[uod] uoluerit et ubi

volutis in se uenture. Dixeratq. S. Paulo ante q. d. qd
E in hunc, quam de Deo dicitur, ideo in se est quoniam
ne fieret qd uolebat omnipotens uoluntas hominum
concedit. =

6 Suggens si omnino eadem ee efficaciam gratie et
auxilij diuini ad plenam libertate uoluntatis nra, quin li-
berius et expediat ab omni necessitate operaretur, si so-
lus magis uisus letiam indeq. ab omni adiutorio Dei, ea
nobis ipse dixerimus in opus. S. ut et indemnu libertas nra
necesse ee negare inuentionem gratie Dei ad eos et inu-
los adu salutares ut uolebant Deo, et semper Deo, neq.
ut paret. Graa Dei q. dignam necesse affare libertatem
nram nullam ee ut uoluerunt Luth. et Calu. Et q. de-
retic. ortediam et ueram uiam de ueritate, ut ueritate
catholicae fidei impugnarent. Hanc q. ponit =
Sectio 2. controuersia et difficultas nra pponitur:
et Antiones in ipsa indicantur.

7 Prouenit pterea qua Theologi catholici intendunt uoluntatem hanc
exonere et ita firmam statuere necessitatem gratie cuius
efficaciam ut libertas nra si nuset uult in declaranda
uoluntate gratie, seu auxilij efficaci Dei, aut efficaciam, seu
necessitatem nra uoluntati auxiliij omnino inuentionem, ita ut
et tali entitate implicet nunci et uoluntati dicens, uere cau-
sam nra uoluntati, abunde tale auxilium Dei in
nobis sine nobis: an uero e esse auxilium diuinum qd
in nobis sine nobis dat. tale. s. in suam entitatem, ut
tergia sine ab uado, hincat q. d. nunci et uoluntati et denomi-
nari esse, quandoq. nunci et denominari in se, seu qu-
re uoluntati, sicut auctor ac ipsa entitas arbitrij nra

non se indifferentem ad utrumque dicitur (quam & ven-
tuam & ducum dicitur) et sine uariis denominationi po-
te efficae inefficax =

Itaque de ratione efficaciae (sumpta hac
& mentione impossibili, infallibili opere, etiam solum & Co-
munitate auxilij) e tota stonencia uenire uenit & nra
libertate, si ita intia. si auxilio, qd e efficax ut bon, qd dat
a Deo, et ab exercitio nra libertatis distinguit, uenit q tale
exercitium, u' sua entitatu meorum est. s. nra libertatis s-
serui. Sed eadem libertas et necessarium & tali efficacia
requerunt, nra' au' auxilij, entitas indifferentem. s. et possibi-
li aequae & uenit, ad & causa' uenit, ita ut eadem entitas
auxilij, ueniat. in ratione efficaciae per aliquid extenuatum, qd
extenuatum. s. ipse uenit, uenit, uel ab ipso dependens eo modo,
quo ipsa met uoluntatu, et arbitrij, nra' entitas uenit, sed a
efficax sua dicitur efficax, seu dicitur inefficax, operari,
in operari, unde auxilium potest licet ad oes et singulos actus
requeratur, ut uoluntatem conciderat, uel producat ipsam uenit
uoluntatem, et actionem; Item licet q. denominat. effa. s. uenit
deffu: at recundum entitatem, et ratione nra' si inefficax, illi-
biter uenit, uenit alia tunc, sed indifferentem uenit
beas ad utrumque sicut cog. h' ipse ea indifferentem, quando
h'et, quando denominatur efficax, seu denominatur operari
implicet utru' sine effu' uenit =

Hinc orit. difficultati' ratio de
efficaciam, quidem, intiam, seu pdetiam, qd dicitur, eo quod
dicitur a' sed libertas creata, qd soli potest tribuenda. s. opera-
tio, & uenit, operari, de q' meum uenit certuatur
quon sub nra' potestate. s. quae nra' opponunt, qu'is fidei,
in secte' pcedenti. Nam uero & indifferentiam entitatu

auxilij, uterque videtur e conuerso: quod detrahit. Libertas Dei,
 neg. potest quoumque uoluerit uertere humanam uolunta-
 tem. Si n. hanc si detrahit, si quis placito detrahatur
 adoperandum Deus potest a nobis impedi, eobusq. et
 si Deo tribuenda est uia ualens; et uti huius negatur li-
 bera creatura si detrahit. a Deo, ita neganda est libertas
 Deo, quia sit sub eius potestate, si fiat a detractione creatu-
 re. Et deus dicit Aug. lib. 1 de Graa & lib. q. 47.
ista questio ubi de arbitrio uoluntatis et Dei graa disputa-
tur ita ad diuicendum, difficulte utq. defenditur
liberum arbitrium negari Dei graa uideatur. q. a.
ancit. Dei graa liberum arbitrium putatur differi-

10

Orien.

tis in hac stroveua non duo e pot. n. uentum. s.
 ad imm. s. adhibentem & uoluntate, necesse e ut efficacia
 l. i. intica auerho ob detrahu & comminatio. In
 s. intica q. unius auctoritate que qd dicitur. ineditatu
 e aduocato tota aguing in lib. de de uisu immo.
 Dei de uisu secundu eum negari, ut ne uisamq.
 uenturam saluati dermet sequatq. tota auerho
 detrahu qui si detrahu, per qd a dicitur dicitur &
 supposita. Et. Creuigam intentum acquirunt; nam
 quidquid. s. de uisu immo. Dei, saltem negari de-
 quit nos uisam, ob pueniri graa Dei: de hac. a. di-
 cendum dicit e uel e uisam intice, uel detrahem
 l. i. e uisam, uel si detrahem in quo solo tota
 de de stroveua e ut uisam uisam. Augustinum lib. 1
 de Graa & lib. q. 47, dicamus: si pater comminatio no-
 bium de uisam. Obil. uisam uisam, uel e, uel
 auerho graa. Caone sue entitati soluta a uisam.

ne solos numeravit lo 1. P. Orig. 2o titulo De glauca.
Nullum inuenit nisi quos ut notauit Ulpianus Praxias Praxias
in uerba suorum Magistrorum uiam mentum cogit abique
ullo examine eandem uerba glauca =

Sectio 3. a Inflexura quantum dicitur dicitur
ab ea, quam Augustinus habuit & De Lagis.

13. Libellus in hac ma mutis, nec forte inquinis quam sententia
Societate De Lagis inimulata glamare & a De Lagis
io in aliam negatam & Aug. praxiam grm & Byce praxiam.
Nos fatemur admirato actu uoluntate uiam et grm
intue supra alem. Praxiam dicitur per hanc grm
ut admirati grm naalem ut ine illa nihil boni uel
ing, et agamus: praxiam q ut am admirati, uere uere
re ad ignam uoluntate, et actione, quo supra ab etiam
et, et in uere praxia: ut dicitur hanc grm et
grm et praxiam: et nihil stoueria beni et Augut.
Praxia et praxiam uideretur praxia praxiam et =

14. Praxiam a per
re notam facit ipse Aug. lib. 1. de Praxia et grm, ut expo
neri et cludere stoueria q 47. Si q dicitur De Lagis
us nobis in uolam possibilitatem in homine etiam sine
agit nec uult bene, ut praxiam quoque uoluntate etiam, et
actionem ide, ut bene uultimus et bene agamus, quod in
in homine, nisi quando bene uult et bene agit, si ut beni uenerit
etiam ignam uoluntate, et actione diuinitis admirati etiam ad
uiam ut ine illo admirato nihil bene uultimus, et agamus,
eamq, et praxiam per grm et praxiam et praxiam, in qua not uere
et praxiam uultus uultus facit uere. i. uere uere uere, quod
nobis ut illud et, nihil de admirato grm et praxiam quantum

arbitrio inter nos ita uerba relinquetur. Ex qd dicitur
tat nullatenus intendi ab Aug. quoniam p. dicitur
siquidem in hu. uerbu. nullum dicitur de p. raa intenc. effi-
caci. Aug. q. qui e. ut ea uerba uera sint, quod p. raa non
nobis operari, et uelle, et efficere adiuuans q. non solam
possibilitatem sed etiam uoluntatem et actionem. q. quoniam
et p. raa conditio nra a nro uelle, et serui, infallibiliter, et in-
evitabiliter medatur dno serui; nre arbitrium ipsum
seu p. raa uoluntas uere operat. ipsum seruum seu ig-
nam uoluntatem et actionem, et t. ad illas e. omnino
indifferens, et sine ulla mentione. o. totum adiuuans
p. raa dei, quae uoluit Aug. De Relag. stare potest
sine auxilio p. detraente.

Sed solatio nobis. q. qd accusatio
hac et obiecto facta etiam. s. ab haereticis et adolai-
nam catholicam, ut uergentem in Relagianismum.
Videte Remmianum et P. B. Maximam Aliteranos
apud Stapletonium lib. 4. De libero arbitrio q. 1. Ma-
iori dolo debet ee, qd a illo nro catholico, et a Cal-
uina ueruatissimo Petro Rinsfeldo in lib. recepta-
rum in theologia sententiarum eorum Augusti Ce-
uorum Anno 1595. Pag. mibi 593, linea 26 ita d-
fundatur efficacia p. detraente p. raa e. caluina ut
dicat: in eadem significacoe efficacia caluinae ui-
dent. ee, qui uoluntatem infallibiliter p. raa effici
in se ipsa uolunt moueri, et quae p. dicitur. Id
su utiq. omni da Pontifice summo dictum. s. utram-
q. sententiam ab haereticis differre firmum nobis. s.
Sic ipse teste Aug. omnino digni uenire nihil q. raa
uerba inter nos, et ipsum Aug. relinquitur.

Dicitur. Graa Aug, ut patet ex verbis
 Relati, dat plurgm possibilitatem, veru sufficientiam;
 id graa, que dat plurgm sufficientiam e p detraho
 veru intue. Graa cogue: e graa Augustiniana de
 Celas. e p detraho. Maior, etia patet, minor gbat,
 q graa si dicitur dare plurgm sufficientiam, cogue
 quod curat ad actonem, veru venum, e. n. pve
 notum graam, que dat sufficientiam curuam etiam
 ad venum, dibe a lter fieri nequeat, qm a pda gte-
 ta, et sufficienti ad p dulum venum. e ideo dicitur gra-
 ta Augustiniana pter possibilitatem, et sufficientiam dare
 etiam ipsum venum, et actonem, q detrat ad venum,
 et ita d illo mectitur ut si pmitat manere nam vo-
 luntatem in pua possibilitate =

R. Pelagius falso
 putabat possibilitatem, veruam ee in naa ad opus sa-
 lutare (quod si aliquando ponit in graa. Logitau e
 de pua, creatioe, et p ditione, ut dicit Aug. q. 10 de
 Graa. Xpi) et dicit, id adiuuati ton a graa. Xpi. sic
 apud Aug. supra q. 28: vult Pelagius ad hoc ee auxili-
 um, ut scilicet fiat p graam, qd etri minus scilicet
 putat fieri pter graam. Dan. a. graam dicitur in ex-
 tra lege, atq doctrina aut etiam in exemplo Xpi. Ita dicitur
 Aug. q. 41 de Graa. Xpi: ipsum vero auxilium, quo possibilita-
 tem naalem p sibi adiuuati Pelagius in lege dicitur ad
 doctrina quam nobis scilicet etiam sancto spiritu Reuelat
 ppter quod etorandum ee credit: id hoc adiutorium Aug.
 atq doctrina etiam, Propterea sicut temporibus: adiuuati
 a. graa, que p que graa nuncupat. in Xpi ee arbitrat.
 exemplo quod in illius ad doctrinam pertinet

quod ut videlicet tangit via demonstrata quia ambulare
debeamus iam unius liberi arbitrii adiutorio nullo alie-
rius indigentes, sufficiamus nobis ne deficiamus in via
quam et ipsam viam ostendat etiam sola inveniri poe-
naa vel facilius si adiuvet graa. Haec per os capiti
intelligere potui in Pelagii scriptis quando nominat graa.
Haec via Aug. =

18

Reg. ad hanc falsam exultationem Pelagius
 dicebat per gratiam unam solam possibilitatem, si vero per
 voluntatem et actionem. etenim auxilium quod si succurrit
 in voluntatem, negat potum unum ad illam vel solum ex-
 treme alium potum naturalem aliam ex se sufficientem,
 Poterit quidem dici adiuvari possibilitatem ultimum sui
 actionem ipsam si vivat in illam immo nihil potest. Igi-
 tur ideo Aug. de Pelagium intendebat vici indigere au-
 ditio Dei, si solum ut possemus vel etiam ut vellemus
 actu per gratiam per gratiam si solum adiuvari et facilitati
 potum, vel etiam voluntatem ipsam et actionem fieri
 Regum per gratiam si solum ad facilius posse (sic dice-
 rat Aug. de Graa Xpi post delata verba Pelagii) dicens
 gratiam Regum, ut quod per liberum homines facere inveni-
 arbitrium facilius possint implere per gratiam, dixerat in
 quam tolle facilius, et sanus est senus, quia pertinet ad in-
 uiam per se, vel etiam ad similes potest. loquo sit ut in quibus
 aliam gratia succurrit adiuuet que illam. Sic idem Aug. 93.
 de Graa Xpi: haec gratia si doctrina dicens dicitur, ceteris di-
catur ut alium et in tenent, eam Deum et ineffabili suavitatis
credatur infundere si solum per eos qui glantant et vi-
cant est tunc eum, vel etiam per ipsum, ut si solum, atten-
dat tantummodo veritatem, vel etiam inigentiam et caritatem.

Hic Aug =

19

Ca qua mente Pelag' ab Aug. posita' et eo-
 posita' retorqueo argum^{tu}. Ad Traditores: graa Pela-
giana tibi debet ee, ut de ea uisificetur qd solum ad-
iuuet possibilitatem, si uero ueniam igrum et actionem
ut gaudet de dictis: sed sola graa, que est faculte posse hu-
inmodi e; possibilitas. n. sensu dicitur facultati ad
actionem, non uero actio ipsa. Coa a. graa, que dat im-
p. p. e, ergo adiuuat ipsam actionem, sin eam succat.
q. d. ueniam a Pelag. n. sicut de graa p. detrahua' sed
de graa dante simp. p. e, et seq. succente in actioe.
Contra dicta, et ad ut damna Pelag. utunt. 2a Conit.
3: n. unum sufficiens cogitare a liquid ea nobis. Ita. S.
si neone nihil potest' facere =

20

Sim ad 13. obiectio. In ego
 Minor: Velle. n. aut qd graa det plusquam possibilitatem
 quam. i. p. detrahua, q. Velle aut uenire possibilitatem, quin uuet ac-
 tionem, nec succat unquam, n. n. adiuuet possibilitatem que e ex-
 tunc, et facilitando, ut uolebat Pelagius, q. uulendo, exortando,
 pponendo legem, etc. n. e opus, quod uix addat, nec p. am bet,
 a qua actio flat, et p. ducatur =

21

Ad ueniam et detrahua' e solutio licet
 forte n. tan ad mentem Pelag' si qui dicit a Deo adiuuari
 possibilitatem, quatenus est graa, qua possumus succere, et qui-
 dem graa, que succat; at Deu ipse per se n. flat immediaty
 succurum in actionem, in quo casu Deu habet ratione graa' poi-
 bilitatem, et ueniam, uen p. am, at n. habet ipsam actionem.
 quando uero succit imm. qui succit, negatur a Pelag' et dicit
 pote uenire p. detrahua, si uultaneu ponatur, ut in societatu scho-
 la) iam est plus quam possibilitatem: q. catat. Cum dare plus qm

possibilitatem et tunc non ideo potest. Per quod satis patet ad proxima
objectionem in § dicitur =

Obij. 2. Delagius negabat gratiam, eoque caritativa
res opponi libertati ideo Aug. lib. de Sicut & gratia p. 47, quando desendi-
tur arbitrium negari videtur gratia, quod vero aueritur gratia arbitri-
um quatenus auferatur. tum cum id hoc caritativum in cuius men-
tem cadere potest si gratia non potest, sed omnino indifferens
gratia, & quam Delagius erat potestatem. Q. Delagius negabat gratiam
quatenus arbitrium sibi sufflere, negat aliter potestatem ab auctore
gratia non potestatem arbitrii, si peccare, seu operari bene
satis patet ex verbis supra delati Delagii, in quibus nunquam meminit
ut timet eversionem libertati ob mentionem gratia, & non operari
adducitur unquam huiusmodi. huius difficultati occurrens, quod aduer-
sarij si negantibus, si leuiter nec in dicitur in dicitur. scilicet hoc co-
dem argum. utat inuentionem in dicitur de gratia potestatem, nec huius
tibus Delagium timuisse non libertati, sed quod libertati integritas
et sufficientiam auferretur. Curant si ipse, quod non intellexit suffi-
cientiam gratiam a se esse potestatem =

22

Atque ad hoc notanda est bo. 23

na doctrina, & dupliciter posse aliquid libere potestati videri
num, si quod non est in omnia potestate auxilium dicitur sequitur ad
agendum, sed hoc pendet ab arbitrio alterius: si dicimus non esse
in omnia potestate inuentionem, quod ad hoc est nexa gratia gra-
tu data, quod non est in omnia potestate, licet ea dicitur, i. omnino in diffe-
renti, operabili quod causa agendi. Secundo timere potest eversionem li-
bertati, si nemel, nec a gratia, i. intrinsece in eadem actione, qualis est
potestatem. Iam vero Delagius quoniam dicitur arguebat, quod patet
et quod dicitur recurrunt ut ostendunt non libertatem, et tolli ad
id, ad gratia per semper gratia, sed quoniam gratiam per se ge-
rari. In scilicet. Senonense Decretis 15 post auctorem Delagium

23

An si p̄detraō. s. nexio requirita ad operandum
s̄t in n̄ p̄detraō auxiliū sufficiens?

1. Quia examinanda de auxiliō int̄a efficiētiā cu p̄detraōis q̄
breuitatē cū p̄detraōem deinceps uocabim̄. Primum an
s. nexio requirūm. 2. ad r̄s̄ā de possibili admitti possit?
3. quidquid. 4. de possibilitate, an admitti debeat de facto
5. ad iungam enaxime s̄u explicandum, quo pacto
s̄ substituenda. s. exegenda & ueram sententiā diuina
auxiliū efficiētiā. In s̄u omnib̄, quidquid q̄ robū, quidquid q̄
adiuanti. s. p̄ccatē p̄ponam nullam ex animo onerentē
p̄p̄riā inuicem seruandā rotam, a quā alienissimū sum
exegenti certam seruandā regulam ab Ep̄stolica sede.
Sectio 1. Si p̄detraō sit requirita non sit auxiliū
sufficiens in non p̄determinato.

2. Sententiā D. Dominici p̄detraōem eē omnino requi-
sitam ad dei operātes caruam secundarum, ita ut non
minus requirēt caruam secundam operari im̄ p̄detraōe,
qm̄ operari. Et ueritate causa 1. a. neq̄ minus implicet
existere uolūntatem uiam sine p̄detraōe qm̄ existere
terra sine actione, efficiētiā sine p̄detraōe sui. Clauis dei
subra p̄detraōem getam, et reuocem a Patrib̄ Domini-
canū & manifestissimā. s. neq̄ aliter p̄detraōis uox in
hac stouerūā unquam audiat, qm̄ ut sic requi-
sitā =

2. Sententiā tri s̄i s̄t abus catholici catholici imē
in domine et s̄ente p̄detraōem adhuc dari auxiliū
sufficiens ut bene operetur ut patet ex Q. p̄cedenti. s̄t. 1
s̄upponit̄ ne. 2. Et r̄s̄ā ē clara & clara s̄t. 1. s̄t. 1. s̄t. 1.

impetratum ad veniendum, adhuc est liber ad talem veniendum;
 vult. a. liber est ad actum, ad quem si habet sufficientiam.
 2° excusationem si habet de peccato suo. & sub precepto obliga-
 tur veniendi, nullum. a. preceptum est impossibile, ut dicitur in
 noventium decimum in Bulla Cum occasione, agone 1^a patet
 & ex Laydente. ci. 6. Can. 48. Item 4: stat q. hominem non
operari. 5, dum non operatur, dat Deo iustam occasionem eum
vituperandi. 6. iure Deo queritur, quod peccator non operetur.
7. seu interdicit Deo a peccatore operari. 8. peccatori
impertat, qd ipse Deo non potuerit amplius facere q. eius
suevione. Et denique eum reprehendit q. operari ad
alios iustos, qui sunt peccatores. Et c. a. omnia sine
auxilio sufficienti ad opus in si peccato si stant, ut su-
um patebit, dum infra ad extenuandam peccatorem
ea huiusmodi capitulum arguam.

Modo sic formo argu- 3
 mentum: cui, qui habet auxilium sufficienti, habet sub
 sua potestate, et sibi subiecta omnia requirita ad operan-
 dum. Sed si peccatores. i. requirita, impetratum non habet
 sub sua potestate, et sibi subiectum quicquid requiritur
 ad operandum. 2° si peccatores. i. requirita, qui non habet
 peccatorem caret auxilio sufficienti ad operandum. Via
 legitima est in figura q. et modo rectissimo Dan deducta.
 Maior etiam, et Minor manifeste ex doctrina positae,
 et osera ab Conversari in q. precedentibus; vult hominum
 postea gavide re illam.

Cum quia nota hoc argu- 4
 mentum ita validum vult semper fuisse Aut Aut
Comunicari, ut dixerint oportere credi, licet si intelliga-
 tur quod homines bene respondeant, sicut creditur re illam

Hec sub sua potestate tollere dicendum, qui est utriusque
 causa merita. Cum si ad causam requiritur, ut detur ad
 opus est impedimentum essentiali operi, et causa aliorum est
 impedimentum, ut exultat tunc, causa productionis necessitat
 efflu. Et qui habet sub sua potestate opus, habet etiam sub sua
 potestate tollere causam requiritam, (sicut potest tollere causam
 aliorum, et dicendum, qui potest dicere) ergo habet sub
 sua potestate ponere causam requiritam. Et qui si habet sub
 sua potestate omnia requirita, non habet auxilium sufficiens,
 et vice versa, qui habet auxilium sufficiens, habet sub sua potestate
 omnia requirita =

Et idem pro, qui nullo modo habet sub sua po-
 testate aliquod requirita, et habet auxilium sufficiens.
 Et qui habet auxilium sufficiens, habet sub sua potestate
 aliquo modo omnia requirita. Nam patet necessitate. Nam pro:
 qui habet sub sua potestate actum, sufficit ad huiusmodi
 modum, et ad actu ponit talia requirita est, ut actu exultat;
 omni namque effectus est essentialis in eis, et causa omnium
 requiritorum (quae cum tandem ista sunt, sive anteceden-
 tia, sive sequentia) quia clarum, quod implicare non
 exultare, quoniam coexistat eis, sine quo implicat exultare.
 Cum si ad qui habet potestatem ad inexistenciam, seu ad
 unum actum est, in eis talis habet hunc secundum suam
 potestate, ut patet in actionis exercitum, et si habet, qui per potestatem
 et aliorum habet sub sua potestate merum actum. Et qui habet auxi-
 lium sufficiens ad actum, iam aliquo modo habet sub sua po-
 testate eadem requirita: et qui nullo modo habet sub sua potestate
 requirita, et habet auxilium sufficiens =

Et qui ex necessitate ante-
 cedenti, seu ex suppositione omnino antecedenti, et per modum

causa est necessitatis ad id operandum, si habet auxilium sufficientem
 ad opus. Si qui non habet sub sua potestate aliquid requiritum
 ad opus est ita antecedens necessitatis, si non habet auxilium
 sufficientem. Ita patet, et Minor nam quod quibuslibet qui caret
 sufficientia ad opus, quod omnino antecedens necessitatis est
 ad id operandum. Minor per nam ubi omnino antecedens est
 necessitatis ad id secundum requiritum, alioquin ad hunc
 exigam foret liber, talem requiritum diceretur et sub
 eius potestate, quod non necessitate solum negatur necessitatis
 iam imp. liberum est cadit quod sub sua potestate utroque dicitur
 fatentur aduersarij: quod impeditur est necessitatis omnino an-
 tecedens ad id secundam potestatem ad opus: puta quod Deus
 apponit omnino antecedens causam necessitatis potestatis dicitur
 cum sic: sed necessitatis causa requiritur est necessitatis ad causam
 operum pendenti est a tali requirito: neg. non est solum a ca-
 rentia requiritur, sed etiam a necessitate talem causam (que neces-
 sitas antecedens est ut videtur seu ab impo. antecedenti
 requiritur impeditur quod necessitatis dicitur negat operum, quod nega-
 tio scribendi si solum requiritur dicitur ex causa calami
 sed etiam ex impo. dicitur calami, et similiter
 negatio tunc si solum requiritur dicitur ex causa aliorum, sed
 etiam ex impo. dicitur aliorum: si negat operum
 requiritur ex necessitate omnino antecedenti, sicut ex
 impo. antecedenti dicitur potestatem. =

qui non habet
 ullo modo sub sua potestate tollere impedimentum, quod est in
 ab extrinseco, et involuntarie non habet auxilium suffici-
 entem. Sed qui non habet potestatem tollere impedi-
 mentum, quod est in se, ita ab extrinseco: si non habet auxilium suffi-
 cientem. Ita patet, Minor notatur, et aduersarij, que etiam dicitur

supponitur, siquidem omnino in se sub sua potestate
 tollere causam peccatorum a solo Deo dignitatem. Maior
 quae si potest tollere impedimentum omnino a se, si habet
 auxilium sufficientem: sed qui si potest sub sua potestate tollere
 impedimentum sic ab exteriori si potest tollere impedimentum
 omnino a se: 2. Minor subsumpta patet, nam qui non
 potest tollere causam impeditionis, neque potest tollere causam
 talis causae, quicquid si potest tollere causam aliam eff
 suae positivae siue negativae tollit etiam talem effum: ca
 autem causa est impedimentum omnino a se, et a se impedi
 mentum, vel necessitas determinatur, quae est per modum
 causae: 3. qui si potest sub sua potestate tollere causam peccator
 omnino a se, quae peccatorum causa est impedimentum ab ex
 teriore si potest tollere impedimentum omnino a se.

Sed vero

Maior subsumpta in 1. precedenti quod si qui si potest tollere im
 pedimentum omnino a se, si habeat auxilium sufficientem, per
 1. quod ex aliquo omnino antecedenti necessitate est ad
 operandum, impedim^{tu}. 2. si taliter tollit operari nem: sicut
 qui ea aliquo omnino antecedenti operatur nexio, ergo
 caret auxilio sufficienti seu libertate ad se operandum;
 (S. adversarij) Recurunt ad necessitatem negritem, quam
 solam volunt venire a peccatore. Ita sic caret suffi
 cienti auxilio ad operandum. 2. 2. causa impedimenti
 omnino antecedenti continet ad operandum potest in parte poten
 ti simp, et sufficienter, si s, ut expedit, per modum potest ad
 ambulandum includit causam operum, et ut expedit, ad avan
 sum includit causam operum impie necessitanti ad aversionem.
 Denique unum ut potest quomodo ibi esse. Signum, si dum intelligi
 t. quomodo intelligatur causa humiditatis vniuersalis.

quod n. ita decipiat ut dicat. Sicut potest ducere Lyrum hu-
midum, si non potest tollere humiditatem impenetrabilem
& dissolutionem: & dum si adde casia impeditur omnino antece-
denti, seu dum non potest quod tollere impedimentum omni-
no aru, si dum det auxilium sufficiens cumq. 3, qui non
potest casiam & ducit eam, si potest effluere & ducit eam: & qui non
potest tollere casiam impeditentem, seu impedimentum om-
nino aru, est modum casia, neq. potest tollere effluere im-
peditentem =

Et hoc omnium ratio est, quod licet ignis requiritur
in igne ad sufficientiam: potest tamen ad tale requiritum
sufficientiam ignem ducit; sufficientia q. dicitur: nihil
aliud est, quam potest ad requirita omnia. Sic licet ante
actionem requiritam ad eam detur sufficientia; dicitur
datur ex potentia ad actionem: sufficientia ad amorem
datur potest sine casia odii: ad datur ex potestate tollendi
odium: denique regnum Babilonis insufficientem fuit ad du-
cendum in pacem, & tunc defuit scilicet in actu & re-
quiritum; licet n. etiam de voluntate, dum non operatur.
Et q. defuit potest ad talem scilicet. Potest, seu auxilium
sufficiens vel dicitur via requirita, potestatem ad omnia
requirita. Cum n. ad voluntatem impeditam neq. habet
potestatem, neq. potestatem, ut illam adquirat: & si habet
auxilium sufficientem, si potestatem requiritur =

Illud autem et ex-
plicatur hoc evidenter. Implicat datur sufficientiam in
via ad aliquem effectum, seu hanc esse possibilem abso-
lute, dum implicat aliquid requiritum ad talem effectum:
& implicat esse impossibile, et sub mea sufficientia,
et potestate, dum non est mihi possibile, seu sub mea potestate

tale Requiritum. Quia hoc patet, neg enim est, cuius potius
sufficiencia, ut sic intelligi non possit sine potentia ad
Requiritum, est sufficiencia in me intelligi queat sine tali potentia.
ideo voluntas non est sufficiens q^o caret cognitione; unum
q^o caret applicatione ca^{2a} q^o igni negatur suam, et aliunde
est sub potestate Lazari curam: obtinere ista Requi-
rita: Et ut qui habeat auxilium sufficiens ad operandum
debet esse sub sua potestate auxilia Requiritum.

sectio 3^a

tres objectiones aduersariorum refutentur.

1^a Obiectio: Homo impeditur habet auxilium sufficiens ad posse
licet non ad actu agere, q^o bene stat; sic actio Requiritur ad actu
agere, et non ad posse, alioquin, ut sic actu alio, non ut posse: Ita re-
quiritur ad videndum, non ut habeat qui potest viden-
di. Ita Suarez Q. 18 a N° 20, et quo dicitur, qui dicunt
p^o detractionem Requiritur ex p^o actu recundi, sed non ex p^o actu
parandi. Ita Cabezudo 3° l. 367, Art. 5. Et sua 2^a d. 3. item
Requiritur p^o modum applicationis, sed non p^o modum posse. Ita
Ioa. del. B. 12° q^o 111 Q. 2. Vide alias solutiones in hanc
coincidentes apud Prado Tomo 1 Met^o 11 a N° 146 =

Sed 2^a

est in dicta Sect^o p^ocedenti ad finem: licet sine aliquo Requiritum de-
tur posse, non sine potestate ad habendum tale Requiritum; sed
pot^o plena, et non q^o sufficiens. ex potestate habendi omnia
Requiritum, ideo sine potestate ad actionem non est sufficiencia ad actu
neg qui habet sufficiencia, cui potest imputari quod per illu
stat non ad actu alium, vel non ad actu videndi, non habet potestatem
operandi a Modum, et licet. Et impeditur, nec habet p^o detrac-
tionem nec potest eam sibi parare: q^o ad actu p^o detractionem
non habet sufficiencia, cui potest imputari defectu operandi =

188: ut ver. 1. absolute possibilium necesse est quod sit
possibile de requiritum ad illam. Si absolute non esset
possibile albedo. Si esset possibile album, etiam non esset
possibile detraho ad aliquem actum. Si esset possibile salus
altus; unde in Bab. Iornio deffuit pota ad buxerandum, quia
deffuit pota ad detraho per negationem cuius: Si ut
actu. i. possibile a me, debet esse possibile a me, seu sub
mea potestate de requiritum ad illum =

Explicatur: ut
si possibile meum actu, necesse est quod omnia requirita etiam ad
actu agere sint sub Dei potestate; unde si non possit detra-
re, nec esset actu sub eius potestate de Dominico: 1.
nec esset sub mea, si detraho non sit sub mea potestate. Hinc
requiritum, quod sub mea potestate cogit potest agere ad actu
18, solum. n. spectat ad actum 2, quod est negat ad meam
operandum, nec est, magis detraho negatur potest agere ad
pone, quod cogit, siquidem ita non est virtus influendi, solum
quod dicitur anima, nihil volitum quod cognatum non
autem, nihil volitum =

Demum. quoniam aliter verificatur
hac solutio, quod licet ut cum agere potest in physicum
pota ad actum, etiam quod quia non sit in sua potestate ab-
quod requiritum ad agere, ideo etiam dum ab actu, dicit-
tua datur pota physica videndi: at tamen hoc admitti
potest de pota et sufficientia moralis, cui imputatur non solum
ipsum pone, sed etiam ipsum non agere. Quoniam et
ita est quod in physicum solum attenditur ad id, quod se habet
quod modum virtutis effectus, quod non deest, cogit de sufficientia
aliquid requiritum, ut non deffuit pota unquam, eoque defficit
ciat suae, nec volitum, quod deest cognatum; at in moralibus ad

imputatio nem talis sufficientia requirit, utp. hōem Acti operari,
 ut evacuationem si habeat de peccato, ut prudenter de illo
 reprehendatur, ut quomōdō homini utrum videatur, non
 detur exclusio operi, sed hoc operari potest ab homine qui
 a. operet unōnem ab oculo sine luce, qui calcariōg pre-
 mat equum, ut currat, quomōdō firmis. feno retinet?
 quō si admittat evacuationem ignorantia fecit, licet n̄ ideo
 deficiat pot̄ volūtia; aut denique quā maior exclusio operi qm̄
 causa p̄detiōnis requiritur ei. q̄ si ūta exant̄ indeq. a me, illi non
 a. mihi imputandū erit defectus operandū

Et a. tollatur omni
 equivoconiō occasiō, quā in iōni d̄ imiti volēt; eōq̄ auxiliūm suf-
 ficiētis si det ignem agere, s̄d posse, unde inflexione d̄ d̄ ueraxij
 si requirit ad agere, s̄d ad posse; nam ad id requiritur auxili-
 um, qd̄ dat. q̄ auxiliūm. Et inquam, tollatur equivoconiō ūta
 notandum ē, qd̄ dat dupliciter accipi t̄ in p̄te causā p̄d̄ti,
 seu i. d̄tutiue, quo q̄ d̄ album datur ab albedine, et omni
 effectus p̄d̄ti a sua p̄d̄. I. in p̄te causā efficiētis, quatenus
 effectus, qui p̄ducitur, talis. i. ut causā tantū ē effectus. tam
 uero d̄ auxiliūm, ut sufficiētis. i. licet si debeat dare eue
 primo modo p̄d̄ti. debet t̄ dare secundo modo; et n̄ quōd
 quōd requiritur ad dandum ē hoc 2° modo debet eue
 sub potestate d̄nti auxiliūm sufficiētis ad operandum,
 quemadmodum licet sufficientia, seu potestas ad p̄detiā-
 dum, si det primo modo in p̄te causā p̄d̄ti ignem actu
p̄detiāre; dat t̄ secundo modo in p̄te causā efficiētis; ideo
 que creata uolūtas q̄ caret hac potestate si dicitur habere
 sufficientiam, ut se p̄detiāre; q̄ implicat omnino qd̄ qui ha-
 beat auxiliūm sufficiētis ad posse, quin ab hoc auxiliō
 detur omne requiritum ad agere secundo modo, licet non

non p[ro]prio. N[on] de h[ic] iterum infra reddib[er]e sciamus.

D[ic]t[um] solv[er]e

h[ic]: homo impedit[us] h[ab]et omnia requirita etiam ad
agere, licet non in omni ordine, in ordine h[ic] causa secun-
da, et ideo iure imputatur ip[s]i, ut causa 2^a, dum si opera-
tur, licet ei deficiat h[ic] defectus requirita, q[ui]a h[ic] solum re-
quirita e[st] ex parte causae proximae. Ita bo. de Santo B. 1^a 2^a
D. 24, Art. 2, Respondetur q[ue]st[io]ne, quam solutio re-
tribuendam e[st] a nobis p[ro]bat, quam d[ic]t[um] nos d[ic]t[um] d[ic]t[um]
iure imputat. causa secunda, q[ui]a dantur omnia requirita ex
se causa 2^a, licet d[ic]t[um] d[ic]t[um] d[ic]t[um] d[ic]t[um] d[ic]t[um] cau-
sa 1^a requirita ad d[ic]t[um] =

Sed d[ic]t[um] Babilonium h[ic]

h[ab]et auxilium sufficiens ad d[ic]t[um], et t[ame]n in ordine
causa 2^a n[on] e[st] deficiat, imo e[st] e[st] q[ui]a causa 2^a operetur,
ut talis e[st] ut dependens, subordinata q[ui]a alteri proximae, eius
sufficiens h[ic] coalescit ex requirita etiam ex parte
proximae, ita ut 2^a resolam. i. in sufficiens, uti n[on] e[st] in suffi-
cienti ad salutem, licet habeat omnia requirita in or-
dine n[on] e[st] e[st] ut d[ic]t[um] d[ic]t[um] d[ic]t[um] d[ic]t[um] d[ic]t[um] d[ic]t[um]
ordini. Similiter quis mihi imputabit, q[ui]a si portem
pondus mille librarum, si licet adint omnia requiri-
ta ex me; at si sub meo potestate inuenerit alterius
requirita: restat auxilium sufficiens, q[ui]a fundamentum
imputabilitatis ponit sub mea potestate omnia requiri-
ta, etiam aliena, alioquin iure excusaret, non s[ed] q[ui]a
si potest =

Solutio: homo impedit[us] h[ab]et omnia requiri-
ta, etiam ut actu operetur in sensu d[ic]t[um] absentia h[ic] de-
t[er]minat, licet si in sensu positio. Ita communime. Reluctant[ur]

Sudunt hac dictione putante sua Audi argumenta.
 Sed q^o de hac solutione Natus infra, modo qui si videat
 quid est, a^u quis dicat, dari omnia requirita, si non
 deficiat aliquid. Si voluntas ignorans habet omnia requirita ad
 annandum in rebus d^{iv}isio ignorantia, neg^o id^o, dum caret
 coo. dicitur habere omnia requirita, ut actu amet, s^{ed} Sabina
 q^{do} datur coo. s^{ed} a^u auxili^{um} sufficiens si dari dum omnia
 requirita ad op^{er}u^m si s^{ub} potestate Beati auxili^{um} suffi-
 cienti, ut dicit s^{ed} p^{re}cedenti, ut p^{ro}batem p^{ro}xiem p^{ro}xiem. Illud
 ut p^{ro}betur minor, s^{ed} p^{ro}sterior p^{ro}xiem, nempe q^o s^{ed} imp^{er} dicitur
 si habeat omnia requirita sub sua potestate, si p^{re}dicta^o requirita
 s^{ed}: videnda est sectio sequenti =

Sectio 4

Prædeterminatio non est sub potestate non operantis seu
 voluntatis imprevise.

Pr^o: nihil est sub mea potestate nisi quod obtinere pot^{est} p^{er} meam
 voluntatem liberam: s^{ed} p^{re}dicta^o obtinere nequit nullum
 meum actum liberum, sive veniu^m, sive si dixerim: q^o
 nullo m^o est sub mea potestate h^{ab}ere p^{re}dicta^o nem. Ita ga-
 tes, et Maior est p^{ro} nota, q^o id, q^o mihi tribuendum est
 ab alio solum pot^{est} est sub mea potestate, vel directe, quate-
 nus veniu^m, sive dicitur, quatenus si dicitur, q^o n. nullo ex
 h^u m^o p^{ro} dicitur mea libera voluntate, omnino mihi
 nemum est, neq^{ue} super est mihi modus illud obtinendi. Nam
 quo, s^{ed} p^{ro}, alio titulo putatur si est sub mea potestate s^{ed} h^{ab}ere
 unionem hypostaticam, corporu^m incorruptibilitatem, et a-
 n^{im} q^o s^{ed} a^u meo placito ita independ^{entia} s^{ed} =

Minor, s^{ed}
 p^{re}dicta^o nem p^{er} nullum actum meum obtinere pot^{est} est certis-
 s^{im}a dicit est Dominicanis sic n. intelligunt in p^{ro}logia

Ly Deus dicitur inuoluntarius put uult: si e uolenti negur-
rentu: Deus e qui ducemur, quin deus ducationi causa
ca p. nra. Et in p^{te} hystoropha Deus facit, ut faciamus: e
primum mouem, quimurq^z detiam, quin ab ullo
detur, etia Præterea sic p^{te} ut p^{te} detia. s. sub potestate uo-
luntariu op^{te} e, q^z p^{te} detia sit posterior, et quasi effectus
causæ lib^{te} uoluntariu, q^z Deum quasi expectet, ut p^{te} de-
tationem infundat, sicq^z Deus ideo p^{te} detia, q^z uoluntas
uolentia, uel saltem, q^z non se reddat indignam, et impeditq^z
dimentendo. Cum sic, ut Deum nequaquam expectat p^{te} u-
dere in nobis actum, ut p^{te} detia nem infundat, negemur
ullus actus, siue positius, siue negatiuus datur in nobis
& Dominicanos, nisi p^{te} uente iam p^{te} detia, uti implicat
can^{te} tuum siue actione, actionem q^z creatam, que n^{te} depen-
deat a Deo, ut notauit supra p^{te} 4. q^z p^{te} detia n^{te} e sub nra
potestate, et neg^{te} nobis p^{te} detia, ca^{te} n^{te} imp^{te} n^{te} negat,
qd^z n^{te} operemur, n^{te} requirita sit p^{te} detia =

Quæ & Alvarez,

Aug. 18, & 20 iure nobis imp^{te} n^{te} q^z uicet requirita sit
p^{te} detia, quam nondum habemus. q^z Deum n^{te} n^{te} stat,
quin eam habeamus, Deum n^{te} stat ad ostium, et pulsat
offerendo p^{te} hysticam p^{te} detia, neam acceptare uellim^{te}.
Sic iure resp^{te} bendetur q^z si n^{te} uollet, p^{te} capiente Deo, et of-
ferente ip^{te} aliis requirita ad uolandum, quasi n^{te} uult
acceptare. q^z similit^{te} quantu^z requirita. s. p^{te} detia, si
q^z nolit eam acceptare, ut operetur, iusta resp^{te} berrione d^{te}-
nus erit, q^z uiam sub sua potestate h^{te} p^{te} detia, nem. Sic
dixit scribium Senonem. Deueto 15, neg^{te} tanta exatid
necessitas lib^{te} p^{te} uidiat arbitrio, dillatemp^{te} sit imp^{te} n^{te} n^{te}
Hactenus Alvarez

Ad a hinc potius per sua p[ro]p[ri]a
 ideo in casu isto dicitur ^{dit.} n[on] uolens q[uod] uicet careat alii
 requiritu ad uolandum: at si caret requiritu ad accep-
 tandum alia, req[ui]ritur uicem alii indiget ad hanc accep-
 tandum, id solo uicem: at ut dicitur p[ro]p[ri]a indiget
 uicem p[ro]p[ri]a aliam (quam n[on] dicitur) habet siquidem omni
 adu imp[er]etrata repugnat. sicut uicem dicitur habeat sub sua potestate
 alia, q[uod] adu caret op[er]e, q[uod] uicem n[on] indiget alii ad illam accep-
 tandam. Et imp[er]etrata n[on] habebit sub sua potestate p[ro]p[ri]a, q[uod]
 ut eam accipiat, n[on] minus indiget p[ro]p[ri]a, q[uam] uto p[er]etur =

Negualet

si dua licet potius nequeat p[ro]p[ri]a acceptare, cui in uicem
 uicem, q[uod] p[ro]p[ri]a caret, eo quod uicem p[ro]p[ri]a p[er] peccata
 p[ro]p[ri]a. Et quatenus potuit n[on] peccare, sub e[ius] potestate p[ro]p[ri]a.
 Non, inquam, ualeat, tum q[uod] arguo de primo omni peccato, ad
 quod uicem n[on] fuit negata p[ro]p[ri]a ob p[ro]p[ri]a peccata. Quia
 peccata, ut uicem eque indigebant p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, ac si a se
 requirerentur ad acceptandas alia q[uam] n[on] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a.
 n[on] p[ro]p[ri]a in uicem dicitur n[on] negari alio p[ro]p[ri]a
 nem sine culpa. Deniq[ue] h[ic] et nunc e[st] noua culpa distincta
 a p[ro]p[ri]a q[uod] op[er]ari hominem, qui q[uod] uicem p[ro]p[ri]a e[st] uicem
 tati q[uod] uicem p[ro]p[ri]a et non solum in causa, et de
 nominatiue, quatenus peccando p[ro]p[ri]a uicem p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, qui uicem p[ro]p[ri]a q[uod] uicem p[ro]p[ri]a
 n[on] uicem, quam nullus p[ro]p[ri]a auduit, docti uero negant:
 unde q[uod] uicem p[ro]p[ri]a n[on] e[st] tali homini imputan-
 dum, sicut si imputatur ponenti uicem ad audendum sacru,
 si de sacro n[on] cogitauit. Et h[ic] et nunc p[ro]p[ri]a e[st] sub noua po-
 testate imp[er]etrata. Tam uero q[uod] uicem p[ro]p[ri]a e[st] uicem
 potestati =

Dices iterum q̄ detractionem esse sub potestate
 impeditam saltem mediata, et indirecte, quatenus sub eius
 potestate est actio, seu voluntas libera, quae est. medietur q̄ detrac-
 tione, cuius a. possibile est eadem omnem saltem, hinc indi-
 recte cadit sub eius potestate hoc aliud, ut dixi. Sed
 in ^{to} argum. Sed ex hoc ego arguo, necesse sub eius potes-
 tate actio, q̄ non est sub eius potestate q̄ detrac, quod prior est acti-
 one, requirit. a. esse pota ad potestatem sui mediante prioris; pota
 adeq̄, et immo. sufficiens ad aliquem effectum, est illa, cui non
 requiritur immo. iungit effectus, seu cui solus desit effectus. Et
 ratione actionum. i. sub mea potestate q̄ detrac, opus est, quod
 ipse actio immo, et parum qm̄ q̄ detrac nungatur pota ubi
 ratione actionum interiorum, quae prior est, dicitur esse sub mea potes-
 tate exterior. Et qm̄ aduersarij dicunt n̄ esse sub potestate
 Sed dare nobis gratiam efficacem, si huius efficaciam depende-
 at, et deturatur a nro arbitrio =

Section 5.

Reiiuitur solutio Aduersariorum quod scilicet praedetermi-
 natio sit sub nostra potestate per ipsum actum
 praedictum, ob mutua prioritate ^{um} utriusq̄.

Cum nequeat q̄ detrac esse sub nra potestate q̄ operationem imp-
 ditatam, dicunt aduersarij esse sub nostra potestate ratione eiu-
 dem operationis, ad qm̄ datur, q̄ licet efficienter procedat operatio
 a q̄ detractione. at mutua q̄ detrac dependet ab opere in pte
 causae materialis, eo quod operatio debeat praedecere ut dispositio ea-
 te ^{te} subiecti licet rursum subregatur q̄ detractionem in pte causae
 efficientis, quemadmodum in physica familia est ho-
 mulari. Haec mutua prioritas inter ultimam dispositionem,
 et formam, et in theologia stultis ult. dispositioni ad gratiam,
 ab hac efficienter praedecet. Ita quidam ^{et} M^o Henrica

ngi non impediatur p[re]destinatio, negem[us] illi[us] voluntatem, sed p[re]destinare n[on] potest
voluntatem =

2° argum[ent]o: Hæc solutio destruit recepta theo-
logorum p[ro]p[ri]a. & destruit a p[re]destinatio[n]e rationem gratiæ, & eius
collatio[n]e p[ro]videat a n[ost]ro opere; q[ui]a. e[st] ea operatio, iam n[on] p[ro]videat.
2° cum semi-Pelagianis initium salutis, s[ed] in p[ri]ncipio causa
malis, p[ro]videat de p[ro]videnti a nobis: q[ui]d si. Per Mol. arguitur
semi-Pelagianus, q[uo]d p[ro]sequitur operacionem additionalem, seu
additionalem futuam, tm ut p[ro]p[ri]am additionem, sine qua n[on]
datur p[ro]videat gratia, ut eff[icit] a fortiori arguetur hæc solutio,
que p[ro]videat operacionem absolutam p[re]cedentem in p[ri]ncipio causa
malis, n[on] solum ut additionem sine qua n[on] potest Deus eff[icit]
re gratiam, s[ed] etiam ratione cui[us] cogitur de collatione gratiæ.
Per Mol. dicit solum e[ss]e sub n[ost]ra potestate elevata p[ro]p[ri]a
auxilium gratiæ Dei reddere solum efficuam. Hæc vero solu-
tio aut eadem p[ro]p[ri]a auxilij efficaci e[ss]e sub n[ost]ra potestate. Quia
n[on] videat hoc potius vagari Pelagianizantium =

Præterea d[icitur]
Hanc solutio[n]em s[ed] iam dari rationem ex p[ro]p[ri]a n[ost]ra, cui[us] uno
vocetur p[ro] alio, dari q[ui]a eadem n[ost]ra p[re]destinatio[n]is, que sicut et
p[re]destinatio e[ss]e sub n[ost]ra potestate, quoniam op[er]is. s. recurre ad
attitudinem sapientie Dei s[ed] certissimum Theologorum
p[ro]p[ri]um, nempe omnib[us] p[re]destinatio[n]is in absolutum Dei
voluntatem evidentiā reducentium. Et ut arguit Hilbelda supra ea
Aug. lib. 1. ad sing[ul]os h[er]eticos, quib[us] d[icitur]: n[on] p[re]cedit voluntas bona vo-
cacionem, s[ed] vocatio bonam voluntatem. Propterea vocanti recte
tribuitur q[uo]d bene vultimur, nobis vero tribui n[on] potest quocumque. s[ed]
a ratione s[ed] p[re]cedente, in p[ri]ncipio causa malis nobis tribuitur, q[uo]d p[re]desti-
natio[n]is. Imo ideo fingitur hæc p[re]cedentia, ut nobis iustis tribuatur
n[on] p[re]destinatio, p[re]destinatio que. s. sub n[ost]ra potestate. Quia n[on] potest id p[re]destinari,

ut operemur, datur, q̄ operamur, s̄. n. ut, et quia inordinabilitatem
 bene; ideo p̄rium meriti nequit cadere sub meritum, nec Legatio
 sub nram potestatem. Et hanc. a. solutionem, p̄detrao, qua datur,
 ut operemur, et quod facit, ut faciamus datur simul, quia ope-
 ramur =

Sargumentum. Eade solutio pugnare videtur op̄ij. fidei.
 Et in potestate solus nraa n. i. actu salutari & illud, si cumus
 sufficientes cogitare est. Etenim si minus actu p̄detrao pendet a
 p̄detraone, ita q̄ requiritur ad efficiendum talem actum, qm̄ re-
 quiritur elevatio signaali ad actum salutarem: & si adhuc be-
 neficio huius modis ponitur sub potestate nra p̄detrao re-
 quiritur in ore efficientis, ideoque p̄cia omni p̄detraone datur in
 nraa elevatio sufficientia ad actum p̄detrao; ita similiter da-
 ri potest p̄cia si elevatio signaali sufficientia in nraa ad actum
 elevatum, seu salutarem, qui p̄cedere in ore causa materiali, fiet q̄
 ab elevatio in ore efficientis sufficientia. n. absolute dicta, que de-
 seruit imputatio morali & que coalescit ex tribus requiritis, nec petit
 potius unum, qm̄ aliud, ut patet ex sectione 2 =

Op̄ium fidei, in n
 p̄detrao, seu in n operante datur de p̄renti, et actu auxiliium suffi-
 cients. Et hanc. a. solutionem videtur n dari, etenim quoties n deficit
 aliquid, q̄ requiritur ex p̄. causa efficientis, quantumvis. i. sub nostra
 potestate illud bene, inde solum fiet q̄. i. remote, et in potestate
 nra bene auxiliium sufficientis, igitur vero sufficientia igitur, et in nra
 tali actu, et de p̄renti n erit, uti licet in mea potestate esse habere
 alas, si tñ erit actu carexion, alibi, et de p̄renti n habere in suffi-
 cientiam ad volandum, nisi remotam = Op̄ium fidei ea cu den-
 tino, ser. 6, canone, ut sit aliquid sub libera potestate nra, opus
 ee q̄ voluntas nra actu se habeat, et n more p̄misse: q̄ si h
 detrao ponatur solum pendens a nobis in ore causa materiali,

videtur & eisdem boni sub nra libertate potestate =

Argumentum.

Hec solutio pugnat & raone, et sine intento ab adversarij. Quod licet bonas potestas nem degenentem a nro actu, n potest degenentem a b actu, ut libero: 1° raone huius mutua prioritate, ad huc potestas n exi sub nra potestate. Ita patet, qm nra potestate nra e sub nobis, ut liberi operantibus. An p, q potestas solum pendet ab actu nro in ore causa naturalis, actus que nosse potest in nobis solum ut pure receptus, etenim, ut efficienter productus imbibit iam potestatem ipsam que implicat in actu, sicut efficienter productus disponat ad potestatem, ut implicat, q potestas exi iam disponat ad eandem potestatem. Cum n, si nulla libertas intelligi potest sine activitate, et efficientia, libertas. n. salu. Resplendet in indifferentia agendi, et non agendi. 2° Off, si in nobis nulla pcederet potestas activa ad actus salutarem, n intelligeretur actus sub nra potestate; ideo n e sub potestate solius naturae, q nra p se n e activa, licet ad huc receptiva in actu salutari, neg. n. ille recipitur in auxilio. Cum n: si n actus n. s. sub nra potestate, neg. exi potestas, que p se sub nobis e ratio ne actu: 3° etiam admittit hac mutua prioritate, n dum potest boni potestas sub nra potestate =

Nec instantia, l. fundam, qm nra tur hac solutio, et qm 1° ex p hinc, ubi inter dispositionem, etiam datur mutua prioritas, stat ex n pcedenti nra pcedere in dispositione libertate. Nec 2° ex Theologia, nam si status a nullo alio auxilio, qm a graa, ad quam disponit, efficiatur, implicat p priori ad graam e sub nra potestate; alia qm cat solior nra sola qualu videratur, dum ab oi auxilio pcedit ha bet sub sua potestate stationem, media qua obtinet graam: igitur status, ut efficiatur a graa, pponere debet in natura

p[ro]p[ri]o ad graam oia auxiliã sup[er]naturalia requirita ad statum,
 qd euenire requirunt p[ro]detra[n]su, si hoc sit etiam requirita.
 Mirum p[ro]de[re] fundam[en]tum ea illo axioma: facienti qd
Deu n[on] denegat graam; etenim p[ro]dictum axioma n[on]
 ponitur a Theologi, nec intelligitur de auxilio efficaci, sed suffi-
 cienti, q[ui] Deu n[on] denegat hanc quidentiam, qua vult o[mn]i[ne]s ho[m]i-
 nes saluos fieri, hominib[us] quantum uult, et tunc notitia euang-
 elij enutritu, si t[ame]n seruent legem n[ost]ra[m] =

Sed quia in moramur

hui[us] solutioni, que ip[s]i hominib[us] ingrata e[st], adeo ut eorum in hac
 ma[n]u p[ro]uenerit Aluarez lib. 9 de Auxilijs D[omi]ni conclus. 1 p[ro]nu[n]tiet
 causalem hanc omnino falsam: q[ui] p[ro]uentu graa excita[n]te,
vult uentire et cooperari, ideo adiuuatur a Deo graa p[ro]detra[n]te.
 Veniamus iam ex dicto in tota hac Disp[os]itione ad id, q[ui] p[ro]cipue ma[n]u
 curat, et q[ui] occasio fuit intendenti explicare a. S. B. methodo
 cogitationes Theologicas hunc ordinem inuertendi, ut cum p[ro]st
 quæstiones correspondentes 1° D[omi]ni, occurrerent priores, que spec-
 tant ad 1° de ult[imo] fine, ac Beatitudine hanc omittent, ut dis-
 putationes hanc de auxiliorum efficaciã ualidius affirmarent
 ex constitutione sanctissimi C. A. Innocentij, de qua in sequentibus =

Disputatio 3^a

Necessitas p[re]determinationis, seu q[ui] hac sit necess[aria] requi-
 sita videtur uenire cum 1^a p[ro]positio[n]e damnata a
 S. S. D[omi]no Innocentio X, reddere q[ui] impossibilia p[re]cepta Dei

Et p[ri]mum legi nouissimam constitutionem, de qua infra 1°,
 eam notari summum n[ost]r[um] bene expensam p[re]sidio fore
 (ut nullum huiusmodi telum exitum stertum fuisse
 in auxilium p[ro]detra[n]te) quam t[ame]n constitutionem audio in uisita-

favorem P. Dominicanorum gloriam deditam fuisse (sã talis
favor accidat, precor, ut, qui fuerunt inimici christianam no-
minum) ideo, ut appareat, qui potius se dolere possint lanien-
nos, statim in animum induxi tractatum hunc ad methodum
definitionum statim explicare, qd et feci supra. Post dicitur
nam ab hereticorum erroribus initium sumerit & hereti-
ca ab insufficientia auxilij in n̄ operante, que damnatur in
1.º propositione huius Bullæ. Libet tñ iam explicare p̄cedentium, et
lanienij propositiones referre demerit, n̄ q̄ullo modo dicam utias que
eadem eẽ, sed ut melius alij iudicent, an videantur aliquam van-
guinitatem ducere =

sectio 1.

Propositio 1.º oppositio damnata et que sit doctrina Franckij

Sententia S. N. Innocentij decimi Pontificis 1653 die 4.ª Junij adversus
quinq̄ue propositiones, que inveniuntur in libro, cui titulus ē: Augustinus
Cornelij lanienij Episcopi sequenti statutionem specialem expedivim̄ in-
cipit cum occasione, quam apud me authenticam habeo, et in publica
Bibliotheca huius collegij S. Ambrosij societatis seu conservatur. Hanc
a. quinq̄ propositionum, 1.º huius verbi refert et damnato =

Primum
p̄dictarum propositionum: Aligua Dei precepta hominibus vultu
volentibus et conantibus sibi p̄sentia, quasi sicut vici si impossi-
bilia, dec quoq̄ illi gratia, qua possibilia sunt: temerariam im-
piam blasphemam anathemate damnatam, et hereticam de-
claramus, et uti talem damnamus. Huiusq̄ 11. supra =

definitione certum ē 1.º = C. quã
definitione certum ē 1.º omnia precepta Dei etiam n̄ operantibus ita eẽ
possibilia, utq̄ n̄ operantur, excusari nequeant, eodẽ p̄cipio n̄
sunt eorum n̄ impletio id fuerint ad huc quantum ē case, ea

precepta impossibilia sunt. & certum est non solum esse possibiliter precepta
 in se, sed etiam huiusmodi, et non attentum in rebus gratias, quas alibi
 huiusmodi non operans. 3. Auxilium gratias, quo possibiliter fuerit
 precepta non esse ueram in potestate nostra, sed etiam alibi nobis ad-
 esse. Hoc ita clare opponuntur in definitione predicta, ut probato non
 egeant, sed lectore =

Ad predecentes aueruentes licet utpote maxime
 catholici dicta proferre damnata; nihilominus, ut stat ex Cu-
 pitudine procedente docent predecentem esse omnino requiritam
 ad operandam preceptam, ita ut sit primum impossibile dari opus
 preceptum & causa predecentis iuribus. & docent in impedimento non
 esse uiam, ut obtineat predecentem, tollat uero predecentis carentiam,
 que non est sub hominis potestate, ut ostendit precedenti, sect. ultima.
 3° docent in non operante non dari predecentem, et reg. deesse illi gra-
 tiam predecentem, sic requiritam, ut abreueretur precepta =

SECTIO 2^a

Colligit uenientia, que videtur esse cum oppositio damnata ut homini im-
 pedimento impossibilia sint precepta Dei.

Homini impedimento in se non impossibilitate obseruandi precepta Dei
 quam ipse tollere non potest: & illi si precepta Dei impossibilia. Vnde
 patet, nam huiusmodi impossibilitatem alius actionis, et esse hanc ha-
 bentis impossibile quidem; ideo ignoranti inuincibiliter preceptum huius-
 modi obseruatio est impossibile, eo quod in se esse obseruandi impossibili-
 tas. Quibus & Dominicanos in uerbo posito physice predecentis
 seu ut ponenda & causa predecentis si precepta impossibilia, eorum
 in se impossibilitate uoluntati impedimento minime, seu ponenda
 di obseruationem precepti & impedimento =

Ad. a. patet, nam impedimento,
 seu causa predecentis est impedimentum esse impossibile cum
 obseruatione precepti, seu est repugnantia essentiali, ut & alibi

ab illa coeunte perdat: ty su, sed observatio iungi nequit & impediatu uixibz:
 2° etia = Dicitur 1° observatio n' pot' oriri ab hui' uixibz reduplicatiue, ut im-
 pediatu, sec' a. i. significatiue: nam he ipse uixes sufficienter in se uis diuisio
 impediatu. Ad 2° q^o hui' uixes denotat in statum, que h'ent uixes; e. n. hui'
 in quodam reduplicatio ad statum presentis. Hinc male dicitur de hoc uinculu
 impedito, qm uixes presentis ambulatio e' illi' polii. = Dicitur numeranda n' e' in-
 ter uixes, sed in aua, impediatu, a qua licet observatio pcepti nequeat oriri, pot' tñ
 ab aua. in se uis diuisio impediatu. Ad 3° q^o impediatu ad uerum, quid e' ad p'ceden-
 tis ad uerum, que p' illu' faciat uixes inter uixes numeratur, ne d' d'nicano, hui' h'
 n' p'cedat. ad uerum, ad ducem impediatu.

2° 3° Impeditio de' graa qua p'cepta
 ponibilia fiunt: 2° etia. An' q^o tal' h' de' p'cedat, que e' graa, qua p' h'
 fiunt p'cepta. 2° Pan' e' p'cedat actione inuicibile p'cedat, salu' actione illu' p'cedat:
 implicat. n. actione flexi, n' uineat. 2° Pan' e' p'cedat, que e' graa, qua observatio n' inuicibile
 p'cedat; n' n. media p'cedatone inuicibile observatio inuicibile. Dicitur ideo
 n' operant' n' de' graa, qua ponibilia fiunt p'cepta, q' n' uicibile de' n' uicibile
 ipse actuali operatio, seu q' qui n' operatur, ponit n' operatur, q' non
 uult, n' uero ob defectum aliu' graa. n. a. p'cedat. i. Requiritur
 iam de' operatio, eod' deit aliqua graa independens a nobis. Deniq'
 uti applicatio caloris facit p'cedat ponibilia caliditate, ita p'cedat.
 2° de' impediatu graa, qua p'cepta p'cedat ponibilia fiunt.

Explicit.

Illu' cui de' aliqua graa, quam n' h'et sub sua potestate, de' etiam
 id quo uix talis graa. s. ign' ponibilia; implicat. n. me ponit uti inuicibile
 tuum. aliquis q' n' habet, nec ualeo q' sum obtinere. 2° cui de' graa
 quam n' h'et sub sua potestate, de' graa, qua ponibilia. n. eod'
 dem graa uix. 2° impediatu de' graa, qua ponibilia. n. uix
 p'cedat. Dum sic in observatio p'cepti e' uix, seu actio a p'cedat.
 neq' fluens, q' quam. 2° actio nem uoluntas p'cedat n' uatur: 2°
 impediatu de' graa, qua ponibilia sunt p'cepta de' uix, seu qua

possibilibus. s. eorum observatio = 2

sectio 3.

Si p[ro]p[ter]tatio sit requisita p[re]cepta impossibilia ex p[ar]te Dei.

Et apparet hoc n[on] operanti undequaq[ue] ee v[er]gambilia
p[re]cepta, n[on] p[ro]p[ter]tatio. s. requisita, sic p[er]tialiter ostendam esse
impossibilia ex p[ar]te Dei, seu implicare q[uo]d Deus imponat p[re]cepta
impossibilia. Et. Impleat q[uo]d Deus p[re]cipiat operacionem, si sub
eadem voluntate decernat n[on] p[ro]p[ter]tatio. sed si posset p[re]cepta
imponere homini impossibilia, etiam p[ro]p[ter]tatio, et eadem volu-
tione decernere p[re]ceptum, et impossibilia. Et n[on] potest Deus
imponere p[re]ceptum homini impossibilia. Nam patet, et Minor
p[ar]t[is], tum q[uo]d in minus impossibilia, q[uo]d p[re]ceptum decernitur a Deo
exire indeq[ue] a nobis, et lingua que p[ro]p[ter]tatio ad operandum in
verum d[omi]no, tum etiam q[uo]d Deus etiam postquam nega-
vit p[ro]p[ter]tationem, adhuc petit ab homine q[uo]d operetur. Et p[ro]p[ter]tatio
decernit v[er]u[m], et eadem voluntate p[re]ceptum, et impossibilia =

Sancti manu

Et implicare q[uo]d Deus negat p[ro]p[ter]tationem v[er]u[m] p[re]cipiat opera-
tionem p[ar]t[is]. 1° q[uo]d implicat imponere p[re]ceptum impossibile deus
observacione, v[er]u[m] observatio p[ro]p[ter]tatio negat p[re]cepto impossibili
esse esse obedientia, quidem n[on] a litera p[re]cepto obeditur, n[on]
quatenus sigis n[on] d[omi]no operatio p[re]cepti. Et voluntate negante
p[ro]p[ter]tationem, negat v[er]u[m] seu p[ro]p[ter]tatio operatio: et negat
obedientia ipsi p[ro]p[ter]tatio. Deum cum negat se p[ro]p[ter]tationem,
negat v[er]u[m] p[ro]p[ter]tatio, q[uo]d d[omi]no suam operacionem cum
p[ro]p[ter]tatione; negat, n[on] v[er]u[m] meam operacione et eo q[uo]d mihi
n[on] abe indeq[ue] a me; ideo negat v[er]u[m] meam operacione
et v[er]u[m] de p[ro]p[ter]tatio, q[uo]d abe mihi abe n[on] negat q[uo]d abe
indeq[ue] a meo libito, tum v[er]u[m] v[er]u[m] id neg[ati]vum potest Deus p[ro]p[ter]tatio q[uo]d.

h' ponat operationem univocam & causa p'detionu' (seu univocam
& imp'detione) talu' n. univocis & impossibili, si minus quam
univocis operationu' & causa eius t' q' omnino univocis, q'd deus
negari p'detionem, sub p'cipiat operatione =

Q' sic arguo. Requirit

Deus postulare ab h'oe imp'detato, ut operetur per operationem
ortam ab auxiliu' ut imp'detato, nam hoc e' impossibile et p'p'ialiter
dicitur verum positum operu' & imp'detione; sed neg potest
postulare ut hominu' operatio oriatur a p'detione, q'm h'oe deus
n' sult dare, si negit Deus petere, ut h' petat suam operationem coexisten-
tem talis sole q' deus agno imp'endet aliu' sol, requirit idem. q' negit
ponat coexistentem & p'detione, et neg. neg ut ponat a p'detione dependens,
dependens t' n' univocis coexistens; nullo modo potest deus postulare, seu p'cipere ope-
rationem h'oi imp'detato. Id agimus explicatur ex eor' allati scilicet p'cedenti
nam impossibile e' q' deus p'cipiat deambulationem h'oi, q'q' univocis
p'cipiat deambulationem: q' nec operationem ei, quem detinet imp'detione, seu cau-
p'detionu' =

Si negit Deus, dum negat p'detionem, q'q' tandem p'ponat
auxiliu' in actu, velle operationem. q' nec p'cipere. Ita patet, q' n. Requirit
negit, requirit p'cipere. h'oi p'q' in eo casu negit Deus velle operationem univ-
tam & p'detione, seu velle univocionem operationu' p'detione. q' nul-
lo m' potest velle operationem. h'ec via patet, siquidem operatio a p'detione
divina univocis. h'oi subnotatu, q' si negit Deus p'cipere, seu velle
p'p'ionem operationu' p'detione, n' potest velle talem p'p'ionem
q' deus vult p'detionem n' ee p'p'ionem & operatione (siquidem vult
n' dare p'detionem, a p'p'ionu' a. univocis p'detionem & operatione,
univocis, si p'detio n' existit.) at velle p'detionem n' p'p'ionem, seu non
univocis & operatione e' p'p'ionem, operationem n' univocis p'detione, ut patet.
q' deus n' vult operationem p'p'ionem, seu univocam & p'detione.
q' si tollit univocitatem p'p'ionem, univocis q' p'cipiat p'p'ionem.

Quid queris, si tibi quod petere ab amico quod unquam deditis, si ego nego meam? Vel petere ut servus mihi generatus auferat roscus, si ego nolo in arenam descendere? Sed per negari desiderium, nequit petere voluntas tua, ut tua desiderium alicui etiam datur.

Arguit

Deum dum negat desiderium exegisse operationem desideratam: quod nequit petere. Nam quod, tum quod, qui petunt per se suo peccato se obtinendum operationem. Et peccatum per se per se petuntur. Sicut ab inferno, qui a. petunt, si quidem per se per se, per se sua petitione obtinentur. Consequenter. Cum per se in patet hanc s. Expetant, ut faceret ura, fecit a. Labruca. Inque uestra Cylliu Alexandrinus addit, quem agricola ueluti fecit. Et si. Equum exat uulbatu. Sicut crescere inde per opinionem et exegitationem ostendebatur. Idem notat. Nam autem, si nequeat Deum sic exegisse operationem desideratam, dum ipse negat desiderium, patet, quod non aliter sperari potest, neque possibile est exegisse nisi ex desiderio: implicat a. quod per expetet ex desiderio. Sicut dum negat ipsam desiderium, hanc se, ac si exegisset ura ex uinea non plantata.

SECTIO 4^a

Si desiderium sit requisita precepta Dei si inmutabilia Dei in desiderato.

Quia quidam de impossibilitate per hunc, de qua in Sect. 2. hic ostendam precepta Dei saltem esse impossibilia inmutabilia, seu inmutari non posse. Sed non operanti in desiderato, si requisita, s. ad operandum, etiam obseruanda precepta desiderati. Quod est de 2. de finitionem s. Innocentij damnantur hominibus uultu uolentibus, et non uolentibus aliqua precepta esse impossibilia.

hic arguo

s. si requisita, s. desiderium ad aduocandum preceptum charitatis per, quantum uultu uelut, et non uolentibus, uolentibus alius charitatis non cum genere aduocandum charitatis preceptum. Quod contra charitatis, seu non obseruatio precepti non operanti.

immutabili et neg. preceptum charitatis imputabile. Via pr. q. tri.
 e. imputabile e. preceptum q. d. subditu n. fuit quantum e. ex se, in.
 fuit, q. cum n. stabit, nec eiu. uisio uerit potest n. obseruatio. *De 5.*
 Innocentius, q. d. definit hominibz uolentibz, et conantibz precepta impos-
 sibilia n. e. nihil aliud intendit, nisi obseruationem preceptorum. Statim
 ponit ubi uult uellit, et conatur quantum e. ex se, nam q. nobis uo-
 lentibus, et conantibus n. dum fit, signum clarum e. a nobis fieri
 n. posse, siquidem n. alio modo res mihi possibilis transit in actum q.
 dicitur q. actualiter a me, nisi quatenus in eiu. positionem conor, eam
 quolo. q. n. uult uolentes, et conantes in obseruationem, seu positionem
 actu precepti charitatis, adhuc preceptum n. implent, signum e. ee. q. n. imput-
 abile, et impossibile =

Quia pr. nam ex eo, q. ponatur uoluntas, et conatus in
 actum charitatis n. ideo necesse requiritur detractio ad ignum actum chari-
 tatis, nulla. n. detractio datur ex nisi merito, sed supra omne meritum,
 et conatum n. uum e. q. adhuc negari potest a Deo, negatur q. negi homi-
 ni uolenti, et conanti actum charitatis detractio ad ignum, que noua gra-
 tia e. distincta a detractioe in uoluntatem, et conatum. Pone iam re-
 catam ee. detractioem ad actum charitatis. Ecce a uult uolente, et conan-
 te quantum e. ex se in actum preceptum, adhuc preceptum n. adimpleri,
 nec obseruari =

Quia, id potest adimpleri. Ita. Innocentius solum definit
 precepta possibilis ee. Contra tri. q. ut niger dixi eor. q. aliqua res mi-
 hi possibilis sit, eam statim pono, ubi uolo eiu. positionem, seu in uisio,
 qua habet in eiu. effectioem conor. Q. quidquid. i. de possibilitate
 saltem mihi imputari n. potest precepta uolenti, et conanti, si adhuc
 n. ponatur eorum actualis obseruatio, pone. n. solum uult uelle, et
 conari in eam obseruationem =

Arguo 2. hinc imputatur hoi n. obserua-
 tio precepti q. d. h. c. uera n. homo operaretur + si efficeret quantum e. ex se.

2° si n^o sciret q^o hominem magis q^o Deum: 3° ad operando
sicut deo uelle hominis hinc sepe dicitur Deum nihil aliud expec-
tare ut ingrediatur ad nos q^o nos tollamus impedimentum ostij
clausi Regocalag. 3, do Leo ad ostium, et pulis, utri^o qui aperitur.
4° q^o n^o operari uult excusari n^o potest. Et contra Deum iure queri
potest de homine, illum q^o respicere q^o n^o operetur. Cum sic scilicet
detrahit. s. requirit eam q^o Deum negat ex solo suo placito, hanc stare
requerunt q^o nec imputari n^o obreuiatio preceptorum. Maior etiam ga-
derit =

Maior p^o 4, nam h^o licet faciat h^o uerum e^o care, n^o dum g^oret,
(nec g^oret) detractionem: n^o a. n^o g^oret; quidquid. i. de p^o actum operatur, 2°
operatio deo, q^o deo detrahit (uti n^o). Hec facit, ut faciam, ita detrahit n^o de p^o
facit ut n^o faciamus. Iam uero detractionis defectus p^o Deum hat; item, ut
sequi dicit q^o illum h^o de p^o q^o qui p^o onit impedimentum inueni-
bile h^o 3° n^o operanti p^o uelle, deo detrahit, que facit uelle; deo ab lotio
impedim^o, et agentio ostij p^o detractionem. 4° que uult excusatio, quam n^o
fieri in actu, q^o casum requirit ad actum, q^o n^o potui adquirere; sicut n^o. ut
sufficiens mihi imputetur, necesse, ut habeam oia requirita ad g^ore,
sic ut cum inexcusabili, cog^o n^o agam actu, necesse e^o me h^ore oia requirita
ad apere =

Inquit quasi Deum q^o ex illis impediatio, siquidem ipse uult
eam g^oret: n^o q^o ad impediatioem sequatur carentia g^oret, siquidem
sequela ista necesse e^o: n^o q^o ante impediatioem n^o detur operatio, siquidem
sic ista e^o imponibili. Regus q^o queritur uult =

Pr^o 3. Deo n^o e^o im-
putabile, q^o h^o impediatio n^o obseruet precepta: q^o neg^o ipse impediatio.
Ani gabet Osee 13: perditio tua ^{exc} Israel. Et sic si g^oret h^o ideo
peccare, q^o impedimentum g^oret ad audientiam misericordiam h^o, sibi
inijcit uincula; iam uero Deum solum impedimentum fortium apponit.
Quod dum g^oret impedim^o, n^o imputatur ad culpam, neq^o imputatur quib^o.

quid ea val' impeditio. requiritur nemo q' si aliqua culpa impedi-
 denti imputatur n' impedito ut patet in positione vinculum, in
 qua solum culpa e, n' vero in non auditione mure stabiter. e' si
 Deo n' imputatur n' observatio, neg' nobis. q' q' Deu' resultat aua' suffi-
 cienti, potius q'm nos, si n. indeq. a me aliquis dicit aua', ratione cuius
 n' erat operaturum q' me n' erit resistentia (qua solum evenit, q' au-
 xilium ex se erat efficax, et p' dicitur in ogy) sed potius per illum,
 qui iuxta sufficientes ita retardat, ut reddat inefficaces p' impeditionem
 seu carentiam impeditionis =

Pr 4. ex defu' p' cui' aliquid requiritur
 q' n' e' in mea potestate p'ceptum e' inimpugnabile v' imp' licet nihil def-
 ficiat de virtute actuali: sic m' n' deficiente p'ia applicatio ne
 inimpugnabile e' q' n' tangam caelum, at p' det ratio e' requirita, ut
 applicatio: e' ett. q' q' qui n' h'et oia sufficientia ad agere quan-
 tum sint p' modum intentionis n' influentis, n' e' impugnabile n'
 observatio, ut patet in non habente applicatio nem, qua' i. sufficient'
 ad tangendum caelum. e' idem dicendum de n' h'ente omnia re-
 quirita ad agere. Va' patet, q' qui n' h'et requirita a fortiori non
 h'et sufficientia nihil. n. Requiritur ad abstractionem p' id, q' actioni
 sufficit; hinc unus solus oculus requiritur ad actualem visionem,
 q' unus solus sufficit =

Sed ne amplius in re evidentissima inone-
 mur, ut v' m' d'um argumentorum sic p'cipia, q' ex quo, p' detras-
 nem requirita e' applicatio locali, e' expectatio a vinculo cum
 luce: ita n' influunt efficienter p' modum virtutis, n' i' de quid-
 ditate p' oia influentis: n' impediunt p' oia in sensu d'ivo, et t'n
 si abire, tollunt auxilium sufficientem, redduntq' impugnabilem
 operationem p'ceptam, ad quam requiruntur: e' n' m' h'iter. Vide
 Sectionem secundam sic paulo post q' v' m' initium =

Disputatio 4^a

An cum equalibus auxilijs unus operetur, et non alius?

Hæc disputatio etiam includit præterea quædam requiritam, alius in operante non esse equaliter auxilijs diuinæ gratiæ; deest enim prædeterminatio. Consequens item est ad præmissam definitionem contra Cornelium Ianiensem sanctissimi Patris nostri Innocentij decim: si enim non operanti nulla gratia deest, ut præcepta possibilia fiant, non est cui non contingat sine maioribus, et inæquali gratia operari; nam ex possibili posito in actu nullum sequitur inconueniens =

sectio 1^a

Stante equalitate in omnibus, que independent a suo arbitrio stingere potest operari unum, et non alius, imo etiam si iste habeat maius auxilium

Hinc stat me non loqui de auxilijs ut inuoluntarijs scientiam mediam, præfinitis, uel inositationem non operari; si enim manifestum est in non operante dari necessariam inæqualitatem operari, et neg. cum requiritum ad opus; ubi tamen inæqualitas nihil refert ad opus, sub nã potestate sit, etiam nobis pendet, ut late dixi in tract. de Prædest. loquitur ergo de omnibus auxilijs, et requiritu tanquam ad euentum inuoluntariam, quoniam quoad negationem eorum, que impediunt, que remouentur a Deo, dantur nobis sine nobis. Hinc ita solent respondere prædeterminantes, qui uolunt operanti nexu addendum auxilijs prædeterminans, quod deest non operanti =

Pontam in sententiam capituli August. lib. 1 de Libertate

cap. 6, ubi postquam dicitur, ponatur duos homines corpore, et animo equaliter, equaliterque pulsatos tentatione, in corpore uero pulcritudinem addit, quod alius in uoluntate pudica habitus perseueret, quid putamus esse, causæ nisi uerum liberatū. Et postea alia causas excludendo, dicit, si

unum detractionem cedat; alter idem qui fuerat puerus: quid aliud appa-
 ret nisi unum uoluisse, alterum noluisse? Iam uero si intercederet pre-
 detractionis ratio supradicta ad puerum, cui non recurretur ad huius
 inaequalitatem? Qui non responderet Augustino: apparet praedicta per unum
 uoluisse. Iste ex Ab. de Prædect. et hinc q. 15: ubi postquam exgerit
 aequalitatem Charaoni & Habuc donatore, eludit nihil fuisse causa
 obductionis illi per hoc: nisi quod Charaon liberis & Aden misericordiam
 minimam ueritatem pugnauerit arbitrio =

Secundo maxime fauet Marti ^{Vide Francisci}
 11, ubi iudei reprehenduntur q. Cyrii p. p. uertentur, si Xp. u. Cyrii ^{Annatum D. 1.}
 dicant. & quia Cyrii uertentur & eundem auxiliij, q. uertentur iudei. ^{q. 23 ubi hoc}
 di. p. nam gratia ex gratia, ne uana sit, requirit negotio accuaru ^{argumentum}
 reddere dignitatem. E. n. tali ex gratia, q. dam argumentum a pau ^{quia solet cle-}
 quod frigidum e, si oia non sint paria. Hic a manifeste iudei redderent ^{antia aucta}
 dignitatem: quid nos accuar gratia Cyriorum, quos nobis p. p. ^{substante}
 ut gratia Cyrii p. nobis benefecerit, dedisset & praedictam indegen- ^{Exornat =}
 dentem ab eorum merito, & qua nos etiam uertentur, et tunc qua
 nulla praedicta Cyrii p. p. =

3° Ratio ex libertate, que in eo dubitatur
 tur a causis reij, q. in illa idem manent idem, natum ut roma
 fauere idem. q. e. a causis libertate sunt in eodem statu sine potestate
 uariari. Via p. q. alia libertate non est actiua, sed p. p. parua ob ua-
 rietatem accidentu praedictoru, ut graua uarie mouentur in gra-
 uitate maiore non uingulu. Iste, q. maxime nota moraliter est
 imponibile, q. in magna collectione oia sunt aequa libertate ad ali-
 quam actionem, et tunc oia uniformiter operentur. Ne imponibile e
 q. ex omnibus hominibus nullus loquatur oia. Cumu, sa. Nec imponibili-
 tati non oritur ex inaequalitate uera praedictoru. q. ab ipis equalis arbitrii
 nexum e ueritate operu inaequalitatem =

4° eundem auxiliij, q. p. qui non opere-

rat. Sed uixi sufficienter ut operetur et agat. Et talem uixi, qui per
 se quia, nullo alio iugadito medietur, et nemo inflexent operationem,
 si inueniatur in agente nemo. Patet na, q' agens liberum n' h'et mino-
 rem uirtutem ad operandu, qm' agens nemo, a quo solum distinguitur
 eorum facultas libera s' h'eat potam n' agendi. Et uixi agendi,
 que si in facultate libera talis si, ut n' inueniatur in agente nemo,
 necessario etiam medietur operatione, ut u'nu applicari et calore
 medietur. Quia u'na illa uixi suffient in rene et q' n' medietur
 nemo mediate, quatenus inflexent operationem, n' h'et n' medietur,
 uel inflexent nemo operationem. Sed et uixi imm' inflexent opera-
 tionem. Et uixi h'et uixi imm' uixi sufficienter agenti libera pot
 uixi operatione. Patet h'ec na, q' ut dixi, facultas libera n' mino suff-
 cienti e' ad effectum, quam facultas nemo; unde si liberum arbitrium
 nemo exercetur in utramq' potam, quam bet, nemo potest operationem,
 et n' operationem =

Et idem patet ex scientia uoluntate et innocentij. Et uixi 13.
 definitionem potibili e' obsequatio preceptorum et equali graa; in quidem
 et, qui n' operatur nulla graa del, qua precepta potibilia sunt. Et uixi
 et uixi precepta, que n' obsequantur, obsequari et equali graa; patet na,
 nam quod potibile e' casu liberi, cogit e' utingent, et uixi potest in
 una euenire et n' in alia. Affirmantur h'ec ex uixi affirmacione
 summi q' clamitacione sanctorum, qui n' putans se impotibilia duxerit,
 et affiant; si alij fuerint equalibus auxiliij, illi melius qm' ipsi
 operantur. Ita manifeste q' nobis e' summi et sanctorum sanctorum
 Patet =

Ex h'is uixi etiam etiam etiam n' h'et q' h'et etiam uixi
 bene operari et minoris aude, salu n' operetur et maioris. Sic mali
 Angel' ex supremo coelo male operati n' licet melioribus auxiliij ge-
 uenti qm' sani Angel' ex infimo. Idem uixi in hominibus ex-
 brans illa a grauitate hyrcorum, et alia que fieri in die iudicij.

Luce 11, 33: Qui Minore surgent in iudicio & penes deum et idem-
 nabunt illam, q^uo penitentiam operant ad p^{er}dicatorem Iona. Et ecce,
 plusquam Iona in B^e. Deniq^{ue} ratio libertatis, et sufficientia, que est in
 minori aux^{ilio} hoc idem manifeste demonstrat; et quemadmodum
 & equali aux^{ilio} parat sanctorum humilitas alio operatur in se, ita
 nemo adeo uiciorum exiit, dum n^{on} operatur, ut neget plus & minori aux^{ilio}
 adhuc operatur =

sectio 2^a

Aux^m in eo, qui operatur semp^{er} est inaequale in ratio graa, et bene-
 ficij

Operari n^{on} solum recipit maius beneficium, eod^{em} tempore actum secundum
 operatum (qui ut pote a Deo, et in gratia donum Dei est superadditum
 supra entitatem auxiliij, solum datur in n^{on} operante, sed etiam ipsum
 auxilium maius bonum est, eius collatio magis benefica operanti,
 etiam ut dubitanda ab ipsa actuali operatione, ita ut quantumvis ope-
 ratio ipsa g^{er}impossibile n^{on} ueniret immo a Deo, sed a sola creatura
 operanti auxiliij in mai^{or} beneficij foret, eod^{em} operatur datur in circumstanti
 operanti, in q^uo fundetur ip^si specialius g^{er}ultimum, quam n^{on} operanti.

Ratio

huius evidens est q^uo ex hac opportunitate crescit doni estimabilitas
 quod alia est entitatis aequalis. Seneca lib^{er} 1. de Benef. p^{er} 2um dicitur
ut beneficia opportunitate parata sint, et n^{on} vulgaria; quae etiam
n^{on} quae n^{on} sunt, tempore et loco fierent; ut panu^m famelicis
 quatuor est, satius. a. uili. Vide, que q^uo hac auctoritate D. 16
 de Pradelt. l. 1. Q^uo, nam ex hac circumstantia, et p^{er}uisione ope-
 rationis futurae sub ditione auxiliij oritur saepe maximum reueran-
 tia donum; imo, ut dixi eodem tract. de Pradelt. semper intercedit spe-
 cialis afflu^{entia} p^{er}firmius efficaciter operatum futurum ab aux^{ilio} efficaci. est
 semper auxilium efficax est maius beneficium aux^{ilio}. que sufficiente
 Deu^o que ratione auxiliij efficaci semper inaequalem gratiam, et benefi-

cuius potest eadem gratiam cuius auctus sufficienti =

Quis: stima-

bilitas, quae quoniam ea ad opportunitate non est infinita. Ergo in tantum exercere ad maiorem ex entitate auctus, ut hoc maius beneficium. i. in non operante, quam. i. auctus operanti collatum. Quia haec est, tum quod omni excusum finitum, potest additione finitum, tum etiam quod Deus respiciendos iudeos. Respondenti ut in iudicio. Huiusmodi negari potest in die iudicii, ut in iudicio res plures arguendos esse. Quia in tali Religione operatione bonorum laicorum. Ergo in minus beneficium. Verum stultum licet operantibus bene. Est eodem exemplo moralis, quod est in auctus unius domus in tempore opportuno bene operatur, quod excusum entitativum alius domus, licet non unius generis tempore caritatis gloriam auctus, quoniam non est equum auctus mille panes =

Ad hunc est estimabilis beneficij, una respicienda utilitati ad opera absol. ad opera contenta. Quod est 13. semper potest et amine auctus collatum operatur, quoniam per infinitam et inoperabilem distantiam, qualis est inter esse, et non esse, respiciendos in non operante non utilitas auctus cadit. Potest inquam, et amine beneficium auctus, daturus ad obligationem auctus imponit operanti, non vero quoad excusationem non operantis, quod solum potest auctus non finitum equum utile, et esse. Nunc loquamur de estimabilitate. Age maius est beneficium in non operante. Quoniam neges absolute loquendo, plus tribuitur deum in statu ferri servationis non operantis, quam illi mortuus est, quoniam innocenti, quae crearet in pura natura, quoniam unius ipsi tribueret auctus. Quod idem a potestantibus respondendum, licet non. Verum in pura natura tribueret potestantibus, ad hunc modum in lege servationis maius absolute beneficium tribuit non operantibus, quod est, quod suam mentem et sanguinem obtinet, ex quo vult patet ad objectionem in operantibus

26

Sectio 3^a. Opposita sent^a. proponit^r & Dissoluitur
 Cuiusque fundam^{ta} in noua impugⁿz predicationis retorquentur
 Dominicanⁱ recentⁱ omniniter sentiunt necesse requiri inaequalitatem
 ex p^{te} auxiliium unⁱ operante, eozd^e hui^{us} p^{ro}operante, & addendum. i.
 aux^{ilii}. p^{ro}fectioni. Alij requirunt & h^{ab}eldam iⁿ l^{ib}. 2°. c. 2°, & uideant^{ur}
 dicta negari n^{on} p^{ro}e & equali^{ter} aux^{ilii}. iⁿ eozd^e unum operari, et n^{on} aliud, sta-
 tentur ex p^{te} auxiliium. Sed dicit^{ur} omnimodam aequalitatem, ad-
 dunt eni^m n^{on} sumatur, n^{on} sumatur aux^{ilii}. Sed d^{ic}oⁿib^{us} ar^{ti}bus, et
 cogit^{ur} negatiu^{um}, et positiu^{um} necesse dandam inaequalitatem inde p^{ro}-
 n^{on} arbitriu^m ex uenia^{li} affectu^o, et eozd^e quod d^{ic}oⁿib^{us} operari p^{ro}-
 n^{on} operante, & quib^{us} inaequalitas requirita independet a arbitriu^m, quo
 cuiq^{ue} tandem n^{on} explicetur, & que im^{po}ssib^{ile} est aduenatur que
 dicit^{ur} supra, ideo p^{ro}uincue aduersionum fundam^{ta}. soluenda sic
 sunt =

Argument^{um}. 2. Magnam mysterium, et admirabile sacrament^{um}
 cur ex a^uibus uocari unus credat, aliu^m non: si n^{on} equalib^{us} auxi-
 lij. p^{ro}fectione auxiliij unu^m operaretur p^{ro} alio, n^{on} n^{on} est adm^{is}ion^{is}
 et m^{is}er^{ic}ord^{ie}, & facile differentie causa assignaretur, nempe q^{uod} unu^m
 uult, et n^{on} aliud: & dicendum est nunquam contingere & equalib^{us}
 auxiliij, q^{uod} unu^m p^{ro} alio operetur. Minor, et n^{on} p^{ro}sent. Maiorem
 ostendit Aug. de Spiritu et littera, q^{uod} d^{ic}oⁿib^{us} iam n^{on} ad illam p^{ro}-
sententiam recitandam quib^{us}quam nos coartat cur ille ita uiuatur,
ut p^{ro}uadeatur, ille a. non ita. Quo sola occurrunt interim, que res-
pondere m^{is}er^{ic}ord^{ie} glau^{is}. & altitudo diuinitatum. et nunquid iniqui-
tas est apud Deum. Cur responsio ita d^{ic}oⁿib^{us} licet, que rat doctores,
si uideat ne inueniat p^{ro}sumptores =

Ad omnin^{um} n^{on}orum B^o.

Augustinus n^{on} miratur q^{uod} uocari sit eff^{ic} in unu^m, et n^{on} in alio, nec
 huius differentie causam nobis est ignotam, q^{uod} reddi^t. ibi
 83 p^{ro}uestio num, & p^{ro} 8, quam etiam p^{ro}ferantes ip^{si} necessario ag-

agnoscere debent, dum Respondent, quum dat p[ro]cedentem, et n[on] alteri
 fertur tota admiratio conu[er]sit in eo, q[uo]d cum facile potest Deus utique
 uocare sine uocacione, u[er]o debent i[st]a, et crederent; cum u[er]o
 nulla ex p[ar]te uocacione potest esse n[on] et uocacione u[er]o; h[ic] n[on] h[ic] lib[er]
 ad singul[ar]ia. (p[er] 2) uocacione recte turbatur q[uo]d bene uult h[ic]; n[on] u[er]o u[er]o
 n[on] potest, quocirca. Equam p[ro]cedentem peccant homin[um] a[nt]e d[omi]n[u]m.
 W.A. d[omi]n[u]m p[ro]cedentem collatione p[ro]cedentem p[ro]cedentem dependente[m]
 d[omi]n[u]m. U[er]o p[ro]cedentem, hoc argum[en]tu[m]. Equi p[ro]cedentem d[omi]n[u]m p[ro]cedentem
 p[ro]cedentem, qui uocacione e[st]a[m], cum unu[m] operatur p[er] a[li]o. Ino uocacione
 p[ro]cedentem p[ro]cedentem argum[en]tu[m] qui nullum admirati[on]e. Ino uocacione
 locum, id totam d[omi]n[u]m p[ro]cedentem in n[on]u[m] arbitrium reduunt.

Arguunt

et n[on] uocacione p[ro]cedentem collatione auxiliorum uocacione m[er]ito
 d[omi]n[u]m Dei, id etiam auxilij uocacione equalit[er], quum p[er] a[li]o
 utur, op[er]e e[st] uocacione m[er]ito, et uocacione uocacione uocacione Dei. Et
 si tunc sine uocacione ex d[omi]n[u]m arbitrij, et uocacione uocacione uocacione p[er]
 a[li]o operatur, q[uo]d uocacione, n[on] uocacione uocacione uocacione, et
 uocacione uocacione. Ino uocacione ex p[ro]cedentem tota h[ic] uocacione uocacione
 uocacione ad collationem auxilij. q[uo]d uocacione equalit[er] auxilij nequit ex d[omi]n[u]m
 uocacione arbitrij unu[m] operari p[er] a[li]o. Minor, et uocacione uocacione, idem et
 maior ex Aug. legit. 103 ante medium: cor. a. ille caedat, ille non
caedat, ambo idem audiant; et uocacione uocacione in eorum respectu
giant, ambo idem uideant; uocacione d[omi]n[u]m uocacione uocacione et
uocacione Dei, omni uocacione uocacione uocacione, dum uocacione uocacione
et q[uo]d uocacione uocacione. Idem h[ic] lib. de bono p[er] uocacione uocacione
 d[omi]n[u]m:

Q[uo]d in casu admirati[on]is Bugubini, n[on] si dum p[ro]cedentem omnia
 omni[um] auxilia interna, licet detur equalit[er] in exteriori, q[uo]d uocacione
 m[er]ito uocacione de bono p[ro]cedentem, ino uocacione operari de p[ro]cedentem
 q[uo]d, ut ex uocacione uocacione uocacione uocacione uocacione uocacione uocacione

ita et non supaddit, laudatum nouy interm, (nouam reuul)
 sub omni pōe pparatōem potius pparatōem uon qm alicui licet utiq
 potuerit et hoc ipum supadditum auailium inuouum Ita p. Reg-
 ius homilia 30 in euangelia. Ecce unam loquenti uocem omnes
pariter audiri, nec eni dei seruum audiri uoni per uerū. Et uox
 diuina n. i. cui in cordibz uelut diuina e uoni in te intelligētia nūq
 pter hoc q uox loquenti omniter admonet. e magister qui de
 uoni intelligētia quoddam generaliter docet =

Plan ea hoc, quam
 ea speciali argum. specialiter ego impugno p detrañem. Sicut carus
 occau admixtōn n cur uoni p alio operatur e equalibz auailijs,
 ita d fortiori mixabilis e q d meliori auā, qui n operatur,
 nequmq moraliter reputatur, ut qui cedat uebernentis. tentā-
 nū, ideoq inuouum uitate occarōne, periculis p peccandi timere,
 ne inducamur in tentānem. Et n p detrañ ad operandū eret
 requirita, nullum spūe gloriā d. uirēdi, nullum ad rōn-
 rāndi, inēbāndi argum potius sūm hū auailijs, quam cum
 illis; etenim pot quilibet, pot quocumq auailia eque in d fereat
 manet seru ogt. Nam, ut det, uel neget p detrañ natiōem, neque
 eni nullam legem uilix p detrañd potius grauitentatū, qm tentatum
 seruit p detrañe autem uenā par ubiqe e eruentis. e potius hinc arguitur inu-
 tili p detrañ. Vide in hanc terraplorā uari uuentia, quz late e operat in dial.
 de sciētia dei 19, 23, et 4, ut p hanc uentiam mediam =

Exuunt s mu-
 nitione ea 1ª Corint. 4, qui e qui te ducunt (nūi seru solū) quid hie qd
 n auailijs. Si a. accep ubi quā d hōrān quā n accepit. Si autem
 itāgeret e equalia auā uileum p impio operari, iam uilū, a quo ueniret in-
 equalitas, serū dūctio, quē hū pūe uilū in operāne libeā, ceterū manem-
 tibus paribz) id dūctio nēra b impio, et qd auailium accepit, de inēqua-
 litate potet gloriari, ut pote uā, hōrā a hūid, q d se accepit, saltem non

minū qm a Deo. q̄ implicat unum hominem & equali auct. operari
 et n̄ alium. 1° q̄ dicitur & Rom. 10 n̄ uolenti n̄ consenti n̄
Dei misericordie. q̄ quoad hanc dictionem n̄ al. operatur uoluntas
 n̄ al. etiam adiuta per gr̄am Dei. 1^a q̄ q̄ al. n̄ est excludenda a potu
uoluntatis quam misericordia Dei: n̄ n̄ p̄pterea dicitur (Luc. in
Enchiridion q̄ 32) n̄ uolenti n̄ consenti q̄ uoluntatis hominis so-
la n̄ implet curriē dicitur: n̄ misericordie Dei, id uolenti
& hominis q̄ id misericordia Dei sola n̄ implet =

1° dictionem uolenti ad unum uerū quidem ad unam operationem liberā neque a fide
 actuali adhuc in Deum solum est qui iungit dicitur. 1° q̄ ea ope-
 ratio ut potest supernaturalis est donum Dei, ad quod nullum uis habemus: 2°
 q̄ solū Dei est effectus auxiliū in circumstantiā futurū operi sub
 ipso, ea quā circumstantiā iam collatio est specialis gr̄a, et beneficiū
 in quale operari p̄ n̄ operante, ut dicitur sc̄c̄. p̄cedenti. Totum hoc do-
 cet huc de p̄cedentiā ne lamurum q̄ 3. 1^a q̄ fides dicitur ab un
fidei fidei. loquitur de fide actuali, nam addit: quisquis audet in
Deo, habet ex me ipso fidem. addit hinc agere uolenti. Quis est qui
te dicitur? Non q̄ credere, n̄ credere n̄ est in arbitrio uoluntatis hu-
 manae (ecce fides actuali quā crechitur) id in se habet p̄paratur uo-
 luntati a domino (ecce recurre ad dictionem p̄paratam coram)
 ideo ad ipsam quoque fidem, quā in uoluntate est ḡnet. Quis est qui
te dicitur? Et hinc r̄m̄biter ad r̄st̄onem respondet August. recu-
 rando ad p̄paratam auxiliū dei, nam eo q̄ 32 Enchiridij ad-
 dit: restat, ut p̄pterea dicitur intelligatur: n̄ uolenti n̄ consenti
n̄ misericordie Dei, ut totum Deo deus, qui hominū uo-
luntatem bonam et p̄parat adiuanādam, et adiuvat p̄paratam.

1° q̄ dicitur Deo tribuit dictionem: q̄ nobis tribuit n̄ potest. Justamur
(August. Ad s. ad Rom. q̄ 1) ita p̄parat, et ḡnet, ob q̄ n̄ h̄t ha-

mus qd' accepimus q' opera nra donum Dei e, q' n' ex
 uoluntate bona, n' n' ex gratia, nam iniquitatem (ait Aug. supra) n' habet donum.
 uoluntate bona, n' n' ex gratia, n' n' ex gratia, n' n' ex gratia, n' n' ex gratia.
 tionem, id uoluntate bonam uoluntatem q' opera uoluntate Deo recte uoluntate, qd'
bene uoluntate: ideo dicitur q' h' n' salui e' per fidem n' ex uoluntate, Deum do-
 num e. Et sic dicitur Aug. Epist. ad Rom. explicans ea uoluntate Pauli, quid glori-
 aris, addit: hoc utique totum n' ideo, ut q' n' gloriatur, q' ut qui gloriatur
in Domino gloriatur q' opera ex gratia n' ex operibus gratia. Et Bern.
 Sermon. de Verbis Apostoli: n' a. ait Apostolus. si a. accepit, quid gloriari?
 id quid gloriari inquit quia n' accepit, ut n' gloriatur, sed dicitur
 gloriari =

Ex q'q' orbi hoc e argumentum uterque ad Deum detraheret. Qu-
 curio de Vgote. fit per fidem, seu operationem actualem: id n' gloriatur per
 hanc, si intercederet detraho. q' uita n' datur. Qu' patet, et maius probata
 e supra. De ea dicitur in Epistola ad Rom. quod e occasio gloriandi,
 gloriatur. a. h' ex operibus. ideo ab Aug. n' pcedenti monetur homo
 ipia opera ex gratia e. De ea Aug. Epist. ad Rom. fides dicitur a boni-
 deli fidelem. V. de q. 33 de Spiritu, et litera ait: si dixerimus uo-
 luntatem n' e donum Dei, dicitur Apostolo dicens: Quid habes
qd' accepisti, et a Deo dicitur. n. ponimus: ecce habemus uoluntate
credendi qm n' accepimus. q' dicitur Apostolo fit operationem ac-
 tualem. Quod a. si n' ponet, si pcederet detraho, patet, nam ope-
 ratio nra, que accedit detraho, inuenit iam dictionem, non facit,
 ut n. dicitur, qui est qui equalis alius n' in equalis facit: alii
 qui locum Pauli subuenit facile ponet, et dicit, q' Deum nos dicitur,
 id n' n' tollere, q' ante omnia dona dicitur iam sumus inuenit nra =

Asserunt.

Si sub equali aux' unum operaretur q' h' reddere aux' in equali, et
 esse q' suam operationem fuita qui orat Deum q' aux' efficiat fuita
 n. qui petit q' h' gratis facturus. Atqui petimus a Deo

aux. eff. & illud: recipere Deum: qd' equali aux. nequit
qui operari reddere qui eff. et inaequale p. quam operari nem.
Hoc argum. s. evidenti. retroquetur. Deum petit a nobis, suum
auxilium faciamus eff. tumq' similiter Deum dicit: nextim
ni ad me, tum etiam qd' sibi ne aus. illum. i. ineff. qd' Carin.
o. ne in vacuum gratiam Dei recipiat. Eff. causa n' videt in
solo aux. p. detante, qd' Deo solo sine nobis e. Ignor, ut pateat concordia
gratiae & libertate, oramus, ut Deum det aux. in circumstantia pre-
vise efficacis, que collati sub nra potestate n' e. Item ead. Deum petit
a nobis, ut dato iam aux. cooperemur, eff. faciamus qd' illud eff., quod
sub nra potestate e. =

Exunt s. idem d' n' pot. sub uno aux. operari
et n' sub alio equali e, si p. videatur operari sub aux. A' in
hoc instanti, n' pot. n' operari sub B' omnino equali, si ei offeratur,
ut dicam D. regni. q' nec sub equali aux. pot. unus s' operari et
n' aliu. Hoc argumentum efficaciu' inaeq. retroquetur & a. Prede-
trahet D. regni, utramq' dico illud expendem. =

Disputatio 5. Quatenus sub equali auxilio possit
Unus e' idem homo operari e' non operari. Ubi precipue
inquiri tur an contingere possit quem operari sub uno auxilio, si
cum alio omnino simili & solum numerice distincto non esset ope-
raturus in eodem instanti

Hanc disputationem ante x. precedentis maxime affirmam, ut volumus in
idem in tract. de scia Dei, ubi quaestione hanc aux. diligenter exami-
namus, ex qua apparebit quanta. s. arbitrii vis, ut sub equali b' aux. lijs. pos-
sit operari, et n' operari =

Sectio 1.

Cetera premitto & questionis sensum
explico =

Certum est eundem hominem posse sub equali uno minori aux. in uno instanti operari, et in alio instanti sub eodem aux. forte sub maiori idem non operatur. Veritas ista adeo nota est ea dilata de peccato, ut probatione non eget, ut fatentur et utitur in hoc tract. de auxiliis efficacibus, qui eodem modo loquuntur de eodem homine et diversis instantibus, ac de diversis hominibus eodem instanti.

Certum est eodem

instanti non posse eundem hominem sub eodem omnino aux. operari, et non operari, hoc non evincit manifeste contradictionem, et daretur affirmatio et negatio eiusdem de eodem modo idem. unde nec contradictione potest deus providere eundem hominem operaturum et instanti et si datur hoc aux. et non operaturum, si datur idem aux. in eo instanti et licet non. non. et ad illud, in eo, quod eodem homo providetur operaturus in instanti et sub uno aux. et sub non operaturus eodem instanti et sub alio aux. ut dicam de regni: ad sub eodem aux. operari affirmati operationem nulla pro melius et inveniatur et dicitur, quod quod operaturum et negat =

Certum est, ut nuper me dixi, sub diversis auxiliis posse eundem hominem potest etiam instanti, quod non operatur, quod dicitur operaturus. Idem pro notis. in dicitur si, quod auxiliis si in equalia, nam quod operatur. et aux. Verius operatur. et dicitur, sicut qui non operatur et auxiliis sufficienti operatur tunc, si daret aux. esse, et qui non peccat in instanti et peccaret et dicitur, si tentaretur tunc =

Certum est sub

equali etiam aux. uno omnino posse stringere quod voluntas operatur, si daretur hoc maiori et intensiori quo non operatur de facto in instanti et. Et enim hoc est natura naturae voluntatis libere, ut sicut est sit sepe minus bonum et maiori bono, ita ipse placeat operari cum minori. et forte etiam non daret maiori non operatur. Et quidem cum deus videt in cumulo auxiliis alia inefficacia et efficaciam

Alia, si quis sepe n̄ videat ubi eē entitate minorā, si dāunt.
 Et hoc eodem instanti: uti videtur sepe videtur instantibus
 quā in efficiētiā eē perfectiora entitate, sicut n. voluntari n̄ ten-
 tare glauci cadere in instanti B, licet in A steterit, cur n̄ potest contingere qđ
 p̄ eodem A n̄ tentata etiam caderet =

Sensus iam quæstionū priorū ean-
 ponit contingere, ut unus eisdem B, qui operatur in hoc instanti eandē.
 A n̄ esset operaturus, si tunc loco auxiliij A daretur auxiliū. Dominio n̄
 simile in specie, solo qđ A distinctum. Vg. nextitur A sub auxo cogitationū
 A p̄ponenti A qđ A. gaudium, quæro, an possit contingere, ut si loco cogi-
 tationū A, accederet tunc cogitatio B equali omnino entitati, et interveni-
 rūt, sicut si qđ eadē gaudium dominū n̄ nexteretur. Item nextitur
 qđ hunc actum nextionū A: quæro, an corpore nextendum etiam esset,
 si loco nextionū A parato foret corpus ad aliū individuum alium
 nextionū B numerica solum distincta =

Sectio 2. Sententia negativa eligitur Et probatur

In sensu quæstionū priorū censo imp̄ hinc eundem B eam operari
 et sub uno auxo, et n̄ sub alio omnino sibi. Et hinc n̄ p̄ponit
 n̄ reflexo qđ eam sub huiusmodi excitatam agere nullum videtur forte
 qđ iam, ut veram supponunt, ut aliquid graves. Sed a me multa
 responderent, patet que ex rationibus subiiciendū, ante quas, sup-
 pono me loqui sibi qđ arbitrarium n̄nullum dicitur me
 venat potius ex uno auxo qđ ex alio; negitum ab alio ullo
 m̄ ducere. Sicutur qđ huiusmodi =

Arguo 1. Non solum opponuntur adre-
 toria qđ hā, sed etiam virtualia, que s̄ equaliter sibi adiuvent.
 idē ducunt, et ducunt, volūtā et volūtā esse de eodem ob̄o inbet
 se negunt, n̄ minus qđ si qđ talia qđ qđ equaliter.

Nam minor, in qua sola est difficultas, nempe neces-
 sitatem voluntatis quoad individuationem actu vult se saliter in
 eo voluntatis si potius se detinet ea re ad unum, quam ad alium actum
 in individuo, si loco unum alius per gazetur: per clausam, nam tota ratio,
 propter quam voluntas nostra indiget detractione quoad individuum con-
 stat in eo, quod actus sunt omnino similes, et voluntas si dixerat ne-
 quit ipsa detrahere. Sed quia in specie detrahit, quod detrahit aliquis actu
 inveniendi, et salubere n. s. titulus potius ad Sunc A, quam ad alium B,
 reuocamus de causa primam, que Sunc detrahit. Si voluntas nostra si ma-
 gis detrahit unum, quam alium: quod detrahit A, detrahit B, si sibi subest
 loco actu A; ita ut voluntas nostra si quasi per accidens est A, B, haud
 aliter ac diligenti sagittam in scopum A, per accidens est, quod scopus. s.
 A, B omnino similes, et in eodem loco similes =

Respondet Recentior.

Regē a me laudatus, et laudandum semper hoc argumentum bene ut-
 pexi in principiis neijs, que si similia omnino sunt, eodem modo operan-
 tur: at hanc esse naturam Agentis liberi, ut etiam omnino similibus
 circumstantijs diuinaliter operetur; ita tenet eundem hominem
 et eodem aux. operari in instanti A, et in B. Sed admittit hoc,
 quod si diuina instantia, nam instantium diuersitas diuersibilis
 semper est ut dicam sed sequitur; at eodem instanti hoc si admittit,
 eodem agentis liberi licet per neio in actu primi in se diffor-
 miter operetur; at ea suppositione, quod se detrahit ad aliquam speciem
 operari proinde sequitur indetrate, et indifferenter quodlibet individuum
 ab agente neio, ac a libero, et proinde hoc determinatur de Quo ad
 individuum A ac agentis neio: quod sicut (potius sine aux.) omni-
 no per accidens est ipse per metum calore C, B, ita cum iam se de-
 terminat in actu agentis liberi per accidens est metum ad actu
 A, vel B =

Quicquid maximum est, fateor, inter agentis liberi

et nexu, quoad actum primum; at si dixeratur agere liberum
putte dicitur, et eumque in actum secundum n' minus melior &
effu' in detractione q'n agere nexu in act. primi: q' sicut agere nexu
in actu 1' n' minus melior cum effu' h, q'n & B simili, ita si ad illu
applicatur agere liberum, cum e dicitur in actu 2' n' minus melior
& h q'n & B simili. et quoad modum ex se 1' 2' agere nexu in actu
1' n' minus colligimus effu' h, q'n B, ita e 1' 2' q' agere nexu liberu
se dicitur ex hoc se 1' 2' agere nexu colligimus h, q'n B, ita ut implicet
operari h, et n' e operari B, si hoc h ad illum actum B parati
foret scilicet =

Arguo 4. Implicat Petrus operari & hoc aux' collato a Deo
e intentione misericordie q', et n' fore operari, si idem numero au-
xilium daretur e intentione amicitie. q' similiter implicat operari
sub uno aux', et n' e operari, si h'et a h'ud e 1' 2' dem q' 1' 2' 3' 4' 5' 6' 7' 8' 9' 10'
solum numero d'ndum. An q' q' h'et a h'ud e 1' 2' dem q' 1' 2' 3' 4' 5' 6' 7' 8' 9' 10'
mutat de aux' et q' 1' 2' operari. Item, si non talis intentio latet Petrus
omnino d'parare se h'et e 1' 2' nexu nec plus refert ad uariationem
e 1' 2' uoluntati q'n si dicit q' Operari cum aux' collato ex p'visione
saluationis h'et, et n' e operari, si daretur idem aux' n' saltante
aux', que diuersita, seu difformita operandi ea diuersa saluatione h'et
impossibile e, q' q' 1' 2' 3' 4' 5' 6' 7' 8' 9' 10' quatuor in hoc casu affirmatio et negatio nexu Petri
quo ad appareniam n' sint de eodem, et sub eodem circumscriptione, circums-
criptio in saluatione n' h'et. Item, si de uirtute operari, seu in-
fluente in opus, ita a d'ngit in circumscriptione intentionu eandem auxiliu,
que maliter, et p'cedens se h'et ad p'visionem uirtutis efficiemem, et detrahe.
Iam via patet, tum q' si loquamur de aux' e 1' 2' 3' 4' 5' 6' 7' 8' 9' 10' in omnibus
p'parati q' uoluntatem diuinam, tale aux' in se diuersum e q' h'et in
ne intentionu p'paranti, et ea illa d'bitatur, tum etiam q' quatuor emita-
tue, et maliter eo q' aux' i. h, l. B d'bitatur in se, ac in ordine ad ope-
rantem gerinde e, ac si solum uarietur intentio =

Et explicatur: ut P^o in humani arbitrii potestate
 ad levandum pondus ex assententia unius hominum, qui P^o tenentur quod
 in partem laici: licet sciat eam ratione illius sufficientem ad iudicium sibi.
 in hoc casu P^o operari in instanti. Ad assententiam Pauli, implicat qd^o esset
 operaturus tunc, si loco Pauli adhiberet Franciscum; vel si idem Paulus loco
 finis caritatis ex quo movetur ad iudicium P^o, movetur ex fine
 misericordie, su^o variationibus latens in Petrum: n. n. P^o nihil sit, si
 nihil immutatur in sua virtute intentione, neq^{ue} ita expediret. Impeditur
 sentitur, quid refert Petrus hoc variatione assententia? si nec refert, quid
 erit ex ea assententia auxiliij, si nullo modo ducemur ad arbitrium. Non
 inquam, refert, pluraq^{ue} si varietur voluntas, l^o inalterata dicitur.

P^o est duplici-
 ter variari posse circumstantia, sub agente operari libera. 1° omnino ex parte,
 et distantia a quo ad eam operationem libera. 2° intentione variando saltem ex p^{te}
 ipsum quum l^o intentionem intentione statuentem quum proximam operandi.
 1^a variatio omnino per accidens, et disparata se habet ad variationem effectus,
 quia solum mensuranda est ex quo effectus, ideo ad propositiones ad distantiam n.
P^o dicitur, P^o n^o dicitur, tunc saltem. Tunc tunc non; propositiones que, si Tunc
 saltat, P^o dicitur tenetur disparata de intentione impeditur. 2^a variatio cum
 intentione variat ipsum quum, ex regni dicitur ad variationem effectus, adeo ut
 si variatio contingat in agente tunc, tunc etiam varietur effectus, sic idem
 sol^o dicitur effectus dicitur et dicitur dispositionibus. 3° variatio intentione
 contingit in ipso libero, licet n^o ea necess^o, quia in libertate operari effectum
 variare =

Ex q^o in solutione huius argum^{ti}, variationem intentionis in
 Deo. Efficiente efficiente causa n^o hoc, i. intentionem et per distantiam ad intentio-
 nem reglem ad eam quum liberam est variationem disparatam, et inofficentem
 variationem effectus, si vero ipsa intentio statuat causa n^o in ratione reglem ipsa
 intentio, quia scilicet hoc intentionem coalescit ex omnibus ut disparata per
 talem voluntatem dicitur: tunc variari posse effectum, cum quum quum

cum quincunium ipsum saltem ex parte saltem ex p. intue
 uarietur. Ex quo dicitur ad confirmationem, si Paulus dicitur quod dicitur am
 uisibilem, ac famularem, licet non uarietur interius conatus, et uolun-
 tas dicitur quod adiuuatur; nam ad hanc uoluntatem Paulus non conuincit.
 Ad exteriori leuatio ponderis, ad quam uenit Paulus & quod uarietur
 etiam, si dicitur nequit, cum leuatio exteriori. i. efflu. nequit: efflu.
 .a. nequit nequit uariatur & quolibet uarietate quincunij =

De potius argu-
 ei & hoc argumentum. Si primum nequit agens uarietur intus etiam
 am ex p. nam nequit uarietur efflu. q. dicitur in agente libero saltem
 libero potius uarietur. Ex co uariatione generis q. dicitur partiali, licet
 non discernatur uarietur in specie actio libera; diuersa. n. specie esset
 uoluntas, que prouideretur in uoluntate auct. naturali, uoluntate, etiam si omni-
 no uoluntate, quoniam ullo modo discernitur ab operante. Atque dicitur
 quoad speciem prouenit a uoluntate, uarietur q. potest per se existit: q.
 uarietur a uoluntate, licet non discernatur a uoluntate, prouenit in aduicia-
 tionem dicitur =

Ad hoc, quod uariationem quincunij, licet reducat ad uaria-
 tionem, seu difformitatem operandi libero, quando mutatur primum
 dicitur saltem, limitatur a uoluntate uoluntatis, non in uoluntate,
 si uoluntatis omnino eadem, et immutata maneat, quoniam a uoluntate
 mutationem discernat. Ratio dicitur e, q. difformitas operandi, seu de-
 tentionis ad operandum non operationem, uti saltem non correspondet ar-
 bitrio, seu primum dicitur, et agentis primum libero, ut tali, hoc. n. e
 solum, cui tribuitur operatio. Ad autem, et res agens per ditiones a uolun-
 tate dicitur, quantum uoluntatis primum primum, si non discern-
 nantur a uoluntate, nec eam intus imitent, et inclinonem ad
 unam partem potius, qm ad oppositam, non cum uarietur quod dicitur
 primum saltem ut tale. q. ob auaritionem uariationem operatio non
 dicitur ut primum existat in uno euentu, qm in alio. Si agat, et

minor, ideo n. uoluntati, et n. habitu correspondet sedentate, seu ebrete;
 ut e' a habitu, seu aua' correspondet supernaturalitati operationis, q' o'be,
 uero uoluntati. Maior etiam q' q' q' uinum detrahitur, et p' modum e' h'
 gentis e', cui soli tribuitur operatio p' n' operatione, ut ideo a ha' sp'ia ope-
 rantur, q' illud operatur: sic ideo habitu agit, quia agit uoluntati,
 et n' e' contra =

Hic addo neg ad h' fatam doctrinam (de quo iterum sece re-
 quenti n' solum sub simili aua', sed etiam sub inaequali nequam esse uiri-
 formitatem operandi, ita ut qui operatur in instanti e' sub uno aua',
 operatur etiam e' tunc sub minori; si t' n' ita inaequalitas n' d'icor-
 natur, n' uoluntate, ut patet in exemplo adducto leuanti pondus. Et cum
 auctoritate Angelicis, qui eodem modo uellet leuare pondus, si loco adiu-
 torij Angelici fortiori, aduenit humanum infirmum, si t' n' utrobique
 lateret, d'ic' inaequali adiuutorij p'parati ad leuandum pondus. Qu' n' n' li-
 ter ad uariationem detractionem liberam uoluntati per accidens se
 haberet, q' d' auxiliu' extrinsecum d'ic' n' inaequali, p'paratur nempe,
 ut quatuor, uel ut octo =

Cuius suppositio ad solutionem aduersariu' in
 § 17 respondet, licet ea uariatio auxiliij in re uel statuente p'pam reducat
 ad uariationem emittatiuam operationis (ex suppositione quod e' licet uer)
 etiam p'p'icam, n' t' n' reducat ad uariationem d'icretiuam operationis p' n' ge-
 ratione, dum n' imutatur ip'ia uoluntati in esse tali, quemadmodum per
 uariationem, laugmentum auxiliij extrinsecum n' crescat operatio in esse uita-
 bi, si t' n' p'p'ium uiuendi in esse tali n' imutetur. Et per meliorem cog-
 nitionem =

Ip'ia uoluntati actu ex diuerso p'ncipio au'itente difformita-
 tem quidem p'p'icam, etiam emittatiuam habebit, n' t' n' difformis erit
 ip'ia uoluntati, ita ut in uno euentu operetur, et n' in alio, ita n. diffor-
 mitati d'icretiu' est, et p' modum e' h' gentis libere, quam uoluntati exercere
 nequit, dum in esse tali non uel d'icretiu' modo; nam uoluntati e' q'ue

trahit a liā spūa quācumq; illa sint; ut qui quic applicat ignem & nō
dūcitur cuius virtutis sit lux effectus in entitate. i. dūcitur; igne
trā applicari in causā nē. Anni dūcitur; quā applicanti se hēt opacem.
& lux effū seu operatio dūcitur entitati sit pūante auxiliij, uoluntari
trā impugnat nō potē. Sed dūcitur, et nēq; subeius potestate nē in uno
euentu operari, et nō in alio, ut magis stabit ex Sect. sequenti.

Sectio 3^a Sententia contraria proponi- tur, et primum eius fundamentum, ostendit que nostram non opponi communi Societatis

Alleg. Ad Societatis glaciū nō dūcitur affirmari eundem hominem stringe-
re seu operari sub uno auxiliō, et nō sub aliō uoluntate loco quōdāmodo nō
et nullo mō dūcitur; stringere, impugnat. pōt met hās pōtē, lux nō moraliter.
Mouentur igitur pūque. Sed nō affirmari Societati scholē tuentā tantū
et unū libertati, ut sub simili auxiliō. pōt et homo uno tempore uentā, et
nō in alio. Sic a. pū mendat nra libertati, et tiam dūcitur quā dūcitur
mūta ita in uno uoluntate.

Idē pū etiam mendat nra libertati, et tiam dūcitur quā dūcitur
uoluntate dūcitur uoluntate euentum, qd dūcitur eor. pcedenti. De
h. nra etiam dūcitur moraliter stringere pōt, qd idem hō sub simili auxiliō,
imo sub eodem in uno tempore uentatur, et nō in alio. Titulo pōt loquim
igitur fatem necessitatem moralem p eodem instanti, uti pōt in dūcitur
men necessitatis met hās pūque pōt eodem instanti, qm p dūcitur.

Dicit

et dūcitur Societati etiam p eodem instanti stringere pōt unum
hominem nō uentā in instanti. Et sub uno auxiliō, et in uoluntate fore
sub aliō equali, imo mūcitur, nō dūcitur tunc, ut patet ex 34. Et omni-
modo da equalitas auxiliij in ordine ad unūformitatem operandi pōt
unde pōt, ac omnimoda similitudo, et homogeneitas. Quid nō mū-

An p[ro]bat adu[er]sum ei[us] sumanum, & Angelicum, si equaliter adu[er]sum
 ut ad leuianum pondus & ad illa L. 2. p[ro] sub uno aux. pote[st] utingere
 uoluntatem operari et sub simili n[on] operari etiam eodem instan-
 ti. Iste nam saltem q[ui]d auct[orit]e in equalia etiam p[ro] eodem instanti
 n[on] operari sub remissio, operaretur sub intensio, ut tanquam certum
 num[er]u[m] p[ro] u[er]o 33. An & eandem sententiam hic nec in equalia au-
 xilij sufficeret difformitati operandi sub uno, et n[on] sub alio, ut pa-
 tet ex dictis sect. 2. fine. p[ro] h[ab]e meam si opponitur principi, doctrina
 societatis =

Ad dupliciter stringit uariatio auxiliorum equalium. Uetiam
 in equalium. 1^a quatenus aduenit diuersa illuminatio intellectus, q[ui]a
 affectus uoluntatis &c. Veru[m] ut hominem uertat, infundit unam co-
 gitationem, affectum amoris generum inferni, auct[orit]em equa-
 lem cogitationem, affectum oper[is] amicum glorie quibus uertat homini, q[ui]
 n[on] delectabat. Item infundit Veru[m] habitum inclinantem in uertationem,
 aut hominem in d[omi]no habitu & linguat. In hi[is] aut[em] bene stringit dif-
 formitas operandi, ut si uertatur sub p[ro] glorie in instanti & ex-
 uertatur p[ro] uertate timore inferni, uertatur, in uertatur
 sub habitu uirtutis, et uertatur p[ro] eodem instanti si facultates ha-
 bitu uirtutis =

Quis r[ati]o ex dictis, q[ui]a uariatio ista a uoluntate ducunt
 & inuat q[ui]a sam in r[ati]one q[ui]a detrahit. Voluntas n[on] in esse uolun-
 tatis magis expedita, p[ro]p[ri]a et inc[on]nata etiam p[ro]p[ri]a ad operatio-
 nem & intentionem cog[no]sc[er]e, aff[ec]t[us], habitum tranquillitatem, quod
 eorum q[ui]a ducunt uoluntatis, iam q[ui]a lib[er]tate pote[st] difformiter
 se h[ab]ere etiam inter omnino similia (necum inter in equalia) sic
 Veru[m] dicit creaturam unum d[omi]n[u]m relicto alio omnino n[on]i, et qui efficaciter p[ro]poneret
 uertate detrahitur orum & n[on]i obiectum, q[ui]a instantia, n[on] tenet.
 in 2° instanti uertate & q[ui]a dicitur d[omi]n[u]m ee ab ovo, licet tenetur,
 q[ui]a n[on] ducuntur, ut dixi 38 =

Aliter d'auxiliorum uariatio dicitur, quoniam illo
 modo ducuntur a uoluntate, neque uti habitu facilitati magis ea-
 peditam, et inclinatum reddat uoluntatem, uel ad modum cognitiuū
 immutat ipsam primum detrahitur in ratione uolenti et eligenti: sic
 sebet auxilium primum, leuiter amittitur. Et in hoc casu ultimo
 etiam sub iniqua uoluntate, euentum operandi non uniformem, et
 eundem futurum eodem instanti, ut patet ex *12*. Neg hoc tri-
 um est scilicet societati, cui n. ad nomine auxilij semper intelligunt
 illustrationem intellectus, et quia affectiones uoluntati, quae ad uoluntatem
 uocatur. Et manifestum est apud sua. *12* de *12* lib. et *13* *12* *12*.
 2. Et tunc supra dicitur *12* *12*. Et tunc intelligenda doctrina,
 quam ut certissimam ego posui *12* *12*. *12*, et *12*. Aliter. n. si auxilium
 in actu 1. n. ducuntur illo modo a uoluntate, quantum uoluntate
 interiorum. s. nihil refert differentiam operandi. Et tunc habitus
 interiorum. s. *12*, et tunc effectus in eorum, si uoluntate magis inclinatus,
 et expeditam reddat uoluntatem, sed eorum operatur *12*, nec ope-
 ratur *12*.

Quia ratio est, quod iniquitas auxilij, quae ducit ad dif-
 ferentiam operandi libere et uoluntatem est quando potest qui non
 operatur et maioris auxilij respondere operatiue ad alium, qui opera-
 tur et minoris, ut responduntur iudei exemplo *12* *12*.
12. *12*. At tunc respondere nullae, quod auxilium n. ducuntur, quod n. mea
 habeat re. Deum paratum fortissimum auxilium, si ego id ignoro nec
 ullo modo diuine afficior. Et tunc possum respondere, quia a *12*
 tunc, et a minoris de manu, eorum operatur et auxilij minoris. Et
 iniquitas auxilij quae ducit ad differentiam operandi di-
 cendi debet aliam nihil refert, quo minus possum operari submi-
 niori et tunc operaturum sub minoris =

Praeterea addo etiam rationem
 tunc multum opponi in societate, fauere physice praedicationi. Et. Et
 tunc

ratione effluere enim etiam apud aduersarios dicitur et manifestum
quod eodem instanti operatur saltante Tunc, et non esset operatur tunc
si Tunc non saltaret, cuius ratio est quod ex tali ratione tenentur se habet ad ope-
rationem Petri. Cum sic: id est nulla omnium uariatio auxiliij, seu ipsius
in instanti uoluntatem, et quod detrahatur specialiter per accidens
se habet, ut ideo uoluntas diuersimode se detinet potius quod eligat operari
quam non operari: quia uariatio auxiliij in objectione opposita in sufficiens est
ad uariandum euentum sine ratione. Ex quo patet duplicem
modum ad probationem, quae uariat ipsam uoluntatem:

Primum. 3. eadem uolun-
tate potest fieri operatur, si creetur in instanti A, et si operatur, si
primum instanti esset B; et tunc instanti A et B solo momento differunt,
ita quod differentia non sequitur a uoluntate, licet non uoluntas diuersat
an. in instanti sua creationis. Cum uero an. sit A, et B non distin-
guat: id patet manifeste se habet differentia instantium, et differentia au-
xiliorum A et B. Quod non plus se habet, si deficiatur Angelus, et
eo quod instanti sua creationis. A aut B: quod similiter dicendum
quod uariantur auxiliia, et non diuersantur. Ita patet quod auxiliia
concurrunt ad operationes, quod duo adnes, quae scilicet motum uoluntatis
requiruntur. Si uarietas durationis, idcirco ad differentiam operandi, quare. i. ea-
dem uoluntate detrahatur, idem dicendum est de auxiliis. Effluens uariatio loci etiam
non diuersatur, uariat euentum, ita ut uoluntate, quae operatur in loco A non ope-
ratur in B, quae non ex uariatione loci aeternorum uariari operationem uo-
luntati docet. ex oper. et uariatio auxiliiorum:

Quod in instanti operatur
nam saltem datur necessitas moralis, ut qui operatur sub aux. B operatur
etiam sub Dominio A. Et tunc quod operatur in instanti A, nulli non
necessatur in B; uno potius hoc est natus casus contingenti, pro eo quod operatur
nunc, minus operatur, i. potest; sicut accidit in talibus coenosis,
quod quod reddiderunt unam speciem, necesse, specialiter quoniam, ne

eandem reddant: & omnibus aynandum e dicitur inter uarietas
instantium, et aliarum circumstantiarum, seu auxiliorum =

Exo autem q
instanti, seu duratio semper dicitur a uoluntate, saltem implicite. Quod
ut ostendam, noto me n loqui de duracione homogenea ad idem instanti,
si n. p. accidens e, ut dicitur de auxiliij duracionem et h. l. d. loquor
q de duracione eterogenea, et diuina ad diuina instantia: uoluntate q
causit in instanti, aliqua ratione dicitur se reuertere in alio ins-
tanti: licet ex nomine n agnoscat, an. o. instanti et h. l. d. hoc loquendo
de statu absoluto, et absolute ex eo defuit in eo, qui uiuit p. fluxa instantia,
manifestum e, quia n. si uixit hodie, et hodie, experitur se in duar-
to tempore, et diuina uiuere, cum e hodie, qm hodie, licet ex nomine uocare
n possit instanti et h. l. d.

Ad si uoluntas n dicitur in actu ugnato, et ex-
plicitate, ut iam respondeam ad caum objectionu, dicitur in in actu exerci-
ti, et implicite, n solum quatenus exercitur, seu datur respectu noua du-
ratione. (Si enim etiam in actu exercito dicitur nouum auxilium) sed
quatenus hodie, qm de nouo exercit, datur q. equivalenter noua uolun-
tas ab ea que fuit hodie, quidem in uoc loquendo potuit dari uoluntas
hodie, quia esset hodie. q hodie in esse uoluntati et detractione, seu dis-
cretiu datur imitatio, ut uixit potuit sim. ee in hodie noua uoluntas,
et modo n ee sim, ita potuit operari, et modo n operari; hoc a. imitatio,
ut sim. i. in instanti et h., et sim. potuit n ee in instanti et h., ut quia de
nouo pxium detractionem, n euenit ob distinctionem auxiliorum lubica-
tionem, seu loci. dabitur quidem titulo noui auxiliij nouum pxium
duracionem, n solum nouum equivalenter, id etiam formaliter, at n nouum
pxium detractionem, quidem ob uariationem auxiliorum n uariatur uo-
luntas. que siue nulla e paritas p. diffinitate operandi a uarietate
uoluntatum ad uarietatem auxiliorum in objectis, ita hic =

Hanc uaria-

eodem instanti sine ulla discretionis aux^u & et D s'ul existerent in eadē
voluntate, ut dixi lect. 2 in 2 argum. =

Obj. 5. Magis meretur C eoq' operatur &
aux^u A supraali, etiam si ignum nullo mō dūccinat qm̄ nō B naali, signū
dem actu sub A ē supraali, secus sub B; at nō ē maius meritum, ubi
nō ē maior libertas, seu stringentia: q' sub A ē maior libertas, et neq' po-
tē operari sub uno, et nō sub alio. R. nego minorem, nam meritum non
solum crevit ex libertate maiori, id etiam ex pfectōne actus, vel
dignitate pncipij: sic ex maiori grāa crevit meritum & equali liber-
tate. R. nego nam, ex ultimo namque & Ripal, de quo in tract. de merito
q. 1 de Ente supraali, Q. 20, s. 1. eum qui operatur & aux^u naali, eo-
dem mō operaturum sub simili supraali =

Obj. 6. Impletur ab eodem mora-
litor quoluntati veritate totā collectioni infirmitatem auxiliiorum, quantum uni ve-
ritati: id collectio ex auxiliij, similibus & infirmitate q' quantum uni veritati nō
veritate alteri. Minor, et ita parent. Maior q', tum q' collectioni ex omnibus
auxiliis possibilibus voluntati veritate nō potē, id a. aliunde nō venit, nisi
ex infirmitate & Equam nō quales unū similitudo voluntatis, tum etiam q'
id opus ē, ut Ceru quatenus ē autor naali possit specialem grāam caecere
dando auxiliū esse p' infirmitate. Et enim authori naali ut talis nō sub dāre
unam speciem p' aliā, hoc nō venit ab eā causam secundarum, id
detrahe unum in individuo q' a. hoc, quam detractionem facere nequeunt cau-
sae, tum deniq' q' toti collectioni infirmitatum instantium nequit voluntati
veritate =

Sed ut ab hoc ult^o incipiam & dilata ad 3 objectionem respondeo,
eodem modo se habet diversitate instantium, ac diversitate voluntatum.
Hinc sicut in magnā collectione voluntatum, seu hominum Ne.
etiam sub eodem auxiliij, si tñ omnino in diversis instantibus nequeunt ut ali-
quis indig^o operetur, ita stringit ut dy eade uol^o & plurima inst^o p' reuicatur nō mi-
nō necesse ē, aliquem hominem ex plurimā collectione, seu multitudinē pecca-

reuenial. No. qm̄ eundem hominem p̄ a signifi-
 catu totius uitae. Item
 uti nulla dicitur operari C. et n̄ Paulum in eodem instanti, ita neq̄
 eundem C. operari in instanti A. et n̄ in B. omnino q̄ ita se habet
 C. dum ē in instanti D. ac si omnino a liu, et n̄ ipse existeret in A. cū
 dem existeret in B. secunde ac si n̄ fueret. Cui. a. hanc difformi-
 tatem necessariam inueniat in auxilijs omnino similibus =

igitur ad objec-
 tionem R. q̄. auxilijs si omnino similia, quantumcū in finita eū omni-
 bus unio conatu scilicet uoluntas. Quid ē ex dictis q̄ uoluntas n̄ dūcer-
 nat, nec ualeat se detrahe quoad indiuiduationem. Cum conatur in
 opū in totam speciem quantumcū ex se p̄sumpt, quā magis trahat
 aux. h. qm̄ B. uti n̄ magis trahit ad actionem h. qm̄ de B. q̄ utrum-
 que exercitium q̄ modum unius & que ē neq̄ ad detractionem uoluntati.
 Ideo dixi ad 4 objectionem q̄ operatio h. sit sub potestate uoluntati etiam
 cum h̄c operatur sub B. ad modum quo operatio ordinata sub B. ḡ-
 p̄ndet a uoluntate absolute, cum ita ē in datu absolute sub B. In-
 stantiē que in p̄bationem maiorū sunt in hac objectionem nihil pro-
 bant: i. quidem de omni quā possibili, q̄ in h. & sepe uoluntate in-
 cog. et subito facilitate, datur inegalitas discernibili. Q̄ debe-
 negligentia in statu que uada, q̄ h̄c aliter explicanda ē, qm̄ p̄ de-
 tractionem quoad indiuiduum ex D. de l. ad. Jam 3 de instantibz
 satū soluta ē h̄cedenti =

Sectio 6ª Argumentum ex doctrina po- sita quod Predeterminatores facere possunt Contra ipsos retorquetur

Ex dictis h̄ arguet p̄ detraitoribz. Voluntas n̄ operari sub auct. C. ne-
 que operari sub B. et tñ quantumcū n̄ operetur sub A. seu etiam
 ex suppositione, qm̄ operetur sub h. h̄et uici sufficientes, ut ope-
 raretur sub B. q̄ tunc daretur loco h. q̄ similiter dum C. non

operatur sub uno aux^o; requiritur. Quis operari sub equali & simili
quantumvis habeat vias sufficientes ad operandum. Ex quo infer-
ri videntur oia, quae p^o Societatis ponuntur Q4, s. 1. =

Sed in primis ante
qm satisfaciatur dicitur argum^{to}, ex illo sic arguo & a detractore. Mo-
raliter, si n^o metaphysice impossibile. Petrum vult & aux^o L, et
n^o fore veniendum & Communi simili; qui n^o n^o inferat statim
ex apprehensione tribum, si sciat. Quod vult ob cogitationem h^o de
passione Dni, veniendum etiam, si loco h^o daretur cog^o B solo n^o
dilatata de eodem obto. Vide Sect. 2. Et nullum esset fonda-
mentum, q^o d^o vultur & h^o ut vultur & B, si detrahit veniet
a Deo q^o detrahitur. Deu. n. nullam obligationem & h^o, ut p^o de-
trahat sub B, q^o detrahit sub h^o, sed sicut p^o libito p^o detrahit Petrum et
n^o Paulum omnino similem, et sub eadem circumstantiis extem,
ita potest p^o detrahit h^o, et n^o B. Et enim licet Deus trahere causam
teneatur similes casus nequa similiter applicata similiter etiam
p^o detrahit. Et si p^o detrahit ignem applicatum applicatione L, tenet
etiam p^o detrahit sub applicatione B, n^o a ut alicet in causam
liberam. Quod h^o vult detractionem ad operandum vult ab igne voluntate
libera sine qua detrahitur dicitur =

nam ad argumentum R. Quod voluntas n^o
operari sub h^o licet ut n^o nequeat operari sub h^o, licet in omni. vias sufficientes,
et potest operari etiam ex hac suppositione sufficientiam, inquam, et p^o
antecedentem, n^o vult nequeat; ita vult, q^o ea suppositionem operari
sub h^o operari ad B, nam sciat ex Sect. p^ocedenti voluntati, et detrahit per
accidens e^o sub h^o, sub Communi simili, ita ut quantum ad exce^o tractat
solum h^o, et B, uti detrahit seque, ad h^o libet individuum operari. Quae
quemadmodum voluntas etiam ea suppositione h^o operari sub h^o, ad huc
libera e^o q^o potest tollere hanc suppositionem, ita n^o licet B libera licet ad huc,
q^o tunc potest tollere suppositionem sub h^o n^o minus qm^o n^o operari

sub h. eo quod eventus voluntatis s. quodum uniu-

Non ita dicitur, si ne-
cessario requiratur determinatio, non hoc autem id quod deficit, ergo necesse requiritur ad
operandum non est sub potestate voluntatis; nam id ea cuius suppositione homo
eventus ad non operandum, de sufficiente determinatione, dicitur et et indegen-
deri ab exitu ipsius voluntatis humanae; e. a. notum in non dicitur in
potest. s. amica libertati necessitas, quomodo voluntas fiat, quoniam quae euenit in-
de a voluntate, ut ea deinde ostendam infra.

**Disputatio 6. Possibilitas praedetermina-
tionis reijcitur eo quod pugnet cum potest. dissentiendi
gratia Dei iuxta 23 propos. & damnatam a S. mo
Domino Innocentio X.**

Statem dictum in 4. Disputationibus praecedentibus praedeterminationem seu auxilium
intelle. esse non esse necesse requiritum, modo in sequentibus operandum, neque de
possibili admittit potest sine quaeritur nisi libertati, cui ueritati fauent, huius de-
finitionis grae. tenent in nra Bulla, quoniam 1. a. quae Bullam 2. a. huius
easpon detur, sumptu alij argumentu, quae ea potestate nra libertati ut
dissentiat, ueritat. & grae Dei, huius uolent ad ostendendam inopri-
bilem concordiam libertati nra. dicitur.

**Sectio 1. Proponitur 2. propositio damnata
ab Innocentio, statuiturque dari in nostra uolunt.
potestatem dissentiendi gratia efficaci Dei.**

Propositio damnata in citata Bulla, talis est: intentioni gratiae in statu naturae
laquei nunquam uentatur. Quam proponem huius uerbu damnat S. Omnis nos-
ter Innocentius X. secundam: intentioni gratiae in statu naturae laquei, etiam
Ad ueritatem declaramus et ueritatem damnamus. Quae damnatio licet
directe intendat ad ueritatem, dicitur in nobis etiam dum non operamur, graam
intentionem, seu auxilium sufficiens. Ceterum in 4. propositio idem S. Etiam

Ex quibus patet posse hominem abijcere gratiam, et illi dissentiri; qd perinde est ac sentire: Veritatem n. ab agente qualibet aliter qd, qm veniendo, qd abijcere, et dissentiendo per voluntatem. Cuius causa est effectus. Et qd adiuvari, cooperari, moveri: sic a. p. dicitur solum dicuntur de gratia efficaci. Sicilium eadem gratia auerit hoc nos dissentire, cum de facto auerimur, nam eo capite. Sicut nos eadem gratia libere auerimur, disponi qd eam abijcere potuimus: auerimur a efficaci. Et loquitur de impugnatione, quam non recipimus, nisi a huiusmodi libere agente: solum a. gratiam efficacem recipimus agente, sufficienti n. spe in operatione nostra. Quarto loquitur concilium de gratia, qua preuenit nostra. Sed respondetur, cum dicimus: Quia: uenerunt. Omne ad te: gratia a. ueritatem nos efficit: qd ueritatem datur in nobis potestatem ueritatem gratia efficaci Ver-

Sectio 2^a Proponitur quedam solutio aduersariorum Et ostenditur nos posse resistere ipsi gratia efficaci Dei

Secundo del. h. 2. in 1. q. 8. h. 2. d. 10. ne respondet testimonio, qd gratia trahens, adiuuans, cooperans, mouens, etc. dupliciter accipi potest. 1. significatiue, scilicet qd auerit, qd aduentum efficacem p. dicitur fit in aduentum, adiuuans, etc. 2. reduplicatiue, et ut quod p. ipso auerit et detractione efficaci supradicta auerit, sufficienti, et qd quam sufficienti reducit in actum d. aduentum, etc. Nam scilicet loquuntur de efficaci reduplicatiue, sed spe significatiue, ita ut ut huiusmodi eadem auerit, qd p. detractionem fit trahens, adiuuans, etc. p. dissentiri, et spe auerit, uoluntate nostra, nisi ipse auerit, ut efficiat, et ut trahens, et operans, sic n. etiam qd eadem uoluntate implicat, qd ueritatem efficacem, ut efficiat, et ut cooperans =

Sicut in resolutione, qua olim uisus fuit Bonet. Bonet. h. 2. ad septimum Nauelli, iam ueritatem grauitate hominis, nec ipse. Joanes, et merito, qd huiusmodi de gratia sufficienti, ut dicitur, qd auerit, dicitur p. trahens, adiuuans, etc. h. 2.

hoc idem dicit etiam igni efficaci ratione sui eternam a Thomista
ignis p[ro]p[ri]o dicitur: quod cum scilicet doctrinaliter et indefinito statuunt
nos hoc veritate gratia tradenti etiam uanti, uerum est nos hoc veritate
solum aut sufficienti q[uod] fuit q[uod]d, id etiam igni gratia efficaci, que tibi
est ratione sui.

Secundo hanc solutionem rejicio. Thomista igni gratia
efficaci et ut efficaci auctorem, ea p[ro]ueniunt, igitur denique p[ro]p[ri]a
p[ro]p[ri]a, que aut ibidem efficaci inuicem, obiectum est n[ost]rum orationum.
Quia ad Thomista q[uod] non gratia, ut esse n[ost]rum nec ut ut efficaci auctorem.
Et ut n[ost]rum replicat, uerum n[ost]rum n[ost]rum. Quia dum petimus gratiam effi-
caciem n[ost]rum ut efficaciem. Reduplicatue Reduplicando s[ed] i[st]a quo dicitur
sicut a sufficienti collata. Ita n[ost]rum ut ut effici s[ed] sufficientem collatam
solum addit uerum n[ost]rum; petimus q[uod] a scholam. Veritate q[uod] Veru[m] q[uod] fiat
gratiam quam p[ro]p[ri]a fore efficaciem, et que in se n[ost]rum dicitur a suffici-
enti n[ost]rum ex uerum n[ost]rum, q[uod] q[uod] uerum. Ita q[uod] gratia reme collata n[ost]rum, effici
et magis uerum n[ost]rum.

hunc u[er]o: id uerum loquitur indefinito, de gratia cui auctorem
tunc qua p[ro]ueniunt, et quam petimus a Deo: q[uod] loquitur n[ost]rum solum de suffi-
cienti, id etiam de efficaci p[ro]p[ri]a. Ita sic patet, tum q[uod] ut a dicitur,
indefinita s[ed] equiuale uerum; tum etiam q[uod] uerum ut dicitur lib[er]um
auctorem, ita et dicitur; auctorem. a. fit utiq[ue] gratia. hunc denique q[uod]
eadem ratione loquitur indefinito de uerum n[ost]rum lib[er]itatu[m] q[uod] gratia, ac de
potestate ad auctorem uerum. q[uod] uerum s[ed] doctrina p[ro]p[ri]a
gratiam efficaciem, etiam et d[icitur].

Veru[m] gratia de fin[is] uerum q[uod] nos ueritate
tunc aut Caluinus id negat: Caluinus. n. n. canones h[er]eticu[m] de Caluino.
p[ro]p[ri]a Caluinus apud Quaxum Act. 7 de lib[er]o arbitrio, pag. 397 ait: mo-
tionem p[ro]p[ri]a s[ed] ut ee efficaciem, ut fitem semper p[ro]p[ri]a: ad aut h[er]e
q[uod] mendacij manare, q[uod] h[er]eticu[m] dicitur hoc in Thomini optone, ut
Veru[m] in gratia n[ost]rum uerum auctorem. hunc. ut Caluinus loquitur de

gratia efficiat ut parat; tum ex verbis Relati; tum etiam qd gratia
 non ad d operatione quia ad hoc stupidus e ut intendat eum qui non
 duxit; mouet a Deo motu gratia; cui n potest dissentire. p nulli
 um loquitur de ipsa gratia efficiat. Et dicitur n admittent ali-
 am gratiam nisi e gratiam ut refert Bellarm. lib. 1. de Lib. et
 Libero arbitrio Cap. 11 et patet ex Innocentio decimo Relato supra N. 1.
 Sed huius gratie adhaerent verba et Innocentium a potestatem veni-
 tendi q loquuntur de ipsa gratia efficiat =

Pice intentionem rationum et
 Innocentij ee qd datur in nobis gratia. solum esse ut vult Calvinus sed
 etiam sufficientem; idq paret verba ex eo qd datur gratia cui veniri potest
 v. n. in nobis datur gratia cui veniri potest; p que potest veniri
 esse et neg e sufficientem; ad hoc datur qd veniri potest. Non igitur inten-
 dunt verba inquit ipse gratie efficiat non posse veniri nec in hoc
 damnant Calvinum: sed per gratiam efficacem Calvinus definit
 auz mandam ee in nobis aliam sufficientem =

Facit ex huius definitio-
 nibus fidei includi qd in nobis datur id qd gratia que pure sufficientem e et
 ne esse; at contra Calvinum intenditur ipsam gratiam que est efficax pos-
 se per venientiam reddi a nobis sufficientem; quod sententiis Calvinus
 lib. 2. Arbit. Cap. 30, § 10 citatus a Card. Bellarmino lib. 1. de Lib. et Libero
 Arbitrio Cap. 11 ait: Voluntatem mouet gratia; n qualiter multu seculu tra-
ditum e; et creditum; ut nra postea sit electioni motioni; aut obtempera-
ri aut refragari. p intendit conciliu contra Calvinum gratiam effica-
 cem in entitatem inquam a Deo n distingui a sufficientem; id nra elec-
 tionem esse eam reddere pure sufficientem ipse refragando. Hoc clare
 sic ostendo Verum =

Si iniquitatem datam solutionem: omni gratia cuius
 receptio nra nobis utingit; seu que fit indeq. a nra veniri veniri potest;
 si accipitur secundum suam entitatem n involuntatem ignum exer-

excusationem liberum notatum; id patet, tum quia contra hanc mi-
litar tota difficultas concordie libertatis notat; tum etiam quia
nullius gratie memorie concilium, cui non dicit, nos venite rezo-
re: at ipsa gratia efficax secundum entitatem accepta sit independen-
ter a nostro consensu. ergo illa venite rezo-
re. Confirmatur: igitur
in gratia, quam non recipimus nisi operando conveniunt ad quem
datur venite rezo-
re. neque homo nisi in omnino agit
in gratiam illam recipiendi, quippe qui illam abijcere potest: at sola
gratia efficax est, quam recipientes operantur; sufficienti enim
sepe est otiosa. Ergo ipsam gratiam efficacem possumus abijcere,
seu ea venite rezo-
re, inquam venite rezo-
re, non quatenus non operantur,
sed quatenus cum ea possumus componere consentiam ope-
rationis, ipsam que evacuare =

Quinto. Concilium, per potestatem
dissentendi, intendit destruere libertatem nostram ut omnes
Theologi Doctores fatentur. quid autem libertati prodeat, quid
ve illam vivat, posse venite rezo-
re, ac dissentire auctori gratia de-
bili, id est venite rezo-
re auctori gratia sufficienti, si tamen venite rezo-
re minimi possit auctori gratia, ut semper efficaci; si nemo
probatur simpliciter posse levare pondus a liquo, quod constat
ex uno crani, ut quatuor, est ea a liquo, ut octo venite rezo-
re, eo quod
possit subvertere, seu venite rezo-
re soli gravitatis, ut quatuor: ergo
voluntas non sicut probatur non necessario succumbere gratia
efficaci, eo quod possit non succumbere, si venite rezo-
re auctori
tantum sufficienti. Unde maxime hae omnia confirman-
tur atque validissimum robur accipiunt: gratia, cum qua ad-
struit libertatem concilium, aut posse nostrum liberum arbi-
trium venite rezo-
re, neque aliter loquitur pro libertate, quam
pro potestate, atque dissentendi facultate: at qui iuxta sacro-
sanctum concilium de fide est cum auctori gratia efficax

cu' ita integrum libertatem, nec voluntatis arbitrium sed: er-
go eidem aucto potestatem resistere; a hanc non esse equum pro con-
cordia libertati gratia efficiat, et potestatem resistere efficaciter de-
tali libertatem, quod sine nobis est, et ita fortis, ut ei resistere, eam ue ab-
icere nemo potest. =

Exposita, quam: muniter a hominibus admittitur nos
potestatem resistere gratia efficiat Dei, ita ut omni auxilio quoniam et distincto
a nostra operatione, in quo quod modo placito Dei inde a nobis, quoniam tan-
dem, tale aucto potestatem resistere, et diuentione ei aucto efficiat
in actu, et ut inuoluentia ipsam operationem et aucto nunc, sed ad
hoc dependenti, 2^a. n. diuentione potestatem nunc a diuentione prece-
denda nunc libertate et gratia. 2^a. a. inuoluentia, quod: ipse meo aucto ego potestatem
diuentione, hoc n. manifeste impossibile est. 3^a. diuentione n. est potestatem so-
lutio in hanc septe, id omnino diuentionem nullam esse gratiam Dei, sed
ipse inde a nobis infundatur, cui resistere n. potestatem =

Seccio 3^a Predestinationi Non possumus Dissentire nec Resistere

Done diuentione et resistere predestinationi est potestatem opponere actum et aucto et
predestinatione: id n. possumus opponere actum et aucto et predestinatione: sed nec di-
uentione. Na gater. Minor est notis. Adhuc aucto. Maior si pr. Omne diuentione
predestinationi, ex suo conceptu et definitione placitum est opponere actum et
aucto et predestinatione, ita ut eueniat et potestatem se omnino idem omnino
et habeant pariformiter, quoniam inueniri potest aliqui dicentis predesti-
nati qui non. i. potestatem actu et aucto et predestinatione: et qui potestatem dissentire
potestatem opponere actum et aucto et predestinatione =

Hanc na nihil euidentiu,
si n. datur potestatem ad dicendum, que n. i. ad oppositionem: sed n. i. omnino
idem etenim inter ea que n. omnino idem n. datur potestatem ad unum, et n.
aliu, idem, qui potestatem aducere soem, potestatem aducere ad hanc, quod nullum est

2° quod non sit ad reale. Ideo qui potest opponere, potest iungere, quia
 oppositio, et iunctio idem sunt. Ideo qui frustrare gratiam, saluifi-
 care scientiam, euacuare uoluntatem Dei potest, iungere actum gra-
 uum & gratiam, scientiam et uoluntate Dei potest, quod inueniri nequit
 ulla frustratio, saluificatio, etc. quod iunctio non sit. Quod non ex suo
 receptu formali diuersum imbricit compositionem, quoniam inueniri pot-
 est aliquis diuersus, qui non sit oppositio, cui dentur imbricit iunctur
 eum, qui potest diuerti, potest opponere. Est. Ita se habet diuerti
 ad opponere actum & uerum & detractionem, sicut opponere ad iun-
 gere: sed implicat potest opponere, qui non potest iungere: potest potest
 diuerti, qui non potest opponere. =

Nunc probandum est antee-
 deri, ut delectet omne diuerti quod determinationi esse componere,
 seu ita se habere diuerti ad componere, sicut componere ad
 iungere, homo ad al. Rationale, definitum ad uiam definitionem,
 et institutum formale. Nam diuersum motum, suamque partem legi
 et precepto hinc distinguit a diuersum, quod se ponit aliam formam; ille. a. d. d.
 form. Inueniri legi potest opponere aliam formam. Quod diuerti, iungere diffam. Est.
 diuerti tam aliam extremam non inuenitur, positionem, seu coactionem, quoniam
 inuenitur, neque inuenitur, ut. i. diuerti, quod inuenitur, non coactionem aliam inuenitur.
 Et, quod potest, ut. i. diuerti, inuenitur aliam. Et, inuenitur, sed diuerti, quod inuenitur.
 ac diuerti, et inuenitur, quod inuenitur, ac inuenitur. Quod inuenitur, et inuenitur.
 Inuenitur, quod inuenitur, seu coactionem, et extremam, cui inuenitur, ita et diuerti,
 seu diuerti, inuenitur, seu coactionem, extremam, cui diuerti, inuenitur, seu diuerti.
 sentit. =

Explicatur. Actus quantitatum ut in se differant, seu odij,
 cum in se existat oppositio, seu iunctio & Motione, uisione, et lege obli-
 gante ad amorem, quod dicitur, quod inuenitur, ac diuerti: quod diuerti ex reg-
 tate dicitur, quod inuenitur, et inuenitur, nam reg, cui diuerti. Quod inuenitur.
 autem euidenti ad huc, nam ubi in se lex, non est quod inuenitur, seu diuerti, et

Quod legi: n'ne pat qui gentione cum gentione n'urgetur. n'
 peus ego nunc. Sic loquens nec adio h'cepto q' tale p'ceptum n' e' ali-
 quin qualibet alio re. Venit ex voluntate diuine: n'quid dem que-
 libet actio creata pote' a' legi p'hiberi. Denique ut qui veniat ten-
 tationi, opus e' uo actu tentetur. Hanc monet h' g'olobus ut veniat mag-
 drabo lo qui tanq'm lo fugiens quatu, quem deuoret. Itaq'm diuerti-
 atur uocationi, seu aux' sufficienti, opus e' etiam ad aduersionem actu
 uocetur: q' n' e' diuersione nec venientia, ubi n' e' positio actu & n'ij &
 motione, cui qui veniat, et diuertitur. =

Q' probat n' ee in nobis potestatem ad
 diuertendum p' detractionem. Dum peccat h' rediit in actum p'pam diuerti-
 tiendi, quam definit nullum, dum dicit nos p'p' venite p'p' ad efficiat:
 sed n' rediit in actum p'pam diuertendi p' detractionem, seu n' diuertitur p' detractionem, cum
 peccat. q' n' h'et h' potestatem diuertendi p' detractionem. Ita patet. Item ma-
 ior, nam ut dicitur lecte regni, ea eo q' actu peccet homo, p'bat nullu' d'au' in
 nobis p'pam diuertendi; et quidem diuersione n' h'it aliud e' quam
 peccatum, dicitur, factum & legem dei. q' p'ter actum peccati nullu' e'
 aliu' au'gnari potest, illi potentia coru' g'ondens. Minor etiam e' claxa nam
 dum h' peccat & h'ominitas, n' habet p' detractionem, sed ista manet g'ur'e pos-
 sibili, au' a. g'ur'e possibili et q' n' exultat nullus e' diuersione, nec venientia,
 alia ego stinuo peccarem, imo h'ui' q' & gl'ia i'nt' p'p' h'ia p'cepta, quibus
 mea actioes d'icordant, & p'hiberi p'p' n' =

S' maxime arguo l'ber 13. Non e'
 qui dei p'p' venite voluntate. Quia u' h'ui' q' n' potuit diuertere p'cepto
 Patris. Denique nullu' h'ui' i'nt' p'p' ad dei pote' venite p'p' ad tentationi. Cum
 n' e' rediit voluntate dei, quantunui' efficiat, p'cepto tentationi recte pote' p'p'
 actu & n'ij, cum n' g'onatur, q' recte pote' qui operari in reu'u diu'is ve-
 luntate dei quantunui' efficaciter deuenit ad au'iam operationu', cum
 tamen actu non g'onat operationem cum decto. Mo: ex p'p' ad
 & n' h'et raonem venientia, et diuersione, q' n' g'onatur deo, cui au'itur

Debet, ut satis dicitur dicitur

Sectio 4.

Solutio de potestate dissentiendi in sensu diuiso proponitur, et rejicitur

Ca iam unice utuntur aduersarij: dicunt in voluntate esse potestatem dissentiendi et veniendi potestatem inueni diuiso, hoc est voluntatem potestatem debere potestatem ad eliciendum actum diuisum a potestatem a potestatem, seu actum qui non coarctat potestatem; secum vero ad actum diuisum non tantum a potestatem, seu qui potestatem coarctat; itaque sensus diuisi non significat diuisi non potestatem a potestatem dissentiendi sed ab actuali diuisi, ita ut a potestatem spontanei potestatem ad diuisum, si non ad diuisum non tantum a potestatem est quidem in voluntate potestatem subiecta potestatem licet non potestatem subiecta; hoc est subiecta et non tantum a potestatem et potestatem ad diuisum est potestatem ad diuisum; sed non ad diuisum non tantum a potestatem et non tantum a potestatem ad diuisum =

Hoc explicatur. Nam in voluntate amante ad huc spontanei potestatem ad odium, subiecta est potestatem utriusque ad odium, et ad amorem, licet non ad subiecta, seu ad non tantum odium et amore, similiter et voluntatem potestatem ad huc, subiecta est sub potestatem ad diuisum potestatem diuisum, ut ut sub potestatem non tantum a potestatem, licet diuisum ipse conuenienter non sit. Casus est quod verum potestatem (aut illud est de quod de huiusmodi, ex quo sumo totam explanationem) ampliat non ad possibilia. Hoc est iustitiam non esse possibiles in se, ut iam de scientia et potestatem verum potestatem non licet saluum. i. assentiendi diuisum: potestatem damnatur; Verum non est assentiendi potestatem diuisum: potestatem potestatem damnatur: quod distinctione sensus spontanei et diuisi exponuntur apud omnes propositiones alioquin et verum: iustificatio peccare potestatem. Cuiusmodi sensus, tam. 23. qui natus est ex Deo peccare non potest. Ioan. 1. Cap. 3: hoc in sensu spontaneo, illa in diuiso. Sic etiam de non tantum a potestatem et non tantum a potestatem.

sentia in sensu diuino in sensuposito. Similiter inquit Bonifacius
Voluntati diuinae nemo potest resistere, id est in sensuposito: Voluntati
Dei per detractionem potest resistere, id est in sensu diuino =

Sed ut ab hoc incipi-
am, ita etiam ex Regine de Resolam societati nos potest dissentire,
Voluntati ipsius etiam in sensuposito, si sumatur uocatio in sua
que imbitur distincte a nostro sensu; loquendo uero de uocacione ut
in uoluntati diuinae nullo in nullo sensu admittimus potestatem
ad dissentiendum: e. n. omnino falsa hec: uoluntas potest dissentire
diuinae. Sed si admittimus potestatem ad dissentiendum, semper
admittimus potestatem ad opponendum actum suum et sic curatur
dissentire. Sed Bonifacius admittente potestatem dissentiendi ipsi per
detractionem, debent admittere potestatem ad sensuposito. Fateor quod non
aliqua potestatem exponi in sensu diuino; at hoc solum euenit, quando
sibi potestatem separatur ad aliam, que statim uice non imbitur potestatem,
qualis est dissentire, ut infra dicam.

Denique quidquid. i. de hoc sibi de-
beti reddi potestatem ad dissentire, per se quia uicibus potestatem
resistendi gratia eo, quod ipse in se resistimus, et consequenter factus
factus fuerit sensuposito cum gratia non solum potestati, sed
ipsi dissentire adque datur potestas. Ita Senonemie decreto et s. fides
post illa uerba: neque tale est diuini modi tradendum Dei auxili-
um, cui resisti non potest: addit ut hoc probet: quod s. n. Bonifacius uo-
luit regere et non se ualere et nobiscum: Frustra certe step-
hanus iudeos dixit exurere et inuocauerunt cordi angustiae, qui sem-
per spiritu sancto resistere. Frustra Paulus Thesalonicensis ad-
moneret spiritum ne extinguerent in diuini iniquitatis hoc
inueritatem inter sapientur. Cuius probationes indigna essent hoc cor-
dato, ne dum sapientissime dicitur, ut ab alio argueret potestatem in se
non in eadem. Hec ex Tridentino quod addit potestatem resisten-

remidi quam negabat Caluini. Caluini a. solum negabat potestatem
ad remu. Item in voluntate necessitate ad actum pcepti optime
agnoscit potestatem de peccato diuini a gratia:

¶ Arguo. Licet verbum potest
admittat remum diuini qd. ignoratur de executione n. inuolente in respon-
sione. remu qd. esse actum pcepti dicitur in ratione: sed executione diuini et de-
ricta in re et excepturus qd. in ratione: qd. qd. ad diuinum
pde ratione n. admittit remum diuini. Licet pater. Maior p. ex. p. l. c. de
Veritate l. vi. ad d. r. b. i. o. e. i. l. o. q. u. o. n. e. s. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e.
n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. (etiam de verbo potest, nam ab huius) n. e. r. e. d. e. n. d. u. m. q. u. o.
m. e. o. p. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. i. o. n. e. s. g. l. i. c. i. t. a. t. e. a. d. d. i. t. i. o. n. e. s. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e.
n. e. i. l. l. u. d. c. u. i. f. i. t. a. d. d. i. t. i. o. n. e. s. e. t. s. u. b. t. r. a. c. t. i. o. n. e. s. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e.
p. a. t. e. r. e. a. s. e. c. l. l. e. p. e. d. e. n. t. i. a. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. t. r. i. u. s. v. e. l. a. t. i. u. s. e. t. m. o. t. i. u. s.
q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. c. u. i. f. i. t. a. d. d. i. t. i. o. n. e. s. n. i. m. i. n. u. s. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. u. b. t. r. a. c. t. i. o. n. e. s. c. o. n. i. u. n. c. t. i. o. n. e. s. e. t. t. a. t. e.

¶ S. d. q. re potest diuini remu p. a. a. t. e. e. f. f. i. c. i. a. t. e. r. e. u. s. p. d. e.
t. r. a. d. i. t. i. o. n. e. s. e. t. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. e. t. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
q. u. e. u. e. r. e. s. e. t. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. p. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. i. o. n. e. s. P. a. t. e. r. h. a. c. n. a. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
& a. m. o. r. e. s. e. u. e. t. i. a. m. l. u. m. a. m. i. c. i. t. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. n. i. h. a. b. e. a. m. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
n. e. n. d. i. o. d. i. u. m. & a. m. o. r. e. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. a. d. h. u. e. a. b. a. m. o. r. e. s. e. t. i. n. e. t.
i. n. t. e. g. r. u. m. r. e. p. t. u. m. e. t. v. a. r. i. a. t. i. o. n. e. m. o. d. i. q. u. o. d. l. u. m. m. a. n. e. t. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
u. t. n. i. m. a. n. e. t. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
h. a. b. e. a. m. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. u. t. u. e. r. e. s. e. t. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
d. i. u. e. r. s. i. u. m. h. u. m. n. i. c. i. t. a. t. e. s. s. e. d. o. d. i. u. m. n. i. e. d. i. u. e. r. s. i. u. m. p. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. i. o. n. e. s. a. b. a. m. o. r. e. s. e. t. i. n. e. t.
l. u. m. e. d. i. u. e. r. s. i. u. m. a. t. a. l. i. p. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. i. o. n. e. s. u. t. n. a. t. e. a. s. e. c. l. l. e. p. e. d. e. n. t. i. a. s. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
Q. u. i. p. o. t. e. s. t. i. n. o. b. e. d. i. a. t. e. s. o. p. i. u. s. e. u. t. g. o. u. e. r. n. a. t. u. m. q. u. i. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. e. t. f. a. l. i. t. e. r. n. i. e. i. n. o. b. e. d. i. a. t. e. s. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
d. i. u. m. e. r. a. t. s. u. b. p. e. c. c. p. t. o. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. a. c. t. i. o. n. e. s. i. n. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. n. e. c. t. r. i. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.
& u. t. h. a. b. e. a. m. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s. p. e. r. q. u. e. r. e. m. u. m. i. n. g. l. i. c. i. t. a. t. e. s. e. t. p. o. t. e. s. t. a. t. e. n. d. i. a. t. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. s.

nat' diuini, & eo, cui' diuini fit =

Ex quo sic arguo; scilicet non potest quicquam
elicere actum per quem ueritas et proprie veritas perdetur, si eliciat talem
actum diuinum a perdetur. Et potest ad eliciendum perdetur non est per
potest ad non operandum in sensu diuino perdetur. Assumptum est, quod illa
potest si est ad actum diuinum a perdetur, tunc reducit ad actum re-
currendum, quod in sensu diuino perdetur elicet talem actum: sicut
quod patet albus est potest ad nigredinem, in sensu diuino albedinis, tunc
reducitur ad actum, quod est albus, et abente albedine recipit nigredinem:
atque in sensu diuino perdetur elicet uoluntas actum oppositum, non
elicet actum, per quem ueritas et proprie veritas perdetur, ut patet
ex scriptis dictis et euidentissime monstratur, si ponas gratiam per-
trantem & Albedam Dominicanum, quod est per 29. c. 58. sect. 2. est se-
quentibus gratiam efficacem non distinguit a cogitatione et affectione, indistinctam
est a cogitatione obliuioni ad amorem, tunc ego, si in sensu diuino talis
cogitationis omittam amorem, non dicere ueritate cogitationis, seu legi: uer-
nisi et peccare legem non ablata reuincunt non obliuioni sunt in uoluntate an-
tecedenti non obliuioni, dum non cautebat. Et requirit quod elicere actum per
quem ueritas et proprie veritas perdetur, dum elicet actum diuinum a gra-
detur =

Denique, ut respiciatur deus, et uerborum, et uoluntatis in uolun-
tae aduersarij gratia, scilicet aduersarij, sic arguo. Nulli reguli distinctionibus,
uel ampliationibus uerbi potest de sensu diuino positiones uita
quorum aduersarij. Et potest ueritate uoluntati. Ceterum 2. littera 13. cum in-
firmare & uisum 14. Extinguere & uisum 5. Luauare & phetia
& uisum 13. Inuicem facere pactum dei & uisum 33. Saluificare
scientiam, Frustrare dei decreta & uisum nate lumen. Inefficace
reddere gratiam perdetur & uisum hominis. Hec inquam non uolun-
tate contingunt actu, si nec ex uoluntate distinctionis sensu diuino potest
habet ueritate, inquam, et uisum idem dicendum de uisum positionibus,

si potest diuertire, resistere, abijcere aut sufficere, n. i. impossibili sensu positum, quantum recurrant homines ad sensum diuersum. Quia si nam tu in hoc regere n. minime diuertis sensum positum qm in antecedente. Iff. Maior possibile est resistere aut efficaci & hominibus, qm resistere uoluntati Dei ad lib. 13: ad hoc solum est impossibile in sensu positum, et omnino possibile in sensu diuerso. Illud etiam in sensu positum debent admittere homines esse possibile.

Section 5. Concluditur probatio impossibilitatis predestinationis compossibilis cum libertate ex potestate dissentendi, resistendi gratia efficaci eamque abijcendi.

Gratia ipsi efficaci potest diuertire, resistere, etiam in potestate n. potest. q. potestatio est impossibilis. Quia euidenter. Maior patet ex Sect. 1 et 2. Statuitur q. a. d. hominibus quodlibet 1. Quib. 4. Art. 7. ad h. uerbu. si Deus mouet mentem humanam ad bonum utriusque motu n. resistere. Notio a. prima causa est gratia efficaci & hominibus. Item Aug. in lateran. 13. de libero arbitrio, Capite decimo octauo; quocumque est ista causa uoluntatis humane, si ei in potestate resisti, in peccato inciditur. Nam minor patet ex Sect. 3 et 4, colligiturq. euidenter ex principio hominum, qui in prima statuunt potestatem n. potestati actum & motum. Unde negare nequeunt diuersum, et resistendum n. flexi, nisi opponendo eum actum & motum Dei in oppositum intentione. Ideo nemo potest etiam ipsos resistere aut sufficere, nisi hoc n. potest opponere eum uoluntatem =

Specialiter a. id est de diuersu. Gratia cui potest uoluntas libere diuertire, potest diuertire si uellet; sed n. potest diuertire potestati: q. potestati n. potest uoluntas libere diuertire. Quia patet. Maior etiam ex Aug. in 6. Can. 4. Relato supra in 13, ubi statuat uoluntatem libere arbitrij, aut arbitrium ita auertere gratia exultanti ut possit ei diuertire, si uellet. Minor uero ex Sect. 3.

et dicens non minus dicat de positione, quam auctori; ut n. auctori
fidei. Et dicit auctorem credentem testificacioni coexistenti; ita dicens
non nihil aliud est quam auctorem dicens testificacioni coexistenti: stulte n.
dices. Et mentis, qui nihil testatur est.

Pr^o de Veritate & definitio-
nem 23 Innocentij dicitur ut vetuli supra dicit: interioris gratia ali-
de Veritate; id pertractionem nunquam Veritatem (Auct. n. post ad Veriten-
tum in sensu dicitur ponatur a hominibus ipsum in Veritate actu
detractione omnino impossibile ipsi putant q. dicit auctorem ponitur). Et
pertractione n. e. gratia interior. Ita hęc n. minus manifesta mihi vide-
tur, quam illa. gratia interioris mundi, et n. specialiter a his in sua vita
Veritatem; sed detractionem nunquam Veritatem. Et detractione n. e. gratia mundi,
quam iam nemo negat, et q. Cuydem. Tercio Can. 23 dicitur in defini-
te: si quis dixerit hominem posse in tota vita peccata omnia etiam me-
malia vitare nisi ex speciali Dei privilegio anat hęc n. e. Item
qui hominibus negat hanc vitam: gratia interior est in actu effectus; sed
vocatio vera non est in actu effectus; et vocatio vera n. e. gratia interior.

Pr^o de
potestate abijciendi. Potestatem abijcere illam operationem, quam
n. dicimus recipere, nisi dum libere operamur. Cujusmodi dicit.
Et q. s. ita ut tangente Deo cor hominis per spiritum sancti illumi-
nacionem, neq. homo ipse nihil omnino agat sed libere, ut patet
ex causalit. regni) iniquacionem illam recipere, quippe qui illam
(eandem, hoc n. sonat vox Relativa illam) et abijcere potest.
Cum u. id pertractionem de qua sola a hominibus verificari po-
te a hominibus q. q. recipitur nos libere aliquid agimus) perdetra-
cionem, inquam n. possumus abijcere; nam nec possumus eam
eandem removere a nobis, impedire ne existat, inquam omni-
no inde q. nobis datur ex dicitur, s. dicitur nec possumus perdetractionem in-
efficacem, et sine effectu reddere (quo in sensu dicitur quis abijcere iniqua-

non est in actu, sed in potentia, et ne abijciatur, sed determinatio non est
possibilis =

Officia velato loco scilicet. Et recipiens gratiam ipsam efficacem aliquid agit libere. Sed recipiens predeterminationem, magis pariter se habet, quam aliquid libere agit. Et predeterminatio nequit esse gratia efficax. Ita patet. Minor etiam est clara, nam predeterminatio infunditur a Deo nobis sine nobis, vel est promotio quae ab exterioribus, ad quam voluntas se habet magis pariter, uti mobile ad impulsorem, ut loquuntur antiqui Philosophi; Usque ad rationem mensurabilem independet ex Deo, s. s. tam Maior pars, nam scilicet de genere dicitur aliquid agit inspirationem illam recipiens. at actus liber apud scilicet non est actus mixtus, tum quia eam potestatem resistendi quae potestas imperiorum est ad actionem mixtam, tum etiam in simili ut dicitur per 2. Can. et nunc arbitrium liberum est, aut non se habere magis pariter. Et homo recipiens gratiam ipsam efficacem aliquid agit libere. Officia nam de libertate scilicet ipsam inspirationem, ut efficacem ita libere recipimus, ut eam utriusque possimus abijcere, et removere a nobis, et sub nostra potestate ut ipsa efficaciter imbibemus, nunc unde nunc nunc removere, ita et efficaciam. Hoc a. non accidit predeterminationibus =

Disputatio septima

Predeterminatio repugnat cum libertate nostra ad merendum, definita in 3^a propos. a S^{mo} D. Innocentio X.

Ex hoc alio capite rejicienda est possibilis predeterminatio, ut non solum admitti nequeat, ut requirita ad operandum libere, sed neque ulla modo possibilis. et actu libere, etiam superabundanter infusa, ut specialiter patebit infra.

sectio 1^a Proponitur 3^a Propos. damnata ab Innocentio statuiturque Veritas catholica de Libertate voluntatis humanae

39
39° Savenij e: ad mixendum et demerendum in statu naturae
liberum non requiritur in homine libertas a necessitate; sed sufficit liber-
tas a coactione. Quam opinionem Innocentius in secunda constitutione
sua damnat: Tertiam: ad mixendum et demerendum declaramus,
et uiam talem damnamus.

Quam definitionem stat non solum
nisi actiones meritorias non esse uoluntas, hoc est ad extrinsecos non uo-
luntatis influat, sed neque necessaria, hoc est procedente ex aliquo
principio necessitante. Sunt ergo operationes nostrae meritoriae non solum no-
biscum voluntariae, qualis est amor beatificus motu inde liberato, actus
appetitus brutorum, etiam quae eodem modo ab intrinsecis et coe procedant uolun-
tarij dicuntur; sed etiam operationes nostrae meritoriae non liberae ab omni
necessitate omnino, quoniam uoluntas nostra aliquo semper necessitante ope-
retur, seu aliquo uiuente principio, quo stante iam sub arbitrij potestate
non sit uita operationem.

In hac assertionem ueritur catholici omnes, quam dicit
statum ecclesiasticum 18: Dei ab initio relatu hominem et reliquit illum
in manu uelij sui. dedit mandata et precepta sua, si uoluerit mandata ser-
uare, seruabunt te. Proponi tibi aquam et ignem: ad quod uolueris porrigere
manum tuam. In quibus uelij in manu, uel uelij, uel non uolueris, uel
ad quod uolueris, manifeste demonstrant libertatem a necessitate in-
evitabili; quoniam non recedunt de Deo circa uolitionem spiritus sancti; de
Beato circa amorem Dei, de amente circa suam uolitionem et de bruti
circa appetitiones suas. Illa ex uerbis generaliter electioni, optioni, potestati
etiam inquitur nobis dicitur ad unam partem salua, uel uel 14. quod
uobis datur: Surgite hodie quod placeat, cui potissimum seruare debeati
utrum uelij est. Cuius a. Dicitur proponat optionem datur, ut amet spiritus
santum, Beato ut amet Deum, etiam quantum operationes
istae sint uoluntariae. Beato, etiam.

Quae etiam naturaliter euidens;

impedim^{to} inevitabili sibi q^d impedim^{to} n^o pot^e actum impedim^{to}. q^d
 n^o impedim^{to} ad n^o agere n^o pot^e n^o agere. Maior hoc, et n^o patent, minor
 ad huc clarior: in hoc ligato inevitabiliter ad ambulandum. S^{ed} q^d
 n^o amoris impedimentum n^o tollit pot^e ad odium, q^d n^o inevitabi-
 li amor. S^{ed} q^d n^o aliquid impedim^{to} tollit^e libertas, et pot^e ad oppo-
 situm nullum a. ar^{bitrari} aptum, q^d n^o inevitabile. *De lib^{er}ta^{te} 1° c^o*
 23, Art. 2 ad 2 aut pot^e ut expediam est de ratione lib^{er}i arbitrij =

Explicat^{ur}

tur: ut impedim^{to} ad n^o agendum pot^e n^o agere, q^d pot^e tollere
 impedimentum, et illo sponere causam operis; utat^e a pot^e n^o agendi, n^o
 qui ante odio pot^e amare, et pot^e tollere odium, et hoc sponere amo-
 rem; vinculari pot^e tollere vincula, et sponere. S^{ed} q^d n^o operari
 solum pot^e n^o agendum, sed etiam, hoc, coacti impedim^{to}, vel n^o
 coacti illi, et neg^o aufferendo impedimentum. Similiter: id pot^e n^o agendi est
 impedimentum, q^d n^o pot^e tolli a voluntate, neg^o n^o pot^e n^o agendi
 ratione ut sarentur. Similiter: q^d voluntas pot^e n^o agendi n^o pot^e n^o
 agendi. S^{ed} q^d n^o amor esset inevitabili tollit pot^e ad odium oppo-
 situm, ita ut tunc causa odij esset n^o agendi: q^d pot^e n^o agendi tollit po-
 tentiam n^o agendi. Ita patet q^d pot^e n^o agendi n^o pot^e n^o agendi
 agendi, q^d n^o amor & odium. An etiam manifestum est, nam tota libertas
 excludens odium, sicut in elicentia amoris; neg^o n^o pot^e n^o agendi
 et nova libertas tunc in y^{sa} omniore odij: q^d n^o in amorem esset li-
 bertas, id amor n^o agendi, et inevitabiliter inveniet amari tolleret q^d
 odij =

Q^{uod} arguo. Qui est necessarius necessitate antecedenti ad operandum
 n^o operatur libere: id pot^e n^o agendi est necessarius necessitate antecedenti ad
 operandum. S^{ed} q^d n^o operatur libere. Ita legitima. Maior de finit^e ut
 detur in hac bulla Innocentii, q^d n^o pot^e n^o agendi n^o pot^e n^o agendi
 id est a necessitate. Q^{uod} n^o necessitatem, q^d n^o agendi. Deinde omnium est omnibus
 Philozophis & h^{is} & Per^{is}. Q^{uod} est et h^{is} & h^{is} infra citen-

do. Deniq; si necessitas unquam non tollit libertatem, non erit, in quo casu
libertas a necessitate distinguamus, ut infra expendemus =

Minor, quamvis olim
negant Thomae, si necessitatem operationum venientem ab operatione esse an-
tecedentem et non regentem prae aut libertate Intellectus, quae maxime habet
et ab omnibus Theologis. Intellectus in libro de cura Dei h. c. 12 h. c. 12.
Et namque necessitas procedens quae casualis, ut si res, et est necessitas sequens,
quam res (seu operatio) facit. Item necessitatem regentem postea expli-
cat ibi, et c. 12 de corda liberi arbitrii, et determinat ne per se positiones, quales
sunt res, ut necessitas sequens, et si illa, descendat ex libe-
ra voluntate, non est nisi voluntas vult, quam habet res, quae est dicitur, quae
proxima, quae est. causeri potest a voluntate. Vide apud Pradaum in 2o de
scientia, sect. 2a ad 11 has propositiones, quae velatae, quae nemo dicit de pre-
determinatione; ita enim nec est, nec descendit a nostra voluntate, nec item causeri
potest ut quae patet: unde fluxus Thomae invenitur in quibusdam de nego-
tium Amianum in de huiusmodi, pag. 295, Intellectus in libro de huiusmodi, et
Intellectus in huiusmodi auctoritate ab omnibus Theologis, et si res de bona
predeterminationem =

Præterea Minor facta per. Predeterminationis necessitas commu-
ni inevitabilis; est enim determinatio inevitabilis a voluntate, ut supra dixi, et
ita a determinatione per se ipsam est necessitas seu necessitas essentialis et operatione.
Et necessitas omnino inevitabilis non regitur, id est non. Minor huiusmodi.
Sed si necessitas non regitur nisi operationem, nec in ea fundatur (alibi
mediante operatione possemus vitare eam necessitatem) necessitas a
regni dicitur, quae fundatur in eo, quod est ens, dicitur, necesse est ea. Item
ea necessitas est a priori, ut scilicet operatio; ideo enim operatio causa est, et
determinatur a se, non est necessitas a quae unificat hanc causalem, antedictam
ob qua hanc est facta, ideo existit solus, quae est huiusmodi. Denique necessitas ante,
est solo titulo potest obedere libertati, quae inevitabiliter non ab eorum, et
non imponet vitare a voluntate, nisi illi oblat. Et nomine antedictam.

tu necessitati, venit ea, que vitari n̄ potest. =

Pr^o Maior. Nequit

esse p̄determinatio necessitati inevitabiliter ad operationem, quoniam causa infere-
ns eam p̄determinationem, sit etiam inevitabilis (puta decursum Dei
causans p̄determinationem) n̄. n. causa vitari potest etiam vitatur effectus,
qui sine causa esse nequit, nisi vitato sole, vitatur lux. Cum sic sit
necessitas veniens à causa p̄determinati est necessitas anti, siquidem est ab
aliquo se habente p̄ modum p̄iudicij, et causa operationis n̄ est medi-
ante p̄determinatione, imò imò: siquidem p̄determinationem voluntatis homi-
tis n̄ mediate p̄ modum p̄iudicij: est necessitas veniens à p̄determinatione est anti,
et neq. n̄ relinquit voluntatem nostram liberam à necessitate an-
tecedenti =

Sed arguo p̄determinationem sequente libertati. Qui omnino
no. et imp̄ est impotens falsificare p̄missas, impotens similiter est fal-
sificare resolutionem eundem deductam. Id voluntas creata omnino
est impotens falsificare sui p̄missas: si p̄determinatus operatur: hoc n.
veritas est simpliciter intelligenda. Item ego: si imp̄determinatus: hoc n.
n̄ est volens, neque currens, sed solus Dei munitus: et omnino
est impotens vitare hanc legitimam et classicissimam resolutionem:
ego operor. Atqui falsificare hanc conclusionem est non opera-
ri. Ergo voluntas p̄determinata est impotens simpliciter, seu
n̄ potest non agere; atque ita consequenter non est libera.
Omnia ista notantur à ea sequente aduersationem, p̄ter Maiorem =

Maiori igi-
tur, nempe impotentiam falsificare p̄missas, impotentiam similiter est fal-
sificare resolutionem eundem p̄missis eundem deductam p̄ 4. q. 1. a. 1. h. 1. 1. 1. 1.
rum, q. 2. quatuor est necessitas in p̄missis, talis est in sequente. Hinc or-
di n̄ est albi, ego sum h̄o. q. 1. albi, n̄ est stringens n̄ est, id n̄ mihi, ego p̄missis
n̄ sunt mihi stringentes. Vixit sic amari n̄ odio habet: ego sum amari
p̄ n̄ odio habeo. Nā est stringens etiam mihi, q. p̄missis n̄ mihi stringentes.

ut patet quoad p[ro]p[ri]am minorem. Iam vero ista via omnino necessaria
 etiam in: homo est rationalis ego sum & ego rationalis. Quia p[ro]p[ri]a in
 se necessaria: igitur qualis est necessitas in p[ro]p[ri]a, talis est in sequente. Quod
 idem patet, nam aliter periret via inveniendi medium ad demon-
 strandam aliquam veritatem, hinc enim sequitur, quod ex p[ro]p[ri]a evidentiore,
 sequatur sub eodem terminu[rum] resolutione. Et ubi necessitas simpliciter de
 p[ro]p[ri]a, debet etiam dici de conclusione. Cuius ratio est quod dicitur realiter rat-
 ionem identificatur p[ro]p[ri]a ita ut oppositum veritati resolutionis realiter
 tenet: i. oppositum veritati p[ro]p[ri]am. Et in maxima resolutionem est in
 maxima aliquam p[ro]p[ri]am. Et impotenti ullam p[ro]p[ri]am falsificare im-
 potenti similiter est falsificare resolutionem.

¶ Quarto. Si p[ro]p[ri]a foret ab-
 solute, et in se inevitabili, hoc, ratio, et inevitabiliter eam foret etiam
 similiter necessaria absolute operatio p[ro]p[ri]a, et neg nulla daretur potestas
 ad si agendum. Quod si numerus ratio et inevitabiliter p[ro]p[ri]a datur
 sine ulla mea libertate, similiter etiam mihi erit necessaria, et inevita-
 bili operatio. Antea est p[ro]p[ri]um, nam quod ex ratio simpliciter
 etiam necessario ideo in divini p[ro]p[ri]a necessaria est, quod sequitur ea p[ro]p[ri]a
 necessitate necessaria, implicat in tui necessitatem directam et indirectam, ob id
 ratio non foret, si contingenti creaturam necessitatur. Quia non minus
 videtur p[ro]p[ri]a: quid enim mea refert p[ro]p[ri]am in se non esse necessariam,
 si mihi necessaria est p[ro]p[ri]a, quod ad me attinet, eadem ratio impeditur, cum
 impedimentum mihi. i. necessitatem, siue sit inveniendi aliter agentem liberum,
 uti p[ro]p[ri]a non impotenti p[ro]p[ri]a, cum iste mihi est impossibilis,
 siue sit siue non p[ro]p[ri]a ab aliter: quod si p[ro]p[ri]a absolute necessaria fa-
 ceret operationem necessariam etiam absolute, dum mihi necessaria est, me
 operationem necessariam faceret.

¶ Quinto arguo a ratio. Si ratio p[ro]p[ri]a me
 ad omnium amorem, ratio omnium non esset libera. Et cum p[ro]p[ri]a ad
 amorem, iste non erit liber. Quia patet nam in casu antecedenti non

02
datur libertas, quoniam datur potestas ad amorem; qui enim cum non amat potest amare libere omnia amore & illud, qui potest transgredi, et non est transgressus. Si autem detractione ad omnium datur potestas ad actum omnium, similiter nec detractione ad actum datur potestas ad omnium, seu ad non agere. Quo patet libertas ex se sequens. Iam autem patet omnium non est libera quoniam sequitur ea aliquo impossibili actu, seu ea aliquo bene rationem in rationem & tali omni, ideo dicitur exaltat odium. Talis omni non amor non est libera immo, alioquin semper cum non amant & aduersionem omnium foret immo libera, et dicitur tunc nolo amare. Patet saliter duplex executum immo liberum, duplex quod peccatum, unum positivum, est aliud negativum. Et idem dicitur, quod omni amor sequitur ea detractione non amandi. Quia evidens est, quod detractione non est immo impossibili actu opposito, neque detractionis suppositio potest fieri magis neque, quoniam ipse actu dicitur, imperij, quo voluntas excludit amorem.

111.
argumentum. Omnis amor non est libera immo, et saliter, quod dicitur ea quia detractione ipsius voluntati. Et ex odio sua voluntate positivam non amandi, ut patet ex ordine dicti, idemque conuenit de actu imperato, adque quae voluntas se detrahatur imperantem. Nec omnium est libera immo, dicitur uenit a detractione. Patet etiam de ista ea se sequenti, quod nec est libera mediate. Et nota est, nam ideo omni, ad quam se applicat, et detrahatur voluntas medio suo actu dicitur, uel uoluntati non amandi est mediate libera, quod ipse actu suum applicat, seu detrahatur liberi, a quo omni determinatur mediate est libera, ut actus exterior ab interiori. Sumitur: quod non actus exterior nec mediate est libera, quod uenit ab impulsu exteriori non libero; ita nec omni uenienti a detractione, quae non est libera uoluntati est mediate libera.

Idemque arguo. Hic liber est uoluntati a uoluntate, ut garet in actu malo, quem deus uoluntati praecipit: sed uolun-

tai p̄det̄nata n̄ pot̄e uitate acty. p̄. Minor p̄, q̄ uoluntas uitate
 nequit̄ acty, doque indep̄a suo exercitio, et libertate et iam necessi-
 tai seu inuitabilitai utrit, quippe n̄ indep̄a meā libertate ubi-
 tutu sum in statu inuitabili, quid faciam: id p̄det̄nā e inui-
 tabilitai utrit acty liber. p̄. ubi n̄ e inuitabili a uoluntate.
 Isti, q̄ ex inuitabili inuitabiliter sequitur, etiam inuitabile
 e n̄ inuitabile e an, inuitabile etiam e nequeri n̄e adigry.
 Qui n. tollex neq̄u, si n̄ ualet tollere id, quo stant e p̄ue impli-
 car neq̄u n̄ e: tum si id p̄det̄nati e inuitabili a uoluntate. Qu-
 si uoluntas uitate nequit̄, ne p̄det̄nati medatur̄ factu, seu ne acty
 sequatur ea p̄det̄natiōe. p̄. acty e inuitabili a uoluntate. Isti.
 Voluntas n̄ se exerceat quoad p̄det̄natiōem p̄det̄natiōem n̄ quoad nequ-
 itatiōem acty ad p̄det̄natiōem, magis q̄m in nequitatiōe t̄i ad acti-
 nem. Nihil ē. Veltat, in quo resp̄lendeat libertas. =

Explicatur tota

horum argumentorum vi. Omne non operari in uo conceptu et de-
 finitione formalis est impeditiō, siue repugnantia p̄det̄natiōem
 ita, ut implicet dari aliquid non operari p̄det̄natiōem coexi s̄em, non
 minus, quam implicat homo, qui sit ruzibili. Vritur, qui pot̄e
 n̄ operari pot̄e impedire p̄det̄natiōem, seu idem e pot̄e ponere aliquid in-
 ponibile p̄det̄natiōem: neq̄. n. aliquid impedire aliquam p̄am q̄m pote-
 re aliquid inponibile ruziā, ut impedire calorem, qui ponit ruziā, p̄am,
 qui ponit peccatum. Inequentia h̄ec euidens e, ut ostendi d̄. p̄cedenti Sect̄.
 § 10. Nam qui pot̄e facere rem aliquam eo igit̄ pot̄e facere id, in quo
 p̄aliter uita talis e, ut qui pot̄e facere s̄em, pot̄e facere al ruzale.
 Tum si, id uoluntas p̄det̄nata n̄ pot̄e impedire p̄det̄natiōem: q̄ n̄ potest
 n̄ operari. H̄ec oia euidens e, si, nec uideo in quo differat uinculum
 p̄det̄natiōem quoad tollendam potestatem ad oppositum, libertatem q̄
 s̄em n̄ operandi ad impedim̄ p̄det̄natiōem tollentiūm indifferentiā ad
 ambulandum =

sectio 3^a
sex aduersarij
soluones.

1^a cui ita s^ondunt aduersarij, ut rep^ondi d^ontent euidentem ee a nobis
q^o n^o s^ondi attendi: p^odetiatio n^o tollit libertatem q^o datur, ut in instrumentis
Dei uolenti n^o solum substantiam actus, sed etiam modum libertatis:
p^odetiat. Sed Deus n^o solum ut in actu, sed etiam ut in liber. Et ita fa-
cit ee actum, ita etiam fa^oit ee liberum; utrumq^o n^o p^otinet ad effica-
ciam diuinae uolitionis, et motionis, et uoluntatis. Dei ut efficiat (inquit
S. G. 1° 19 art 8, corpore) n^o solum sequitur, q^o fiunt ea, que Deus
uult fieri; id q^o eo modo fiunt, quo Deus ea fieri uult. Uult. a. que-
dam fieri Deo n^o solum; quodam contingenter =

Sed et ab hac solutionem no-
ta, que statim addit. Ad 1° ibi: et ideo quibusdam aptauit causam necessariam,
que deficere n^o potest, eaq^o effici de necessitate querrunt: quibusdam
autem aptauit causam contingentes defectibiles, eaq^o effici contingenter eue-
niant. Et licet p^otinet ad efficaciam uoluntatis Dei obtinere effectus
eo modo, quo uult, n^o t^o n^o q^o uoluntatis media, et dispositio. Et, ut ignis per
frigiditatem calefaciat; Status quoniam amet libere, et uoluntatis
causam contingentes amet necessarios; id opus e, ut Deus apponat dispo-
sitiones proportionatas effectui, et modo, quem intendit. =

De potius arguone
Deus apponat ad operationem defectibilem seu liberam dispositio-
nem indefectibilem qualis e p^odetiatio; nam ad defectibilitatem ope-
rationis parum refert causam in se ee defectibilem, nisi exime appli-
cata, indefectibilis e ut patet in hoc uinculo de cetero. Igitur quem
admodum si Deus uellet uoluntatem creatam a se sola detrahi
et actionem omni ab indifferenti ut indifferenti, ad hoc obtinendum
requirer apponere p^odetiatioem, nam si ibi ignis adiaceret; ita dum uult ope-
rationem eue contingenter, et uoluntatem a sua uoluntate, seu defectibilem
requirit ponere in deo a nobis p^omotionem inuincibilem, ex qua indefecti-
biliter operatio sequatur, obtinebit t^o uoluntatis Dei t^o substantiam
actus, q^o modum libertatis dum directus p^osciencia media de

futuratione operationū nra sub auxilijs in di' fuerant, ea nō indifferētia
 applicat ad Prōp. de Red. ut verum sit, q'cludit s. 1. 15. ppter ea quia
 voluit Deus effectus contingentes evenire, contingentes casus ad eos preparavit,
 atque disponit =

1^a solutio: p'dictio nō datur q' modum p'ncipij, s'd tenet se
 ex q' actū secundi; libertati. a. sufficit q' necessitas non veniat ab actu 1°,
 seu casu; etenim dum ex actu 2° amoris necessitatur ad amandum,
 l' ad caxiam odij; libertati nō obē necessitas ista. Sed? P'dictio facit,
 ut faciamus, q'let ult^o p'iam in esse tali; qui n. dicit ignem Babiloni-
 cum ee ult^o et p'ime potentem ad comburendum dum nō obicit negati-
 p'dictioe a. nra non dubitō foret libera tali igni, qui potuit transi-
 gredi et nō transgressus. Q' licet p'dictio nō nuziat p' modum p'ncipij
 influenti, sine illa tñ nō est actus 2° p'imus, ut nō in hoc vniu' hū impedi-
 to; hęc a. necessitas tollit libertatem, quā caret hō vinculari, ut ambulat,
 ignū impedito, ut voluat. 2^a, licet p'dictio sit actus 2° Dei, nō tñ nra vo-
 luntati, l' a voluntate dependens, ut pendet amor; necessitas a. amica
 libertati nra, debet ab hac fieri uel pendere, ut amoris necessitas ad ca-
 rentiam odij. Adde, quod licet carentiam odij necessitet amor ipse non
 ter, adhuc tali carentia nō p'aliat, et immō, libera x^a dicta s'ct p'ceden-
 ti, in saxum q' omnino videndum, ut pote evidentissimum & hanc
 solutionem =

2ª solutio, p'dictioem ee actum nra voluntati, licet nō p'aliat,
 eminenter tñ, siquidem voluntati nra eminenter stinetur in diuina. Q' tan-
 tum valet libertati operari ex dictioe Dei quantum nō ex se a seipia de-
 trahitur. Ita s. de l. 13. 12 in 1 & 15. hęc s. 129 ex. Nauarrete s. 2. 120.
 21. 57 fine. Ad 2^{am} q' p'dictio n. i. sub nra potestate, neque venabitur ee
 notus actus sub potestate nra. 2^a, q' nō nulla necessitas a. Deo nobis im-
 p'ua tollit libertatem, siquidem semper in actione Dei eminenter stinetur
 actus nra libera. sicut Dei creati licet eminenter stineantur in Deo effici-
 enter, nō tñ quo ad mung' sale, sicut neq' albedo quo ad effum' sale de-

de abbandi' neq' uoluntas nra quoad minus uiuendi. q' neq' quoad
minus libertati' uel libere uolendi =

4ª solutio p'deracionem solum affere
necessitatem ex suppositione. Ex suppositione q'd sit; n. a. absolutam;
sola a. necessitas a. absoluta ob'e libertati'. Ita idem Soc. de S. P. supra hex
quinto d. 2. b. Sed 9^a Voluntas ex suppositione q' habeat unionem hypo-
statuam cauet libertate ad peccandum; q' habeat unionem beatam, neces-
sitate ad amandum Deum; libertas p'ceditur q' necessitatem ex supponi-
tione, dum suppositio e' ante, et n' negati' facta ab ipsa uoluntate: imo non
aliter uel pot'e libertas, nisi necessitas supponatur quod sit; eam. n. uim
bet suppositio, ut ponat hypotese'm, hanc aliter, ac si in re ita eueni-
ret absolute =

Quinta solutio a' p'deracione n' uenire necessitatem uim;
ut sit operatio, sed infallibilitatem; unde uoluntas nra pot'e dissentire
p'deracione, licet infallibile: ut nunquam dissonantem; necessitas a. in-
fallibilitati n' ob'e libertati', ut fluxio p'ua peccati e' infallibili, n' sine-
cessaria. Ita Albeda 1. Q. 57. Sed 4. N. 4. Id e' q' de euentu p'deraci-
onis ex fundare hanc infallibilitatem inuenit aliter, quoniam talis
infallibilitas fundatur in nra uoluntate ut infallibilitas p'cedit Deum,
nisi uel p'deracione n' e' intrinseca efficacia: Soc. a. et nihil aliud ha-
bet uim beata, et uim hypostatice, q' tollunt libertatem omnem ad
peccandum =

Sexta p'deracionem ponit cum libertate, q' opponitur e' indiffe-
rentia uarij; Soc. adhuc q' p'deracione hanc cog' ita opponitur unam
partem amabilem, uel p'ponat amabilem oppositam. Hac solu-
tione communiter utebantur Dominiani ex Suarez 1. Q. 14, Art. 10,
et Suarez de Auxilijs d. 19, N. 23; eam t' omnium pessimam di-
xit Thomam de Racione in sua Philosophia, tract. de Principijs, q. 2,
Proportiones, §. 1. hanc uel p'ponit. Cabrea p'fessione de ratione a. n. uel,
discipulatu Thomista 3. Q. 62, Art. 2, d. 15, N. 8. im'abilem, et intelli-

libellum =

Quibus ego auctore 1. q. stat datur indifferentiam iudicij ad aliquod actum, et non
 indifferentiam voluntarij, nisi potest quis cognoscere sub 2. q. et 3. q. et non potest amari
 nisi solum Deum, quod est ad amorem Pauli Deo negato, cuius voluntarij. q. 1. simi-
 liter stat datur indifferentiam cogitandi ad amorem et odium, et non indifferentiam gressu-
 tu in voluntate, q. 1. d. Deu negavit suum ad odium, in fluxu de detractionem ad
 amorem. L. unione hypotaticam, seu gratiam habituales in gressuibilem peccato,
 quam vult inamabilem esse. Et ratio, nam indifferentia voluntarij non solum coale-
 cit ex indifferentia directiva cogitandi, sed etiam activa potest utitur. Et potest in se in
 indifferenti, si in cogitandi detrahitur, ut iuris beata, libertas tollitur. q. 1. similiter si cogitandi
 indifferenti stat potest detrahitur, tollitur libertas: et cur ut potest detrahitur in esse
 potest, licet non in esse cogitandi, non potest similiter necessitari? Quibus potest ad libertatem am-
 bulandi, q. cogitandi indifferenti, si potest vinculi ligetur =

Et huius sex solutionibus in se non
 differunt plures alie, quibus non expeditur, sed impeditur tantum multiplicatione co-
 nantur. Similiter non arguuntur. Et 1. necessitatem detractionis esse necessitatem, quod requiritur
 et ad causam 1. 3. licet non ad 2. am. Et actum detractionis esse vitabilem velate ad volun-
 tatem nostram, licet non velate ad detractionem. Et velate etiam ad detractionem sub
 una voluntate, quatenus detrahitur est gratia excitans, licet non sub alia quatenus est effectus.
 Et detractionis non detrahitur per modum naturae, sed per modum libertatis. Id quod non videtur oia
 hoc innania verba esse, siquidem eius non obtinetur velate, et vere potest voluntarij
 nostram tollere hoc impedimentum non operandi, cavere tamen necessitatem, et in
 hoc a. nihil est libertatis, ut patet in hoc vinculi detrahitur. Ergo quibus gratia
 solutionis oei voluntarij, et non laboriorum est oia mandare memori. Et brevis-
 simum tene. Verba si August. De libero arbitrio, (q. 12) quibus videtur ista causae
 voluntarij, si non potest ei veniunt sine peccato cedatur. Quis non peccat in eo, quod nullus
 modo vitari potest. Id veniamus ad impugnandam solutionem, quam quibus
 peremerimus non a. vixit alia dicitur, sed videmus adhiberi =

Sect. 3. Solutio de sensu composito et diuiso reijcitur

dicunt homines pro voluntatem operari in sensu diuino predictam licet
non in sensu proprio; et dolent profunditatem bonum sensuum a nobis non capi,
in quo nihil aliud mirari est quam quod in voluntate predicta non ita sit potestas ad
diuinum in sensu diuino predictam, quam de se non debet potestas. Sed et
solum futura. i. in casu diuino non a predicta, sed de se non potestas,
que eadem in se habet, faceret diuinum futurum per diuinum a predicta. Quo
ut dicam de sententia, huius authoribus potius dolendum est, solutionem
ab omnibus recipi, que non in se habet, cum funde intelligitur, ideo
vincula, etiam dum existunt, non impedire potest ambulandi, quod homo,
cum est sub vinculo, sed integros pedes per expedire ambulandi ad latum
vinculi. Sed ut omnino dolor temperetur, vide sup. precedentium sectionum
9, in qua late exprimitur ea ratio, et impugnatur solutionem hanc loquen-
do de diuino finaliter tali; nunc a quidquid sit de uoce diuino, nul-
lam adhuc potestatem esse in voluntate predicta ad diuinum etiam ma-
litate accepto, seu ad caritatem actus in sensu diuino, sic ostendo =

Quia non potest
tollere formam aliquam existentem, neque potest diuinitate, uel ullum exercitium
facere in sensu diuino tali, sed non inuincibiliter existenti (cuius ratio
in aliqua forma, nequit facere opus, nisi in sensu proprio tali forma) sed
uoluntas predicta non potest tollere formam predictam existentem: nec potest
diuinitate, seu non operari in sensu diuino. Quia legitima est, Minor certum
aliquid aduersari. Minor, si in subto, quod est sub forma inuincibili ab ipso
sibi inuincibiliter, non datur potestatem de se non ad diuinitatem in sensu diuino per
tale subto, quidquid. i. de necessitate absoluta ad operandum, et tria ante-
cedentia necessitatum, ut non operatum est, nihil operetur non coexistit illi forma,
ita ut sit omnino impotens ad aliquam operationem non coexistentem tali
forma. Quod est omnino impotens, ut operetur aliquid in sensu diuino. Quia
indiget, nam operatio, dum coexistit forma, non dicitur esse in sensu diuino
illius, sed potius in proprio; finaliter. non idem est esse coexistens et esse proprium.
Quod si tale subto est impotens ad operationem non coexistentem, impotens est

exit ad operationem in sensu diuino. =

Quis gr. Quicumque operatur, facit suam operationem esse coexistentem omni gra. exanti & tunc; id patet, nam coexistenter est existeret sub talis existentibus. Quod qui omnino antecedit necessitati, ut non potest non esse sub aliqua gra. existente, etiam est necessarius, et impotens, ut aliquid operetur non coexistens tali gra. *Via hinc gr.* Quicumque operatur facit suam operationem esse coexistentem calo exanti, eo igitur, qui est necessarius, *Et homo*, ut calum exant, impotens est, ut aliquam operationem ponat non coexistentem calo: et solus Deus, qui potest tollere calum, non est necessarius, ut suam operationem faciat calo coexistentem. Quod qui omnino non potest non esse sub aliqua gra. exante, impotens etiam est, ut aliquam operationem ponat non coexistentem tali gra. =

Præci. Ita sum sub gra. cali ut ista nexia omnino s. et aufexibili, secus prædictio. Sed *Quæ* ego habeam potestatem in sensu diuino prædictio est esse gra. inue. tangens et inaufexibilem, si non est inaufexibile a me: sed exa. prædictio non minus est inaufexibile a me quam existeret cali: quod non minus sum impotens ponendi aliquam operationem operationem in sensu diuino, siue diuinam, et non coexistentem prædictio, quam non coexistentem calo. *Minor*, et na. patet. *Maior gr.* Gra. inue. est tangens solum gra. quod inue. s. potest operari in sensu diuino, non uero quod sub mea potestate operari in sensu diuino, si talis gra. est inaufexibile a me. Quod tangens gra. inue. prædictio est, ut ideo ego habeam potestatem operandi in sensu diuino. *Via hinc* patet, nam si non est sub mea potestate in sensu diuino, non habes potestatem operandi in sensu diuino. =

Quis gr. Ne sub mea potestate operari in sensu diuino, responde meum diuinum diuinum, et non coexistentem prædictio aliendi. *Et* quæ prædictio est ad mensum, atque prædictio. *Præci.* est gra. inue. tangens, et aufexibile (non minus, quam mea prædictio) potest esse gra. inue. tangens non facit quod sit sub mea potestate operari in sensu diuino. *Et tunc*, ideo mihi non imputatur, si non ponam diuinum in sensu

diuisio potestatis. Si seu diuisum a potestate. Si scilicet potestas si
inauferibilis est a me, datur omnino inde a mea uoluntate: sed non
mihi mea potestas in se dependens est inueneribilis a me. Si mihi im-
putari nequit, si non ponam diuisum diuisum a mea potestate, et ne-
que sub potestate uoluntatis potestate operari diuisum in se di-
uisum =

Quæ: ideo non est sub mea potestate diuisum in se diuisum potestas
nisi aliena, quod ista impertinet se per aduersum diuisum meum
liberum; at uero mea potestas datur reuenter. Sed a mea potestas
nisi habet maiorem reuenter a aliena nisi connectatur a reuenter meo:
id est nec a reuenter non est mihi maiorem potestatem ad ponendum
diuisum in se diuisum, seu non coexistente tali potestate. Si non
sub mea potestate diuisum potestatem in se diuisum meo potestate quod
aliena. Si patet. Minor etiam, quod nec a reuenter potestatem addit maiorem
reuerentiam ad diuisum. Maior a. suadetur, quod tota differen-
tia meo potestate a aliena uisus in eo, quod mea datur, ut ego reuenter,
seu ut apparet, et determinatur ad reuenter, quod scilicet est nec a reuenter.
Si. Mea potestas, et aliena solum differunt quoad potestatem ponendi
diuisum diuisum, qui nequit ponitur a mea potestate, reuenter a ali-
ena; id est non augetur in me potestatem ad ponendum diuisum diuisum
potestatem a potestate mea quod aliena; an quod sub aliena nequirent po-
nitur, ideo ponitur diuisum. Longe careo una potestatem, ideo habeo aliam.
Si uero non datur in me potestatem ponendi illum diuisum diuisum, seu non coex-
istente potestate aliena, neque potestatem =

Quæ: mea potestas quod datur
mihi quod modum libertatis, id est ut ita faciam reuenter, ut non di-
uisum diuisum. Si ea a potestate mea non minus quod aliena impertinet
reuenter diuisum, et est inueneribilis a me, quid rei est solum uero est in
eo quod datur quod modum libertatis; etenim. Si non potest uelle diuisum ef-
fectum solum, seu datur diuisum eam a reuenter, nisi ponatur diuisum solum

ea se. Ver. n. nequit uelle esse aliqua album sine albedine; e. diuersio.
 de calidum sine diuersio calori. E. n. q. mea p. detraho potui, qm. aliena
 det. pone diuersum diuisi, n. ex parte rei ponat in me aliqua maiori
 potestati ad diuersum diuisum. H. r. implicat, q. det. p. detraho ad diuersum
 q. modum libertati, ut ponim diuersum in sensu potui, q. n. nihil ex q.
 rei ponit p. detraho ad diuersum, ut potui. i. igitur potestati & diuersum, qm. igitur
 diuersum equo certum e. p. detraho diuersum. E. n. p. detraho mea nihil diuisi
 nitari ponit p. aliena, ut ponim diuersum diuisum; innamiter dicitur cau
 q. modum libertati, ut ponim diuersum diuisum =

Dicitur et hanc resolutionem

sic arguo: pone diuersum diuisum e. pone tollere impedimentum diuisi; &
 e. pone tollere necessitatem p. detraho. E. pone tollere unionem diuersi & p. detraho,
 ut patet ex dictis, siquidem non hae. impossibilitate si implicat p. detraho ad diuersum
 diuisum. Sed p. detraho n. datur, ut ponim ego ista tollere; nam igitur p. detraho
 trahit, que a me tolli nequit e. impedimentum diuisi, e. necessitatis p. detraho
 nitari, e. unio diuersi & p. detraho, siquidem e. unio p. detraho, seu applicatio p. detraho
 ad diuersum q. implicat in xii. h. r. q. p. detraho mea, cum e. inaccessibile
 a me datur, ut ponim diuersum diuisum, seu. coexistentem p. detraho =

Dicitur.

p. detraho ad diuersum in sensu diuisi n. e. pone igitur diuersum diuisum, seu
 diuersum diuisum, et n. coexistentem p. detraho; seu. fuisse diuisi, ad hoc
 n. opus erat tollere impedimentum diuisi. E. igitur talis p. detraho n. ad diuisi
 onem, sed ad ponendum diuersum in sensu diuisi. Sed d. igitur alio di-
 sentiendi in sensu diuisi, qui coexistet tibi p. detraho; igitur diuersum in
 su diuisi, ut altu. tibi n. h. r. solam emittentem diuersum, sed etiam ca-
 rentiam impedim. p. detraho. Dicitur q. impossibile daretur diuen-
 nus, si tibi n. daretur coexistentem p. detraho, n. dicitur daretur diuersum
 in sensu diuisi, ut dicitur diuersum n. datur in sensu diuisi p. detraho
 n. aliena, q. n. datur coexistentem p. detraho a h. r. q. diuersum in sen-
 su diuisi e. q. dam totum, seu. unum e. diuersum, et coexistentem

p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m]. Q[uo]d p[ro]p[ter] ad d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o e[st] p[ro]p[ter] n[on] solum ad
 d[iv]er[si]t[ate]m, s[ed] etiam ad carentiam; h[ec] via patet, q[uo]d p[ro]p[ter] ad aliquem
 effectum d[iv]er[si]t[ate]m, sicut ad aliquod totum, e[st] p[ro]p[ter] ad utramq[ue] par-
 tem, unde si impossibili foret carentia p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m], impossibili esset
 d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o ex s[er]v[ati]o[n]e: q[uo]d si simili impossibili e[st] carentia p[ro]p[ter]
 d[et]ra[ct]i[on]e[m] (q[uo]d e[st] p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m] ex[ist]it indeg[er] am[er]i, n[on] e[st] im[po]ssi-
 bilit[er] d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o. Q[uo]d ad d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m] ex[ist]it e[st] p[ro]p[ter]
 ad p[ro]ponend[um] d[iv]er[si]t[ate]m, et carentiam p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m]: l[icet] d[ic]i, qu[od] ad quam
 actum 23. i. h[ec] p[ro]p[ter] d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o: Qui act[us] 2us cor-
 respondeat tali p[ro]p[ter] =

Q[ui]s: d[iv]er[si]t[ate]m in se qui ex[ist]it q[uo]d n[on] e[st] p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m]
 ut d[ic]it[ur] p[ro]p[ter] ad d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o n[on] e[st] op[er]i, ut ego pon[am] in p[ar]te
 re s[er]v[ati]o[n]e p[ar]te, ex qua coalescit hoc totu[m], d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o.
 Sic p[ro]p[ter] ad am[er]i p[ro]p[ter] op[er]ari in sensu d[iv]i[n]o p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m] obij-
 p[ro]p[ter] e[st] inquam, op[er]ari am[er]i, et t[ame]n ip[s]e n[on] ponit carentia[m] p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m].
 t[ame]n obij-
 t[ame]n h[ec] q[uo]d carentia[m] im[po]ssi-
 bilit[er] iam e[st] p[ro]p[ter] q[uo]d n[on] una
 p[ar]te iam e[st] p[ro]p[ter] ut q[ui] ponit totu[m], sufficit p[ro]p[ter] ad utramq[ue] p[ar]te:
 atq[ue] utraq[ue] p[ar]te d[iv]er[si]t[ate]m ut q[ui] ponit totu[m], debet p[ro]p[ter] utramq[ue] p[ar]te.
 tum sic: id voluntati p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m] d[ic]i carentia[m] p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m], et t[ame]n ca-
 rentiam nequit obtinere. q[uo]d n[on] e[st] p[ro]p[ter] d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o,
 qui nequit voluntati imputari. sed d[ic]i d[iv]er[si]t[ate]m ex[ist]it, qui n[on] ne-
 h[ec], ne p[ro]p[ter] q[uo]d suo lib[er]o p[ar]te[m] im[po]ssi-
 culgatur q[uo]d n[on] habeat
 totum =

Q[ui]s tandem: n[on] imputatur voluntati hoc totum, neq[ue] in volun-
 tate p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m] d[ic]it[ur] p[ro]p[ter] ad hoc d[iv]er[si]t[ate]m, d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o: in
 utramq[ue] p[ar]te; id solum in d[iv]er[si]t[ate]m in se. Sicut voluntati p[ro]p[ter]
 d[et]ra[ct]i[on]e[m] ponit d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o, n[on] sufficit, q[uo]d ponit d[iv]er[si]t[ate]m
 in se; licet n[on] p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m] p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m] poneret d[iv]er[si]t[ate]m,
 n[on] e[st] t[ame]n eum poneret in sensu d[iv]i[n]o, n[on] alia r[ati]o[n]e n[isi] q[uo]d nequireret
 ponere carentiam p[ro]p[ter] d[et]ra[ct]i[on]e[m]. q[uo]d ut p[ro]p[ter] d[iv]er[si]t[ate]m in sensu d[iv]i[n]o

predestinatio ex tunc debet posse ponere carentiam, et tunc reflexum in
 utramque debet imputari voluntati, ita ut utraque pars cadat sub
 potestate voluntatis.

Explicatur tota argumentum ubi. finge voluntati
 predestinatio ad veniendum tentationi finge divinum non ut unus in
 sensu opposito predestinatio (ut uere non dicitur sic et ut impossibile)
 sed divinum. talis uoluntas non sicut fuit precepto et divinum oppositum,
 etiam si est impossibile illum facere sic, inquit dem divinum sic non est,
 quod dicitur, nec potest. Quia divinum opus est, quod uoluntas addat
 carentiam predestinatio, quia divinum debatur divinum, ut preceptum
 iubet: tum sic in uoluntas predestinata hanc carentiam non potest: quod
 nec potest adimplexe preceptum de divinum in sensu divinum. nec
 potest predestinatio in sensu opposito: quod uoluntas predestinata
 nullam habet potestatem divinam, seu non operandi. Voluntas
 in casu opposito solum habet potestatem ad divinum in sen-
 su divino, quod ponat uoluntas sub carentia predestinatio ad divinum,
 tunc non solum uoluntas imputari potest, non divinum divinum,
 inquit dem dum est sub predestinatione, licet imputetur uoluntas, quod non divinam,
 non tamen, quod non divinam in sensu divino, ut patet ex dictis. tum sic, id est
 futura in sensu divino, sensu cum sensu divino non sufficit libertati, quod
 patet uoluntas potestati, ut dicunt Comitibus sic. quod hanc potestatem
 distinctionem sensu opposito et divino non satisfaciunt libertati; in uo-
 luntate predestinata solum est sensus divinus potestatem ad divinam, ut
 in beato ad non amandum Deum, non uero est potestatem ad divinum
divinum, ut in amante ad odium, quod clarius habet, et breuius secti-
 one sequenti.

§ 5. Concluditur impugnatio predesti-
 nationis impossibilis cum libertate a necessitate
 definita ab Innocentio X.

latu rationibus a priori actum est a uoluntate predestinata, ueniunt iam ad

gubernem omnibus observantiam, que oculis ipsi videndam, manu
sua q̄ attendendam ponet implicationem p̄detractionis ex 4° capitulo.
1° necessitate p̄detractionis ruenit & necessitate tollente libertatem.
2° differt a necessitate ponente libertatem. & ruenit videtur &
hereticorum doctrinā. 4° differt a doctrinā catholicorum. & sic
ita eē intendam ostendere, n̄ dicit eē definita ab h̄gōbolica sede,
e. n. p̄detractionis doctrinā ḡhabili. =

De 1° capite sic arguo. Si p̄de-
tactio inevitabili a nobis, et immo ei nexa & opere n̄ tollit ruenit
libertatem, id r̄s̄inguit pot̄am expeditam ad carentiam operis:
si solum ponit necessitatem sequentem & sequentem et ex parte
actus secundi: si rati r̄s̄inguit pot̄estatem in sensu diuino suf-
ficientem libertati; nulla erit cā nexa, que libere n̄ operetur,
nulla necessitas tollens libertatem; nam ip̄sū cum actu r̄buxit,
h̄et pot̄am, ut in sensu diuino applicatōnū n̄ r̄buxat; eadem pot̄a
vinculū impedita ambulare valet in sensu diuino vinculoxy;
eadem voluntas beat̄a pot̄e n̄ amare Deum in sensu diuino v̄i-
sionū, potest q̄ dici de beato, qui n̄ solum habeat sensum diuiny
potentiē, id pot̄am ad sensum diuinum. Ex quo maā iudicandi n̄ aduer-
sarij, ut asserunt ip̄sū, quod n̄ necessitas tollens libertatem pot̄am,
qm̄ p̄detactio, nam tali necessitate adhibere potes resolutiones omnes,
quas ip̄sū r̄s̄ingunt =

De diuino beata ponatur in voluntate cognocen-
te etiam abstractiue Deum, ut posita fuit in Ch̄o 2, in qua q̄s̄-
ter r̄s̄entiam beatam, daturus abstractiua r̄s̄entia de Deo. Non
sic: talis r̄s̄entia tollit libertatem; et in beato h̄et actu pot̄am, ex ut
cuius nullo alio r̄s̄eradiato, pot̄e n̄ amare Deum in sensu diuino:
q̄ r̄similiter p̄detactio. Vel dicit quid differentiā eē in hoc casu,
ne voluntas beata censeatur habere pot̄am n̄ amandi in sensu di-
uino, ut h̄et voluntas p̄detacta: cui h̄c n̄ possumus uti tuā ḡelaxā

et profunda distinctione rerum rationis, et diuinitatis =

Præc. 1. Unio necessitatis
 anteced. 1^a. Unio est sequi ad causam 1^{am} licet non ad 2^{am}; id. a. hęc & se ppe-
 tratio. Præc. 2. Unio est p modum pvincij. Præc. 3. Unio est p modum influentij, et ali-
 unde supponit piam integram ex utroq. cog. abstractiue; cui non dicit unio
 pura applicatio, uti p detraçio. Præc. 4. Unio est applicatio necessitatis, q non
 dat, ut beatus amet liberu. P detraçio licet necessitatis inuitabiliter
 ex natura tri quidam Dei dicitur a se dau, ut uoluntas se detraçer liberu.
 Cui non potest Deus dare aliquam unioem, ut uoluntas amet infalli-
 biliter, et liberu. Præc. 5. Unio non relinquit cog. indifferentem. Præc. 6.
 relinquit piam abstractiue indifferentem. Cui non sufficit hęc indiffra
 abstractiue sine directiua, si sufficit indiffra directiua & detraçione ab-
 uia. Adde in casu pposito dau cog. abstractiue, que est indifferens. Præc. 7.
 detraçitur hęc cog. abstractiua a unioe beata. Præc. 8. etiam a se detraç-
 tur a p detraçione. Præc. 9. ab hac detraçio p modum libertatis. Præc. 10. de hoc
 est questio. Profecto nihil fingi potest p detraçione, q hęc non inuitau =

Ex 2°

capite si arguo. Necessitas amandi ex suppositione, q amem (uel quod
 idem est & nichilam societati amandi ex suppositione uocationis, ut
 regis) peccandi ex suppositione, q peccatum piciatur a Deo; ideo non
 tollit libertatem, q necessitates ad hunc, l dependent a nra uoluntate,
 fundantur q in aliquo nobis non nexio, id uitabili, id de amor, et libero
 patet; deficientia Dei est omnium explicatio Patrum, qui picientiam
 Dei ex eo & libertate nra recordant, q non ideo Dei futura sit, q piciatur
 a Deo; id est. Vide Aug. lib. 3 de libero arbitrio, ubi picipue cog
 & explicat eam recordiam exemplo nra scientia, l memoria, qua non tolli-
 mus libertatem operationum, q eo, q ipse tales sunt, ear tales uidemus. ideo
 N. B. ponit Dei q sentes in eternitate, ut ita clarius pateat scientiam Dei
 paxari & Deu futurum, ut unio in creatu a picientia q Dei non uenire
 aliam necessitatem nobis, nisi eam, qua Dei, quod dicitur, necesse est ee.

vide p. 85.
p. 2 de Verit.
art. 12 ad
2, 3, et 7.

¶ In lōdit libertatem =

¶ Cum sū, s'd ab hāc necessitate differt p'detratio,
ēq' dūcimen evidentiū nimium, ob q' effū, qui sequitur ex neces-
sitate, quam nō s' impōno, nisi impūter; secū ex necessitate,
quam aliū: sic qui amat periculum, peribū in illo; secū, qui ab
aliō injicitur; qui sibi injicit vincula, in cāā ē nō ambulānē; secū,
qui ab aliō vincitur. q' necessitas p'detratiōnū independētū, et inevi-
tabiliū ā me, nimium differt ā necessitate, quē libertatem non
tollit. =

¶ Itē sola necessitas nō tollit libertatem operū, ad quam uo-
luntas nō ē anteced. necessitata: s'd ab necessitate p'detratiōnū ha-
bendam ē omnino anteced. necessitata voluntas, et neq' p'detratiō-
nū necessitas differt ab eā necessitate. q' p'detratiō differt ā neces-
sitate, quē nō tollit libertatem operū. Nā patet, et Minor: nam uolun-
tas recipit p'detratiōnem ab extrinō, quā ad eā p'detratiōnū nō
voluntas libere se habeat potius, qm ad eā p'detratiōnū nō
auxiliorum p'ced. quē sequuntur nō ex uolitione sed ut
ex cāā. Nam maior p'r. ¶ Necessitatu omnino anteced. ad ali-
quā s'ram est. meam & tūā necessitatu similiter ē ad talem tūā.
Nō necessitatu ad actionem necessitatu ad tūā, et necessitatu
ad amorem, similiter ē necessitatu ad carentiam odij; ideo potius
beati, qm uicior necessitatu ē ad carentiam odij; q' ea solū
necessitatu nō tollit libertatem operū, ad quam uoluntas nō ē anteced.
necessitata. q' sicut ut tūā. i. nō liber, actō debet ēē sub meā
potestate, ita, q' p'detratiō nō ē sub meā potestate, eū tūā, qui est
operatiō creata, liber manere nō poterit =

¶ Ex 3° capite sū arguo. ¶ De-
detratiōes solā uoce uidentur dūctae ā Caluino, nō te: illi dūcti
nō ē liber, ut tūā s'imus liberi, nisi in te assumpant, q' non
ponat Caluino, nullā uolitione utentur, quā uti nō possit Calu-

no. q̄ uenire uideatur p̄ detriatio & doctrina hereticorum. Ita
 patet: nam hereticorum doctrina eſt uident. ſeu eſt cann. 5. liber-
 tatem nram eſt ſem de ſolo titulo, Titulum ſine re. Cui patet
 cuilibet p̄ ueritate ſolutione p̄ detriatio a ſect. 3. quia uigilantem
 exgerem p̄ Caluino, nūc rei foret omnibz nota, et uia ſacilli-
 ma. Nihilominu ſic breuiter anſ. ostendo:—

Quia p̄ per p̄ xam ſei
 implet p̄ceptum, et n̄ peccat nihil a ſua dixit Caluino, nūc quod:
 graa ſei eſt intrinſe eſt ab humana iudicij uoluntate: item graa
 poſita n̄ poſsumus ueritate: at p̄ detriatio ſei ſuatur, et nihil ſei
 addunt ſui doctrina: q̄. Maior patet ex ſoa. de l. 5. t. 2. in 1. l.
 Q̄. 2. 2. Minor emprobat ſe ſoa. in ſu que addit & hominibz, li-
 cet p̄ detriatio n̄ pendeat in ſe a nra uoluntate, pender in iudicij
 q̄ nihil facit ſine uoluntate nra. q̄. etiam graa Caluiana
 ſum neceſſitat no. ad operandum, ſine operatione nra eſt non pote,
 ſic q̄ dependet ab illa:—

Adde 2: p̄ detriatio poſsumus ueritate potestate
 antecedenti. q̄ hoc falſum eſt loquendo proprie de ueritate,
 et diuini, ut patet ex ſoa. ſe. 2. Preterea nullo modo ueritate
 poſsumus & hominibz nūc in ſenu diuino: ſic a. ut q̄ graa
 Caluini in uoluntate eſt poam ad uiuificandum et peccandum
 in ſenu diuino graa: nam ſine ulla noua poa, uel adiu-
 uo uoluntate nra ex ſe maxime ualeat ad ueritatem, et pecca-
 tum: ideo a nullo p̄ xam p̄ detriatioem & graa, quam poſit Calu-
 ni ad n̄ peccandum:—

Adde 3: Caluini requirit p̄ xam ſic eſ-
 cacem ex q̄ poſſe: ita intelligenti illud, ſine me nihil poterat
 facere; p̄ detriatio uero ſe heret ex q̄ actus ſecundi q̄ modum app-
 cationi, unde eius neceſſitat eſt ſegni. ſic q̄ dicit Caluini ait
 ſuam p̄ xam p̄ n̄ ex adpoſe, q̄ n̄ poſsumus obedire in ſenu

diuino gratia et dei dat' lauffert indeq' a nobis: bene n. nouerat
gratiam diuini ab ipia pot' uoluntati. Cum uero: id nec possumus
operari in seruilitate p' detractione, seu operationem diuinam a p' de-
tione, ut aq' datur: in nobis. Ita q' quicq' est ei, id uouit in qua
melius loquitur Caluinus; etenim de illud agitur ad p'one in quo pot'
n' est: sp'leta, et applicata applicatione aduand' ab ipio actu: q'
an, quidq' a nra operatione n' dependet, ut patet in applicaone uisio-
ni beate ad amandum =

Ad d' 4. P' detraho Velinquat cog' indifferetem.
sed an tam stupidus Caluinus, ut n' sentiat in operante cog' boni et ma-
li. Ad d' 5. P' detraho e' q' modum libertati. Haecce sola uerba. Si
nihil rei assignatur, quo differat p' detraho a graa Caluini ana qua
n' uideat in nra uerba dicit illam hanc dicit q' modum libertati. Igitur Cal-
uinus nouit differentiam hanc totam e' de uoce, quoad uocem
etiam admittens libertatem, cum sibi p'cauit de se sentie quod
n' detur in nobis facultas soluta ad utramq' partem, de uerbo ne mo-
ueamus uocem (ait Calu. in antihoboto lib' 6. cap' 5.) id quod
liberum arbitrium intelligunt exigenda facultatem, que sit in
utramq' partem libera, et soluta, titulum uero de ee, qui affirmant
Christum bene aut doctem. Qui a. dicit ad utramq' partem solutam
facultatem, que e' p' detraho ad unam partem =

Ad d' 6. Gratia Caluini-
ana solum Velinquat libertatem a coactione, n' uero a necessitate:
si coactioni opponitur libertas (ait Caluinus apud Quardum ait 6
de libero arbitrio, pag. 237 columna 1.) liberum e' arbitrium, et fa-
cto, et stantem aueuere et, Arretio habeo, qui quu' secus sentiat.
Iam uero p' detraho etiam libertatem Velinquat a necessitate.
Sed e' bene hoc dicit: id uero nobis n' assignat; etenim Caluinus
idem omnino defendere in se, nihilq' in se diuideri a sua sen-
tentia, cum negat facultatem solutam ad utramq' partem, cui

20
tur, eisdemque ita tribuitur, ut talis causa reddatur per rationem excedens
actionem, si quis in eo operatur, ut exiatur ea alio: quod non stat libertas
in eo potestate se detrahendi. Ita patet ex nō procedenti. Maior est igitur
de finibus bonae libertatis, pertinet ad id, ut operatur, quem statim forma
mū auditata uoce libertatis. Minor etiam est per se, nam talis
causa operatur, quae vult. Et a. qui in eo operatur, actio tribuitur ad id, ut
et recurremus per reddendam rationem excedens efflu. Quod, quod si diuersa
supponit, quorum unum operatur, ut subiectum, subordinatum que,
et reuerti alicui, uti seruus, qui operatur ex imperio domini:
actio seruus moraliter reputatur, ut nexia ipsi, libertas uero, et impu-
bilis domini imperata, ita, ut dominus non seruus reddatur per rationem
excedens tali actioni, ideoque dominus se per quodammodo detrahendi. Quod
libertas statim se respiciendo in potestate se detrahendi. =

Arguor. Indif.

Existentia bonae libertatis diuersa est ab indifferenti potestate nana. At haec diue-
rsitas non stat quoniam libertas potest se detrahere. Ergo libertas non stat in eo po-
testate se detrahendi. Maior, etiam patet. Minor per, quod potest nana etiam in-
differens est, et alia, ut non minus agit in utramque partem, quam potest libertas:
in intellectu est indifferens ad agendum assensum, et diuersum pro habitu, et
potest loco motu ad solum motum, oppositum: quod solum restat, ut potest
nana differat ab indifferenti potestate libertatis, quod ulla detrahit se ipsam; nempe
uoluntas operatur, quae igitur vult, illius uero non a se, sed ab imperio uolun-
tatis detrahitur ad assensum. Quod potest libertas detrahit habitum, et alia
ipsum, ut ordinata sibi in operando, ob quod dicitur: Habitum utimur, dum
uolumus; uel a. est ad agendum applicari, ut definitur l. 12. q. 16. art.
1. At uoluntas non aliter detrahit habitum, nisi quatenus detrahit se ad
actionem, ad quam habitus recurrit pro domino uoluntatis. Quod bonae
libertatis est se detrahere. =

Et idem patet ex bulla N. Inri: uoluntas non solum
est libera a coactione, sed etiam a necessitate. At est liberam a necessitate,

nū' arbitrium eorum. Ex eodem. Et sumptu eum dicitur
 guli. Cagrebis, dicitur Comitatum Princeps, in 2. Quib. 24.
 art. 3 ad 6. voluntas, quantum est ex natura, est ad opposita;
 erga in ratione sua libertatem se dicitur ad id, quod vult, et ita non
 indiget alio determinatione. Caritativus 1. 2. q. 9. art. 6. sine. vo-
 luntatis dicitur se ad hoc, si illud bonum. Ferraxia 2. a. 2. sententia,
 q. 22. § ad hunc evidentiam, probat voluntatem non agri-
 nexio, quod non dicitur nisi arbitrio ad extrinsecum ad unum; idcirco
 se dicitur, hinc in sua potestate requiritur autem sequi spiritus
 sancti motionem. Vide hunc modum loquendi, et intelli-
 endi oribus Theologum munem, nempe potestatem se dican-
 di esse propriam libertatem libere agere. Cap. 137 a. 2. Caium
 Aug. 15. lect. 11. =

Sectio 2.

Cum praedeterminatione non stat in Voluntate
 potestas se determinandi.

Ex qua ratione unita et dicta. Et procedenti eadem. Deducitur
 determinatione repugnare libertati. Quia si voluntas determinatur,
 non potest esse se indifferens, ut ipsa se dicitur. Et si, quod dicitur
 indifferentiam motu aliquid est, quod actione suggerente
 potest aliam indifferentem ad utramque partem in unam
 dicitur: id si antequam agat voluntas etiam determinata, non
 potest dici, quod sua actione indifferentiam transferat in unam
 partem determinatam. Quod nec se dicitur. Quia patet, ac Minor. Mai.
 quod tunc determinatio ideo determinatur, quod ipsa ut ab illa dicitur
 unita est indifferens; tunc etiam, quod dicitur non se dicitur ad
 amandum Deum, nec ignis applicatus se dicitur ad ibuen-
 dum, eorum iam sunt determinati. Quod denique, quod in moralibus se
 solum dicitur sui velle; dicitur a liquet, quod inliber aliam

indeterminatum: q^o dicitur est q^odam alia^m indifferenter trans-
ferre in unam partem =

Ex 2. Determinatio agentis liberi, quia di-
citur sua actione se dicitur n^o esse se reducere ad actu
1° ad se per suam actionem; neq^{ue} item dicitur in tali pot^{est}ate
indeterminari in se, aliquam indifferenter; etenim id
habet etiam pot^{est}ate n^o in intellectu, dum agit a se ipsum
probabilem per quod ad actu intelligendi se transferat
ad 2°; ad quod a se ipsum in se indifferenter est: q^o dicitur
agentis liberi pot^{est}ate per se dicitur transferat q^o indifferenter
ad utramq^{ue} partem in unam dicitur. Et hoc in ip^sa pot^{est}ate voluntaria que
dum est sicut actum imperatum qui n^o n^o sequitur ex imperante n^o se dicitur
stabiliter (ut n^o se dicitur q^o omnino odij stabiliter, q^o omnino odij sequitur
ex amore, n^o abia^m ratione, n^o q^o actu imperato accedit pot^{est}ate dicitur iam
per imperantem: q^o actio utie habeat per modum dicitur dicitur
unice pot^{est}ate indifferenter =

Ex 3. Determinatio divina n^o minus se det^{er} in vo-
luntate q^o modum dicitur est operationem, q^o in ip^sa voluntate dicitur
operationis habitus; etenim physica predeterminatio sicut ut faciamus ap-
plicat voluntatem n^o reddatur q^o ratione est n^o voluntati. q^o
ita voluntas dicitur q^o dicitur det^{er} sicut habitus dicitur q^o voluntate
voluntate dicitur: id habitus nullo m^o se det^{er} q^o modum dicitur
sua actionem, id uba reducitur in voluntatem unice q^o nec volun-
tas se det^{er} ad suam actionem, id uba unice reducitur in dicitur
nem. Et predeterminatio n^o minus sicut, ut habitus operetur q^o, ut ope-
tur voluntas; neq^{ue} minus tradit habitus dicitur operationem volun-
tati, q^o voluntas dicitur operationem habitus. q^o n^o magis volun-
tas dicitur habitum q^o est q^o n^o est q^o voluntati se det^{er} q^o
agente n^o. Veluti, quia dicitur dicitur, dicitur q^o agere tan^{quam} liberum,
q^o n^o ponat suam actionem advenientem pot^{est}ate iam dicitur =

Quæst. Voluntas potius, quàm agens nexiūm se detinet, quā
potē libera in eē potē nō e detriata. Quā potē iūm. s. detriata sufficit,
q̄ tali potē regerentur aliquid, quo iūm potē affigatur, namq; se
voluntas, quā nō amat, detriat q̄ talem amorem, et tū amorem e per
modum potē. q̄ iūm aliter quidquid. s. de detriatione q̄ modum potē iūm
iam detriata e voluntas per tuam q̄ detriationem. q̄ nequit dūcī q̄
detrietur potē q̄ actionis, regerentur tūm q̄ detriationem; patet hęc rā,
nam tota rā, ob quam agens nexiūm nō se detriat q̄ suam actionem,
e q̄ potē iam detriata, nullū q̄ dūctur detriate potē iam detriatam.
Ad rē, nō voluntas ante quam aliquid operetur, e detriata: q̄ ab
tem se habeat, nōt igni detriatus per applicatiōem =

Quæst. 2. Nō
detriata voluntas detriatione necessitante, secū agens nexiūm, ut igni
q̄ applicatiōem. Et quidquid. s. de libertate, de qua rā d. de pcedenti:
modo: specialiter agimus de eadem detriatione: et hōc intendo non
reperi, quōtēs potē e iam detriata, sūe libere, sūe nexiō. Ideō potē
nexiā nō solum nō se detriat libere, sed nec detriat se nexiō, q̄ iam ad
unum detriata e detriatione iūm tūctā a suā operatione: at idem
evenit in voluntate q̄ detriata. q̄. De ut notatū de pcedenti, s. s.
nihil in se hōc potē, ut potē q̄ detriatio. i. q̄ modum libertatis, quom
detriat agens nexi. =

Quæst. 3. Detriatio dat a Deo ut voluntas se detriat,
secū agens nexi. Et q̄ detriatio nō datur a Deo, ut voluntas tollat in
differeñtiam, quam hēt iūm tūctā a suā actione, et uolitiōne: sū ob hoc
agens nexi nō datur ad se detriandū, eo q̄ iūm ab eorum operatiōe
iam nō detriata ad unam partem. q̄ innamiter dūctur q̄ detriat
voluntas, ut ipse detriat. Et implicat q̄ detriatio datur a Deo ut vo
luntas ipse tollat in differeñtiam, quam hēt ad utramq; partem, q̄
e q̄ iam q̄ detriationem talū in differeñtiam ablatā iam. Ad rē per
q̄ detriationem in differeñtiam iam detriata e: q̄ nequit dari q̄ detriatio

uoluntati, ut ipse dixerit =

Quæ 4. Patet detrahere ut uoluntati se dicit
 n'quidem, sed: n' ut ^{um} detrahit, sed ut ^{um}, seu in ordine causæ 2^e, igni
 uero iam e detrahit, etiam in ordine causæ 1^e. Et sic: detrahere se ad
 aliquam aliam nihil aliud e qm dicit dominum illius in uolun-
 tatem dicit dominum sui actus bene ponitur e eod. Deu s'adeat do-
 minum supremum illum actum. q' et e eo, q' Deu, tanquam
 causam uoluntatis dicitur. q' q' uoluntatis ex. pcedenti. Et e o, uoluntati uoluntati
 se dicitur, ut a nullo alio dicitur q' nec a causâ primâ. Ita Bacon in 1. dicit.
 40. art. 2. a medio sic dicit: imagino me quod Leo gemitente me agere,
et n' detrahit potius in unam partem qm in aliam, ego e n' d' al-
teram partem. Clarus loquitur Gregorius in 2. dicit. 37. q' iuncta art.
 3 ad 8. dicit Deum sequi detractionem uoluntatis, quoniam ideo Deu
agit illum actum, q' Deum uoluntati agit; et n' ideo q' Deu agit, ideo
uoluntati agit =

Et huius ratio e, q' quomodo uenit, et a quocumq' sit
 iam agens detractionem, impeditur dicitur se detrahere, nemo. n. dicitur id,
 q' iam se ipse agit, maxime, si effluuntur in indiuisibilibus. ut nemo
 facit rem presentem iam in loco h, q' n' in loco h. Rem iam eantem, q'
 exstat q' n' rem iam detractionem, q' detrahitur. detrahitur. n. erit certe p'
 rem in differenterem; n' p' detractionem, ut effluuntur nequit detrahere eadem
 sua causâ q' iam illam detrahit eantem supponit. q' uti p' detractionem
 uenit. i. a causâ 1^a uenit a 2^a reddat potam detractionem, etiam reddet ineg-
 tam, ut actionem supuenientem dicitur detrahitur: cui n. potius
 resugnat detractionem nouâ potam e detractionem a causâ 1^a, qm a 2^a,
 alia' similiter licet licet q' n' impedit detractionem ab intel-
 lectu e hunc detractionem ab impetio uoluntatis, q' detractionem impetio
 n' e q' modum potam, id applicat =

Neg ideo uoluntati creata e proxima
 detractionem, q' n' operetur uoluntati potam a d' h' uenit, uti n' e proximum u' i-

ueni q' seu uita e' ab alio. Sed: Graons & n' e' ad uolunt' in
 phyca imedi- Deo dominum & creatam n' uult, ita nec libere se exeret q' aliter
 atum, idolum & te' illg: q' n' m'ay, n' uoluntati operet ut domina et uis e' h'ic de'tian,
 meclate in- dum g'ora suam liberam operationem. Ati loquamur de dom' mora-
 caa' uo' n. Deo l'ueant' sua' o'ia e' sub domino Dei, ut nullum ius dominij q' de' h'ic habeam;
 p' uoluntatem. In quod quid de hoc. i. q' n' certum dominante Deo, et p' de'tante tempo-
 suo libito, nobis n' relinquit potestatem, nec ius utendi tali re q' nobis
 libito; apud deum. n. in solidum ius dominij. Rei de'te n' pote' q' d'
 nullg' locus datur ut uoluntati se de'tet, n' iam e' p' de'tata =

**Sectio 3. Concluditur impossibilitas prede-
 terminationis ex potestate voluntatis determi-
 nandi ipsum auxilium efficax**

licet auxilium de'tian' imponibile in potestate re'tuanti' q' p' uolun-
 tati' libere ut niger uinum e', repugnantiu' ad huc apparet n' ge-
 ratur opotestate uoluntati ad de'tandam q'iam p'iam efficacem.
 Qui n. iugi' pote' e' sub potestate et do'minio uoluntati' de'tiare p'ia-
 am q' n' e' de'tata. Si n. cogit q' p' o'ia indiff'renti' ab o'g'ni' de'taa-
 tiam. i. in unam partem impo'ne' dicit' ad eam de'tian' ex de'te' p'ceden-
 ti' q' impo'ni' et omnino adu' de' dicitur de'tian' id q' e' de'tatum e'.
 ut n' dicit' nos de'tiare caam p'iam ad eandem. Sed q' sub meam
 potestatem et dominium cadit pote' q' me' libito' aliter de'tiare:
 q' n' impotestate uoluntati' e' de'tiare p'iam y'iam efficacem. q'
 pote' uoluntati' talem q' n' relinquit indet'at' et indiff'ren-
 tem: ex quo uoluntati' et e' n' e' ex ea p'iam q' n' et p' de'tian' =

Cum uo' id
 sub potestate uoluntati' e' p'iam efficacem de'tiare: q' repugnat qua-
 tiam e' i' uice' efficax, rei p' de'tiantem. Minus au' uoluntati' q' non
 minus uoluntati' dicitur ut p'iam efficacem q' n' habitum: id e' q' uat'
 habitum, uoluntati' de'tiare, rei applicare habitum ad operandum,

ut uiderimus secundum 1. p. et derivatur gratiam efficacem. Maior tamen quod ex
reclio remonetur in operatione, columna, uti agere de gratia efficaci, q.
de ea qua uerum censuit adimere libertatem, et quia Agustinus et Cyprianus
in 15 abundantius ceteris laborant, et cui cooperatur, et non solum a.
gratia sufficienti, sed maxime efficaci cooperantur: cui colligitur: unde
recte dicitur per apostolum dicitur gratia, ut de aliquos debet, cooperatum
suire, quos ipse corroboratur, ne in uacuum laborent, laborem eorum
gratiam nequaquam fore uacuum, si sic gratia utantur, ut in scriptura
uideantur successu. Sic etiam 1. Cor. in primam Corint. 15. lect.
1. ait: ostendit Paulus quomodo uiu. i. gratia ista, q. ea unum ad
id, ad q. data e. sibi. Et 12. q. 62, art. 3 ad 2 inclinatio gratia (ait
1. Thomas) non imponit necessitatem, sed boni gratiam, potest rursus ea et
peccare =

Quod non est nisi potestate uoluntari deriuationem gratia effi-
 cacis: nam huius gratia deriatio indistincta a deriuatione ipsa et deri-
 uatione uoluntari, si quidem utriusq. eadem e. actio: sed sub potestate uolun-
 tari e. sua deriatio, ut patet ex secundo 1. p. et deriatio gratia efficaci. Quod uolun-
 tari nra imputat, q. deriatio etiam postquam ex illa operatur, id n. potest
 imputari actio, nisi principio deriatio eam actionis, potest q. actionem
 cohibere: q. uol. postquam iam habet gratiam deriatiuam, suam actionis
 deriatio, potest deriatiuam cohibere ad operandum. Ita tamen, et Minor
 patet: n. n. potest uix mihi uixi actio, quod e. iuxta meam potestatem.
 q. si operari deriatiuam e. extra meam potestatem, et tamen deriatio
 mihi imputabile n. e. max. q. deriatio contra agentiu liberi uita in
 imputabilitate, ut dixi q. 1. tam Maior q. nam deriatiuam operari
 e. idem ac operari uoluntatem nram: id etiam postquam e. extra pre-
 deriatio uoluntari imputat sua actio, etenim in eadem deriatiuam nihil
 imputabile nobis reperitur q. eadem deriatiuam. i. a toto Deo: q. uolun-
 tari nra imputatur operari deriatiuam, seu q. deriatio operatur =
 Quolun-

tai se det q' modu detraenti oia p'ia saltem que se det ex parte
 actus: etenim actus est liber in oia que dicit q' modus actus et quod est
 in di' ferens ad utramq' partem etiam de hominibus qui ideo dicunt
 q' detraenti n' obere lib' extat q' se det ex p' actus et relinquens partem in
 ee' tali in di' ferentem ad utramq' partem. Cum in: ia' ferens ut p'
 parat' ad succurrendum nobiscum, se det ex p' actus: neg. n. minus
 utitur ca' ad in' ratione potentu' ex uirtute q' p'ia qm ex uirtu-
 te causat' p'parat' ad succurrendu; neg. minus q' se in' p'leta e' in re
 q' qm uoluntas sine habitu grae' uirtutis sine specie in' p'ua. q'
 uoluntas detrat etiam uirtutum ca' ad in' p'ia. Implicat q' uoluntas de-
 traxer' habitum, n' ad hoc p' detraeretur: id detrat oia p'ia: q' a nullo
 detrat: q' nec p' detraeretur a Deo; ia' potius detrat uirtutum h'et'

Quaestio 2^a

1. q' dicitur q' actus ad bene ponitur uoluntatem moueri a se,
 moueri a alio: q' licet se detrat, poterit detrahi a Deo. 2. moueri
 ab alio, hoc est, p' dicitur, seu recipere suum p'iu' in' dicitur ab alio, re-
 do an' hoc est, ipsam actionem uoluntariam in' dicitur secundu'
 ita, ut uirtute aliu' reddatur q' ratione exced' tali' ab' nego an' et
 riam, q' oporteat, ut dicitur q' actionem semper secundu' in' causam
 detraentem: ita ex dicitur q' ad dicitur q' moueri uolun-
 tate e' moueri ex se, id est a p'io in' dicitur. Id illud q' dicitur in' dicitur
 (nota) poterit ee' ab alio p'io in' dicitur; et id n' repugnat ex' p' moueri a
 ab alio. Quia, cum haec legat, n' uideat in' dicitur q' nos adducit
 q' nos locum hunc a' loane de l. c. l. como dicitur q' q' actus, in' quo
 fluxa s'iba, nec maior' uirtute adducit ex l. c. l.

Quaestio 2. Soluntas p' de-

trata poterit detrahi ad operandum non in' sensu dicitur n' in' po-
 sito p' detraenti, pot' dicitur, licet n' negat' in' actus, licet n' ex supponi-
 tione actus secundu'. Contra, quantum uirtute, alie que similes dicitur
 tione circa' circa potentiam n' operandi existentem in' uolun' p' detraenti

Quæ definitio unum directe intendit aliud
supponit & aliud quod intendebat latenter, quæ dicitur. Supponit &
semipelagianorum non admittit convenientiam gratiæ intentioni necessita-
tem ad singulos actus, et in hoc dixerunt graviter: intendit vero eos
nullatenus dixerunt graviter, quantumvis vellemus eam gratiam
convenientem talem esse, cui possumus consentire, contempserunt. Et hæc
quidem adeo manifeste videntur ex verbis Pelagii, ut nulla eorum
exemptione opus sit.

Sed et semipelagianorum dixerunt in eorū
fide, quod non admittunt quod singulos actus nullam gratiam præterquam
satis indicat per se definitio, ostendunt etiam plures definitiones
verborum, quæ semipelagianorum loquuntur. Sic olim in 2. Brau-
niano, can. 5: ignis sicut augmentum, ita etiam initium fidei,
ignis & credulitatis afflatus, non est gratiæ donum, id naturaliter nobis in-
est dicit Apostolicum dogmatibus adversariis approbatur, Beato Paulo
dicerente. Consideremus quia qui cepit in nobis opus bonum, per Spiritum
usque in diem Domini nostri Jesu Christi. Idem reperit canone sequenti
sequenti bullæ. Reperitur id ipsum, quod intendimus, clare patet
ex verbis. Sen. d. 3. declarante ignis vita gratiæ exordium in adultum
a Dei per Christum seu puerum gratiam incrementum esse. Denique id notari
capit omni ad adferri utentes illo loquuntur: non me nihil potestis facere,
ide ut ait Aug. tract. 84 in Ioan. non potestis multum facere sed non potestis, non ergo
nihil facere potestis.

Quæ semipelagianorum dixerunt non videri in eo,
quæ vellemus eam gratiam talem esse, cui possumus consentire, contempserunt. Satis
patet ex illis sermonibus et aliis locis expensis quod auerentibus non posse
gratiæ Dei dixerunt, et consentire. Patet id etiam ex epistola Pelagii,
et Proterii ad Augustinum, item ex ipso Augustino ad eum respondente. Ad. de Prede-
stinationibus, qui dei, ut pote semipelagianorum incivili bene norant eorum
mentem, et errorem, quæ totum ponunt videri in eo, quod semipelagi-

an' solum tribuuntur gratia Dei per se bonum; uelle uero soli
 naad, ex illo Rom. 7, 18 uelle adhaerere mihi, per se a. bonum, non
 inuenio; ita q' autem naam quib' indigere gratia Dei, utrana. s. n' in
 ut uellet sana fieri: uti abq' medico potest qui uelle sanari, licet n'
 possit abq' medico sanitate regui, qui putabant gratiam n' reddi,
 nec negari q' solo uolito Dei, sed q' meritum nru, ut in Deu liberauit
 a uicio acceptiois personarum. q' nullatenus distat semipelagianorum
 cum exor, in eod' uellem uoluntatem nram n' pot' ueritate, contem-
 perare gratia Dei, ut definiti in n' sic:

¶ Semipelagianorum doctrinam
 ueritas catholica docet de ois actus salutares etiam de initium fieri
 nram ee gratiam inueniunt puenientem. Idcirco patet ex R. De
 doct. 1. 9. Statuentem, et alios no. q' gratia puenient' ueritate, uel
 obtemperare, ut patet ex R. 4. neq' quoad hanc potestatem ueritate
 adiuuam a semipelagianis eos hereticos putandos, quoniam pro
 heretico semel, et damnandum eum, qui sic putauerit. Id mani-
 festum ex uerbu' p' sentu' constitutionu' Inno' de latu' § 1. =

¶ Sectio 7. Predeterminatio pugnat cum potestate obtem-
 perandi definita Sic ab Innoc. X.

De potestate ueritate in p'ponibili' p' potestate sat multu' egi' Aug. b.
 nunc probat id specialiter de potestate obtemperandi. Q' p' ueritatem de-
 finitionem Inno' gratia puenient' cuius necessitatem ad unguis actus
 adiuuam ecclesia q' semipelagianis talis e, ut ei' inobedi' potest uo-
 luntati nra: id p' detrahit pugnat q' potestate uoluntati de inobedi-
 entum igni. q' p' detrahit potestabili' non est, qualu' adiuuam a sacro-
 santia ecclesia q' gratia puenient', sive non potest numerari p' de-
 terminatio, aut p' huius p' motio inter auxiliu' gratia p' de-
 uenientu', que requirit sacramenta ecclesia. Ita patet. Maior de-
 finitio e' ab Innocentio statueret, sicuti p' ueritatem gratia puenient'

meriti obtemperare seu obedire; ita potest fieri actus voluntatis; Veritas
a. obedientia, inobediencia =

Minor, et voluntatem nostram non potest inobediencia
preteritioni probatur in hunc modum. Inobediencia est potestis opponere actus
Veritas preteritione, cui inobediatur: sed voluntati non potest (ullo modo) non
potest antecedenti (negari) negari per actum primum, negari etiam) componere re-
sistentiam, seu actum primum preteritione: non potest inobediencia preteritio-
ni. Hoc arguitur, quod regnum primum dicitur, maxime B, et 4 generalium
et aliorum; nam etiam primum preteritione, que inobediatur inceptu actuali
inobediencia et motione sui cuius actuali inobediencia dicitur, ipsa po-
tentia inobediencia in se inspecta dicitur ordinem ad preteritionem, ita ut non de-
tur in eo, qui non potest opponere. Major, in qua sola est difficultas (Minor
enim, et non ponunt ad aduersarij) euidenter patet in Christo Domino, qui
quidquid. i. de libertate, non potuit inobediencia precepto moriendi; et non po-
tuit non mori in verum diuino; habuit potentiam antecedentem in se
ad non moriendum; habuit ^{rem} cogitationem indifferentem de bono et malo moriendi,
etiam et uno uerbo, nullo alio casu, nisi potest opponendi actum resistentie
et uoluntate. Cuius primum. Quod potest ad inobediendum est potest ad opponen-
dum. Quod potest ad inobediendum uoluntati preteritioni est potest ad opponendy
actum resistentie et tali uoluntate =

Et ex loca de Lib. et in 1. Q.
Q. 5. art. 5. et hoc a. ea libertas in uoluntati preteritione, que obtem-
perat preteritioni, que in se Christo Domino preteritione per preceptum moriendi ut
obediatur tali precepto. Aliquid quid. i. de libertate. Cui non moriendi, seu
de libertate obedientie non in potest inobediencia. non neg uoluntati pre-
teritione potest inobediencia preteritioni. Cum uero: id ex propria institutione
hinc, ita uoluntas nostra potest obedire obtemperare prout fuerit
tamen non solum illi liberi obediatur, sed etiam potest ipsi inobediencia resis-
tendis; obediatur et libertate et uoluntati, que Christo Domino non potest pec-
candi per inobediencia: ergo que determinatio negari nu-

ab operatione, et proxime, et absolute poteri ad agendum, libere cessat ut
qui potuit transgredi, et non est transgressus, quia igni, et omnia cetera
cum cessat ab operatione, ideo cessat, quod deficit ei gratia proxima, seu ali-
quod requiritur, ut scilicet proxime poteri, quod defectum est, requiritur ex
potere. Si uoluntas nequit signa sponte resistendam, nequit
in gratia suavitatis nisi inobediens, et designationem Innocentij =

¶ Inobediencia, quam potest uoluntas, non est cum omnia sunt, et fla-
viret, id late, et manifeste, quatenus ita potest uoluntas obtempera-
re, seu obedire, ut potest in se actum, qui non tunc esset, et esset
inobediencia, scilicet. Id est hoc uide, que dixi, et sic. Re-
tenta hac cogitatione, etiam dici potest de Christo Domino, quod potest
precepto Patris resistere, obtemperare, nam in se potest non man-
que non mori, si sponte esset precepto foret inobediencia. Denique
by obtemperare accipitur pro proxime, et scilicet: pro eum oppositum in
eadem significacione accipiendum est, ne equiuoca sit definitio =

¶ Sectio 3. Colligitur Differentia sententia Societatis negantis
predeterminationem, ab errore Semipelagianorum, et accu-
satio Semipelagianismi in predeterminantes retor-
quetur ex Innocentio X.

¶ Sententia Societatis negans predeterminationem, non admittit suavitatis gratiam inter-
uonem necessitatem ad singulos actus, etiam ad inuicem, et solum uult
talem gratiam eam esse, cui potest uoluntas resistere, obtemperare, eorum
preter nullam gratiam necessariam, scilicet ab operatione nostra, esse in in-
tuitu efficacia, ut ita nequeat sine efficacia nostra (et neque sine efficacia igni
gratia, a quo nostra operatio non distinguitur) ita ut euariari nequeat, et re-
sistentiam gratia a nobis. Quod differt a nostra ab errore Semipelagian-
orum. Ita manifesta est ex hac potestate quarta II. Innocentij re-
lata ad 1. =

An. 2^a nra 11, nam dum negamus p^odetra^ong^on^o
 dūm dicitur alibi salutarem, et inuocari, et imp^ofecty, qui n^o eget p^ora^o
 dei sup^onaali p^oueniente, et caute ip^oy actum; n^o minus, qm^o actu naali
 indiget naali cog, et p^ouo caute ip^orum. p^o sicut ob hanc indigentiam recte
 dicitur p^ouum naturale ee n^oxiy, seu n^oxiy. Requiritum ad singulos
 actus naales: ita etiam dicitur p^ora^o sup^onaali ad singulos actus salu-
 tares n^oxiy. Tunc ultra: p^o sicut p^o ea necessitate p^oij naali stat, q^o cog, et
 p^oium naale. i. indifferens ad utrumq^o sine p^odetra^ong^on^o, s^o p^oonibile tam
 p^o effu, a quo denominatur effu, qm^o p^o cauentia effu, a qua dicitur in-
 effu, idem dicemus de p^ora^o n^oxiy. Vide, quae dixi p^o 1, p^o 2.

Et huc colli-

guntur ea p^oena definitione 4 Innocentij validissimum argumentum ve-
 torqueri p^ote p^o p^odetra^ong^on^otes, qui n^o societati semipelagianam accu-
 sant. Nam, ut huc accusatio subiciat, opus e, ut p^ora^o ad singulos
 actus semipelagiana sit, eoq^o ei possit uoluntas d^om^o resistere, et
 obtemperare; siquidem hoc, et nihil aliud adstruunt illi socie-
 tati, ut patet ex p^o p^ocedenti et p^ocedit ea regna: cum sit, id dicitur talem
 p^ora^o ee semipelagianam, damnatur p^o ab Inno. p^o ex hac defi-
 nitione Inno p^o dicta accusatio damnatur. Iff^o a^o doctrinam, et accu-
 sationem p^odetra^ong^on^otem n^o sufficit ad utrandam notam semipelagi-
 anam ponere necessitatem p^ora^o ad singulos actus, n^o ei p^ora^o possit
 resistere, euacuare, caute, et sine effu p^ocedere: id hoc damna-
 ti uidetur huc ab Inno. p^o damnat huc accusatio, in ipsos q^o p^odetra^ong^on^o
 detorquetur. Ita patet. Minor manifesta uidetur. p^ora^o n^o cui p^osumus re-
 sistere eo ip^o p^osumus p^onerere effu, seu effu uacuum, ita ut n^o ee effecti-
 uacuum a nobis p^ondeat, ut p^ondet n^ora operatio, qua indifferens e ab ope-
 ratione p^ora^o, q^o maxime patet, q^o resistit q^o inobedientiam talis p^ora^o d^o
 p^ocedentem. i. n^o p^osumus resistere p^ora^o: p^o huc resistit n^ora, et n^oq^o
 violari p^osumus, uolabile e. Q^o d^o p^ora^o e euacuabilem ee, et caute
 effu, siquidem, q^o n^o cauentur, et euacuatur effu a nobis p^ondet, ut modo

28
dixi

Maiores pro nunc posita in eadem, nullo melius potest, quam in una ea
pensionem, quia in omnibus disputationibus arguimur ab adversariis, ut semipelagianis
laicis, non obstante doctrina societatis expressa in his suis libris. Primum
Soc. de lib. p. 1. c. 1. 2. 3. art. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

De idem autor dixerat eodem loco
pag. 88, col. 2, lin. 8: circa necessitatem gratiae dicebant semipelagianis gra-
tiam Dei requiri ad opus bonum, ita ut neque ad iniuriendum neque ad opus
faciendum illud nisi quod quam potest sufficere; et sic non solum adiuvari,
sed etiam periri hominum voluntates a diuina gratia ad bona opera facerentur.
Sunt autem auctoritas a qua Thomista celeberrimi, semipelagianis
admirantur primum gratiae sufficiens ad opus bonum, ita ut non, huiusmodi
uatur. In his necessitatem etiam ad iniuriendum in eo triaxant hereti-
ci, qui uellent generare ex diuina non quod ea gratia habeat effectum: quam pro-
pionem, et damnata ab Inno. III. c. 1. c. 2. c. 3. c. 4. c. 5. c. 6. c. 7. c. 8. c. 9. c. 10. c. 11. c. 12. c. 13. c. 14. c. 15. c. 16. c. 17. c. 18. c. 19. c. 20. c. 21. c. 22. c. 23. c. 24. c. 25. c. 26. c. 27. c. 28. c. 29. c. 30. c. 31. c. 32. c. 33. c. 34. c. 35. c. 36. c. 37. c. 38. c. 39. c. 40. c. 41. c. 42. c. 43. c. 44. c. 45. c. 46. c. 47. c. 48. c. 49. c. 50. c. 51. c. 52. c. 53. c. 54. c. 55. c. 56. c. 57. c. 58. c. 59. c. 60. c. 61. c. 62. c. 63. c. 64. c. 65. c. 66. c. 67. c. 68. c. 69. c. 70. c. 71. c. 72. c. 73. c. 74. c. 75. c. 76. c. 77. c. 78. c. 79. c. 80. c. 81. c. 82. c. 83. c. 84. c. 85. c. 86. c. 87. c. 88. c. 89. c. 90. c. 91. c. 92. c. 93. c. 94. c. 95. c. 96. c. 97. c. 98. c. 99. c. 100. c. 101. c. 102. c. 103. c. 104. c. 105. c. 106. c. 107. c. 108. c. 109. c. 110. c. 111. c. 112. c. 113. c. 114. c. 115. c. 116. c. 117. c. 118. c. 119. c. 120. c. 121. c. 122. c. 123. c. 124. c. 125. c. 126. c. 127. c. 128. c. 129. c. 130. c. 131. c. 132. c. 133. c. 134. c. 135. c. 136. c. 137. c. 138. c. 139. c. 140. c. 141. c. 142. c. 143. c. 144. c. 145. c. 146. c. 147. c. 148. c. 149. c. 150. c. 151. c. 152. c. 153. c. 154. c. 155. c. 156. c. 157. c. 158. c. 159. c. 160. c. 161. c. 162. c. 163. c. 164. c. 165. c. 166. c. 167. c. 168. c. 169. c. 170. c. 171. c. 172. c. 173. c. 174. c. 175. c. 176. c. 177. c. 178. c. 179. c. 180. c. 181. c. 182. c. 183. c. 184. c. 185. c. 186. c. 187. c. 188. c. 189. c. 190. c. 191. c. 192. c. 193. c. 194. c. 195. c. 196. c. 197. c. 198. c. 199. c. 200. c. 201. c. 202. c. 203. c. 204. c. 205. c. 206. c. 207. c. 208. c. 209. c. 210. c. 211. c. 212. c. 213. c. 214. c. 215. c. 216. c. 217. c. 218. c. 219. c. 220. c. 221. c. 222. c. 223. c. 224. c. 225. c. 226. c. 227. c. 228. c. 229. c. 230. c. 231. c. 232. c. 233. c. 234. c. 235. c. 236. c. 237. c. 238. c. 239. c. 240. c. 241. c. 242. c. 243. c. 244. c. 245. c. 246. c. 247. c. 248. c. 249. c. 250. c. 251. c. 252. c. 253. c. 254. c. 255. c. 256. c. 257. c. 258. c. 259. c. 260. c. 261. c. 262. c. 263. c. 264. c. 265. c. 266. c. 267. c. 268. c. 269. c. 270. c. 271. c. 272. c. 273. c. 274. c. 275. c. 276. c. 277. c. 278. c. 279. c. 280. c. 281. c. 282. c. 283. c. 284. c. 285. c. 286. c. 287. c. 288. c. 289. c. 290. c. 291. c. 292. c. 293. c. 294. c. 295. c. 296. c. 297. c. 298. c. 299. c. 300. c. 301. c. 302. c. 303. c. 304. c. 305. c. 306. c. 307. c. 308. c. 309. c. 310. c. 311. c. 312. c. 313. c. 314. c. 315. c. 316. c. 317. c. 318. c. 319. c. 320. c. 321. c. 322. c. 323. c. 324. c. 325. c. 326. c. 327. c. 328. c. 329. c. 330. c. 331. c. 332. c. 333. c. 334. c. 335. c. 336. c. 337. c. 338. c. 339. c. 340. c. 341. c. 342. c. 343. c. 344. c. 345. c. 346. c. 347. c. 348. c. 349. c. 350. c. 351. c. 352. c. 353. c. 354. c. 355. c. 356. c. 357. c. 358. c. 359. c. 360. c. 361. c. 362. c. 363. c. 364. c. 365. c. 366. c. 367. c. 368. c. 369. c. 370. c. 371. c. 372. c. 373. c. 374. c. 375. c. 376. c. 377. c. 378. c. 379. c. 380. c. 381. c. 382. c. 383. c. 384. c. 385. c. 386. c. 387. c. 388. c. 389. c. 390. c. 391. c. 392. c. 393. c. 394. c. 395. c. 396. c. 397. c. 398. c. 399. c. 400. c. 401. c. 402. c. 403. c. 404. c. 405. c. 406. c. 407. c. 408. c. 409. c. 410. c. 411. c. 412. c. 413. c. 414. c. 415. c. 416. c. 417. c. 418. c. 419. c. 420. c. 421. c. 422. c. 423. c. 424. c. 425. c. 426. c. 427. c. 428. c. 429. c. 430. c. 431. c. 432. c. 433. c. 434. c. 435. c. 436. c. 437. c. 438. c. 439. c. 440. c. 441. c. 442. c. 443. c. 444. c. 445. c. 446. c. 447. c. 448. c. 449. c. 450. c. 451. c. 452. c. 453. c. 454. c. 455. c. 456. c. 457. c. 458. c. 459. c. 460. c. 461. c. 462. c. 463. c. 464. c. 465. c. 466. c. 467. c. 468. c. 469. c. 470. c. 471. c. 472. c. 473. c. 474. c. 475. c. 476. c. 477. c. 478. c. 479. c. 480. c. 481. c. 482. c. 483. c. 484. c. 485. c. 486. c. 487. c. 488. c. 489. c. 490. c. 491. c. 492. c. 493. c. 494. c. 495. c. 496. c. 497. c. 498. c. 499. c. 500. c. 501. c. 502. c. 503. c. 504. c. 505. c. 506. c. 507. c. 508. c. 509. c. 510. c. 511. c. 512. c. 513. c. 514. c. 515. c. 516. c. 517. c. 518. c. 519. c. 520. c. 521. c. 522. c. 523. c. 524. c. 525. c. 526. c. 527. c. 528. c. 529. c. 530. c. 531. c. 532. c. 533. c. 534. c. 535. c. 536. c. 537. c. 538. c. 539. c. 540. c. 541. c. 542. c. 543. c. 544. c. 545. c. 546. c. 547. c. 548. c. 549. c. 550. c. 551. c. 552. c. 553. c. 554. c. 555. c. 556. c. 557. c. 558. c. 559. c. 560. c. 561. c. 562. c. 563. c. 564. c. 565. c. 566. c. 567. c. 568. c. 569. c. 570. c. 571. c. 572. c. 573. c. 574. c. 575. c. 576. c. 577. c. 578. c. 579. c. 580. c. 581. c. 582. c. 583. c. 584. c. 585. c. 586. c. 587. c. 588. c. 589. c. 590. c. 591. c. 592. c. 593. c. 594. c. 595. c. 596. c. 597. c. 598. c. 599. c. 600. c. 601. c. 602. c. 603. c. 604. c. 605. c. 606. c. 607. c. 608. c. 609. c. 610. c. 611. c. 612. c. 613. c. 614. c. 615. c. 616. c. 617. c. 618. c. 619. c. 620. c. 621. c. 622. c. 623. c. 624. c. 625. c. 626. c. 627. c. 628. c. 629. c. 630. c. 631. c. 632. c. 633. c. 634. c. 635. c. 636. c. 637. c. 638. c. 639. c. 640. c. 641. c. 642. c. 643. c. 644. c. 645. c. 646. c. 647. c. 648. c. 649. c. 650. c. 651. c. 652. c. 653. c. 654. c. 655. c. 656. c. 657. c. 658. c. 659. c. 660. c. 661. c. 662. c. 663. c. 664. c. 665. c. 666. c. 667. c. 668. c. 669. c. 670. c. 671. c. 672. c. 673. c. 674. c. 675. c. 676. c. 677. c. 678. c. 679. c. 680. c. 681. c. 682. c. 683. c. 684. c. 685. c. 686. c. 687. c. 688. c. 689. c. 690. c. 691. c. 692. c. 693. c. 694. c. 695. c. 696. c. 697. c. 698. c. 699. c. 700. c. 701. c. 702. c. 703. c. 704. c. 705. c. 706. c. 707. c. 708. c. 709. c. 710. c. 711. c. 712. c. 713. c. 714. c. 715. c. 716. c. 717. c. 718. c. 719. c. 720. c. 721. c. 722. c. 723. c. 724. c. 725. c. 726. c. 727. c. 728. c. 729. c. 730. c. 731. c. 732. c. 733. c. 734. c. 735. c. 736. c. 737. c. 738. c. 739. c. 740. c. 741. c. 742. c. 743. c. 744. c. 745. c. 746. c. 747. c. 748. c. 749. c. 750. c. 751. c. 752. c. 753. c. 754. c. 755. c. 756. c. 757. c. 758. c. 759. c. 760. c. 761. c. 762. c. 763. c. 764. c. 765. c. 766. c. 767. c. 768. c. 769. c. 770. c. 771. c. 772. c. 773. c. 774. c. 775. c. 776. c. 777. c. 778. c. 779. c. 780. c. 781. c. 782. c. 783. c. 784. c. 785. c. 786. c. 787. c. 788. c. 789. c. 790. c. 791. c. 792. c. 793. c. 794. c. 795. c. 796. c. 797. c. 798. c. 799. c. 800. c. 801. c. 802. c. 803. c. 804. c. 805. c. 806. c. 807. c. 808. c. 809. c. 810. c. 811. c. 812. c. 813. c. 814. c. 815. c. 816. c. 817. c. 818. c. 819. c. 820. c. 821. c. 822. c. 823. c. 824. c. 825. c. 826. c. 827. c. 828. c. 829. c. 830. c. 831. c. 832. c. 833. c. 834. c. 835. c. 836. c. 837. c. 838. c. 839. c. 840. c. 841. c. 842. c. 843. c. 844. c. 845. c. 846. c. 847. c. 848. c. 849. c. 850. c. 851. c. 852. c. 853. c. 854. c. 855. c. 856. c. 857. c. 858. c. 859. c. 860. c. 861. c. 862. c. 863. c. 864. c. 865. c. 866. c. 867. c. 868. c. 869. c. 870. c. 871. c. 872. c. 873. c. 874. c. 875. c. 876. c. 877. c. 878. c. 879. c. 880. c. 881. c. 882. c. 883. c. 884. c. 885. c. 886. c. 887. c. 888. c. 889. c. 890. c. 891. c. 892. c. 893. c. 894. c. 895. c. 896. c. 897. c. 898. c. 899. c. 900. c. 901. c. 902. c. 903. c. 904. c. 905. c. 906. c. 907. c. 908. c. 909. c. 910. c. 911. c. 912. c. 913. c. 914. c. 915. c. 916. c. 917. c. 918. c. 919. c. 920. c. 921. c. 922. c. 923. c. 924. c. 925. c. 926. c. 927. c. 928. c. 929. c. 930. c. 931. c. 932. c. 933. c. 934. c. 935. c. 936. c. 937. c. 938. c. 939. c. 940. c. 941. c. 942. c. 943. c. 944. c. 945. c. 946. c. 947. c. 948. c. 949. c. 950. c. 951. c. 952. c. 953. c. 954. c. 955. c. 956. c. 957. c. 958. c. 959. c. 960. c. 961. c. 962. c. 963. c. 964. c. 965. c. 966. c. 967. c. 968. c. 969. c. 970. c. 971. c. 972. c. 973. c. 974. c. 975. c. 976. c. 977. c. 978. c. 979. c. 980. c. 981. c. 982. c. 983. c. 984. c. 985. c. 986. c. 987. c. 988. c. 989. c. 990. c. 991. c. 992. c. 993. c. 994. c. 995. c. 996. c. 997. c. 998. c. 999. c. 1000.

28.
Sectio 4^a Proponuntur et soluantur obiectiones
accusantes Semipelagianismi Sententiam Societatis

Alaguias solui D. 1. 3. ultimum in obijctis 1. Semipelagianus Resquebant gra-
 tiam Aug, eod, si eterna Dei virtus humanae fuerit voluntates occa-
 sionem temporis afferat iustu et fatalem necessitatem inducat: si quidem me-
 q' relictus a gratia ulla inducitur potest intrare, neq' electus ulla negligenti-
 a potest excidere. Ita C. Proger Resert in epistola ad Aug, que est
 ante librum de Padoe sanctorum q' arguunt Semipelagianu e-
 versionem libertatu n' solum eo quod gratia requiritur. i. ad in-
 gressu actu, ut dicebam ego D. 1. 3. ad 2^{am} obijctionem; id maxime ex
 efficacia gratiae fuerint meca d' nro opere: q' arguunt ex effica-
 cia p'derante =

Q' scedo quoniam dicitur: alig' namq' huc etiam p'ce-
 runt Semipelagianu: nego tri dicitur q' dicitur ex electione, seu distri-
 butione Dei efficaci ante p'ua merita, et ex efficacia vocationu
 conplexu, licet dependente a scientia media, nullum q'
 inferente aut ^{um} inuicem p'derant q' dicitur potest a Semipelagianu illud argu-
 mentu, uti semper via e' difficilis etiam in deo a p'derantia recordia nra li-
 bentia p'ua Dei eo q' dicitur, ut pote eterna. i. iam ante nram operand' que
 difficultas actu urget in electione ante p'ua merita, semper e' efficiat,
 et in cogitatione p'ua ut late explicu' in tract. de Padoe. P'p'ri' Homi-
 ta & Aluaz de Quilibet C. 9. 2. et lib. 2. de p'p'ri' uinum D. 1. 8. p'p'ri-
 rant in efficacia vocationu p'ua, licet enunciatu' indifferenti argum.
 nra p'derantem. Quantum tri: inter utramq' dicitur non esse uidi-
 tu' et in tract. de Padoe =

Obijctis 2. Quidquidlibet donatum. i. p'der-
 natu id p'oe et amittere, et retinere p'ua voluntate tendunt Semipe-
 lagianu: Ita Reflex Hilariu in epist. ad Aug, ubi a' addens: q' tunc sal-
 tum esset si uerum quitarent eam quosdam p'p'riam p'p'riam
 (que erat doctrina Aug' de correctione, et gratia, q' ita ut nra p'p'ri-
 rantes e' n' possunt q' per huc uerba n' solum tendunt Semipelagianu
 n' dicit inuicem salutem ex p'p'riam voluntatem; id etiam ad huc

liberaz expectare, quare dony datus p̄ destinari n̄ ē tale, q̄ unē effi
eē nequeat, alioquin n̄ bene ea illorum dicto inferret. Hilarium de hanc
doliūq̄ hūc: non sic: s̄ d̄ n̄ q̄m Societariū s̄ dony quare potē Retineat
et amittit, seu subtrahit, se hūm̄ hēc p̄ n̄o libito. q̄ ueniam d̄ se
semipelagianū =

Ad doliūnam Societariū eē caput traditam à Cardena.
Sen. b. q̄d, de qua ego d̄ hūc b̄ q̄ p̄o n̄o libito possumus abijcere, uel
Retinere oēm quare int̄icq̄, seu iniquationē, quam à Deo recipi-
mus; n̄ t̄i ideo oē donum collatum p̄ destinari abijcere possumus; n̄
d̄ hūc n̄ solum p̄inet ad donum p̄ uerantē enitā int̄ica in-
p̄uationē et uoratiōnē, s̄ etiam eū ueritū et q̄ d̄etur ex p̄ciem-
tā, s̄ h̄c ante p̄ua merita; imo hoc eē specialissimū donum
P̄destinatorum, ut dixi d̄, s̄ h̄c; ut sic a. p̄tale donum, non
n̄i p̄ uerantē eē possumus: item, ut sic donum h̄c amittit n̄ po-
tē q̄ uā uoluntate, q̄ iam eam supponat, neq̄ n̄. aut̄ q̄ uā ut con-
gno possumus Retinere, ut notauit d̄, s̄ h̄c, s̄ d̄ ut ab h̄c incipiam;
Semipelagianū a. uolebant, neq̄ ut sic dari a h̄c donum, q̄ a nobis
abijci n̄ possit, ut patet ex s̄ h̄c p̄cedenti. ideo opponuntur d̄ hūc, et n̄c =

Obijciē

3: Semipelagianos d̄ uolebant dony p̄ uerantē a nobis abijci p̄
tm̄ intendit, q̄ dony p̄ uerantē, et electio eē ad gloriā p̄ d̄erent
a nobis mediāte p̄ uerantē operatiōnē adiōnatē, ita ut ob hoc. Per uā
uasa honorū, alioi rumē h̄c. s̄ uerit, q̄ h̄c uniuersū q̄ p̄ uerantē,
et subijcō quare adiōnatē (eice sermonem eē de opere uerantē)
in qua futurū eē uolitiōne, et actiōne p̄ uerantē. Que uolitiō, et actiō
futura adiōnatē n̄ sumitur à Semipelagianis, ut moueri positūe per
modum meriti et uolitiōnem à me datam d̄, s̄ h̄c, s̄ d̄ tm̄ p̄ modū
ocasiōnū: etenim Canāo, Semipelagianū igne collatiōne t̄, q̄ t̄
ait: s̄ h̄c eē Peru occasiōne tantummodo n̄c uoluntati oblatā ad h̄c
c̄ia: s̄ uerantē. Tum sic, s̄ d̄ doliūnam Societariū electio eē h̄c

pendet à nobis mediante efficaciâ meâ sâbrem, ut occasione. q̄ rueri-
mus & semipelagianus =

Q̄o casu s̄ sumitur q̄ modis aduentu gratiæ
licet n̄ de seipso, id est de seipso, siquidem dicitur eâ oblatâ p̄xerit eâ
Dei; nos a. dicimus, etiâ oblatâ aditionâter nâ operatione, n̄
ideo moueri Deum, ut patet in hâc, in quo gloria uidet Deum me-
rita aditionâ. s̄ a. semipelagianus, ideo s̄ s̄ Deum q̄ s̄ rueri-
ui; & adolânam uero societati n̄ s̄ s̄ Deum, nisi p̄ciuitet;
quâ diuersa s̄, nam a. uerit̄ s̄ s̄ Deum, nisi p̄ciuitet p̄ciuitet
nâ merita, et in s̄ s̄ s̄: ideo s̄ s̄ Deum q̄ p̄ciuitet p̄ciuitet.

Obyi.

ei s̄: sâbrem & adolânam societati explorat Deum, quâ factura
nâ nâ uoluntati nâ auxiliâ, ut s̄ s̄ ad gloriâ: at
hoc ipsum dicitur semipelagianus & s̄ s̄ Regeneri lib. 2 de p̄xâ
et libero arbitrio q̄ in 4. oblioteid: nisi p̄ciuitet (ant) ex-
plorauerit, p̄destinatio nâ s̄ s̄. Equam in s̄ s̄ s̄
Cann. dicitur: si quis ut à peccato p̄p̄emur, uoluntatem nâam
Deum expectare tendit, et a. uerit̄ igni spiritui sancto. Quis
Cann. 6: si quis obedientiâ s̄ s̄ subiungit p̄ xâ aduocatum, de-
sistat s̄ s̄. P̄ s̄ s̄ s̄ s̄, semipelagianorum p̄xiuim eâ
subdere grâam Dei uoluntati nâe p̄ s̄ s̄ societati & semipelagianâ
uenit =

Q̄ s̄ hanc exploratorem, expectatorem, obedientiam, et
subiunctionem grâam uoluntati nâe denotari hanc aliquo m̄ se
debe p̄ modum meriti, occasione, ut dixi in oblioteid p̄cedenti,
q̄ s̄ societati n̄ dicit; sicut, nec dicunt Dominici, licet negare
nequeant, q̄ Deum p̄ciat merita aditionate gloria sub deo s̄
detraente, ut n̄ temere cedat in s̄ s̄ efficaci ad gloriâ =

Disputatio X.
Prædetrao de facto non admittenda ad omnes actus
liberos probatur ex eo quod non detur ad actus ma-
los, pugnetque cum quinta propositione definita ab Inno-
centio Decimo 2°.

Licet prædetrao possit fieri, et componi cum humana
libertate, tamen de facto admittenda non esse satè proba-
tur ea Disputatione præcedenti, imò etiam ex omnibus qu-
atuor definitionibus diuini constitutionis à domino Innocentio de-
cimo. Quod specialiter, et peculiari ratione ingreſſenti pro-
bandum est ex hac quarta definitione, ut ostendam in hac
Disputatione exponendam commune, sed validissimum ar-
gumentum contra prædetractionem ex regnantia
prædetraendi actum peccati. =

Sectio 1^a Proponitur 5^a propositio damnata ab
Innocentio Statuiturque Veritas catholica de morte et
passione Christi pro omnibus omnino hominibus et-
iam reprobis.

Quinta ergo sanctorum de Bernigenianum est dicitur Christum pro omnibus om-
nino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fuderit. Quam ergo
nem Innu. Innu. decimus sic damnat: 5. Bernigenianum, et falsam
rememorariam, scandalosam, et intellectam ~~am~~ eo ven-
iunt Christum tunc salute prædetrao mortuo, i. inquam, blasphemiam, et
stultitiam diuini pietatis derogantem et hæreticam declaramus, et
ita talem damnamus =

Et quam definitionem rejicienda et limit-
tiones, quas faciunt hæretici fauere et sanctorum, 2° q^o Christi mor-
tuis in q^o omni, sumptis et omnibus suppositione inq^o letis, inq^o in-

uolitione et intentione ne exibat male peccati in reu naa pugnat, qd
pberet male pugnatio detraho ad male peccati. Ita manifestat. Minor
ppor anu pr, qd repugnat utzru uelle quantum e ea re abiqz finem, et
uileffiauer odert talem finem a re, seu quantum e ex re, forer. n.
id uelle quantum e ea re & aduhoia; n. solum. a. Repugnat exire sub
& aduhoia, id etiam qd qui sub ea amet. At Deu uolenti ex uero affu
ne ponatur in reu naa male peccati, licet efficaciter, et absolu
te eum finem n. obtineat, vult in quantum e ex re eum finem, seu n.
ponit tale male: qd cogitur, ne pberet quantum e ea re, ut exibat
male peccati, qd pberet, si pderat.

Et argumentum. Implicat, quod
exu moxerit qd car p detraho, seu ex intentione qd n. det p detraho
ad male peccati sub ipse p detraho ad tale male p hanc. n. p de
trahoem p aliter vbi p dicitur, uinceretur qd n. earentiam p de
trahoem, cum ipse Deu a nullo coactu motu p p dicitur, et a se solo p de
trahoem ponit. Et uelle quantum e in re, ne deui in reu naa
male peccati, licet n. i. uelle omnino absolute earentiam peccati;
e n. uelle n. ponere ea re male peccati. qd implicat, qd p detraho ea
re, et a nullo coactu ad male peccati. Ita patet, nam p detraho est
positio actus peccati. Maior e p e nota, affu. n. ubi manifeste sunt
opposita, et impossibiles, siquidem si odij, et amoru de eodem. Sic
in humanu implicat a hiquam amare, et sub n. uelle quantum e ea
re n. amare. Minor etiam clara e, qui n. diu potest p hanc quantum
e ea re, ne exibat effu ille, qui ea re e hanc iguon p hanc. Et enim qd
quantum e ea re max. respicit, et n. p hanc, id qd p endet a solo in
tendente.

Præ. Exu mortuu e et intendit quantum e ea re, ne
exibat male peccati, n. quidem absolute, et n. qd, nam etiam a n. soci
etatu n. facit quantum e ea re omnino, et absolute. At n. exibat,
siquidem n. dat cogitationem reuam, qd ponit. Et intendit quantum

tum e esse eandem rem sub e, et n e. Cum maale qd an, q ne-
 quit qm ex vero affu obtinendi finem eligere media, de quorum
 inuoluntate hic, et nunc certum. Ideo qui q Reuelatione certum esset de
 sua damnatione, nequit ponere media ea sine nequam ad salutem su-
 gatentur ipi Comite & Baroz 22° 1022, au. 2. Et Deu qd detur
 minari ad maale peccati, lapidre statuere, si detur aua sufficiens
uolens peccare illud ad maale peccati, certum iam e de inuoluntate au-
 scilij sufficiens, seruationu sui ad salutem hic, et nunc: q ne-
 quit eligere sui pationem ea sine salutem. Et nequit qui sua
 demu abiret, ut operetur alium, sub uadere, ut n operetur ac-
 tum illum. q nec Deu uolens qd detur maale peccati, nequit
 ex vero affu intendere carentiam talis maale, et ex hoc sine eli-
 gere medium pationu sui =

Et qui obligatus e ad n ponendum
 quantum e esse maale peccati, nequit licite uelle esse tale ma-
 tendale. Et Deu eligens sui patione ex vero affu ne. i. maale
 peccati, obligat se ad n ponendum esse tale maale. q nequit ea
 se uelle pationem seru patione talis maale. Ita patet, et Ma-
 ior, alioquin daretur obligatus, et desobligatus ad idem. Minor qd,
 nam uoluntas aua e. qd eligens pationem uellit quantum
 inue e, ne detur maale peccati, obligauit se ad n ponendum
 esse, ut sit qd detur maale peccati. Et si Deu tenetur
 absolute facere quantum e esse, ut uiraret peccatum nequit
 ter licite aliquid mittere, ea quo peccatum uiraretur. Et sub
 hoc medio pationu et aua sufficiens tenetur uirare peccatum,
 nam hanc uitationem intendit. q nequit uelle, ut peccatum sit
 sub hoc medio =

Et eod obitu q omnibus mortuus. i. Per aliquam in-
 tentionem de n eada peccati, etiam quoad maale. Ad patet ea dic-
 tu 14. Quoru talis intentione pationu e aliqua uoluntate qd patione

opposita etiam circa male peccat: patet id, nam omni intentioni et
 uolitioni correspondere potest aliquis actus oppositus: tum sic ad
 ne alium, qm uolitioni determinata peccati quoad male. q' ex a. Nam q'
 nam uoluntas applicat medium, ut exultat finis, gratia: uult q' q'
 ee sub tali medio: unde q' q' gratia opponitur: nolo q' q' coexistere tali
medio: id hoc gratia dicit uoluntas determinata circa male peccati;
 etenim q' Deu dicit: uolo passionem Christi, ut Iudas faceret alium
 uersionis, addit q' determinationem: nolo alium uersionis coexistere pas-
 sioni Christi. Similiter q' dum dicit q' uult q' prohibitionem: uolo q' dari entia-
 tatem odij, dum sub determinat, dicit: uolo dari entitatem odij: q' uolitione
 determinata opponitur motui et generationi Christi. Iff: nam posita determinatione
 illuoria exunt uerba, q' Deu in sacra scriptura ostendit suam soliti-
 tudinem, desiderium, ardentissimam uiam nra salutis, ut Ier
 ab ostium et puliet sine et quar' se ingrediendi: si abunde ipse
 Deu claudat, firmisime q' obieret nra corda q' determinationem =

Sectio 3^a Triplex solutio aduersariorum pro- ponitur et reijcitur

1^a in unum, de qua uerum Aug¹². Christus n' e mortuus q' salute, ser-
 u' ead' peccat' in male; id in male, ne. Existeret malitia gra-
 tu. 2^a malitia gratia identificatur realiter in peccato in unum
 odij q' q' mali, l' saltem ea mali' est sequitur malitia gratia.
 Qui a. fieri pot' ut qui serio, et absoluta uoluntate applicet me-
 dia, ut deficiat una gratia, dum uult absolute, et efficaciter aliam
 q' 1^a identificatam, l' ad 1^a e' sequitam. Iff. Non potest qui in-
 tendere efficaciter ponere finem, et sub impedire medium unum
 ad ead' finem. q' et nequit qui serio impedit finem, et ponere
 medium e' in eum q' tali fine. q' nequit uelle quantum e' exie-
 ditare malitiam gratiam, si facit quantum e' ex se male peccati
 in eum e' q' malitia gratia =

Præterea etiam loquendo de malo, abitur-
dum dicitur, Chriſtus mortuus est, ut Iudas eliceret entitatem abusu
peccaminosam: id est, si Deus prædetraheret male peccati id sine abitur-
do dicitur ponere. 2. Maior gratia, nam Chriſtus inspirabat, suadebat, præ-
cipiebat, et non elicit talem entitatem, quæ est fronte, nisi prædetraheret
malum, dicitur potest mortuus est eam elicientiam. Minor etiam gratia: nihil enim ab-
surdum est in eo, quod Chriſtus moriatur (saltem de possibili) pro eo, quod
Deus ex se vult et intendit. In intentione Chriſti purior est ad peccatum,
quam in intentione Dei? et potuit Chriſtus intendere, Iudas eliceret en-
titatem peccati: et potuit mori. Idcirco, ne Chriſtus moriatur pro entita-
te peccati, ea solum repugnantia est, quæ vitat Chriſtum intendere
veram salutem, cui repugnat entitas peccati. Si recte stat
vera intentio salutis et intentione efficiendi entitatem peccati etiam et
habet Chriſtum mortuum esse pro entitate peccati.

2. a. solutio. Intentio salutis
Ad detraha ad male peccati id est, dicitur signum: nempe Deus pro signo
ex se intendit salutem, seu non datur malitiam, et ad hunc finem
negat, et signum passionis Chriſti, ratione cuius dat nobis auxilium sufficientem. Po-
test a. pro signo, ut auctor naat, exprimit omni entis prædetraha male, seu
entitatem peccati. Iam vero sine ulla conditione, dicitur signum datur
pro voluntate unius versus opposita. Sic Deus ante prima peccata, ex se di-
cit, nolo mortem peccatorum, et postea pro alio signo quidem peccata de-
trahit æternam mortem =

Id est a. bene hoc, quod dantur diversa signa
ex diversis circumstantiis: si distinguuntur in Deo voluntas autem,
et signum circa mortem peccatorum, et 1. negat Deus, 2. dicitur: ac si
res eodem modo se habent utrobique, Deus etiam prædetraha male pec-
cati operat ex se, quam quidem pro signo prædetraha male aliquam circum-
stantiam, que non intelligitur in 1. Quia enim quidem Deus, dum præ-
detraha male primum peccatum Angelorum, et hominum, ante quod

et aliunde eorum suum nihil preterea ponat Deus.

Si dicat negationem pre-
teritionis ad bonum ratum in actu malo, ut de nos car^a auxilij effica-
cia, et de oei car^a sequenti in actu malo, et de illius, ad sequenti, unde
ratione impeditionis, seu voluntatis in preteritionis ad bonum, que mali
e^o p^omitti, et a solo Deo p^o nullo modo habetur; Per hoc potest fieri scientia
eventu conditionati, et reliqua munera, que p^omitti et causa e^o h^o non
dicat, et e^o p^o voluntas in preteritionis eundem efficaciam in actione, et detra-
ctionis e^o ad actum peccati, ac ipsa preteritio e^o eundem abstrahi: etenim
totus abstrahi e^o h^o, uno q^o Deus ponat, vellet q^o e^o esse aliquid, sive po-
sitive, sive negative oppositum e^o sine, quam ratio intendit, et e^o causa
h^o de, que evidenter in inconsequentiam preteritionis ad actum bonum, et non
malum demonstrant, immorari non oportet, cum ea recte fateantur
iam in ista communi uti dixi =

Disputatio 11. Utrum ante premissum absolute pec-
catum intendere possit Deus finem essentialiter supponentem
peccatum. Vg. poenitentia, talisq^o int. spositis sit cu^o volit^o eligente pas-
sionem Christi ex fine vitandi omnia peccata
De hoc egi late 4. de Predeste, et specialiter explicandum e^o speciali-
ter explicandi modo, quo appareat manifestum duximus huius in-
tentionis a preteritione e^o somniti, q^o maxime de rebus q^o ba intelli-
gentia d^o p^ocedenti, et subsequenti =

Sectio 1. Probatur possibilis et compossibilis ea in-
tentio efficax poenitentia

Suppono eum finem a Deo intendum de se esse bonum, et honestum,
quo p^omitti, autem intendi p^o e^o efficaciter preteritum finem h^o poeni-
tentiam ante preteritionem absolutam peccati, q^o e^o supponendum
e^o ad poenitentiam, et huius autem bene p^omitti istam intentionem an-

intentionem antecedentem panitentiæ & passionem Christi & hinc dicitur ex intentione vitandi omnia peccata. Suppono etiam, et omnia, quæ dixi, hæc intentione efficaci panitentiæ loco citato de Exed. ut specialiter hinc sic arguam =

Dei quantumvis ex re ipsa intentione vitandi peccatum elipat passionem Christi, hæc tamen ante futurum absolute peccatum voluntatem collativam auxilij precedente scientia media tum futuritionis rationate peccati tum futuritionis panitentiæ potest. Mirabili voluntate effici intentionis panitentiæ & possibilis intentionis panitentiæ ante futurum absolute peccatum, quæ possibilis. i. specialis electione passionis saluatoris Christi. Sic illogice totam rem demonstrat, si bene sit p[ro]vid[er]e, ita n. eundem ex illis deducitur =

Major p[ro]p[os]itio. Nam Deus q[ui] voluntarius est aliquid obitum, quod scit, quid sub illo eveniet, seu exit futurum, sicut q[ui] voce directionis, quæ assumit aliquis in eventum indicat, etiam possibile est Deo q[ui] eventus est peccaminosus; n[on] minus prædit scientia inefficaci, q[uam] efficaciæ auxiliij voluntatem collativam; imo magis precedentiam scientiæ inefficiæ statuunt, et supponunt. Quod si querunt, cur Deus creavit homines, quos scit peccaturos? Cur imposuit præcepta Adamo, q[ui] transgrediendo peccavit, ut nota dicitur de Exed. 12, et 100 ibi dicitur, sect. 2, eo q[uod] Deus p[ro]videns collationis auxiliij potest ea sine vitandi inefficiam negare tale aux[ilium]; inefficiam q[ui] ipsa n[on] accidit Deo n[on] invitato; nec ita Deus impeditur ex p[ro]videntiæ inefficiæ, ut si nullam aliam causam auderet distinctam à tali p[ro]videntiæ, ideo impediretur tunc, ne auxilium offerret. Scientia p[ro] inefficiæ potest dirigere, seu præcedere voluntatem collativam auxiliij =

De p[ro]videntiæ potest præcedere scientiæ panitentiæ futuræ tandem sub eo aux[ilium]: n[on] n[on] p[ro]vidente scientia de inefficiæ auxiliij, seu de peccato futuro sub illo, adhuc Deus potest offerre auxiliij, sub quo p[ro]videt tantum malum, cui n[on] potest offerre nulla

scilicet potestatem ad cognoscendum magnum bonum, post illud peccatum
 et, nempe concipiendam penitentiam ab homine peccatore
 illustrando per gratiam Dei. Et in Deo potest dari volitas collatiua
 auxilij procedente scientia immo inefficaci, et efficaci mediata ad peniten-
 tiam, quod ut saepe solet uterque euentus inefficaci immo, et efficaci medi-
 ata coniungit, imo tunc nexus procedet ea scilicet, nam, ut dixi Et de Ex-
 d, nexus seu dirigitur ex scilicet ad euentum futurum sub auxilio eligi-
 ipse =

Cum scilicet ad omni volitio collatiua auxilij de facto coniungitur et elec-
 tione passionis Christi habitam a Deo ex sexia intentione vitandi omnia
 peccata. Et talis volitio collatiua ita coniungitur. Tunc ultra. Sed ea
 volitio collatiua, etiam ut si directa est ante coniunctionem absolutam
 peccati, est n. proximi nata ad peccatum; quidquid a. p. tinet ad reg-
 num proximitati nata. In effectu, patet suam absolutam futuritio-
 nem. Et Deum quantumvis ex sexia intentione vitandi peccati
 Regat passionis Christi, habet tamen ante futurum absolute peccatum voli-
 tionem collatiuam auxilij procedente scilicet media tum futuritionis
 conditionate peccati, tum futuritionis penitentiae post ipsum peccatum
 sub eo auxilio. Quo scilicet manet probata maior prima in § 2 =

Aliter ibi et

volitionem collatiuam modo explicatam indistinctam est ab
 ab intentione efficaci penitentiae post. Et volitio utriusque directa est medi-
 ta et penitentiae, licet n. im se n. mediata et peccato, sed indifferens
 ut, et regit et penitentiae, quae sine peccato esse negant; at in uortio direc-
 tionis scientiae inefficaci et peccato et penitentiae mediatur ut in;
 alioquin scilicet illa media falsificaretur. Quis talis volitio
 est assuetudinis in finem penitentiae; licet n. im se ea volitio
 n. sequatur penitentiam absolute, sequitur tamen conditionate sub
 ratione scilicet, penitentiae. i. peccatum, et auxilium esse ad penitentiam;
 siquidem Deum vult esse bonum huius, et nunc sequendum ad suam

volitionem. Nam iuxta uoluntatem conditionatam, posita conditione, redditur
 absoluta sequitur: et nunc dicta uoluntas est affectus abso-
 lutus sequitur in penitentiam eius in eam & intentionem peni-
 tentie. Sed talis affectus est indistinctus ab intentione efficaci peni-
 tentie; quod non aliud est intentio effici alicuius obiecti quam affectus sequitur
 in eam in eam, in seipsum & tale obiectum: & uoluntas collativa, & expli-
 cata indistincta est ab intentione efficaci penitentiae =

Intentionem effi-
 cacem penitentiae ante primum absolute peccatum & omnibus hominibus
 tuentibus nisi, Uolens Albertus, Fran. Auiz, Alex. Arriaga, Suarez,
 et alii. Quorum loca dedi Cup. 17 de Grad. No, eam que
 ibi latius tractatus sum & in summa eorum autorum prout; a quo-
 rum difficultatibus modo abstinere expediret solvendi ratione
 ad preteritum sic exponere placuit, quia a probatione longius essem, Deum
 & memoriam redderem ad omnem speciem affectus in peccatum ut
 ea sequentibus dicitur; prout primum, que sunt specialem modum
 obiecti prout, prout magis explicetur =

Sectio 2. Obiectiones speciales de probationem et sententiam positam proponuntur et soluntur.

Obiectum 1. & probationem positam adhuc non datur in se sequitur
 aliquam absolutam in finem penitentiae. Nam uoluntas collativa in se
 ut dixi & obiectum in se datur conditionate & penitentiam, sub conditione
 scientiae mediae: uoluntas a. conditionata, posita conditione non tran-
 sit in absolutam affectus, sed solum effectus: ideo uoluntas conditionale
 etiam posita conditione differt a uoto absoluto; obiectum & uoluntas absolu-
 tum Religionis. s. Reservatum Papae, seu uoluntas conditionale etiam
 posita conditione, ut docent et morales & Sanchez lib. 4. num. 640,
 a 81 =

Quam uolitionem diuinam etiam affectiue transire
in absolutam: tum q̄ qualiter loquendo n̄ ē cui sequeret uoliti-
nem aliquam uolitionem aliquam q̄plex ex duobus uolitionibus: sic
plures existimant essentiam intellectum n̄ ē simplicem, sed
partim in qualitate, partim in actione, unione uolitione. Quod
uolitiō affectiue absoluta coalescet ex uolitione ratiōnata, et ex
sciā illā mediā p̄cedente: tum etiam quia s. de uolitione ratiō-
nata in humanū, que in esse affiū ratiōnata manet, etiam ratiō
uolitione, eoḡ tali uolitiō hum̄ imutata adhuc maneat, et distan-
ta a ratiōne; uolitiō in diuī, siquidem ē coḡ ratiō seu scien-
tiā identificata, etiam in ē affiū sicut absoluta, tiam ratiōne
sciētiā mediā affiū ille, ut affiū ē realiter imutetur, melatur
q̄ absolute s. suo obto realiter loquendo =

Obij. 2. etiam uolitiō-
nem illam reddi absolute inefficaciā auxiliij, neḡideo Deum
sine aux̄ q̄ inefficaciā ē neḡ q̄ ē in penitentiam, seu ex intentione
efficiā penitē. E. nego nam q̄ inefficaciā involuit peccatum, tunc
uolitiō Dei n̄ transeat in absolutum affiū inefficaciā, sed
dicendum circa penitentiam, q̄ s. obiectum honestum =

Obij. 3. Dam-
natio seu eterna punitio ē etiam obty honestum, q̄ Deo, dum dat
aux̄ sufficienti declarat, amat q̄ exequendum, si detur peccatum
finale; et n̄ ū amor, seu uolitiō ratiōnata n̄ transeat in absolu-
tam affectiue cum unigitur ratiō mediā inefficaciā finalis,
q̄ quam redditur absolute inexta ē eterna pena, alioquin Deo
ante quia demerita iam heiet aliquis affiū positivus, qui ab-
solute, et efficaciter inferret damnationem, esset q̄ peccato positua
ante quia demerita, quam acriter reieci dicit de peccato.
q̄ similiter uolitiō Dei, nec circa penitentiam reddetur absoluta in

Ratio agitur licet p[er]nit[er]i. obtum honestum. = R[ati]o p[er]nit[er]i licet sit
 obtum honestum, et t[ame]n a quavis a inclinacionem ex se des, ut ad
 illam n[on] p[re]cedat nisi coactus, et t[ame]n etiam post p[er]nit[er]i demerita di-
 cit benignitas Dei: Neu vindicabor de solibus meis. & quous.
 & p[er]nit[er]i demerita absoluta cogant n[on] intelligitur in Deo uoluntas ab-
 soluta p[er]nit[er]i, secus dicendum de bono p[er]nit[er]i, q[uod] max[ime] e[st] de inca-
 nationem Dei. =

Obj. 4. Volitio collatiua, ut dicitur, succedat ex scia
 inefficaci, debet hanc esse supponere, q[uod] est necessitas & peccato uolunt[er]
 enim ditionu[m] esse supponens scientiam ditionatam esse etiam nec-
 titur & euentu ditionato sub tali ditione. p[er] ea uolunt[er] impossibilu[m] est
 & uoluntate uera de morte Christi ex fine uitandi peccatum. Patet
 h[ec] n[on] q[uod] nequit qui se uis intendere q[uod] et eos d[omi]n[us] intentione ag-
 g[er]ere media, dum ex se h[ab]et uoluntatem impossibilem sine p[er]
 uolunt[er] est mala & peccato h[ab]et nequit a Deo, impossibilu[m] q[uod] e[st] cum
 morte Christi. tam an[te] q[uam] t[ame]n q[uod] si uolunt[er] illa n[on] esset ei detrata, ut
 p[re]cederet ex illa scientia, id indifferen[ter], iam indigeret noua detractio[n]e
 uoluntaria, et neq[ue] noua uoluntate, ut p[re]cederet, et tunc de illa de-
 tractio[n]e argueret in infinitum. Dum etiam q[uod] nihil tangit Deo inuo-
 luntate, p[er] si uolunt[er] collatiua p[re]cedit ex scientia inefficaci, q[uod] uult
 q[uod] ab illa p[re]cedat, cum sic n[on] uult per distinctam uoluntatem, aliq[ui]d
 etiam p[re]cederemus in infinitum. p[er] ea uolunt[er] collatiua seip[s]a uult
 p[re]cedere a scientia inefficaci, et neq[ue] a tali scientia, utpote obiecto
 suo connectitur =

R[ati]o. Volitio collatiua in se n[on] h[ab]et p[re]cedere ex scia ineffi-
 caci p[er] se, sed p[er] accidens, eo q[uod] tali scia inueniatur in Deo, si n[on] loco
 inefficaci, daretur in Deo scia efficaci, eadem uolunt[er] maneret,
 que diceretur tunc ex scia efficaci: detratur a p[re]dicta uolunt[er]
 ad p[re]cedendum potius ex una scientia, q[uam] ex alia, ob coexam sci-
 entia, que fuerit, & hoc t[ame]n dixerim[us] ut p[er] scientiam efficaci ut

mo n̄ peccet, si dederit aux̄^m sufficienti: q̄ quam uolūtō nem bene in-
 tendit Deu serū uolūtōnem peccati sub aux̄^m sufficienti (seu ut
 uiteru peccatum sub passionē Cōi, in quā fundatur aux̄^m suffi-
 cienti) n̄ detur, dea uolūtō, ut potē n̄xia (n̄xiō. n. Deu odū quan-
 tum ē care sub oī aux̄ peccatum) ut ante oem sciām mediām,
 quā uideatur inefficaciā. In 2° signō dicitur q̄cūq̄ uolo aux̄^m suffi-
 cē, seu passionē Cōi, quē 2^a uolūtō supponit quidē sciām mediām
 de inuāritate auxiliij ad n̄r salutē requiritōnem, et ideo Ratione
 n̄ p̄cū n̄ ē intentiō salutē, sed in Ratione intendenti dicitur
 ex uolūtōne, quē datur ante sciām mediām =

Ca. 99. fit inten-
 tionem salutē ē ante sciām mediām; p̄cū uero post sciētā
 mediām, ut ut sc̄i q̄ 2^a uolūtō, quē post sciētām inefficaciā, ut
 dūnta d̄ alia p̄uixi uolūtōne, antecedenti ad sciētām mediām
 fiat serū intentiō salutē. De dūnta signō et ciūmstantij; in-
 telligitur Deu intendē salutē, et intendē p̄nitentiām. De
 ad obiectōnem R̄ nullam dari in Deo oppositiōny affectuū. Ad
 off̄āōny: uolūtō collatiua, licet n̄ om̄ se, at denominatiōne derumptā
 ad intentionē p̄uixi serū tendit in salutē; Deu q̄ Ratione dūnta
 haurit dūnta uolūtōnem, et intendit serū salutē q̄ passionē
 Cōi; et eligit passionē subseq̄ ad sciētām inefficaciā; ueniētibz
 h̄i denominatiōnibz a dūnta p̄tibz dūnta, intentiōne quidē
 a p̄uixi signō; subrequiritōne ad sciētām inefficaciā a secundo
 signō, seu a uolūtōne ipsā collatiua auxiliij sufficienti =

Sectio 3. Proponuntur, et soluntur communes ob-
 iectiones contra intentionem efficacem p̄nitentiā
 ante p̄uixum peccatum

cas. vari. solut. D. 27 de P̄nit. q̄ 5. Sectioes, h̄i breuē, q̄ fallit in p̄t̄o seq̄.
 ad dūnta. D. 9. d̄ p̄nitentiā, aut dūnta q̄m p̄nitentiā meliū ē d̄

dañ miseror, qm̄ ut sit misericordia; in nra. a. si ut daretur misericordia
penitē. oporteret ee misericordiam peccati. Cōmō. Breueri. lib. 3. de ueris
Breueri. qd dicit de Chō Redemptore, & peccatore saluari oportet, ut
q̄ et saluaretur q̄xi ne uacuum. i. saluari. Cōo dicit de Sanctorum men-
tem, et ueritatem meliū ē absolute n̄ ee miseror, at ex suggestione pi-
scientiā inefficaci, meliū ee, quolito collatiua, q̄q̄ ex dā suggesti-
one n̄ pote n̄ in seue miseriam, inferat etiā misericordiam =

Obj. 7. qui
intendit efficaciter, et absolute finem n̄ pote n̄ amare mediā uerā q̄q̄
n̄ ee gōrita si ad talem finē: s̄a peccatum ē uerū ad penitentiā.
q̄ intendens penitentiā ante gōitionem peccati, tenetur peccatū
amare. Et. Igitur intentio efficiētis ē uirtualiter amor mediij uniu: s̄a
Deu n̄ potest nec uirtualiter amare peccatum. q̄ neḡ intendere finem
penitē, ad quam uniu: requiritur peccatum. Min. et nā gōione. Maior
q̄, tum q̄ talis intentio ee necessaria & mediū, q̄ a. amat efficaciter
in uerūnem essentialē, amat in illā uirtualiter tuū requiritum ad
talem inuersionē; tum etiā q̄ ea intentio in gōnibilibi ē & odio mediij
uniu: amor. a. uirtualiter saltem amat illud obty, cuius odio re-
pugnat =

Aug. 17 de Cōd. lect. 6. Respondi latuūmē: qui intendit finē
solum tenetur amare ea mediā, quē aliter n̄ gōnentia nūq̄ q̄ amo-
rem, ideo n̄ tenetur amare mediā iam gōrita. Et qui amat uerū
Mactūm n̄ tenetur amare uiam q̄quam eat, q̄ iam gōrita, n̄
tenetur amare uiam uerā, quā iam gōritur. Item n̄ tenetur
amare mediā ḡaltem nāalem, q̄ ḡsonali, q̄ uerū sufficit: sed
requiritur penitē sufficit ḡmūo, et n̄ requiritur amor peccati. q̄
hoc n̄ debet amari. Si Deu amat uiam uerā uerū ee in eo
& peccato, neḡ ideo amat peccatum. q̄ ḡat ad ḡffāonem. Intentio
penitē ee uirtualiter ḡmūo peccati n̄ uerū amor: ad inuersionē autē
& ty, et ad inuersionē & efficiē dā talis tū ḡndē ḡmūo, at

amor effi =

De ordine & diciturum positum sic, dicitur in Maiore
 obiectivum. Qui intendit absolute finem, n̄ potest in amare media,
 si intentio, ut absoluta detinet positionem medium, transeat; si
ut absoluta n̄ detinet, idcirco detinetur a medijs, nego Maiorem tunc
 n. talia media n̄ s̄nt amanda n̄ ab intendente, qm̄ si suggereren-
 t̄ posita, siquidem tota necessitas amandi media oritur, ex eo quod
 amor finis inclinatur seu detinet ad positionem medium. Nam iuxta
 hanc intentionem & ut absolute detinetur a media, ut si ipsa scia
 media inefficacia, quod in se n̄ infert positionem medium; idcirco
 tuus ipsa scia in se infertur a nro peccato, n̄ est ut talis intentionem
 n̄ tenet intendentem ad amandum peccatum. Ad objectionem Ver-
 gondeo similiter intentionem hanc n̄ tenet ad amandum me-
 dium, q̄ iam aliquomodo illud suggerit; et n̄ s̄nt titulo affu-
 ra quare suggestionem ē inordinabilem & odium efficacem peccati; ut a
 oer voluntas ipsa collata iniqua, et n̄ impediendi peccatum iur-
 sy, & huius odium inordinabile ē =

Obj. 2. Deu eligens gratiam boni

ex voluntate gratum ē ex se, ne detur peccatum, nequit velle quantum
 ē ex se penitentiam. id ē intendit penitentiam ante finem absolute
 peccatum, eor̄ pro velle penitentiam, quantum ē ex se. p̄ ista voluntates sunt
 inordinabiles. Ita patet. Maior p̄ q̄ volens quantum ē ex se, n̄ est pecca-
 tum, vult n̄ est, ne detur penitentia, volens n. caritatem medijs unius vult carita-
 tem finis; ut qui vult n̄ dari caritatem, vult n̄ dari effum; volens a. quantum
 ē ex se, ne detur penitentia, nequit velle quantum ē ex se penitentiam, aliter
 n̄ vult quantum ē ex se & dicitur. Nam illud. Key q̄ intentionem
 penitentiam ante finem absolute peccatum, velle penitentiam, quantum ē
 ea re, q̄ inabil magis ex se caritatem velle a liquo, qm̄ id q̄ detinet effi-
 cacter finis quoniam detinetur ab alio caritatem absolute, caritatem, inquam, abso-
 lute, peccata namq̄ conditionata n̄ n̄l p̄d̄; sic conditionate peccant mixta

nia ad electionem gloriae nihilominus dei diuina amari a Deo. In
Deo intenditur efficaciter penitentiam ante primum peccatum ab-
soluere, eo ipso uellet penitentiam quantum est ex se, nequius & uelle,
quantum est ex se carentiam peccati =

Huius argum^{to} etiam Respondi^o Q.
17 de Præd. Sect. 7. modo huius diu^o intentionem, ut absolutam peniten-
tia non haberi a Deo ex se, quia absoluta non habetur a Deo libere, nec
ullo modo uenit formaliter a detractione Dei, sed quæ a detractione creature
peccatrix, ratione cuius sine nouo exercitio libertatis diu^o uolunt^o colla-
tina auaritia, quæ rationate intendebat penitentiam, tranxit in ab-
solutam modo explicato a Sect. 7. Et hinc in electione gloriae
ante primum peccatum absoluta, quæ etiam electio ista pendet a con-
sentia media, at post hanc uoluntatem Deo libere exercet nouum as-
sum. Adde intentionem uitandi peccatum, et intentionem hanc
penitentia esse diuersi signi, ut patet ea § 15; quod uerum a signi uelle hanc
quæ uellet opposita =

Obijci^o q^o A. et Q. P. Respondetur Q. de Præd. Q.
3. Repugnat sanctitati Dei ex ipsius uoluntate uenire proximam de-
tactionem, et meritorum peccati: si n. peccati non sumus proximum de-
tactum, illud quod tua ex te. At ante fluctuationem absolutam
peccati, datus uoluntas esse penitentia in Deo, a tali uoluntate ueniet
detactio, et meritorum peccati absolute futuro, & anteced^o ad eam uolun-
tatem nihil in nobis detactum peccati, nec meritorum peccati absolute
futuro. Abinde detactio, et meritorum penitentia detactat etiam futuram
uoluntatem absolutam peccati: siquidem detactat statum a homine independen-
tiam, ut iam. s. est inoponitibus & defectibus peccati absolute futuro,
et neg^o in eodem ipso peccato. Repugnat sanctitati Dei ista intentio
penitentia. Quæ ex niger dicitur uoluntatem illam, ut absolutam, seu ab-
soluere efficacem in penitentiam non esse ex detractione Dei, sed utitur
a nobis detactum, ut ipsa sua media detactum, quæ Deo electio libere

absolutam, siquidem proprio quo haberetur uoluntio non haberetur ut
 identificans eam scientiam; caretur & sic supponatur iam Deus
 sua uolitione deat eam identitatem. Pign. Deo uoluntaria creabitur.
 Sed quid quid de hoc sit, in diuini denominatione uolentis bene potest co-
 alescere ex notatione alacuius, qd n' e' in linea uolendi licet id n' gmi-
 tatur in creatis; uti dixi in tract. de uol. Dei, uolitiones liberae in
 Deo pot' coalescere ex notatione extrinca, licet n' in creatura. Quod
 e' q' uolitione Dei e' effectus absumens totam lineam uolendi de uol-
 bile, nihil e' aliud requirit, ut denominet uolitionem obitu, qm puram
 inactionem e' illo. Cumq' ratione sic medie adueniat huc inextio
 circa parententiam, uolitione collatiua transibit in, in abso-
 lutam de parententia. Iam uero in uoluntate creata n' datur huc
 inextio uolendi de uolibile. P' apparet diuinem, ne transeat in
 absolutam uolitione creata, licet transeat in creata. =

Disputatio 12.

An saltem de possibili queat Deus predeterminare
 ad materiale peccati

Primum e' si n' ponit de facto & de fin. in n' predeterminans ad materiale peccati: mo-
 do uidentum, an saltem de possibili admitti queat. =

sectio 1. Omnino repugnat predeterminatio Dei ad materiale peccati eo quod constituat Deum Auctorem peccati

Ita sentiantur h' c' u' d' 20, 25, et oppositam ^{am} appellat Luceanus 12, q' 11,
 art' 4, rel. 3 improbabilem. Macchin' 2, q' 2, 32, secte 3 saluimus.
 Crauxo 2, q' 111, art. 5, dub. 6, q' 45, Augustino in dynam
Albelda prima Parte, Disputacione quinta, sectione secunda,
Numero decimo texto ex que & S. Thomam. Sumel prima Pax
te in appendice ad questionem 22, art' 4, rel. 5, Aug' et S. Thom' &

exsecrabilem sanæ & doctrinæ divionam. Mendoza in quodlibetis, Q. 7. scilicet
 Tab. Vaone quinta impiam et falsam. Luminensu & Qu. 94, Q. 1. art.
 3. blasphemiam, quæ censuræ ego n. aggo, sã utens quidentissima ca-
 usione loanũ d. M. in Verimili, licet n. similia fide citationũ, & in 1
 Q. 20, art. 4, Cap. 659, dico: nos uerba refleximus, n. censuramus, nec
ad censurandum refleximus, nec censuram acceptamus. =

Lexus 1. Deu

opera mala n. operatur, pprie, et p. re, sã p. munitur solum, ut dicitur in
 dent. 6. can. 6, ubi obicitur Deum n. solum n. peccare, sed neg. ene
 caam, qui sãnt nos peccare, sã qui solum p. munitur n. peccatum:
 at n. se sãberet solum p. munitur, si p. detrahet ad male. p. Minor p.
 n. aliter qui p. munitur peccatum etiam quoad fãlem malitiam n. r.
 quatenus p. munitur actionem maleam, p. munitur. n. significat n. im-
 pedire id, q. e. in potestate p. munitur impedire; Per. a. catenus so-
 lum pot. impedire peccatum quoad malitiam fãlem quatenus
 pot. impedire actionem maleam, nam sãc. pot. n. est in poter-
 tate Dei impedire malitiam fãlem. Id euid. patet, tum in carentia
 auctoris, quam n. dicitur qui p. munitur, cum p. re intendit dicitur
 y, tum in ipsa uoluntate creatã, qui n. se p. munitur ad ma-
 litiam fãlem, eoz. pot. et p. e. ponat male. Cum denique
 in suadente entitatem actus, qui n. dicitur p. munitur fãlem mali-
 tiam, sicut nec p. munitur tum, qui ponit actionem =

Dum n. sã Per. q.

detrahit male peccat, n. se sãt n. huius mali p. munitur solum,
 e. n. aut sãt p. re omni entitati & sãt sãt intendit entitatem
 peccat, eam 1. detrahit, sãt sãt aduocet p. p. detractionem, n. minus p.
 entitatem operis boni, ou. nam q. differentia quoad actum malum
 e. p. omni malitiam fãlem, et neg. sicut Per. p. p. detractionem n. re-
 het om. p. munitur ad actum bonum, ita neg. ad malum q. mal. h.
 q. neque quoad malitiam fãlem e. dicta p. p. detractionem. q. Per. q.

detrahi ad male peccati esse auctor, et non solum peccati =

Dei detrahi malitiam malem esse auctor, et causa peccati,
et non solum peccati. Idem in offere apud adversarios, quo. n. cau-
tionis titulo dicitur Deus auctor, et causa boni nisi quod ignem ut bo-
num intendit, et detrahit. Et Deus detrahi male peccati ginde se-
bet, ac si detrahit ad malitiam male. §. Min. pr. 1, q. male peccati est
efficiens detrahit ad male, et dicitur saltem connectitur & mali,
a quo detrahit & mali, quidem malitia male videtur significatur
& mali, sed hoc necessitate sequitur: q. detrahit ad male me-
diante, seu virtualiter e ad male. Patet in ipsa causa, quod si sa-
beret voluntatem reflexam, qua detrahit peccatum quod male,
etiam mali malitia foret. causa per se =

Hinc arguo 1. Deus detrahi ad
male peccati, etiam detrahit male: hoc implicat: patet 1. Mai. pr.
nam si peccati e detrahit ad male: q. manet in dicitur de ma-
litiā male, etiam utri detrahit ad male, nihil q. ponitur
a Deo tunc inquam detrahit & malitia male. q. causa malitia componi
potest cum illa detrahitone Dei. Patet hoc via q. sola vi detrahit-
ni primum in dicitur creatum detrahit ad unum extremum, seu
redditur in gossibile & carentia tali extremum. Cum sic. sed si det-
trahit ad male, nequit & ea detrahitone iungere carentiam
malitia male: q. detrahit e etiam ad male malitiam =

§. Idem. Leg
vult, q. si ponatur actu odij, ad eum actum sequatur malitia (id. n.
male) q. habere odium, velle eum positionem ee malam, seu vult
dari malitiam male, si detrahit odium. q. vult, seu detrahit
odium, detrahit malitiam male. Pr. via, namque detrahit ab-
quid sub ditione, cum sub ditionem ipsam detrahit, eo ipso cernitur
detrahit ditionatum, et 1a detrahit transiit in absolutam, ut patet

in pmissione, iminatione, voto conditionato etc. qui n. se obligat conditionate dum vult sub conditionem se obligat absolute. Dum si ad prohibitionem odij h. e. detur a Deo ad malitiam statim sub conditione entitatis actu: o. dum Deus ex se detur actum q. detur absolute ad malitiam. § 2. Necessitas ad actionem, que n. potest fieri sine defectu e. necessitas ad defectum, sic necessitas ut ambulet claudus, e. necessitas claudicandi: e. p. detur ad entitatem, que n. potest fieri sine malitia, e. p. detur ad malitiam.

Sectio 2. Adem probatur ex conuenientia Cum Alieno et eius solutionibus

Comite Respondent 1. Deus n. p. detur male peccati, ut male statim, seu, ut fundans malitiam, id p. detur male male, que p. detur e. em, seu titulo entis, qui titulus a malitia p. detur in intentione p. deturante Dei, quantumvis realiter, et p. detur ad formales identificantur in actu malo: licet n. intellectus diuinus nequeat p. detur unam statitatem ab alia in suo obto, bene tri voluntas, et intentio diuina: sic dum p. detur unum finem eligit Deus medium inducens ad p. detur, illud eligit ob unam inducentem et n. ob aliam, et si sub amariemus bonum in di. p. detur et bonum, q. placet Deo in actu n. q. bonum, n. q. in di. p. detur. h. e. Deo p. detur intentionem intendi q. am entitatem p. detur actum, que fundamentum e. malitiae, n. q. fundamentum est, ut nos, id q. em =

Sed q. Nullus exercitorum (Vexta si humelil, uatimmi Comite 1. p. 22, art. 1 in appendice, clusione 5) asserunt Deum deuenire ad male peccati, id tm ad male p. detur et p. detur; et n. h. omniu damnantur id q. max. exercantur sancta, ut Aug. Pama. subpentu, h. e. a. De Caluino q. quatuor loquitur videturum aut lib. de P. d. e. pag. 974: et quidem quatenus mala s. que malo animo

18
operantur Deo minime placere facer. & Theodorus Beza Calu-
num magistrum defendens in responsione ad Catalonios ap. 8 ait: n. requi-
erit eum n. Deo quatenus male agunt facere, q. Deu. Vult. et in ag. horu-
mo 34: nunquam Deu. peccata, quatenus peccata n. pmittit imo semper
prohibet, et uetat. Poi. ex gende ly. quatenus reduplicat. & falsam ma-
litiā. Vide in d. d. n. Bellarm. lib. 2. cap. 2. et 3, et
Annatum in apologetica sua media 24, 25, 26, et 27, et euidenti-
sime =

Exterea sic arguo & resolutionem q. q. eam solum ostendi-
tur n. moueri Deum ad peccandum ex falsitate malitiae id est alia im-
se n. mala licet sic et nunc identificata & mala, et prohibita: at p. hoc
n. ratu excusatur, ne Deo tribuatur peccatum, ut auct. et auctori, da-
benti q. se, plus quam ut permittentur quum. q. q. hanc resolutionem
n. fit ratu argum. Minor p. 19. sic excusatur & Calu. q. q. uita
de ca. (au. Calu. apud Bellarm. 2. q. 3. q. 3. medium) licet nobis
ignota a Deo peccant quid scelerate ad hominib. malicia operan-
tur, etiam si Verum 1. causa sit eius uoluntas, peccati t. eum esse
auctorem nego. Et apud Annatum 2. 1109: n. q. auct. mal. sit,
aut q. culpa imputari possit; sed admittit illi Deo suggerunt ratione
demonib. scelerate q. utendi, ut malum, q. faciunt, cuius q. Dei sunt
mercede noxat in bonum. Et eadem Min. p. q. uita excusatur inuf-
ficiens: q. ut nullum, cuius inducitur ad actionem malum sub ratione
entis licet Deo, ut patet, sic n. facienda si mala, ut ueniant bona.
Quid. a. minus Deo inductionis peccatio, qm. suau. Et idem patet in
igro. domine qui n. se dabit q. modum pmittenti, si dum intendit
actum peccati moueatur ex ratione entis, et n. ex ipsa malitia: imo
nullus peccat ex intentione malitiae scilicet: et uoluntati in actum.
peccati formaliter sub ratione uitalitatis ducunt, uitalitatis q. grati-
ter conuergent q. 000 =

Respondent & Thomae: Deu. n. operatur sub lege,

sicut dicitur, *ille. n. obligatus, ne intendat peccatum, nec sub ratione entis,*
 Deum vero ex suo dominio liberum est a lege, imo, ut autem non tenetur
 peccare: sicut et si tenetur committere peccatum, cuius in commisso non est
 nobis solum peccatum imputat. Sed dicitur. Hanc excusationem dicit Bellarmus
 1. q. 4. Verum textus dicit: q. Deus factus non est peccatum. (inquit Bellarmus) q. non est
legem: illi. n. non est lex posita. Unum igitur atque idem factum, quantum ad
 e, cum non est; quantum ad. Dominum est, cum non est; ille. n. legem tenetur,
hinc. a. lege damnatur. Sed, licet Deus non sit obligatus ad non committendum,
 factum peccati, obligatur tamen ex sua bonitate, ne amet factum, sicut et se
 hunc, pluraque committit: qui. a. amat ipsum actum peccati, non dicitur pu-
 re committere peccatum, ut patet in summo, ubi etiam aliquid. licet est commisso
 peccati, nunquam in amor directus nec cura male peccati. Sed quia
 lex erat Deo, ut autem non tenetur ad peccandum primum peccatum Angelorum
 antequam nihil ex quo exiret tenetur potius per malum, quam pro
 factum: sicut non obstante q. Deus sub lege ulla non sit, tenetur non peccare
 ad factum, ita nec ad malum.

Respondens dicit: Deus non operatur ut deficienter, sed
 ut perfecter, ideo q. ipsi non indigent defectu peccati, sed qui defectus qua-
 lis est voluntas creata, eorum originem trahat ex nihilo. Peccatum, ut
 defectus non correspondet Deo, sed non voluntati nihil, et per operationem ad
 sane peccatum dicitur, in q. operatione ad Deum, qui influunt quae
 efficienter, et non influunt etiam deficienter. Ita dicitur de 1. q. 4. et
 in 1. q. 20, art. 3, pag. 676. Quae omnia quia verba, quae coincidunt
 duabus solutionibus super positum, et tamen dicunt Deum sic peccando non
 peccare, ideo q. peccatum, ut tale non est, quatenus a Deo, sed quatenus a
 causa, qua excusatione variata Beza ap. Bonum. 19: quidquid agit Deus
bonum est, et a summo bono nihil mali potest provenire: omnia. a. efficiuntur
non igitur bona non, quatenus a Deo efficiuntur, et dicitur non illud bonum,
et malum in instrumentum dicitur locum dei. Vide plura ex Be-
 zarum in hanc solutionem agit Bellarmus. 1. q. 4. dicitur. 2. lib. 2, q. 4, §. 5. et

argum. =

Patet uero solutio solum probat qd actus peccati n' faciat se-
 um peccantem, neq' seui peccet statim q' mium actum peccati, n'
 aut neq' illum uiuit. Et de hoc n' e' questio p'eri ut notauit d' sed
 an seui. i. caa p'ie mei peccati, cui exaa min' peccati tribue' possit, ad
 quam attributionem negandam quid' p'oe, quib' e' l' n' e' ex n'ibilo,
 & uix' seui intendat directe' faciat q' ut nra uoluntas p'ueat eum
 actum quem p'ducendo peccat. Si sane p'derxiorem p'axet uniu'
 s' in peccatum alterius, peccaret, q' n' tribueretur, quid' uogo, mi-
 nu' exeret seui, eod' ex n'ibilo n' n'. Si seui p'derxiat ma'i-
 tram statem, ista ei tribueretur, licet n' eam' ex n'ibilo. q' sicut
 sic solutio n' excurat, q' p'derxiatio e' ad male, ita ne' quando e' ad
 male =

Etiam sane, qm' p'cedentes solutiones impugno. Nam seui quan-
 tunius ex bono fine, quantumuis, ut sup'xiu' d'ni, titulo p'ficiendi et
 n' d'ficiendi, esse p'cedat, suadet n' neq'it, p'cipere, manu' p'axe ue
 a suam uoluntatem, inclinatioe, et desiderium p'ie, q' exibat entitat' ac
 q' peccaminosi. Dum n'c: id eadem r'ao e' de uoluntate p'derxiua' ac
 de manu'. q' neq'it p'derxiare ad entitatem ma'alem peccati. Ita
 patet, et maior, qui n. suadet seui entitatem actu, quam seui
 p'hibet. Minor p' q' n' minus aliena a peccato uoluntas seui,
 qm' suauo. Item, nec minus inductua cui o'oti et neq' peccati, n'q'it
 dem, et q' peccato ei inectitur, et p' ma' moueretur ad faciendam en-
 titatem peccati, ut flexet uoluntas illa seui, nec deniq' uoluntas p'de-
 xian' seui p'cedit manu' attentu' omnib' circumstantiis, qm' suauo.
 De eadem Minor p' q' ex suauone, q' d' d' d' d' seui colligimus qua-
 hi. i. eui uoluntas neq' n. abunde scimus deo placere nram salu-
 tem peccatum uix' sufficere, n' q' illam suadet, hoc p'hibet. q' ead' q'
 debet e' r'ao de suauone, ac de uoluntate, seu p'derxioue. =

Respondent

40 Albelda 1. Q. 29, R. 12. Deus nō pōderat, seu pōderat mādē pecca-
 ti pōsitivē et dīrectē, id pōsitivē, pōsitivē, ut vultū motor cooperando
 causā d. Nam vero omni suavi pōsitivā nō, id inductivā dīrec-
 tē, quo mādē dīfere (inquiere Thomista) hōc nō a Calvino, quā no-
 luit admittēre Deum pōsitivē se habere sū peccati, nam R. 101. ubi
 tur. Q. 18, § 2 videt evidentiam: hōc etiam (inquiere post) Relata
 Verba scripte, qd Deus dicitur excocare impiiū mentē, ad per-
 missionem multū vejiunt, ac si dicerentur Reges a Satana cōca cau-
 rēret. Sed dīrectē exprimat spūritus iusto per iudicō infligi ca-
 citatem nimū frigidā ē solutio. Sed 2^a hanc pōmissionem vejiū Cal-
 vīnus, quē dicit in solā dēvotione Regborū, seu subtractione gra-
 tiē efficacē. At pōderantes nō dīctent vā subtractione, id inuip-
 deunt pōmissionem pōsitivā, quē cū infferat actum peccati, qd sū
 peccati nō ponunt pōsitivā pōmissionem. =

Præterea hōc solutio impugnat
 1^a qd pōderantes licet Deus ad malitiam grālem se habeat pōsi-
 tivē, emittatē tū peccati dīrectē, et pōsitivē intendit ut aut sōr
 emittatū, cui eam nō potest rādere? Ad pōsitivum peccatum An-
 gelorum nulla cā dīgerebat pōderationem. qd pōderando nō coopera-
 tur Deus causā d. S. quidquid. s. de voce pōmissionis et decreti per-
 missionis vere Deus ponit, emittatū ea se dīrectē, et nō solum per-
 missionē aliquid in cūcūstantiis, in qd in eum ē d. malitiam grā-
 lem et pōsitivā necessitatē eandē malitiam grālem, sōr a. qd
 inōcē, ac intendere mādē peccati, quidē nō ē minorū in eorum
 qd pōderando est ac ac. rādere tale mādē. =

Quæ Americus Calvinista apud
 Petrum de Monto Cisterciensem in lib. suavi cordis Q. 17, pag 2
 67 miratur a Bellarmī tribuā solum Calvinū, et Quingliū, quē ē, ut
 putat ipse, Thomistarum: nunquam ne sōr legit (ait Sacerdos d. 2^a
 Bellar. lib. 2. q. 1, R. 4) De Maxm, nā in Quingliū, et Calvinū. Alia.

28
uz in ex alio Q. 2, Q. 7, Veru inquit breuo suo decreto, at que abio-
luta, et effici uoluntate pderat oei actu nror in particulari ante eo-
rum puiionem. Item idem. Calu^a ibidem N. 5: quoad rem igrum attinet
na^o sibi aliud uolunt nra, qm q^o docentur & homine, seu motione pua^a
efficaciter applicat uoluntatem creatam, ut liberi, et in fallibilitate
operetur; sicut etiam applicat cas^u 2°, ut naturaliter operentur Alba-
rez Q. 23 N. 3. Curu uerba iterum referent idem Calu^a lib. 2. cap. 3
Q. 2 subdit: sde si sic explicata e nra. Et iterum lib. 2, Q. 20: seruu
nrorum q^o e aliud qm qui a hominu^o operatur: hominu^o uoluntas
e quodam modo Dei instrumentum n^o gnum, et meum, sed libe-
rum. Alvarez Q. 2, N. 5: novum fementum seruicium de seruu
indifferenter oblati solide referatur a hominu^o ut uideat et
apud Alvarez Q. 2, Q. 21 =

Ne. a. homine p^olorentia serolos
uor fuisse sic p^ofundam illa distincte seruu p^opositi et diuisi, de
qua Q. 7 N. 4, ut tueantur uoluntatem p^oderatam de peccan-
tum p^o ad huc operari, et n^o operari audiant p^oditum. Amey
Caluinitam Q. 4 Bellax. lib. 4, cap. 3, N. 1: p^o operari (inguit)
et n^o operari, sicut Alvarez Q. 15, Q. 4 bene obseruat dupliciter
intelligi p^o: 1, ut seruu sit, q^o p^o ad n^o operandum. Alter uel
in eodem subto q^o p^o et au^o q^o requiritur ad operandum et
hic seruu e uerum. In n^o p^o intelligi ut p^o et au^o ad ta-
lem operationem particularem datum, et cas^u tabi actu, seu actu
p^o ponit ee, aut aliq^o sint uel in eodem subto. Qui seruu
e Bellaxi et falsu. Quia uerba n^o referre, ut definiam
opinionem hominum uenire & Caluini (u. n. dixi^o Q. 1
& caucui^o Ioane de N. N. nos uerba referimus, n^o censuramus,
et q^o id ut uideat, an iuxta queratur Io. de S. Q. 1 in 1. Q.
Q. 20, art. 5, q^o attinet ad Caluini. solum p^o n^o supo-
nem p^o obijit hominu^o uenientiam & Caluini =

Sectio 3^a Idem probatur eo quod homines non
peccarent si praedeterminarentur ad mate-
riale peccati. *ad 1°*

¶ Et non peccat, dum facit effum, quod Deum vult, et illi circumstan-
tiji, *scilicet* Deum vult eum effectum existeri, seu quod exi-
tatur, seu illi circumstantiji sine, quae nexu dicitur frustratur voluntas
Dei. Summu: id si *scilicet* Deum daretur ad entitatem odij Dei, *scilicet* id
tingeret, *scilicet* non peccaret. Quia legitima est. Maior est pro nota, quod non mai-
or est voluntas Dei, intenditque eius implementationem. Et quidem quod
dicit non licet nobis univaleiter petere a Deo: *scilicet* fiat voluntas tua, sed
tu nunc voluntati esse inane malum intendere id, quod Deum bonum vult.
non est difficile impugnaretur, qui dicitur defendere pro Deum velle,
quam malitiam, dum eam ordinat ad bonum finem. =

Minor, *scilicet* Deum

volentem elicere actum odij, *scilicet* velle effum, quod Deum vult, et
illi circumstantiji, *scilicet* Deum vult eum effectum existeri, seu quod nexu
dicitur frustratur voluntas Dei. R: nam in quibus quoddam male, seu
entitatem actus id manifestum est, siquidem eam entitatem Deum
directe ex se, et motu proprio intendit, non minus, quam entitatem alio bo-
ni. *scilicet* Deum operatur voluntas hominum circa actum odij quoad entitatem
et voluntate Dei, in nullo discordat, *scilicet* nec discordat quoad circun-
stantiam, nempe, quod entitas illa non evadat, nisi voluntas et malitia non
Deum non potest non velle, quod ille actus odij, non existat, inspiratur malitia
siquidem ipsum prohibet. *scilicet* vult Deum non esse actum odij sine circunstan-
tia malitia. *scilicet* Deum volens eum actum, licet sciat non fore tunc sine
circumstantia malitia vult effum, uti eum Deum vult =

¶ R: si Deum mihi
suaderet, ut elicerem actum odij, et aliunde suaderet etiam, ut non
elicerem sine malitia, ego elicerem odium malum, non operarer
suasionem, *scilicet* ipsam. *scilicet* non Deum vult, ut ego faciam actum odij,

expleretur, ut dixi Q. 2. Chy. 2. B. dicam q. in tractatu de Pecca-
 tu. In qua si ad huc ponenda est Hominitas peccatoris, & a caa indiffe-
 renti, ut indifferenta nihil omni potuit a ipsi deviation: que & non re-
 torquere argumentum nequeunt. Ne in certam solutionem ab in-
 certis prijs dependere faciam, admittam Deum in actionem peccaminosa
 immo influere =

Ex quo sic arguunt Hominita. Sicut Deus influat in
 entitatem peccati non dicitur influere in malitiam peccati, neq.
 simp. e peccati caa, adiutor, cooperator, eti. q. nec licet peccet. Quia
 pater tum a parente, tum etiam q. immediatus tanq. actum pecca-
 ti suum, & ultaneq. qm. suum. Igit. Deus suum in actum peccati. q.
 vult sic succedere nihil. n. odit eorum, quae sunt, neq. displicere Deo po-
 te, q. omnia adimpleat mung. caa. & sum. n. et in dupliet ille
 suum, q. dicitur q. a Deo, quatenus venit a caa. secunda. requi-
 dem ita operatur & voluntatem Dei. q. similiter quantum ad De-
 um peccet ad male peccati, q. dicitur in malitia, seu actu peccati pro-
 ut a nobis potest influere =

Ad hoc non approbo suum simultaneum
 in actionem peccati, at p. bo. evidentiissimum suum a peccatoris. Sed
 ut ostendam, suppono a caa. n. negari influxum Dei in actum pec-
 cati, id solum, quod influat Deus p. se, et p. se, ita dicit, Can. 6. si qu-
 is dixerit mala opera Deum operari non p. mune solum, id etiam
 p. se, et p. se, anathema sit. =

Suppono & Deum ita succedere, ut non dicitur id
 dicitur a voluntate nra ad actum peccati, admodum Sabro, qui
 subditur uni voluntati create, ea in diffra. q. Sabro nobis subdi-
 to. i. ex nra. Dei, omnino vero solum ex gladio Dei attempetetur
 deviationi voluntati nra. Id manifestum e in si. dicitur negant
 oem peccatoris, tribuenteq. soli voluntati libere mung. dicitur, ut
 patet ex Q. 8 =

Suppono 3 omnigōam, cum dicitur de actu
 peccati in eo etiam differre ab habitu, quod ille ordinatur, appetit
 innate in talem ducum; omnigōa uero potius innate refugiat
 ab eo ducum. Quod est quod omnigōa in eum effum inclinatur innate, in quo
 Deum vult quantum est ex se ducum; Per n. appetitum innatum in dicitur
 quod est ad finem, iam uero Deum quantum est ex se uellet, quod omnigōa n.
 ducum nec detrahitur a nobis in peccatum. Quod omnigōa ex se innate
 refugit ducum in peccatum =

Suppono 4 ad causam p[ro]ximam, et p[ro]ve talem
 n. sufficere quod cum influat p[ro]ximam, n[on] influat ex inclinacione, ordi-
 nacione naturali ad effum. Patet 1 ex indiff[er]entia causa p[ro]ximae, et p[ro]ve accidit
 hoc n. definitur, quod influat p[ro]ximam intentionem; illa quod p[ro]ve influat
 est in aliud. Per in h[uius] p[ro]ve variu apparet, n. sufficere, quod cumque
 influat, n. n. intentione, et inclinacione. Patet in lapide, dum
 movetur sursum, qui motus n. tribuitur lapidi, ut causa, n. q. n. fiat
 a sub[st]antia lapidi, nam nec motus deorsum qui lapidi, ut causa tribu-
 tur, fit a sub[st]antia, sed a gravitate. Quod q. motus sursum n. fit a
 inclinacionem lapidi. Quod causa p[ro]ximae, et p[ro]ve n. solum dicit influere,
 ut cum, sed intendere, et inclinare in effum. Quod idem patet, quod de
 ceptu agentis est agere p[ro]pter finem, ut late ostendit Co. 12, Q. 1,
 art. 2, et 3^a Sententiae, Q. 3. =

Ex q[uo] supponitur in reddo dicitur. De
 Deo. s. autor peccati solum requiritur a dicitur, quod n. sit
 causa p[ro]ximae, et p[ro]ve. Sed ducum simultaneum n. est causa p[ro]ximae, et p[ro]ve
 materialis peccati, licet sit p[ro]ximam p[ro]ximam; Quod evidentiissimum
 dicitur est utrumque ducum. Ita patet. Maior scilicet ex supponitio-
 ne 1. Et minor quoad ducum ultimum ex suppositione 2, 3^a
 et 4^a quoad p[ro]ximam ex sectionibus p[re]cedentibus; n. n. Deum p[ro]ximam
 dicitur, et p[ro]ve intendit motu p[ro]ximam a nullo alio ducum nec dicitur,
 quod igni dicitur, ut sit causa p[ro]ximae. Quod evidentiissimum dicitur

est inter formationem caratrum, cum Sudi Magister sinit se du-
ci ad formandos caracteres a manu quesi impellenti, letrigie
Magister pmouet manum quesi, et dicit ad eorum formationem.
At modo se det Deus in si societati; secundo uero dicitur pte de-
terminantes. § 2

Quis 1. Sed Deus pte dicitur male, n' intendit gra-
lem militiam: q' licet illius .i. caa qre. n' in suis, q' solum defi-
nit adentium. Quia quidquid .i. de hoc, de quo rati scilicet instan-
tia in a' d' uisum simultaneo nulla e, nec dicitur a' nobis in
gra positum impugnat. Quis 2. Sed instantia si n' gra' ma-
litia; h'c. a. eque e' p'or intentionem Dei pte dicitur male, ac
substante' dicitur in tale male. Quia n' malu' p'onebatur e' leg,
ne igni tribuatur gra'le, caa p' m'ua tm' ut patet ex scilicet, pa-
ter § exemplo suadentis male, cui tribuitur gra'li malitia. § n'
satisfit p' instantiam a' d' uisum simultaneo, q'q' etiam circa ip'is
male se det Deus p' m'ue, quin cauere q' e, nec intendat aliquid
in eum & gra'li =

Ad ad argumentum in § 23. Deus n' e' q' re cau-
sa, adiutor, cooperator, et peccati, nec quoad male, id e' addito caa
p' accideri, et p' m'ua; sic a. etiam cauere gra'le: q' n' dum dicitur
Deum cauere peccatum quoad male, sub hac note imbi-
tur h' p' m'ue, male h'ter, seu p' accideri, et ad alio dicitur, ideo facillime
admittit illa q'q' sine addito q' quoad gra'le. nunquam t' dicitur q' dicitur
quoad male, q' hoc additum n' tollitur, q' Deus intendat q' re actum peccati,
et illum q' m'ua' inu' g'at, q' d' nullo dicitur: at q' d' dicitur q' cauere
Deum ad actum peccati in dicto dicitur a' creatura, si in rebo lo-
quendo ut bonum, et donatum e' ut cauere in, possit Deus suadere, et q'
cipere, et neg uelle. Sicut Angelo m'ua' m'ua' cauere q' q' cauere q' modum da-
bit, & alio, tali Angelo uix p' g'at, ut q' creatura etiam peccante ip'is
concurreret. =

Actus non denotat, sicut bonum ipse iustus in abstracto: Velle enim potest fieri
aliqua mala, quae ex uno subito sunt scelerum malum, et alio fieri scelerum bonum.
si iuxta habitum non est malum, licet iustus ipse in actu malum sit, malum
et faciat voluntatem: et actus peccati, qui fit in hominem per ipsum offendit
Deum, reddunt tamen Deum offensum, sicut iustum ratione talis peccati: nisi ipse iustus
idem in actu, qui in se malum est, et voluntatem scelerentem determinat,
et in inclinatione denominat malum, potest tamen iuxta primum primum, et quia
aut in se, et in inclinatione denominat quidem bonum, et placentem
Deo. In malum, si iustus, ut est a Deo, quo pacto reduplicat in omni potest, quia
in se iuxta primum, placeat Deo. Dignificat vero, quatenus venit a causa, et
quod, ut determinat scelerentem reduplicat. Quod idem dicendum est de
Angelo illo in § precedenti.

Ex quo patet, ut Deus licet honestissime faciat,
si iuxta ad peccatum, nequeat tamen intendere eum iustum, nam eo ipso
iuxta in inclinatione, et malum, solum a bonum concurrere, et in se.
fit tamen Deum non potest detraxere, ut enim ex directa inclinatione, et sponte iuxta
rexit, etenim licet etet nole id, quod qui facit detrahit, et qui coactus ab
alio, non tamen qui facit ex se.

Etiam hanc doctrinam exprimit Anselmus in libro de
casu diaboli, cap. 27, sine: nullam aliam causam ut peccaret diabolus causam
habuit, quam impelleretur aliquatenus aut attraheretur nisi, quae voluit.
Ibi satis excludit per detractionem, quia peccari videtur. Explicat tamen postea
quod, quo pacto ipsum velle, seu materiale, peccati, quod in se bonum est, a
Deo detrahit, seu fiat, ait: non solum sed aliquis a Deo, quod Deum sponte dat;
sed etiam quod sponte datur Deo permittente, et sicut dicitur Deus facere,
quod permittit fieri, ita dicitur dare, quod permittit dari. Quoniam igitur per
mittente Deo Angelus unus est potestate a Deo data male unus est, a Deo
habuit (i. e. per voluntatem) ut, quod non est aliud, quam ipsum velle. Si velle, seu materiale
peccati non fit ex promotione Dei, non ex inclinatione, seu sponte sua, sed ex
detractione creaturae. Hoc est ratio dicendum est, ne Deus operetur proprie

et sic, ut peccat auctor =

Exg omnibus suis que dictu satu stat a lo-
cietati max fauere quingue definitiones Inñ decimū decimū =

Disputatio 13. Proponuntur et solvuntur
argumenta, quibus probari potest auxilium
predetrans esse necessario requisitum

Eadem metodo, qua ad detractionem locua sumus a audiendi u aduersarij.
1. probantes detractionem ee nexu requisitam: 2. possibilem: 3. de facto admitten-
dam, ut stabit hui, et duabus sequentibus Disputacionibus =

Sectio 1^a Argumentum pro predeterminatione ne-
cessario requisita ex volunt^e concurrendi 1^a causa
cum 2^a proponitur et soluitur

Omne argum^{tu}, quod fieri solent multiplicari axiomaticis, et propositiones, quales
dignitates uolunt^e hominū; mō hī q, ut ab igni intelliguntur, ināgnē ui-
dentur rexiā dignitate. 1. ca^z agit ut mota a primā. q ut p^{ri}ma
per detractionem. 2. creatura agit, ut mota q ut mota, et p^{ri}ma uixib;
a Deo dati, sicut ipsa detrahit, que creatura agit sicut mota. 2. Peru e
quum uolunt^e et quum detrahit: q p^{ri}ma detrahit caam 2^m. 2. p^{ri}ma
detrahit, quatenus p^{ri}ma dat uoluntatem creaturae, ut se detrahit; sicut e p^{ri}-
mum uolunt^e, q^u inā uita a igne: sicut uolunt^e detrahit Peru etiam
e 1^m detrahit. 3. ad indifferentiā, ut indifferenti n potē omni actio detrahit.
q op^{er}etur uoluntatis indifferenti detrahit. 4. indifferenti ex defectu
uoluntatis detrahit a^lio, ut oculis a^lio, sicut indifferenti ex domi-
nū libero. Ita detrahit 1^a 2^a 3^a 4^a 5^a 6^a 7^a 8^a 9^a 10^a Peru, sicut ad 1^m horum: quod
inuitatur in Deo, qui etri sicut indifferenti, detrahit =

Agamus q^o rexiō, rexiō
sicut sicut nupū. Et caa 2^a op^{er}etur, nexu requisitum in Deo uolunt^e
rexiō: sicut sicut e indifferenti: q detrahit. uia garet. Alios etiam,

lum & uoluntate paratur, ut dicitur

Ob hanc uoluntatem voluntas dei dicitur
de aequaliter dicitur rationata, licet absolute procedat. Solo meum
omninoam dicitur ad operandum a voluntate creati. De quo fit, ut ideo
operetur deus, qd operatur creatura, et omnino dicitur parata ad reu-
rendum, si uoluntati creati dicitur. Si habitus qui n' alicui agn'
qm dicitur a uoluntate, dicitur sua paratur ad reuendendum, si de-
tetur a uoluntate. Differt in omnino ab habitu, qd illa n' sua sua
ia uoluntate dei attemperatur dicitur nra. Uoluntas dei uult qu-
antum e esse, hanc dicitur flexi ad honestum, licet nihil uult
n' impedire quin suam inclinationem fiat ad uerpes habitus ueris egre
ad uerpe dicitur e ut dicitur de h' procedent'

Ad hunc ad argumentum in
q2 uoluntatem dei reuendi indifferenter ee, et rationabilem & caren-
tia operandi q modum tendendi explicatum. Ad procedenti: u' uult habitus
ee indifferenter, et rationabilem. Ad 2^{am} operationem & hanc indifferenter.
Ad 3^{am} hanc uoluntatem n' ee omnino efficacem quoad reuendum in ac-
tu 2°, id solum quoad actum 1° licet procedat ea reuio, et uero affu ut sequi-
atur actus secundum honestum, u' uult oes hoies saluos fieri) ob quod
quantum u' u' n' sequatur, u' n' fructuatur uoluntati dei, qua effe,
quo facto e ingratuabili. Ad 2^{am} licet hanc uoluntatem. i. in uoluntate, ut
si sua dicitur paratur ad reuendendum, sufficit in, ut ppa reuendat dicitur
ad alio. Ad 3^{am} hanc uoluntatem h' deus uidetur q reuendiam medi-
am, quid ea illa sequitur, q licet fiat ex dicitur uoluntati creati, at
n' expectat deus hanc, ut fiat euentum, qe nunquam procedit ingratu.
Ad 4^{am} ratu paratur ea procedenti.

Quis. Quid uult deus ex h' ob h' q uult dicitur
u'. Quid intelligitur sub h' dicitur? An q omnino reuendat? An q ita
n' paratur ad reuendendum? An q reuendat attemperata et qua uoluntati
uoluntati nra ad modum habitus? In quibus de habitu inquiri quid

ut dicitur: De habitu. i. subiectu naa sua satum intelligitur subie-
tus dicitur sub: ac omnia subta n in naa sua, quid de nouo vult
Deu in illa, eam vult quasi subiectam, et modum instrumenti
nro vult esse. Et hoc dicitur ex. lect sequenti =

**Sectio 2^a Argumentum pro predetratone necessario
requisita ut una causa determinet aliam ad operandu
Ubi explicatur in quo consistat ratio
determinandi =**

Non pot. plura gra uenire in unam actionem, ut ueniunt 1^a et 2^a caa, nisi
una detet aliam. sed caa 2^a n potest determinare primam: q^o necessari-
um e, ut 1^a detet secundam. Maior, et via patent: Minorem probant ho-
mote suo modo p^ohibita, q^o Deus e primum liberum, et 1^m determinans.
Ad hoc satum 51 =

Quo cuq^o Mot. illam: n potest una caa detetere aliam, nisi
si p^o aliquam p^omotionem, et detetationem antecedentem. sed caa 2^a nihil
operatur anteced^o ad primam. q^o n potest primam detetere. Maior. Ide
que sola indiget p^ouone, sua detet q^o n detetere uel, et immo oritur ab
omnibus p^oincipij, nihil accipit potius ab uno qm ab alio. q^o n exi-
tur unum p^o alio dicitur determinans. Ist. secunda p^omotione ante-
cedenti d^oque 1^a fit a caa 1^a et 2^a d^oque p^o illam actionem ultra q^o caa
reducitur ab indifferencia in statum detetatum, etenim tam
uolunt^o Det^o qm uoluntas in actus n indifferentes, q^o n e cui caa
2^a potius detet primam, quam e^o =

Price r^o immu^o nro, eam ca-
usam se habere p^o modum detetanti, que ultra indifferencia in actu
1^a det^o d^o cog^o ad operandum, cui 1^a operatio e uoluntaria; illud n.
ea apprehensione terminatum recipitur se detetere ad operandum, q^o ope-
ratur q^o vult; hoc a. soli spectat uoluntati nre: nam Deo, licet indi fe-
rentia, sicut nec habitu uoluntariu n e p^ohibet actus creati arbitrij.

operatur ad uoluntatem, ut libera. Cuius causa sola uult per eam operationem, et non alia, ita etiam sola uult liberam operatur, sicut ut dicitur, licet non agat quous =

Quis, cuius potestatem dicit uoluntatem liberam uenire, ut uelint per eandem uoluntatem utique liberam: ut potest dicit causam et agere, eandem actionem, dicit uoluntatem in se, et eandem actionem uelle. Et conceptus libertatis potest se, et alia dicitur ex. Quid. Tunc requirit quous liberam operatur, si ab alio dicitur: et non omnino implicatio mutua dicitur, non minus quam mutua potestas, ut dicam. Duplex sequentia =

Primum. Quod dicitur se dicitur, liberam uelle, seu operari per modum dominantis, et subordinantis sibi alia ratione. Quod nunquam satis explicatur, quid habeat causa, ut non sub actione se operatur, ut non dicitur, si non dicitur quous. Quod notum est et ab omnibus scedendum, quod causa agit, ut libera per uiam uoluntatem, et non causa. Item quod hoc uingere potest sine promotione liberam in non liberam, potest ueluti habitus cognitionis indifferentis, per affectionem etiam, quod ut sub agant et uoluntate, in non promotionis ab ea accipiunt. Quod in ipso ueluti libertatis apparet minus dicitur, iam hoc satis claret et ab omnibus sine promotione. Quod in ipso Deo, ubi uoluntate loquendo ipsa uoluntas diuina se dicitur, et dicitur indifferentiam cognitionis sua, ut illi et non sibi tribuatur operatio, in quo nihil promotionis includitur, sed per uiam executionem libertatis =

Si a. Quod quid habeat una causa per aliam, ob quod dicitur potest esse indifferentis, equis et inimicis influentis, uel uoluntaria, seu uolens per operationem potest uoluntatis quam dicitur potest Michael, quam Gabriel in se habeat per modum liberi, seu dicitur. Quod factum per quam tunc agit Michael talis natus, et modi tendendi, ut in Gabriele. rationem per causam quam uigilantem ad eam actionem, sola non uenit enim: causam enim, quod sic dicitur, requirit ueluti actio, requirit quod ipsa in talis dictionis in actionem dicitur. Quod causa ad se, ueluti ita negat

negativè se habet, n̄ sufficit ad actionem, nec ullo m̄o actus generatur
in seipsum n̄a, ut si iungatur manus qua et huiusmodi ad incidē-
tium d̄o procedentem et utiq; p̄cipue relabatur veniendo, nulla tunc ta-
bitur scriptura; ut etiam si ego n̄ veniam ambulare, n̄ ideo ambulabo,
n̄ ab alio impellor =

Si ulterius urgeas quid sit in Tabule se habere p̄cipue
n̄ veniendo? R̄ q̄ p̄a Tabule in actu ad eam actionem d̄nariatur
statim, & quicquid p̄volitionem p̄cipue n̄ impediendi talem actus-
nem. Dixi statim, & quicquid p̄cipue, q̄ q̄ caa d̄nariata n̄ est volitiva, id
que p̄cipue, ut habitus iam n̄a sua est ita d̄nariata, ut n̄ veniens, seu ut
subiecta =

Sed sic urget difficultas sed procedentis p̄cipue. & omnimoda n̄. i. n̄a sua
subta voluntati n̄e q̄ quid d̄nariatur sic attemperata, ut d̄nariatur a nobis?
Nam licet Deus nolit impedire suam omnimodam, at̄ ideo ipse est subordina-
tus voluntati n̄e, q̄ idem etiam possumus dicere de voluntate Tabule q̄
n̄ est p̄cipue subta Michaeli. Et licet omnimoda n̄. i. attemperata ea se absolute,
sicut habitus; Et n̄ attemperata ea se, ut actus p̄ hanc actionem specia-
tem nobis liberam. Q̄e dum Deus vult q̄ sua p̄a d̄nariatur, aut etiam Ta-
bule ad hanc actionem specialem, per hoc vult se, et Tabulem esse attem-
peratam, et d̄nariabilem a Michaeli =

Specialem a actionis sui n̄at in
eo q̄ maioris conatus. i. actus, ut a Michaeli, q̄m ut a Tabule, q̄m n̄a
um in sumat Michaeli, seu caa d̄nariatur, q̄m caa d̄nariatur. Illa n̄ vincit
indifferentiam inclinancem in oppositum, siquidem caa d̄nariatur p̄ se
inclinat in usum externum d̄nariatur. Q̄e ponens actionem veni-
at p̄cipue n̄ agendi. At caa d̄nariatur nullam inclinationem vincit ipse.
Q̄e Tabule, q̄ agit d̄nariatur impendit vici, ut unum q̄ d̄nariatur ipse,
ut duo q̄, sic vincit ipse inclinationem n̄ agendi, illi vici ab alio
vincitur =

Quia q̄ omnib; rebus, sine ulla p̄cipue motione p̄cipue n̄a in ean-

dem operationem duas causas indifferentes, imo, et voluntaria, ita ut una
delectetur ad aliam nempe eam, cuius operatio operatur, ut libera, seu
ut specialis modi tendendi, et conatus vincenti indifferentem ad
oppositum, in quo suo delectationi nititur tam in voluntate libera
cuius habitu quoniam in omnibus, etiam ab actu principij voluntatis
suscipitur per modum habitus, ut Gabriel dicitur et Michael in 2.
sect. 2.

Obij. Causa obicit secundam quoad individuationem, negans in
2^a dicitur unum individuum ad se ab aliis, ut patet ex 2° sect. in 3°
argum. Sed hoc individuum non distinguitur a specie. 2° Causa obicit
etiam quoad speciem. 2° Causa obicit delectationem quoad individuum, et
quoad speciem delectationem ad se ab aliis, negans in specie, negans in individuo, sed so-
lum negativem, quatenus negat delectationem ad reliqua individua amari
per se, in vero negat ad aliquam speciem, ex quo causa 2^a delectationis ma-
net in negativem ad unum individuum per alio eadem speciem, et
in ipsa specie et ob id dicitur potius delectationem quoad individua tri-
onem, quoniam quoad speciem, in quo nihil delectationis est in obicitate, idem
tate gradu individuali, et specifico.

sectio 3. Tertium argum pro predicto nario requisita ex sum-
ma potestate. Deo conueniente supra hominum corda
Deum habet summam eorum cordium, quod per se habeat inclinacionem omnino
potentissimam potestatem, et magis habet Deum in manu sua volun-
tates hominum, quoniam ipsi suas, sed ad hoc natio requiritur per delectationem per ista
est natio requisita. Ita legitima est. Maioribus verbis si Augustinus 2° 24 de
coactione, et dicitur quod accipit in Insuperius 2° 98: qui porro tam im-
pie deperit, ut dicitur Deum malas hominum voluntates quas volu-
it, quando voluerit, et ubi voluerit in bonum non potest surtere. Item
lib. 1 ad simplicianum 2° 2, qui audeat dicere deffuie Deo modum
quo etiam Causa ad eam si dem mentem applicaret voluntatem duxerit.

in qua iacob ubi fuerat? sed ratione in =

Maiores quod ex orationibus, quibus
 deus ecclesia precatur, ut deus iuxta nos, etiam si videamus quantum
 sui iuvacem cognitionem et illuminationem sufficientem et quamvis
 et n. uocacionem, ad suscipiendum efficacem. Et quia deus etiam collato
 omni auct. sufficienti, ubi tenet potestatem suam voluntate hominum
 uerere. Unde dicitur in 1. Cor. 107, cum dicitur: operatur deus
quantum in se, ut uelimus, et nobis nota sunt eius eloquia, sed
si ei acquiescere uolumus, nos ut operatio eius nobis in nobis prout
efficiamus. addit Augustinus: quod si dicitur effectus nostri orationibus et adiu. Et
 huiusmodi dicitur quod qui petit ab alio id quod est sub eius potestate, id solum
 sub potestate petenti.

Et eadem Maiores quod ex omnibus, quod deus omni-
 tudinem suam conuenit, semper et illum omittit potestatem. Et quod
 semper huiusmodi sub sua potestate. An sequitur patet ex scriptis, ut specia-
 lim dicitur in 1. Cor. 107, sine: cum dicitur in scriptura: uentum
meum et ego uentum ad uos, libertatem uos admoneremur. Cum res-
ponderemus, uerere nos. Unde ad te, et uerteremur, deus nos propter graui-
nam infirmum. Et uide sub potestate nostra nos uerere, ita et sub pote-
 tate dei potenti semper uerere nos omittit.

3. Maiores quod. Deus dicitur
 dominatur in omni actione creaturae, sicut liberat, sicut uerere, et sicut. Et
 ubi deus dicitur, ita et liberat. An quod: quod omnia creata dicitur
 debent uerere deo. sicut dicitur in 1. Cor. 107, sicut dicitur in aquarum, ita
 cor Regi in manu dei est quocumque uoluerit uerere illud, ubi expende
 ly sicut. Et deus in omni est in uoluntate quod in anima nostra, ad uerere
 anime potestatem est actio etiam libera uoluntati. Et est sub deo. Hoc
 argumentum sit a Philo 1. 1. 1. 1. ubi: actio uoluntaria non solum est a
uoluntate ut in omni agente, sed a deo, ut a primo agente, qui se sermentum
imprimat. Et sicut uoluntatem potest imutare actum suum in aliud, ita et

multo amplius Deu =

Penit. p' eadem r't, nam Deo n' minus potest
dominari omnibz, qm' apud in oia q' sicut actio sui creaturae debet
e' subta imm' influentia Dei, ita et imm' dominatu, ut Deu immediate
potest dare eam, & auferre p' suo libito. Et q' a h'is manu dominium ha-
beret creatura a aliquo effum, qm' Deu, siquidem creatura potest il-
lum ponere p' suo libito, secus Deu =

Item dicitur. Si n' va' futura sub potes-
tate Dei nra' actiones nri' p'cederent ad eum p'cederent, p' q' a h'is pot-
est p' libito suo uoluntati nra' reddere inefficacia oia aua, unde Deu
obtinere n' potest nram uoluntatem. Si Deu n' potest, n' a h'is uale-
bit hominum corda, qm' ex suppositione p'cedentia de futura uoluntate
nri' a. quid potentia potestati arguit Aug' a creatu initio dicit
Act: etenim ea nra' suppositione cuius super se potest. Si nra'
actiones n' n' sub nra' potestate, nri' sunt sub nra' d'ratione. q' nri' sub po-
testate Dei. Si libertas creata tollitur i' nra' actione, si dicitur a Deo,
p' et libertas Dei si dicitur a nobis. Sed uoluntatem. Et in q' ante p-
cedentia, anima ut habeat uoluntate potestatem actiones uoluntati dicitur q'
dicit et uoluntate ipsa uoluntati gra, neg. ideo. Sed nri' libertas.
p' similiter dicendum de Deo =

Si dicat solum e' verum de facto sub-
di' nri' actiones nra' Deo, cogit de facto comp' p'cederent aliqua
aui' efficacia. De Aug' a cuius uerba quia ex a p'cedentia do-
um, et a p'cedentia, et neg' n' solum de facto. h'antur a p'cedentia e' actio-
nes nra' sub dominio et potestate Dei =

Si dicat s' id dictum, q' nri'
libertas seu libere nobis, at saltem nri' potest actiones nra' inferre. De
eo Aug' a potest Deu actiones nra' in bonum dixerit, actiones a nri'
sua libere, n' n' bono. P'cedentia Cap. 14 de Cox' et Gra' dicit: uolentia
saluum facere (ita q' p'cedentia) nullum hominum uolentia arbitria,

si n. uelle, aut nolle in uolenti et nolenti e potestate (et nec libera)
ut diuinam potestatem n impediat =

Si dicat id dictum e q met sa-
phyce. Voltem morabier e impossibile, quin aliq auxiliu uage n
efficax, seu possit uoluntas creata omnib, uolere. De, ly quas uolue-
rit et q uoluerit, etia de Uig m lncn. p p e in dicit potestatem n
solum sub aliq auxili uage id sub quolibet deiate. Preterquam
q in de lncn ostendi, si iugula aua sint indifferencia, etiam ab
lectu p e frustrari =

sectio 4. Soluitur precedens argumentum

Quo argum facile potest responderi ex doctrina, quam dedi de de lncn,
sect 4. p e, et leum e necessarium ad n pducendam creaturam, n n piciat
se posse ea uti quocunq uoluerit, id n potest supremum dominum dei circa
creaturam, ut dicitur dicit in l. de Angelis n p e produci = Angelum in uolun-
ta, in quo p uideatur peccatum, ne in leum uoluerit uoluerit uoluerit
peccati, et sicut titulo uoluerit n p e aliq uoluerit, n n p uideatur id n
p e q uoluerit, et ita titulo dominij supremi nequeat p uoluerit
creata, n n que p uideatur p scienciaam mediam uoluerit p e quocunq Deus
uoluerit, ab ea n p uoluerit. Ex quo n potest n uoluerit semper deo supra
dominum uoluerit potest in frustrari, etiam metaphyice, neque
q uoluerit ad hoc ex p uoluerit ut patet =

Sed hoc omnis absolute respondeo ex om-
ni potentia potestate dei optime colligi potest deo tantam e, ut semper
habeat aliq auxili (n quidem uoluerit, ut dixi deo p e, id deo in a-
tum) seu modum uoluerit, l deo uoluerit ita efficax in uoluerit, ut morali-
ter implicet frustrari, ex quo n n qui uoluerit p uoluerit negat euentum
oppositum, ut dixit Aug p uoluerit: nullu. n. n n amenu p uoluerit
p uoluerit moralem impossibilitatem, que impossibilitate n uoluerit ex
trinsece in uoluerit, id in uoluerit emittate auxili, p p p e deo

58
apponeu ad quamvis voluntatem nram, quia voluerit etiam volu-
it potest necesse hominum voluntates. Item moraliter loquendo ma-
gius habet Deu in manu sua voluntates hominum quam ipsi suas, nam
h^o solvunt eas habet post collationem auxilij; Deu v^o antecedenter. =

¶ ad ar-
gumentum in de decedenti Maiorem absolute cedo, id. n. absolute
cedimus alicui eventui n^o pot^o, q^o moraliter nexum est, si dicitur n^o
pot^o utraque via univ^osa, in quam contrarietatem moralem reducere
si res p^obaones Maiorem, n^o n^o aliud videntur. Minorem cedo de p^o-
detraone moraliter infallibili, utru^o n. a solo Deo est. Paritas deum
p^ota a detraone anime in actione libera voluntari nulla est, cum quia
anima n^o potest actiones voluntari, nullam p^omotionem imprimat
p^ode voluntate: tum etiam si anime adhibetur im^o detraone volu-
tionum, ergo volitiones n^o exunt liberae ipsi p^ode voluntate, sed tunc
eant quorum instrumentum detraone anime p^o modum habitus: ne-
queunt n. duo p^ota, ut libera recurre ad eandem actionem, ut
iam dicitur.

Disputatio 14. Proponuntur et solvuntur arg.
quibus probari potest auxilium predestians, si item possi-
bile. Ubi de decreto non praeiudicet sed concomitantem deter-
minante, seu de mutua determinatione inter causam, 13 et 23.

§ 1. Primum argumentum pro possibilitate
auxilij intrinsece efficaci ex decreto con-
comitantem detrante proponitur

Aliquis scribit de immo de 1, de 3, sup. 2, de 151, et 160, Monte p^olo
16 Co. 2 in 1. De 47, aut 99, vatu lauent. Vazquez 1, 2, 99, cap. 6 et alij ad. trontur
detraone Dei p^o est intrinsece efficax si ponatur in decreto concomitante ordine causa lib^o acti-
onem nram: obijactio nra eum omnino sub potestate Dei, nam leg^o suo lib^o nram

actio^{ne} detrahit, nobis^q utitur, sicut nos utimur habitu, qui solum^q committentes
 detrahimus. Quis n^o ledetur nra libertas, siat hoc aut^m seu decretum. s. est
 nexum & nra actio^{ne}: tum q^{ia} nulla necitas, nisi^o am^o obstat libertati; tum
 q^{ia} ipsa detrahitio, seu decretum diuinum quoad suam exactam est impedi^{bi}le et sub
 nra potestate, et detractioni, nam mutuo nos illud detrahimus, n^o a libertate detrahit,
 q^{ia} sub nra potestate est =

Hec n^o max^o p^o q^{ia} illam q^{ia} rime^o explicatur cordia nra
 liberi arbitrij & efficaciam diuine gratie. Nam si n^o minus dabit^{ur} Reg^{is} in ma-
 nu sua uoluntate homini, q^{ia} ipse sua: siquid^o uterq^{ue} eadem detrahit & libum^o.
 quodquid in sacru^o literu^o dicitur q^{ia} summa potestate, et efficaciam diu^o uoluntatis
 in actiones dei stat^{ur} ratione huius decreti: ratione cuius ideo nos operamur q^{ia} leu^o
 pulit; quodquid uero impugnationu^o nre uoluntatis stricta exponitur, q^{ia} nos
 sine ullo detrahente, imo detrahentib^{us} nobis, q^{ia} uolumus operamur. Dea Amor.
 ex p^o ratione ad lucam dixit huiusde^o nra et gratia cap^o 3: Qui Christum sequun-
tur, pot^o interrogatus, cur ee uoluerit Christianus? Num est m^o b^o: q^{ia} dicit
n^o negat Deo unum: q^{ia} ideo operatur q^{ia} ipse glauet, et Deo. Que cordia ratio
q^{ia} mutuum detractionem ita clari dicit oia uolunt^o (ingunt) ut hinc imponi-
bili d^o diffi^o h^o cap^o eret, ad huc amplectenda foret, ut pote eadem d^o q^{ia} q^{ia}
difficultatibus, q^{ia} q^{ia} nra libertate & detractionem, et libertate diuina & uo-
luntatem mediam argu^o solent =

Ad impossibilitatem huiusmodi detrahitio libera no-
 mitantur sic p^o. Non repugnat duplex actio immo libera ab eodem q^{ia} libero eadem
 ita, ut actio d^o exi^o q^{ia} datur. De^o est q^{ia} eadem a diuersis p^oncipijs, q^{ia} libe-
 ra. s. immo. h^o p^o a p^ontate: n^o n^o obstante q^{ia} in act^o d^o datur noua libertas immo,
 detrahitur a d^o q^{ia} ista caecitas p^ocedens uincantur, q^{ia} q^{ia} ita sint in eadem, ut
 h^o q^{ia} est De^o est ita n^o obstante, q^{ia} p^oncipium h^o ut d^o d^o datur a d^o libere se
 exercere potest detrahit^o & comittente a d^o =

Ad multu^o p^o q^{ia} actio, et tunc amoru^o
 s. d^o glauet comittente in eadem, et immo libera uoluntati, ab^o ista n^o meure-
 tur h^o libere q^{ia} amorem. Que p^ontate intentionu^o in eadem amore.

Ex doctrinā positā sequitur 1. n. eē necessariam scientiam mediā pro
 recordiā gratiæ, & destinatiōnis n. rō arbitrio, siquidem indeq. a scientiā mediā
 Deū ut scientiam simpliciter intelligentiā sub quolibet auct. saluatiōem
 n. rā liberam futuram p. suo placito. 2. admitti etiam poterit qualitatē
 actio creata quā cā 1. dicitur phisicā 2. am. cui n. n. poterit hęc detrahiō eē comi-
 tati et impedibilis a nobis, sicut decretum, q. max. gater, n. decreta Dei
 libera statuuntur ex notatiōne ad exteriā, 1. dabitur phisicā, et intēra de-
 tractio. 2. circa actum peccati admittenda eēt similis detrahiō ex q. Dei, cu-
 ius poterit etiam subē permittere q. placito Dominum peccata. August. q.
 96. Enchir. quā facile ē Deo q. vult facere tam facile ē q. n. vult eē n.
uere; unde idē peccabit homo, q. Deū illum n. detrahit ad bonum. 4.
 Deū n. reus; et quantum ē ex se intendet n. rā salutem, siquidem ex
 se, et a nullo coactu ponit impedimentum salutis, tale n. ē negatiō de-
 tractiōis dicit. Vide Q. 10. A. 1. Ob quas illationes, quē mihi legitime videntur,
 n. mirus odi iam olim am. Hanc, qm. phisicā detrahiōnem =

Cuius odio
 haberi debet a hominib. 1. q. Deū n. n. eē 1. detrahiō n. eē solus, qui dūcerit, nec
 in solum eius inexcusable iudicium reducendum ē unum uerū p. aliis,
 q. hęc fiant, q. cā 2. se detrahit, et vult. (i. e. mutua detrahiōne) I. uere hūc expo-
 brauit Aug. q. 95. Enchir. quid indignū ē: idē n. fecit, q. neglexit, quolibet
omnipotenti uoluntati hominū impediri? Etenim, si idē Deū n. uoluit
 comitantes, q. h. n. uoluit, ubi impediriūt omnipotentis opus, et uoluntate.
 2. p. xā effā, quale ē hoc decretum, n. eēt p. xā, q. p. eadē a n. rō opere n. rā
 q. uoluntati adhibendum. i. siquidem n. solum decreti efficaciam, sed ja eadē
 eū datur, q. uolumus. Vide Q. 1. A. 1. ubi dicitur q. mutua p. uoluntatem detrahiōnis a
 n. rō uerū, oīa n. eēque militanti q. hanc mutua detrahiōnem, ut iterum dicit
 Adit =

1. si arguo eo, q. mutua detrahiō libera quāde. Regneret ac mutua p. uoluntati. Ad oī.
 ostendo, q. detrahiō ad existendum, quē ut 1. Vno deditur q. cau. i. ut exūbat
 Dei, ē signum p. uoluntati adhibendo ad influuū, maxime, q. attinet

ad libertatem impediendam, si n. uere Deu p. suo placito quie inspecto
me detraat, et n. minus mea qm habitu actio subijitur Deo, quid prodest
uocare eam detractionem concomitantem? Nonne uoluntati tollit habitum
libertatem ob hunc modum detraendi, uidebitur concomitantem? =

Arguo. q. Sit
de nomine in proximitate naale, si uere datur proximitas detractioni, neg. n.
aliunde uoluntati Dei dicitur proxima a hominibus, nisi ob hanc causalem,
que in detractione imbitur: ideo si operatur, q. Deu uult. si n. ubi datur
ex p. ob fundamentum ad hanc causalem inter duas res, negatur proximi-
tas, si negare licet omnem proximitatem. q. si datur modo dicto mutua de-
tractio, dabitur imq. mutua proximitas. =

Statibus, qui datur, ut repugnet mu-
tua proximitas, causalitas urget etiam in mutua detractione. Quemadmo-
dum n. nemo dat, q. n. hiet ex se, et ideo indeq. a suo effu debet caa rari,
ut exru, ita dum h. detraat raone sui sem. Sed excludendum, et n. soly
utraq. res detraat ab uno imuni principio, causa, ut in casib. 54 (quo
pato etiam dum res due ab alia causa proximi pendeant, pot. se
mutuo causare) iam opur e, q. An se sit detraat indeq. ab alia
S, ut titulo detractioni, quam in se habet, detraet sem. S. Iff. nam
quemadmodum uia motu uenimus in unum s. moueri, ideo q.
ngmitur mutua causalitas, ita a fortiori uia dominij liberi
uenimus in unum dominum. q. repugnat, q. mutuo se detraet libere
et p. modum dominij duo supposita, alia a eadem sem. ponet
apud duos se idere dominum in solidum, imo sexuio, et dominij
sa oium primam appensionem. =

Deniq. arguo, ne ullo m. potuit da-
ri in ead. inter uoluntatem diuinam, et nam, si diu. nullum in flu-
xum (quo foret subie. p. n. a) exerceat. Implet actum s. influendi.
Ex causa nexa. si ista sit pleta in actu, impediui nequit ab ullo
extio n. influente, quid quid sit de uoluntate Dei, ut arguunt

arguunt *Ad 2^a Quamvis*. p^o idem dicendum de causa libera; hinc n. quo
 ab vim agendi n^o minus potens et irimpediibili ab alio, qm^o caa^o necessaria.
 Volitio creata metitur ita, ut n^o possit ee sine divina? p^o qui n^o habet
 potam imm^o, lmediate a^o divinam, nec het a^o creatam, ut qui n^o habet iura
 actionem, n^o haberet a^o trum, qui n^o potest unum actum, n^o potest alium
 nexum & 1° in §4. Tum sic: id si diu^o n^o p^ose comitari ex eo, q^o h^o habeat
 p^oincipia causativa sua volitionu, n^o ideo h^oet potam ad volitionem diu^o
 nam imm^o, ut patet; id nec mediate, q^o n^o e^o vario titulo sui volitio h^oum^o,
 in quam refunditur exaa diu^o, alia h^oum^o esset p^oior, sicut e^o p^oior qm^o
 scia^o visionu. Sed detran^o liberum, n^o adq^o liberum n^o, ut tale e^o causale,
 et stringens: id Deus, et creatura n^o duo libera adq^o se detran^oia p^o suo
 placito. p^o istum casualiter stringent simul. Atq^o n^o, et via patens; Atq^o n^o
 p^o, tum ex ip^oceptu libertati, qud, ut talu^o stringenti e^o; tum etiam, q^o
 ideo putamus regnare pluralitatem Deorum, q^o p^o accidenti n^oerixent
 in qualibet sua volitione, eo q^o quilibet indiq^o, ab alio esset p^olere liber.
 Sed de his plura in § de actibus humanu. =

Ad id ad argumentum Sectio-
 nu^o pcedenti Respondet, regnare hanc detran^oionem, seu decretum comi-
 tari, q^o licet ab uno p^oincipio imuni possint elici omnia duo exercitia
 libera, & n^o, a quo detran^oentur, ut dixi p^oante pcedenti, (quam mentionem
 habent casu in §4) etiam a duobus p^oincipiis, q^o ita reguntur ab alio
 superiori moderanti eorum decursum & § § 5 q^o n^o; scilicet dicendum quan-
 do duo p^oia operantur omnino libere vane sui; tunc n. cum operatio
 cuiuslibet antecedenter ad aliam non sit determinata, n^o potest esse va-
 tio determinandi aliam; hinc enim bene urget, ab indifferenti, ut indif-
 ferenti n^o potest venire detran^oionem: siquidem operatio p^o dum detran^oitur
 ab A n^o detran^oitur, ut a p^oio libero, sed illatio: ex indifferenti. a. nequit in-
 ferri aliquid detran^oum. Nec licet recurre ad symmetriam inter volitione
 divinam et creatam: nam ubi nihil p^ohyum influit, divina nequit
 subijcere creatam, ut dicam Secte regni. =

Item voluntas Dei quantum ad efficaciter affectum procedat si nihil im-
 mutet de pota immediata, et plena, ita impeditur non potest, ne agat, ut contra
 Aristotolum ostendunt et igni distributionem non potest impeditur, si ignis ex se sit
 proprius plenus. et voluntas creata potest frustrare tale decretum Dei cre-
 ando et illud. =

Si decretum tale fingatur, ut natura sua generaliter sym-
 paticam solum habeatur a Deo, quod causa se erat operaturam per auxilium
 indifferens. Sed ex suppositione, quod si impossibile sibi relinqueretur in-
 dependens a Deo, ut aliqui fingunt. In hoc casu iam fieret, licet tale de-
 cretum supponat frustrationem operationi nisi, ut scia media, unde non habe-
 bitur a Deo gratia libera, habitur mutua detrahitio natura voluntatum, et divina
 que respicit ex antecedenti. et decretum hoc independens a scientia media,
 licet solo actionem liberam per aliam autem indifferens uage, et sic frustra-
 bile est merhaghya et ex de. Credo frustrabile. et a voluntate collectio
 omni auxiliorum indifferens. Sed dicit absolute. solo operationem vo-
 luntati, nisi per auxilium indifferens. et decretum fieret absolute
 impeditibile a nobis, impeditibile tamen ea suppositione, quod si eligatur au-
 tem indifferens: voluntati. n. natura, ut etiam nobis auxilium indifferens potens non
 glititer efficere, ne in Deo fieret tale decretum: ut licet absolute non pen-
 deat scia media a natura voluntate, ex suppositione tamen, quod ita iam in bene-
 fiat auxilium, gendet, ut late explicui in de. Credo. No. =

Quidquid de liber-
 tate sit, aliunde maxime dedecet Deum tale decretum, seu decretum extrin-
 seca, ut requirita ad actiones causas, requireretur. n. ad peccatum, et sic di-
 recte, et immo fluit a voluntate divina, quod cuius audiō, quod physicam de-
 detractionem, ut dicam in de peccati =

*Sectio 4. Reliqua argumenta pro possibilitate
 predeterminationis. Vbi de potestate impediendi omnia
 essentialiter connexa cum impeditibili*

Disputatio 15.
Argum. pro auxilio intinsece praedictante ut de facto
admittatur, proponuntur & pro nobis esse
probantur

Hic p[ro]p[ri]am argum[ent]a ad aut[orit]ates, quae longu[m] exegerat manus omnium
petunt, q[ui]a ceteris scholasticis parantur. Videantur apud Dur[um] p[ar]t[em] 4^a multa
uolumina de Scientia, de Voluntate, de Providentia, et Praedestinatione.
Ibi. n. ad aut[orit]ate fundamenti n[ost]ri p[ro]p[ri]e exacta p[ro]demonstrat[ur] defectu
to, si semel Regu[m]ta n[ost]ri. ex l. 2, et 13. =

Sec[ti]o 1^a Ex Sacra Scriptura: Ubi quate
Auxilium intinsece efficax admitti possit?

Max[ime] expendunt Thom[as] 1° Corin[th] 4. 7: qu[is] enim se dicitur. Et Rom. 9.
18. n[on] est uolenti, neq[ue] uolenti. Ista in testimonia satis explicata n[on] est, et pro
nobis exorta Dur[us] 4, Sect[io] 3. =

Exempl[um]. Roman. 8. 14 agimur: uem[us] Ioa.
6. 44 trahimur. Ezech. 36. 27: faciam q[uo]d in p[re]ceptu meo ambulati. Et ut
ait Aug[ustinus] de Trinitate, et libro ad Rom[anos] cap. 16: facit ut faciamus bonum, p[ro]bando uires
efficacissimas uoluntati p[ro]p[ri]e p[ro]demonstrat[ur], ut n[on] exegeret, quid factum u-
mus: a quoq[ue] facimur, ut faciat, et nos deriamus, et trahimur; n[on]
uero trahimur: qu[ia] n[on] trahimur (Aug[ustinus] ad ual[erium] Epistolae Pelagi cap. 19)
si iam uolebat. Q[uo]d h[ic] significatur sup[er]naturalit[er] uel uolenti, quae na-
turae p[ro]p[ri]ae, et a demoni, et appetitu n[ost]ri uenturiam in a[n]i[m]a agimur, et
agimur: at ex uolenti benonenti citato Deo, n[on] est tale. Sed trahimur a[n]i[m]a, quo De-
us agit, trahit, facit, ut faciamus, cui uenturiam p[ro]ponit. Quae uerba excludunt ma-
nifeste p[ro]demonstrat[ur], ut exegerit tota Deo. =

Ubi h[ic], et similib[us] testimonijs plenius
satis faciat, nota de Ignorantia Aug[ustinus] et Theologorum, quam late ostendit Dur[us] d[omi]ni 31
de Quodam, et ex B[ea]ti Alua. Q[ui] 16, N[on] 5, et Albel. Q[ui] 58, N[on] 1, igitur uerum n[ost]rum deli-

de liberatum numerari inter aux^u gratia, cum rogatur & alij subse-
quentib⁹. Quam accipionem iam dabitur alijs aux^m intus eff^u foru-
mum in^ustrabile, in q^o pot^e reduci, & dicitur Deus nos de^uo, facere ut
faciam⁹, libere vires efficacissimas. Et in aux^m amicum e^u liberatu, & in
indivisum ab ip^o n^o exercitio libero =

Ita accipio, et gratia p^o t^o ex huj^o
q^o 10 de libero arbitrio, et dicitur, ubi vires efficacissimas, quos Deus facit,
ut faciamus explicita magnam, et volubram voluntatem, quatu^o erat
in Naturib⁹. Item de correptione, et dicitur q^o 14. Deus vob^o voluntati-
bus eorum, quai ipse in illis operatur, & traxit. Sic ipsum adumg^o ue-
xantia, vocat adiutorium p^oveuantia ibidem q^o 14: quia adiutoria
distinguentia, aliud sine quo aliquid n^o fit, aliud quo aliquid fit:
Sic beatitudo e^u adiutorium, ut s^o ut beat^o, n^o solum in quo n^o fit;
verum etiam quo fit, p^oter q^o datur: q^o et si data fuerit s^o beatitudo,
non fit beat^o; et si data nunquam fuerit, nunquam erit. Sic p^oestina-
tu tale adiutorium p^oveuantia datur, ut n^o solum sine isto dono p^o
veuantia e^u n^o possunt, verum etiam ut p^o hoc donum n^o n^o p^oveuantia
erit. Nam vero beatitudo e^u ipse act^o & unio^o. p^o p^oveuantia s^o
ipse actus & p^oveuantia =

Et q^o ip^o actus n^o de liberatu, qui in ultimas
inclinant, ut in^o in e^ulectionem, impetratu in impetratum, in^o in
or in exercitum numerari debeat inter aux^u gratia, ut q^o ubi
actus n^o donum Dei, (sicut dicitur q^o 10) Hominum voluit e^u merita,
quos ip^o dona. August^o 2 ad Rom^o q^o 1 ante medium: si querat
mus, utrum Dei donum sit voluntas bona, minus e^u negare quicquam
audeat. Et legit^o 100 ante medium: ipsum hominu^o meritum donum
exortatum. aliusde^o mo^o uent ad ab^o actus salutares: q^o nihil e^u
Dee ad rationem auxiliij. Ip^o n^o solum, ut velimus, ca^o etiam ut agamus o-
pus salutis indigemus aux^u Dei: at ad op^o exercitio^o immediat^o mouet
affectus abolutu, et de liberatu q^o t^o uocatio: ergo ille habebit rationem

in auxilij =

Testimonia sacra scriptura clariora nobis s. 1. in negatio gratia
Iudeorum de Lyris Mat. 23. quod probat Lyris operarios & equalibus auxili
ii, et in peccatore, ut dixi. Q. 4. 5. et Q. de scientia. Item 2 ex 1. Cor. 15.
ubi gloriatur Apolosus gratiam in eo non fuisse uacua, seu inefficacem. 3.
q. anteced. de Pauli operationem non erat in xpo eff. seu non uacua: de eo. n.
q. sine me, quod gloriatio. Item 3 ex 2. Cor. 1. 10. saturate, ut bona ope
ra certam uocacionem, et electionem faciant. Et quid. a. nra
solitudo, si anteced. et indeq. a nobis certa e. q. certitudo uenit ab opere. Item 4
ex Act. 7. 51. Porro semper Spiritu sancto ueritati rati negatur peccato de 2. Dig.
6. Item 5. Marc. 5. 4. expectari, ut faceret uobis clare ostendit, q. Deus ex se nra
ut aux. in facundum, nec ipsi tribuit infacunditatem: tribuet. a. si a Deo
ueni ut imp. detrahit. Vide Q. 10. =

Secundo De Concilijs ubi Statuitur gratia efficax in actu 2o.

Argument. 3. q. 2. ad 2. tenet. Sen 6. Q. 13. manu perueniant aliunde haberi non potest,
nisi ex Deo. si. a. efficacia e. extrinca iam habetur aliunde, et ex uenit. Q. 1. m.
grauandi, licet, ut non eff. gendat a nobis conditionate operari, at ut habeatur,
(ut loquitur tenet.) seu ut operari illud, sic aliunde non haberi, nisi a Deo.
nulli. n. nisi merito illud obtinere possunt. Et de aux. ut eff. etiam dari
proxi. nra, in actu, antecedenter ad nra merita modo explicando 3.
et 2. regni =

Inhabu. Gratia ut adiuuans est pro proxi. ad nostra merita
iuxta Concilia: at ut adiuuans est determinans operationem nostram;
aliter non est adiuuans actu, sed potens adiuuare: ergo est q. determinans.
Minor, et conuenientia patet. Maior probatur ex Grauiano
Can. 4. 9. et 15, ubi definitur Deus non expectare nostram uoluntatem
ut adiuuet, sed incipere. Senonem in Operatione: In bonis operibus pro
manu adhibetur gratia et non arbitrio. Conuenit in Enciclopedia 3. de

tractatu de Sacramento Penitentiae & sed iterum inq[ui]t ibi: Sane gra-
tiam voluntas nostra subsequitur, non quidem tempore, sed natu-
ra. Concilium Tridentinum Sessione sexta, Capite quinto, Vocacionem
 efficacem (de qua l. 6, § 4) dicit esse quoniam, et a qua exordium iustificati-
 onis summitur. Et § 2 dicit, nos disponi ad iustificacionem a gratia abue-
 uante, quod a. disponit pro gratia est. =

Argumentum hoc factum
 in ea doctrina de Emphylagiano sumitur inuicem saluti esse
 ex uerbis naas, agnosce maam dnu denu, rogauer ea l. 4, et 3, nihil
 pbat h. nam qd Deus a nobis excedet, ut operantibus qd gratia, ne illa ueniat
 ut, ne subtrahatur, ne sine operatione sit. pater ea l. 3. Ad ad otium, et
 gulo, si quis aguerit mihi ianuam, introbo ad eum. Iacobus 1: 3: uenite
 mihi ad me, an omni exercituum, et uenite ad uos. Vide l. 4, § penultima
 mo, ubi ea hoc argum[en]to qd efficaciam gratia a nobis etiam pendere ex-
 pectat qd a Deo. Quia licet Deus, ut exordiaris nam iustificacionem su-
 qd illam aduocet, nihil a nobis excedet, potest datur in gratiam perit qui-
 dem, et expectat opus n[on] quidem ex nobis, quam ex nobis, id est gratiam ex
 gratia Dei nobiscum. =

Sed, ut dicitur ibi, et similibus argumentis Res-
 pondeam. Satis ea Deo sequenti gratiam n[on] solum in actu 2. id est ut in ac-
 tu esse efficaciam antecedat ad nam opera. Vnde pater & Augustinus. Deum n[on]
 expectat nos, ut adiuuet, neq[ue] ut offerat auxilium efficit, et inuocant & operati-
 one. Nam iam p[ro]p[ri]um antequam uideat in nobis aliquid absolute ca-
 utemul qd a. absolute n[on] e, siq[ue] n[on] e, siue neq[ue] qd ut p[ro]p[ri]e, solum
 apparet) inq[ui]t Deus qd p[ro]p[ri]um decernendo opus bonum, et ea hoc
 sine iam certo inq[ui]ditur auxilium, qd iudicium su[um] ut p[ro]p[ri]e efficax est,
 et quia naas, ut dicam ea qd sequenti in eo qd satis uenit uenit omnia, que
 apponit. § 8 =

Quo naas si nihil manifestum adduci potest, qm doctrinam
 antedictam, maam Tridentinae sepe docentur & Caluini non potest

Sectio 3^a

De Patribus. Ubi qualiter Deus concurrat immediate per decretum efficax

Solum expendam Aug^m, et Thomam, qui si mai^e habendi s^t. Ex Aug^o obijciunt
1. Deum facere, ut salvemur, id est q^o p^omittit e^odem n^o de potestate hominum;
id de potestate n^o p^o determinationis. Ita 1 de Lib^o, Cap. 10. Item 2 de volentibus
facere volentes. Ad. 1. 2. Quia legit. Ethag. Cap. 19. Item 3 Deo volenti sal-
vare nullum arbitrium veni^t. De conce^o et p^oca, Cap. 14. Item 4 de
u^o p^oca n^o solum sine qua n^o operamur, sed etiam e^o qua n^o n^o operan-
tes sumus. R^o h^o et similia solum p^obat sum^o om^o Dei potestatem n^oer-
rendi hominum corda, que s^o solum in ea. l. 13. 14. 20. 21. 22. 23. 24.

Ex l. h^o obijciunt 1

Voluntate Dei n^o solum res in esse p^oducuntur, sed etiam res p^oducendi
modum quo p^oducuntur p^oducunt. Ita 1 ad An^o d^o h^oum Eth. 47. Quin-
ca, art. 2 corpore. Item 2: sicut movens p^oimum caus^o movens n^o tollit, quin
actus eorum sint n^oerij, ita movendo liberas n^o tollit, quin sint liberi.
Ita 1 de O^o 83, art. 1 ad 3. Item 3: causa 2^a operatur ut instrumentum: id
3^a 2^a rem. Cap. 88, et 89. Item 4: Deus e^o causa act^o creature, in quantum dat vir-
tutem agendi, et in quantum applicat eam ad agendum O^o 3 de Pot^o,
art. 7, ubi ad 7 ponit in voluntate n^oa virtutem transiventem, qua
actualiter agit, ut impulsus ponitur in instrument^o a^orig^o, et p^occ^oes
colori in axe. Et n^o n^o p^oest a^orig^o in voluntate, transivens, et
p^omodum impulsus, seu applicationali distincte a virtute p^omanente,
n^oi p^occ^oes: h^o p^o e^o admittenda. Ex hac applicatione ma^e in sul-
tate An^o can^o n^oi p^occ^oes e^o Thomam. Sed, ut h^oi argum^o s^o mu-
ni solutione ad alia^o aut solutates (h^oi facillime solvantur a n^oi Doc-
toribus, ut videre e^o apud Qu^o d^o de Pot^o) d^o Deum, dum scilicet e^o caus^o
secundu^o semper uti decreto efficax, quo absolute decernit scilicet eum
creatura^o, n^oq^o uerum e^o, q^o illam applicat ad agendum applicatione distincte

tincta a virtute causa, item transeunt, et modum impulsus instrumenta, quae
quoad effectum, et vim mouendi solum, & differentia temporis, & quo ac-
tionem vult, illud decretum quidem se habet, ac si transeuntem existeret, &
indignatur voluntate nostra, ut instrumentum, seruanda eius libertate, ut appa-
rebit statim =

Præter tale decretum sciendum est indifferentem, ut ostendit
Q. 13, A. 1: aliam de scholam societati tollet libertatem, & se tenet ea
actu primæ, et potest primæ, cuius indifferentia impeditur, ubi aliquid
se tenent ex potest primæ decretum, ut dicit Q. 14, A. 4. Ideo in eod
Q. 14, ut decretum generalium veniat & libertate, statim non sciunt
immediatè, sed mediatè, et temore ratione: id est per decretum indifferentem nequit
applicari causa ad operandum: 1° ratione illius non bene dicitur. Cuius ap-
plicare causa =

Quod bene ponit & indifferentia tali decreti immo sciunt
rentur, quod etiam decretum, non quidem ut iur in id, quod ubi ubi
ter in bonæ affectu omni se recipi dicitur a iura mediæ, sed ut videtur
iam dicitur tali iura, per quam voluntas sciunt, que exat in re
ordinata, et indifferentem ad utrumque extremum, iam reddunt abso-
luta etiam affectu, detraha, in eadem ratione, eo modo quo id explicat Q.
11, A. 1, et 2, que omnino uidentur, ut eius doctrina sua applicatur =

Pro nostra
si clari est, eamque supponunt huius, et ubi alij Q. quorum capta
testimonia dabo in meo indice ad Questionem de huius. Sed per huius.
uide 1. Q. 4, A. 1 =

Disputatio 16.
Concluditur Vera Sententia Societatis de efficacia
gratie Concordi cum nostra Libertate

In hac si unum est de te, quod sumissimum semper huius apud oes libe-
retari, de quo se habet, aliud de modo loquendi, in quo alij est dicitur

ut videbimus Sect^e 2, et sequenti^{bus}.

Sectio 1. Efficacia gratia nihil includit incom-
possibile cum dissensu nostro, neque intrinseca est entitati
Auxilij antecedentis, et independentis a nostra
Voluntate

Et explicui hanc Sect^e 2, inquam ^{am} de Societate ^{am} de Societate ^{am} de Societate
 abierunt post Molinam in sua *Doctrina*, et *Bellarum*. lib. 1 de *Exatna* et
 libero arbitrio, § 11 acerbissime sententem de opposita ^{am} quam vult
 assignari posse, qui ^{am} quod ad verum ^{am} reneat aux^m gratie, quo
 Ceru facit, ut faciamus, potius esse intrinsece detractionem sit ad opus, qm in indi-
 tum indifferens. *Lissa* indiffra nri arbitrii, in quo e^g de te, quidquid in de
 modo loquendi. Vide *Ly* 2 de *ente* sup. 213 arguime, et exceditissime, ut
 a. 10 let hanc nram *Doctrinam* explicantem, quam ex *exteri* defendunt *h*
citati 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Probant hanc ^{am} oia, que hucusq^{ue} p^{ro}torum hunc tractatum
 dixi, unde noua p^{ro}batione opus n^{on} est, siquidem omnibus hucusq^{ue} dictis intendi
 aux^m intrinsece p^{ro}detrahi, nec est requisitum Q^{ue} 2, 3, 4, 5; nec possibile, Q^{ue} 6, 7, 8,
 9; nec licet possibile dari de facto Q^{ue} 10, 11, et 12. Neg^{at} deniq^{ue} argum^{en}to
 mutatum aliquid p^{ro}bare Q^{ue} 13, 14, et 15. Si a. p^{ro}detrahi intrinsece n^{on} est:
 p^{ro} eius efficacia a nobis detrahitur, et in se antecede^{ns} ad nram detractionem in-
 differens est, possibile est tam p^{ro}uenire, qm p^{ro}uenire, licet ex intentione
 Dei in assensum detur.

Cum qua^m indifferencia^m hat ad huc installabilitate
 efficacie gratie, et supremum dominium Cer^u, cui tribuatur nra uox
 uo, et uerbu salutari^{um}. ut uelimus. n. (Verba n^{on} h^{ab}et homo 4 lib. 1 ad
 Rom. Q^{ue} 308 medium.) et uerbu esse, et nram, uerbu uocando, nram
sequendo. p^{ro} ratione uerbi media, qua^m dat Deus uocationem creata^m p^{ro}-
 ueni sub ead^{em} futurum uerbum, hunc ita p^{ro} in sua h^{ab}et potestate,
 ut nullu^m p^{ro} p^{ro}uenerit, nam cuius mⁱⁿuenerit (Verba n^{on}

Aug ubi in seq. colum.) sic et vocat quom' aut ei operare ut vocantem n' respuat.
De quo supra D. 7, lect. 3, et D. 13, 14 =

Ex hac si aliqua etiam extra. Et apud
nos D. D. 2. In canos. 1^m e. equalibus auxiliij unum suum, et n' alij,
de quo D. 4. Item 2. divisionem gratia in parte sufficientem, et efficacem
e. accidentalem, potest eandem que e. effe. a nobis inefficacem reddi,
de quo D. 6. Item 3. n' potest Deum ante scientiam medianam p. firmare
efficaciter nos. actu libero, de quo D. 14, 13. Item 4. sciam medi-
am e. necessariam p. concordia p. destini. 7. nra libertate, de quo supra 7.
de Red. D. 5. Item 5. certitudinem p. destinationis n' e. casualitatis, sed
p. scia, 7. nec in collectione omnium auxiliorum inveniatur casualitas
infallibilis, de quo D. 6. de Predest. Item 6. ante decretum Dei
effe. plures veritates rationate fluxas a Deo p. dicitur, de quo D.
19 de scientia =

Settio 2^a Varij modi loquendi circa constitutio-
nem efficacis gratia, seu an sit admittenda gratia
efficax in actu primo inter nostros. Authores
proponuntur 7. reijciuntur

Cum de re dei D. dicitur veniant aux^m p. gratia excitativa, et inveniunt in-
de q. a veniu nro regardati effe. n' e. solum verba vocali quibusd^m,
per quod constituitur aux^m in ratione efficacis, an t. ante veniu, seu
quo ad illum dicendum. s. effe. in actu 1°; an vero solum, ut im-
bibere veniu in actu 2° mereatur nomen efficacis, ut p. inde in effe.
atq. efficiens =

Ita loquitur Mol^a in concordia additionis Bonaventurae
D. 10, § anteqm, Lenu de Auxilijs, C. 10, R. 9. Moventur 1^a q. vo-
luntas nra, dum e. sub aux^m inefficaci, potest illud reddere effe., si ni-
hil aliud potest nisi e. sup. addere operationem absolutam in actu 2°.
p. exalte deumitur efficaciam in statu rationato efficaciam deumitur
p. notationem actu rationate fluxam. R. nihil n. ante hanc mota-

efficientiā absolutā seu ab operatione absolute efficiendā. p^o =

Et quos mo-
dos loquendi 1° negat omnino quādam efficiētiā in actu, 2° fundit
& efficienti. 1° ponit actum primum proprium, nō phyſicum, et causa
litatū, sicut p^o in substituendi nō, quatenus ualeat nō ab actu abso-
luto ab conditionatum, et nō est. 3° ponit etiam phyſicum, et causalitātē, seu
directionē, nam scia media dicitur collationem auxiliij & a^m p^o sua.
Et nō dum a^m hunc modum ponitur aliquid, uicinius efficiendū exiſtat
operatio, ut ratio efficiētiā requirit, ut id ostendo iam, et explicio =

Sec^o Sectio 3. Ad omnes nostras operationes admittendū
est auxilium efficiētiā in actu primo constituiturque in ratio-
ne per absolutam Dei praedestinationem. Ubi fun-
damenta pro alijs modis dicendi soluentur

Probatū, et sūb iunguntur hūc modi dicendi in p^o praedem. Admitten-
dum ē autē, quo Deū sūit, ut faciamus, hēt inuincibiliter uires q^o
venire nō possumus, quod ea efficiētiā nō potentissimē inſert nō
uicisionem habet que Deū in manu suā hominum corda: et ta-
le auxilium est efficiētiā in actu 1° constitutum per praedestinationem abso-
lutam Dei. Ignoratur admittendum ē autē nō efficiētiā. sicut legitima ē. Na-
torem. sicut dicit Aug^o citatus 213. 3. et 215. 3 =

Minor p^o, q^o ea efficiētiā nō stat
sine uic causalitātē in actu, quā uic nihil clarius apud Aug^o & quem sic
causalitē existimū; ideo uenit h^o q^o uocatur a Deo: et quidem quā p^o ē, et quā
laui omnino uic uicendi inuincibiliter hominum corda, si solum ea con-
uenit, ea suggestionē, q^o in actu 1° uicentur. p^o efficiētiā auxiliij nō imbit
ipsum actum 2° uicisionē, sicut absolute, sicut conditionate. Quia ea effi-
caciā nō stat, nō id, a quo uenit in actu & opere in re stat p^o sine opere, qu-
id nō inuincibiliter, et efficiētiā ē in eo, q^o stat p^o sine effectu. p^o ad effi-
caciā auxiliij nō stat ē motatio scia media; h^o nō. sicut stat quā ali-

quem inferat effectum. p° efficacia ista dicitur per definitionem absolutam
 Quid. Quia p° sola definitio est, quae ratione sui intrinsece est talis efficacitatis in
 inoperabilitatis, et inoperabilitatis, ut eam habeat effectum inferre quoniam igitur valeat
 Veritate humanum arbitrium =

Q^{uod}. Specialiter admittitur gratia effectus in actu
 1°, quoniam in actu 1° inefficax, maxime a scholam societatis; aliter deus diceretur in-
 iustum a iusto. Arguitur reclusa definitione quo ad statum futuritionis ab-
 soluta, conditionale, sive etiam quoad notationem scilicet mediae aequae da-
 tur inefficacia in actu 1°, ut n. dixi Quid. Quid. scilicet media non minus pro-
 ce-
 dit collationem auxiliij inefficaci, quoniam efficacium, p° efficaciam gratiae in actu
 1° per solam definitionem est statuenda =

Sed haec definitio, ut late explicui Quid
 Quid. necesse requiritur ad omnes actus bonos, licet non per modum intentionis for-
 mali in operationem; et sic de auxiliij deus daturus etiam, et interpretatur inefficax
 at eadem per modum intentionis virtualis, ut explicui ea Quid. Quid. Quid.
 ultima. p° ad omnes actus bonos admittendum est auxiliij effectus in actu 1° institutum
 in ratione talis per absolutam definitionem =

Imo decretum hoc definitivum quo
 instituitur auxiliij effectus in actu 1° potest admitti non solum mediate, ut dicebam Quid.
 Quid. Quid. id etiam immediate occurrens, dum coniungatur scilicet media, non
 ratione huius coniunctionis auxiliij immediate occurrens identificabitur eorum et dis-
 tincte ab operatione essentiali operationem illam: etenim ad gratiam im-
 mediatam, et proximam causam se spectat decretum occurrens ex se omni-
 potentia: tale a. decretum dum immediate occurrens identificat scilicet mediam
 dirigentem, qua absolutum, et effectus etiam affectivus redditur de dicta
 Quid. Quid. Quid. ultima =

Hinc dissolvuntur faulles sententiam, quoniam nitun-
 tur diversis modi loquendi in secte procedenti. Ad ea, quoniam nituntur loquutio
 Molinæ, et Lenij Quid. Ad 1° licet ex suppositione collationis auxiliij ponitur
 ut voluntas nostra illud reddere efficacem per verum absolutum; et non

si in voluntari potestate ea suggestio, seu collatio, neq[ue] sim[il]iter
efficacia. Ad 2 nego an[te] ea q[ue] sequenti. Ad 3 Respondendum e[st] ut ad 1^m
nam cum ipsa suggestio auxiliij habeat efficaciam, siquidem auxiliij po-
sitio n[on] e[st] sub n[ost]ra potestate, neq[ue] absolute sub nobis efficacia. Si uergetur q[ue]
nec exit a nobis inefficacia, & a Deo solo in collatio auxiliij, q[ue] e[st] inefficacia. Nego
nam, q[uo]d hoc n[on] datur ex assu, & suggestione in inefficaciam, ut dicitur in 1° =

2° modus
ea q[ue] dicitur, et latentia etiam soluitur, si dicat efficaciam auxiliij derivari
a quo & via causalitatis aux[ilij] habet in eactionem & effectum; hoc a. negant e[ss]e fu-
turo conditionata, tum q[uia] haec nihil est sine ex q[ue] & g; tum etiam, quia
nihil influxu habet in operationem absolutam, & ab illa indubitanter. Ad
suggestionem q[ue] in illa suggestione, q[ue] nec daretur scia media, nec illum
decretum p[ro]finitivum neganda foret uera efficacia in actu 1° sim[il]iter, licet
logice quoad apprehensionem n[ost]ram admitti possit =

3° modus ex 2° qua. et
Bellam^o probabilius e[st] si explicetur de scia media n[on] in se accepta, sed ut di-
recte actualiter decretum collativum ex q[ue] & 13; si in scia media in se
sumatur, soluitur, q[uia] ratione n[on] habet uim cauandi infallibiliter in ex
& eff[icacia] qualem requirit q[ue] efficacia gradat. Sed licet autem p[ro]p[ri]e per
operationem scie mediae denominet eff[icacia], q[ue] p[ro]notationem p[ro]finitivam, &
p[ro]finitio in potestatem mediam; at & eam scientia media nihil de-
tur in eam & opere, nec ab illa uenit efficacia. Ad confirmationem res-
pondeo potius in decreti p[ro]finitiu, apparet, q[uo]d efficacia. i. distincta ab effici-
entia, inferens q[ue] talem efficientiam, q[ue] n[on] contingit in scie media =

Sectio 4. Obijciuntur & soluantur aliqua contra efficaciam grae explicatam in actu primo

Obij. 1. In statu conditionato n[on] datur graa eff[icacia] in actu 1° omnia n[on] q[ue] tunc ex
p[ro]p[ri]e actus 1° si indifferentia; siquidem scia media et p[ro]finitio n[on] potestatum con-
ditionatum: sed operatio defectu n[on] fit, nisi eo m[od]o, quo fuit futura sub conditione,

idem. n. qd nunc de presenti, anteced' futurum erat. p^o qd sit de facto ope-
rati n' sit ea graa effici' in actu 1°. Iff' ma' ut graa in actu 1° n' sit re-
quisita; nam requirita ut existat effu' in statu absoluto, et conditionato
eadem n' licet diverso m^o accepta, ut eadem requiruntur p^o nib' ut eff-
fectu. s. p^o nib' que requiruntur in actu, ut eff- s. in actu p^o nib' conditionato
n' e' effu' futurum sub graa in actu 1° effici' nec in statu absoluto =

2° que d-

venient futurioni absolute ratione differentie status n' requiruntur ut
veniant futurioni conditionate. Sic n' bene arguet: eo m^o res e' futu-
ra, quo exi' p^orens; s' p^orens incipiet in tempore: p^o incipiet in tempore e'
futura. tam vero h' effici' in actu 1° venit ea ip'ia differentia statu
absolute, ex p^o sitione s' absolute inferente p^o sitionem auxiliij, a
qua p^o sitione status conditionati. Qd licet iste status ut obijitur sic
medi' n' imbibat effici' in actu 1°, imbibit t' ut tran'it ad statu
absolute. Ita p^o sitionem 2° in statu conditionato n' imbibit, nisi requir-
ta imm^{ta}, n' vero mediata, licet ab' n' ponit p^o sitione in statu abso-
luto, cuius rationem dedit de p^o sitione 1°, q' s' statu conditionati n'
curat de p^o sitione conditionati. unde nec meminit cause mediatae per
quam ponitur dicitio; secus vero status absolute. Videatur ea sup^o
s' de p^o sitione =

Obj. 2. q' graa n' e' effu' in actu 1° imm^{ta}: siquidem in illo
indifferenti e' ex p^o sitione a' scia' mediata, et p^o sitione. Q' absolute nego nam.
1° q' p^o sitionem immediatam ut p^o sitionem identificatur sed licet a
scia' mediata per quam dixerim immediatam recurrere etiam in li-
nea affu' e' absolute, et maxime in operatione, ut dixi s' 14. Preterea
licet p^o sitione remota solum, et ext'ica recurrat, at ab illa p^o sitione aux^m denomi-
natur imm^{ta} effu', licet in se int'ice effici' n' includat, p^o sitione q' p^o sitione
ut imm^{ta} recurrere =

Obj. 3. Graa in actu 1° e' effu' p^o antecedente, sed effici' au-
an' tollit libertatem s' dicta: q' n' e' admittenda. Q' antecedente imm^{ta}

INNOCENTIUS V. S. P.

Episcopus, servus servorum
Dei.

Uniuersis Christi Fidelibus
salutem, et Apostolicam benedictionem.

Cum occasione impressionis libri cuius titulus, Augustinus Cornelij Ianuensis
Episcopi Iguenii, inter alia eius opinioniones orta fuerit, proximo in Gal-
lijs, diuersaria super quinguis eius illi, et plures Galliarum Episcopi apud
nos intulerunt, ut eadem propositiones nobis oblatas exponeremus, ac de una
quaque earum certam, et proueram sententiam.

MEMOR

Præfatarum propositionum est pro ut sequitur.

Prima: aliqua dei præcepta hominibus iustis uolentibus, et conantibus im-
pugnare, quia sunt uixes, et impossibilia, de quibus illi gratia, quæ per
libera sunt =

2^a: interiori gratiæ in statu nature lapsæ nunquam
resistitur. =

3^a: ad merendum, et demerendum, et demerendum in sta-
tu nature lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed
sufficit libertas à coactione =

4^a: Semipelagianorum hæreticorum querien-
tium gratiæ interiori necessitatem ad singulos actus etiam ad initiu[m]
fidei, et in hoc erant hæretici, quærentes eam gratiam talem esse, cui
posset summa uoluntas resistere, et obtemperare. =

Quinta: Semipelagianorum
est dicere Christum de omnibus omnino hominibus mortuum esse aut
sanguinem subuic =

Porro, inter multitudine curarum, quae animum nostrum ambue-
pulsant, illa in primis cordi est, ut ecclesia Dei nobis ex alto missa, purgata gra-
vatum opinionum erroribus, non militare, et tandem navis in tranquillo
maxi, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac pelliculis, securis naviga-
re, et ad optatum salutis portum pervenire possit.

Pro Dei gratitudine,
coram aliquibus S. R. E. Cardinalibus de id specialiter scriptis delegatis,
a pluribus in sacra Theologia Magistris eisdem quinque propositiones, ut supra
nobis oblatae, fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffra-
gia, tum voce, tum scripto velata mature vidimus, eisdemque Magis-
tris, uariis coram nobis actis deprecationibus, precibus super eisdem, ac super
earum qualibet direxerunt adhibimus. =

Cum. a. ab initio huiusmodi di-
visionis de divinum implorendum auxilium multorum Christianorum
prece, tum privatim, tum publice indiximus, per modum iterari
eisdem seruentur, ac per nos sollicite implorentur sancti spiritus assen-
tia, tandem, Divino Numine fauente, ad infra scriptam devenimus
declarationem, et definitionem. =

Primum praedictarum propositionum: ali-
qua Dei precepta hominibus iusti uolentibus, et conantibus, imple-
re, quae bene uix, et inuincibiliter, de quoque illis prece, quae possibilia
sunt: Temerariam, Impiam, Blasphemam, anathemate damnatam,
et Haereticam declaramus. =

Secundam: in exteriori gratia in statu na-
turae lapsae nunquam restituitur: Haereticam declaramus, et uti talem
damnamus. =

Tertiam: de merendum, et demerendum in statu na-
turae lapsae, non requiritur in Deo libertas a necessitate, sed sufficit li-
bertas a coactione: Haereticam declaramus, et uti talem dam-
damnamus. =

Quartam: Semipelagianam admitterent quoniam
tunc gratia interiori necessitate ad singulos actus, etiam ad initiu[m]
fidei, et in hoc erant heretici, quod vellet eam gratiam talem esse,
cui posset summa voluntas resistere, et obtemperare: Fallam, et He-
reticam declaramus, et uti talem damnamus. =

Quintam: Semipela-
gianum est dicere Christum, et omnibus omnino hominibus mortuum
esse, aut sanguinem fuisse: Fallam, Temerariam, scandalosam;
et in hoc Mediam eo sensu, ut Christum pro salute sustulisset destinato-
rum mortuum sit: Impiam, Blasphemam, contumeliosam, et
ultra pietati derogantem, et hereticam declaramus, et uti talem
damnamus =

Mandamus igitur omnibus Christi fidelibus utriusque sexus,
ne de dictis propositionibus sentire, docere, predicare aliter presumant, quam
in hac presenti nostra Declaratione, et Definitione videntur sub cen-
suram, et poenitentiam, et excommunicationem, et eorum fautores in iure expressum =

Præcipimus
pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum
ordinariis, nec non hereticæ pravitate inquisitoribus, ut adhibeant, et
Rebelle quocumque, et censuras, et poenas prædictas, ceteraque iuris, et fac-
ti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio
Brachij secularis, omnino coerceant, et spercant =

Non intendentes tamen
per hanc Declarationem, et Definitionem supradictam, et propositionibus factis ag-
gerare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto Libro Cornelij
Tansenij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnati Christi
1653, pridie Kal. Junij, Pontificatus nostri anno primo. =

H. Caraxius

L. Quastexius.

L. Ciampinus.

1

Index et numerus Disputat.
et sectionum huius Trac-
tatus de efficacia di-
uina gratia.

Disput. 1.
Status controu^a et utriusq² partis
Patroni. F. 1.

Sect. 1. Quaedam certa suppono. 1.

Sect. 2. Controu^a et difficultatis ra-
tio proponitur, et authores in ipsa in-
dicantur. 2.

Sect. 3. Inferitur quantum distet
hæc controu^a ab ea quam August³
habuit cum Pelagio. 4.

Sect. 3. Tres obiectiones Aduer-
sariorum reuicuntur. 12.

Sect. 4. Prædetratio non est sub po-
test^e non operantis, seu uoluntatis
impredetratæ. 14.

Sect. 5. Reuicitur solutio Aduersa-
riorum quod s. prædetratio sit sub uir-
tute per ipsum actum prædetrata-
tum ob mutuam prioritatem utri-
usque. 15.

DISPUT. 2.
De Necessitate auxiliij phice prætran-
tis. An si prædetratio sit requisita
ad operandum, Atq^{ue} in nonprædetrato
auxilium sufficiens. 8.

Sect. 1. Si prædetratio sit requisita
non stat auxilium sufficiens in non
prædetrato. 8.

Sect. 2. Omnis qui habet aux^m
sufficiens, habet sub sua potestate
et sibi subiecta omnia requisita
ad operandum. 9.

DISPUT. 3.
Necessitas prædetratiois uidetur con-
uenire cum 1^a proposit^o damnata
à S^{mo} D^{no} Innocentio X, reddere
que implia præcepta Dei. 18.

Sect. 1. Proponitur 1^a p^o dam-
nata, et quæ sit uia prædetratiois. 18.

Sect. 2. Colligitur conuenientia
quæ uidetur esse cum p^o damna-
ta, ut homini impredeterminato
impossibilia sint præcepta Dei
adimpleri. 19.

Sect. 3. Si fides sit requisita
præcepta sunt implia ex p. Dei. 20.

Sect. 4. Si fides sit requisita
præcepta sunt inimutabilia hoi.
impretrato. 21.

Disput. 4.

An cum equalibz auxilijs unus
operetur et n. alius. 22.

Sect. 1. Stante æqualitate in om-
nibus que independent a nostro ar-
bitrio contingere p. operari unum
et non alium, immo et si iste habe-
at maius auxiliũ. 23.

Sect. 2. Aux^m in eo qui operatur
semper est inæquale in ratione gra-
tia et beneficij. 24.

Sect. 3. Opposita si pponitur et
dissolvitur, eius q. fundamentum
in novam impugnacem p. retrahitur
retorquetur. 26.

Disput. 5.

Quatenus sub equali aux^o possit
unus et idem hoi. operari et n. ope-
rari. Vbi præcipue inquiritur
an contingere possit quem operari
sub uno aux^o, si cum alio oio simili
n. eest operatur in eod. instanti. 28.

Sect. 1. Periora pramitto, eo
questionis sensum explico. 18.

Sect. 2. Sententia negativa
colligitur et p. batur. 19.

Sect. 3. Sententia p. pponitur
ostenditur que nostram n. opponi
communi Societatis. 33.

Sect. 4. Reliquæ obiectiões p.
nostram n. 35.

Sect. 6. Arg^m ex doctrina posita
quod prædetraores facere possunt
p. ipsos retorquetur. 38.

Disput. 6.

Possibilitas prædeterminationis re-
iicitur eo quod pugnet cum potest
dissentendi gratia Dei. Juxta
I^{am} p. p. damnatam a S^{mo}
Pno Innocentio X. 39.

Sect. 1. Proponitur I^a p. p. dam-
nata ab Innocentio; statuitur q.
dari in nra voluntate potestem di-
sentendi gratia efficaci Dei. 39.

Sect. 2. Proponitur quedam
solutio Aduersariorum, et ostenditur
nos p. resistere ipsi gratia efficaci
Dei. 40.

Sect. 3. Prædetra^o n. possumus
dissentire nec resistere. 42.

Sect. 4. Solutio de potest^e dissentiendi in sensu diuiso pponitur et reicitur. 44.

Sect. 5. Concluditur pbatio implicitas pcedetratiois complis cum libertate ex potest^e dissentiendi grae efficaci, eam que abiciendi. 46.

Sect. 1. Libertas non stat sine potest^e se detrandi. 60.

Sect. 2. Cum pcedetratio n^o stat in uolunt^e potestas se determinandi. 61.

Sect. 3. Concluditur implicitas pcedetratio ex potest^e uolunt^e detrandi aux^u efficaci. 63.

Disput. 7.

Pcedetratio pugnat cum libertate nra ad merendum: definita hic in 3° ppo^e a S. D. Innocent. X. 47.

Sect. 1. Ita proponitur 3^a ppo^e damnata ab Innoc^o; statuitur que ueritas catholica de libertate uoluntatis humanae. 47.

Sect. 2. Pcedeterminatio repugnat cum libert^e nra. 48.

Sect. 3. Sex Aduersar. solues. 51.

Sect. 4. Solutio de sensu composito et diuiso reicitur. 53.

Sect. 5. Concluditur impugnatio pcedeterminatiois complis cum libertate a necessit^e definita ab Innoc^o. X. 56.

Disput. 9.

Pcedetratio pugnat cum 1^a ppo^e definita ab Innoc^o Decimo. Ubi de diff^{er}entia Societatis ab errore Semipelagianorum. 65.

Sect. 1. Proponitur 1^a ppositio damnata ab Innoc^o. X. Statuitur que quis fuerit Semipelagianorum error, et que ueritas catholica. 65.

Sect. 2. Pcedetratio pugnat cum potest^e obtemperandi definita hic ab Innoc^o Decimo. 66.

Sect. 3. Colligitur diff^{er}entia Societatis negantis pcedetratioem ab errore Semipelagianorum, et accusatio Semipelagianismi in pcedetrantes retorquetur ex Innoc^o. 67.

Sect. 4. Soluuntur obiectiones accusantes Semipelagianismi a Societatis. 68.

Disput. 8.

Pcedetratio pugnat cum potest^e se detrandi requisita ad libert^{em}. 60.

12

Disput. 10.

Prædeterminatio de facto non admittit ad omnes actus liberos pro eo quod non datur ad actus malos; pugnetque cum præcepto definita ab Innocent. X. 69.

Sect. 1. Proponitur præceptum damnatum ab Innocentio. Statuitur quod veritas catholica de morte et passione Christi pro omnibus omnino hominibus etiam reprobis. 69.

Sect. 2. Colligitur ex dictis Deus non prædeterminare ad actus malos et pro materiali; ex reprobis ut quis intendat serio finem, quem ipse motu proprio odit. 70.

Sect. 3. Triplex solutio. Aduersariorum proponitur et reuocatur. 71.

Sect. 2. Obiectiones speciales præbentur et adpositam proponuntur et solvuntur. 75.

Sect. 3. Proponuntur et solvuntur communes obiectiones præ intentionem efficacem prænitentem autem præuisum absolute peccati. 77.

Disput. 11.

An saltem de possibili queat Deus prædeterminare ad male peccati. 79.

Sect. 1. Omnino repugnat prædeterminatio Dei ad male peccati, eo quod attribuitur Deum auctorem peccati. 79.

Sect. 2. Idem propter ex convenientia cum Caluino, et eius solutionibus. 81.

Sect. 3. Idem propter eo quod homines non peccarent si prædeterminarentur ad materiale peccati. 84.

Sect. 4. Proponitur et soluitur in-stantia de concursu simultaneo in peccatum. 84.

Disput. 11.

Utrum ante præuisum ab peccatum intendere possit Deus finem esse supponentem peccati. V. g. prænitentis talis quod intentio congrua sit cu uoluntate intelligit passionis Christi ex fine uitandi omnia peccata. 73.

Sect. 1. Propter plus et congrua ea intentio efficax prænitentis. 73.

Disput. 13.

Proponuntur et solvuntur argumenta quibus probari potest auxilium prædeterminans esse necessario requisitum. 87.

Sect. 1. Argumentum p^o detrahe^o nario^o requisita ex voluntate Iurandi 1^a causa cum 2^a proponitur et soluitur. 87.

Sect. 2. Arg^m p^o detrahe^o nario^o requisita ut una causa detret aliam ad operandum. Ubi expr^o in quo consistat ratio detrahe^o 96.

Sect. 3. Tertium arg^m p^o detrahe^o nario^o requisita ex summa potestate Deo conueniente sup^o homin^o corda. 98.

Sect. 4. Soluitur p^ocedens arg^m. 98.

Disput. 14.

Proponuntur et solvuntur argum^{ta} q^o p^obari p^o aux^m detrahe^o saltem p^ole. Ubi de decreto n^o hui^o sed concomitant^{er} detrahe^o seu d^o mutua detrahe^o inter^o caam^o 1^{am} et 2^{am}. 88.

Sect. 1. 1^m arg^m pro p^olit^o auxilij intrinseci efficacia ex decreto concomitant^{er} detrahe^o proponitur. 88.

Sect. 2. Soluitur hoc 1^m arg^m et ostenditur repugnans mutua h^o detrahe^o seu decretum concomitant^{er} detrahe^o. 89.

Sect. 3. 1^m arg^m ex p^olit^o detrahe^o extrinseci aliquorum Scotistarum proponitur et soluitur. Ubi de decreto efficaci a nobis inenitabili. 91.

Sect. 4. Deliqua argum^{ta} pro p^olit^o detrahe^o. Ubi de potestate impediendi omnia ead^o connexa cum impediibili. 92.

Disput. 15.

Argum^{ta} pro aux^m intrinseci detrahe^o ut de facto admittatur proponuntur et pro nobis p^oban^o tur. 94.

Sect. 1. Ex Sacra Scriptura. Ubi quale aux^m intrinseci efficax admitti p^o. 94.

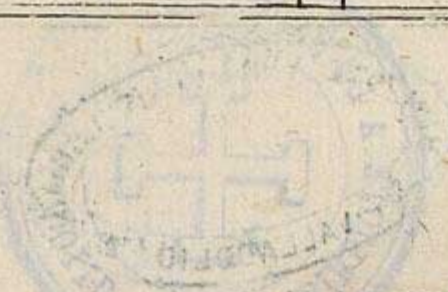
Sect. 2. Ex Concilij. Ubi statuitur gra^o efficax in actu 1°. 94.

Sect. 3. Ex Patribus. Ubi qualiter Deus concurrat immediate p^o decretum efficax. 100.

Disput. 16.

Concluditur Vera s^o Societatis de efficacia grae concord^o cum n^o libertate. 100.

Sect. 1. Offic^o grae n^o includit incomple^o cum dissensu n^o, nec intrinseci sentit^o auxilij ant^o et indigen^o a n^o uolunt^o. 101.

Sect. 2. Varij modi loquendi co
stitutionem efficaciae gratiae, seu
an sit admitenda gra^a efficacia in
actu 1° inter mos AA proponuntur
et reiciuntur. 101.

Sect. 3. Ad omnes nras operatio
nes admitendum est aux^m efficaciae
in actu 1° constituitur q^d in raoc
talis per absolutam Dei gra^a firmi
tionem. Vbi fundam^{ta} pro alijs
modis dicendi solvuntur. 102.

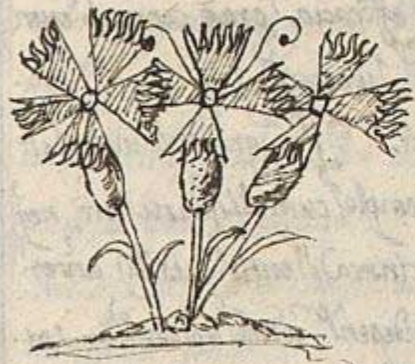
Sect. 4. Obiiciuntur et solvuntur
aliqua 2^a efficaciae gratiae ex
plicatam in actu 1°. 103.

Disput. 17.

Sent^a media, et transumptum
Bulle Innocentij X contra Jan
senium proponuntur. 104.

Sect. 1. Sent^a media. 104.

Sect. 2. Bulla S. D. Innocentij
contra Jansenium. 105.

UVA.BHSC

Art. 2. ...
...
...
...
... 151

Art. 3. ...
...
...
...
... 152

Art. 4. ...
...
...
... 153

Art. 5. ...
...
...
... 154

Art. 6. ...
...
...
... 155

UVA.BHSC

UVA. BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

UVA.BHSC

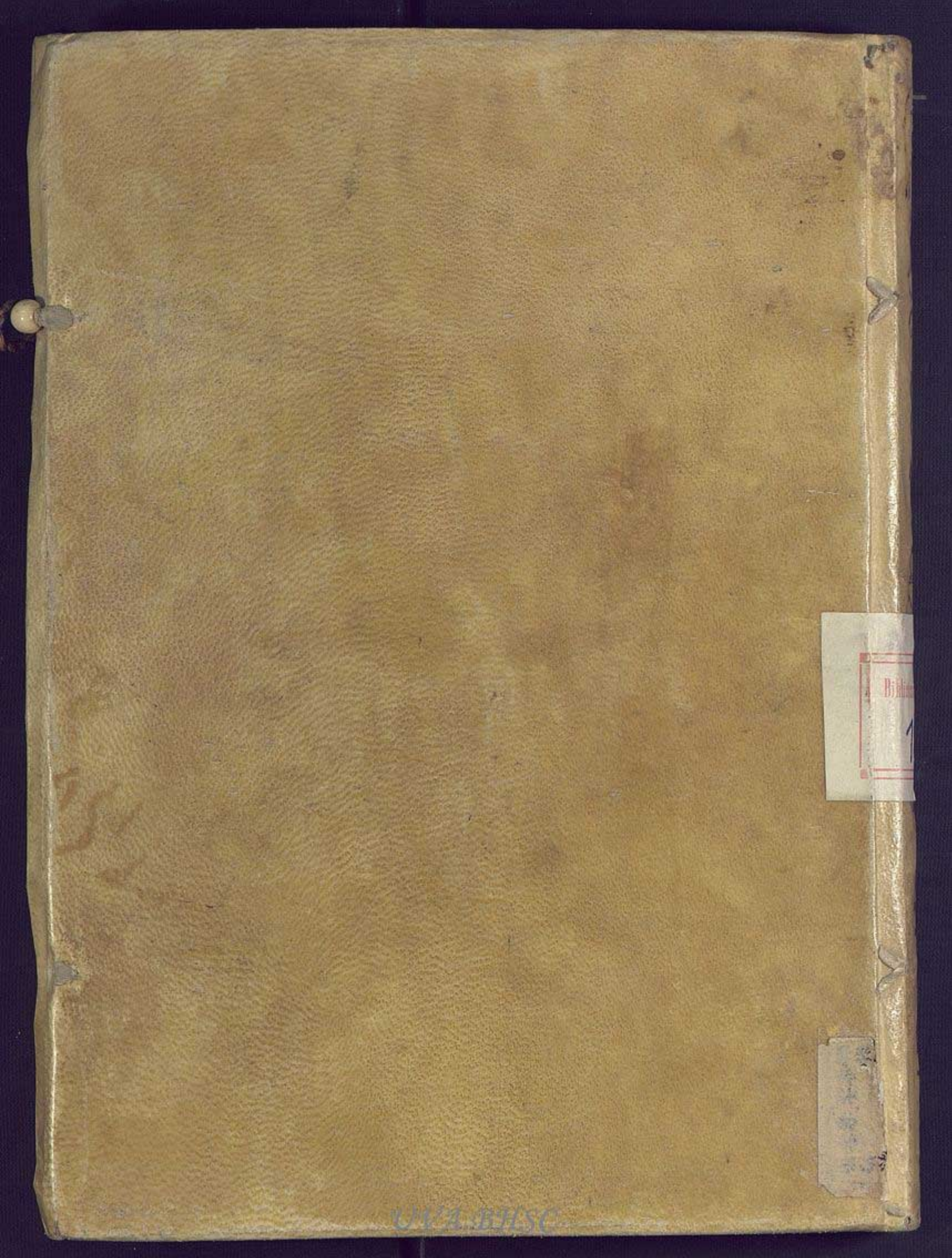
UVA.BHSC

528

(82)

218

528

Handwritten text on a small rectangular label, possibly a library or collection identifier.

Handwritten text on a larger, faded label, possibly a date or inventory number.

UVA BHSC